

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 K 020961 21 K
Tuzla, 14.07.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Samira Jusičića kao predsjednika vijeća te Vildane Helić i Merime Gutić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amre Omerbegović, u krivičnom predmetu protiv optuženog H.H., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u sticaju sa krivičnim djelom Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0093479 20 od 11.05.2021. godine, koja je potvrđena 12.05.2021. godine, i djelimično izmijenjena na glavnom pretresu dana 13.06.2023. godine, nakon održanog glavnog pretresa dana 04.07.2023. godine u prisustvu tužiteljice Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Danice Arapović Kovačević, optuženog H.H. i branioca Bakira Hećimovića, advokata iz Tuzle, donio je i dana 14.07.2023. godine u prisustvu tužiteljica Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Danice Arapović Kovačević i Ganijete Arifhodžić te oštećenih N.Dž. i N.Dž.1 javno objavio

P R E S U D U

Optuženi H.H. sin H. i M. rođene S., rođen ... godine u T., nastanjen u T., ulica ..., pismen, SSS, student informatike na Elektrotehničkom fakultetu IV godina, po zanimanju elektrotehničar elektrotehnike i energetike, neoženjen, lošeg imovnog stanja, nezaposlen, Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., neosuđivan

K r i v j e

Što je dana 23.12.2020. godine, u vremenu između 22,00 i 23,00 sata u općini Teočak, u naselju Krstac, Mrazovići bb, došao do porodične kuće svojih komšija M.Dž. i H.Dž., ušao u unutrašnjost kuće, te se stepenicama popeo na sprat kuće, a zatim ušao u sobu u kojoj su se nalazili H.Dž. i M.Dž., te svjestan i znajući da su M.Dž. i H.Dž. starije i bolesne osobe, koje mu kao takve ne mogu pružiti nikakav otpor, ulazeći neopaženo u njihovu kuću u vrijeme kada su isti spavali, te svjestan da, zadajući istima više uboda nožem u vitalne dijelove tijela uslijed kojih su isti trpili znatne bolove i patnje, na podmukao i okrutan način lišava života H.Dž. i M.Dž., što je i htio, prvo prišao H.Dž te joj nožem zadao 25 ubodina, i to u lijevom tjemenom dijelu 10 uboda, u lijevu stranu vrata ukupno 4 uboda, 2 uboda u predjelu lijeve uške, te 3 uboda u predjelu bradka i podbradka, zatim 4 uboda u predjelu grudnog koša, i dvije plitke-tačkaste ubodine u predjelu lijeve nadlaktice, kao i 11 reznih rana na lijevoj strani lica, lijevoj uški, dvije u predjelu lijevog obrvnog dijela, rumenog dijela lijeve polovice donje usne, lijeve nadlaktice, te 4 rezne rane u predjelu desne šake, kao i povredu

zatvorenom šakom u nausnice, nanijevši joj tako ukupno 37 povreda, a M.Dž. oštricom noža zadao 5 reznih rana u lijevom tjemenom predjelu lobanjskog dijela glave, te dvije rezne rane u predjelu prstiju desne šake, kao i 8 ubodnih reznih rana u oba tjemena predjela glave, desnog nosnog krila, lijevog jagodičnog predjela lica, gornjeg dijela leđa, lijevog ramena i lijevog potključnog predjela grudnog koša sprijeda, kojom prilikom su Dž.M. i Dž.H. trpili znatne bolove i patnju, a nakon što im je nanio ozljede, izašao iz kuće, a potom se udaljio u pravcu svoje kuće, od kojih uboda je Dž.H. zabila teške po život opasne tjelesne povrede u vidu rane ubodine lijevog ključnjačnog predjela, otvora u koži dugog oko 2,3 cm, postavljena vodoravno koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ulijevo, dolje i ka nazad kroz meka tkiva gornjeg dijela grudnog koša ispod ključne kosti ka gornjem dijelu lijeve grudne duplje, pružajući se ispod lijeve ključne kosti, potom kroz – I-i međurebarni mišić uz zasjek na gornjem rubu II-og lijevog rebra uz njegov prelom završavajući se u zjapu gornjeg dijela lijeve grudne duplje, a u sklopu kojeg je nastalo oštećenje stijenke lijeve potključne vene sa slijedstveno nastalom venskom vazdušnom embolijom srca, koja povreda je neposredno odgovorna za smrtni ishod, zatim rane - ubodine na vanjskom dijelu lijeve strane vrata straga, cjepastog izgleda, dužine oko 2,2 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom ka desno i nadolje u dužini od oko 11 cm pružajući se kroz meka potkožna tkiva pomenutog dijela vrata sa površnim oštećenjem VII - og vratnog kralješka na njegovoj lijevoj strani, odakle se nastavlja u navedenom smjeru probadajući stražnje - gornji dio dušnika u čijem se zjapu i završava, te ubodno - rezne rane u lijevom tjemenom predjelu glave, u nivou tjemene kvrge, duga oko 2,5 cm koja zahvata tkivo mekog oglavka koja se nastavlja odlomom vanjske ploče i probojem kosti odgovarajućeg dijela lobanje, te tvrde ovojnice završavajući se ubodom u kori bočne strane lijevog tjemenog režnja velikog mozga, u dubini do oko 0,6 cm, sa krvnom podlivenošću okolnih mekih moždanica, rane - ubodine u gornjem lijevom slijepoočnom predjelu glave, dužine oko 2,2 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom ka dolje, udesno i nešto unazad, u dužini od oko 10 cm, idući potkožno, čineći odlom vanjske ploče čeonu kosti neposredno iznad gornjeg ruba lijeve očne duplje, a završavajući se u mekim tkivima gornjeg dijela obraznog predjela lica, koje povrede su obične teške tjelesne povrede, te rane - ubodine lijevog tjemenog predjela glave, otvora u koži dužine oko 1 cm koja zahvata sve slojeve tkiva poglavine i završava se plitkim ubodom u vanjsku ploču u gornjem bočnom dijelu lijeve tjemene kosti, plitke ubodno rezne rane u lijevom tjemenom predjelu glave, na granici sa čeonim predjelom, postavljena vodoravno, blago nakoso ka dolje i lijevo, duga oko 1 cm. sa zahvatanjem čitave debljine tkiva mekog oglavka i završavanjem na vanjskoj površini odgovarajuće kosti na krovu lobanje, rane - ubodine u lijevom stražnje - vanjskom tjemenom predjelu glave, otvora u koži dugog oko 2 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom kroz tkivo mekog oglavka, u dužini od oko 3 cm, a u smjeru ka dolje i naprijed gdje se i završava, rane ubodine u lijevom stražnje - vanjskom tjemenom dijelu glave, otvora u koži dugog oko 2,5 cm, polumjesečastog izgleda koja se nastavlja ubodnim kanalom kroz tkivo mekog oglavka, u smjeru ka dolje, u dužini od oko 3,5 cm, gdje se i završava, rane - ubodine u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave, na granici prelaza u potiljačni, otvora u koži dugog oko 3 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom kroz tkivo mekog oglavka nadolje u dužini od oko 2,5 cm, gdje se i završava, rane - ubodine u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave, otvora u koži blago naznačenog polumjesečastog izgleda, dugog oko 2 cm koji se nastavlja u ubodni kanal kroz tkivo mekog oglavka, u smjeru ka dolje, u dužini od oko 2 cm gdje se i završava, rane ubodine u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave, otvora u koži dužine oko 2,7 cm. koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka dolje i nešto ka naprijed u dužini od oko 2,7 cm, prema dubokim mekim tkivima gornjeg dijela lijeve bočne strane vrata gdje se i završava, površne plitke rezne rane - " parotina " u vanjsko - donjem dijelu lijeve strane lica, duga oko 2,3 cm, rane - ubodine na lijevoj bočno - gornjoj

strani vrata, polumjesečastog izgleda, dužine oko 1,5 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka dolje i nešto naprijed, u dužini od oko 6 cm, završavajući se u dubljim mekim potkožnim tkivima lijevog bočno stražnje - gornjeg dijela vrata, rane – ubodine lijeve bočno - gornje strane vrata otvora u koži dužine od oko 1,7 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom u dužini od oko 6 cm u smjeru ka dolje i nešto naprijed, završavajući se u mekim dubljim potkožnim tkivima lijeve bočne strane vrata, rezne rane vanjske strane donjeg dijela lijeve uške uspravno postavljena, duga oko 2 cm, rane - ubodine središnjeg dijela vanjske strane lijeve uške, postavljena lako nakoso ka dolje i nazad, duga oko 1,5 cm koja se nastavlja u ubodni kanal koji probija donji dio lijeve uške te se nastavlja kroz zaušni predio, ranom dugom oko 3 cm sa smjerom pružanja ka dolje, nešto naprijed i unutra, završavajući se u mekim potkožnim tkivima lijevog zaušnog predjela, a u nivou donjeg ruba resice uške, rane ubodine stražnje strane lijeve uške, postavljena uspravno, lako ukoso ka dolje i naprijed, dužine oko 4,5 cm sa prosjecanjem hrskavice te koja se u donjem dijelu sustiće sa kanalom rane, dvije rezne rane koje počinju u vanjskom dijelu lijevog obrvnog predjela, koje su usmjerene ka dolje i lijevo s tim što se jedna rana završava u mekim potkožnim tkivima vanjskog dijela lijeve jagodice, a druga se nastavlja kanalom u dužini od oko 6,5 cm završavajući se u mekim tkivima lijevog obraznog predjela na oko 2 cm iznad i upolje od lijevog usnog ugla, razderine središnjeg dijela nausnice, uspravno postavljena, duga oko 1,5 cm sa prskotinom sluznice unutrašnje strane gornje usne, rane ubodine sa otvorom u koži lijeve strane bratka, dugog oko 4 cm koja se nastavlja u ubodni kanal prema gornjem dijelu vrata, gotovo potpuno uspravno, u dužini od oko 4,5 cm, sa zasjekom donjeg ruba lijeve polovice tijela donje vilične kosti te koja se završava u dubokim mekim tkivima lijevog dosredišnjeg gornjeg dijela vrata, rezne rane kože i rumenog dijela lijevog dosredišnjeg dijela donje usne, rane ubodine sa otvorom u koži bratka i lijeve polovice podbratka, polukružnog oblika, dužine oko 6 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka dolje i nešto udesno prema gornjem dijelu vrata, u dužini od oko 5 cm, gdje se i završava, probodine desnog podbradnog predjela - gornjeg dijela vrata, koja se nastavlja ubodnim kanalom dugim oko 2 cm kroz meka potkožna tkiva donjeg dijela desnog dosredišnjeg dijela vrata gdje se i završava, rane ubodine na stražnje - vanjskom dijelu lijeve strane vrata, otvora u koži dužine oko 2,2 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka dolje, nešto nazad te slijeva udesno u dužini od oko 5,5 cm završavajući se u mekim potkožnim tkivima dubokih mekotkivnih struktura vrata, odnosno gornjeg dijela grudnog koša, ubodne rane stražnje gornjeg dijela lijeve polovice grudnog koša, nešto ispod granice sa stražnjom stranom vrata, otvora u koži dužine oko 2,5 cm koji se nastavlja u ubodni kanal usmjeren ka dolje, unazad i s lijeva udesno, dužine oko 4,5 cm završavajući se u potkožnim mekim tkivima stražnje strane gornjeg dijela grudnog koša, ubodne rane gornjeg dijela lijeve polovice grudnog koša - leša, otvora dugog oko 2,2 cm, koji se nastavlja ubodnim kanalom dugim oko 4 cm kroz meka potkožna tkiva, završavajući se u istim, u predjelu gornjeg dijela leđa, ubodne rane u vanjsko-gornjem kvadrantu lijeve dojke, otvora dužine oko 2 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom dužine oko 4 cm, u smjeru udesno, nešto nagore i unazad, gdje se i završava u mekim potkožnim tkivima, plitke rezne rane u koži prednje-vanjske strane gornjeg dijela lijeve nadlaktice, dužine oko 0,8 cm, tačkasta, plitke ubodine, promjera otvora oko 2 mm u koži prednjevanjskog dijela gornjeg dijela lijeve nadlaktice, plitke tačkaste ubodine kože na vanjskoj strani gornjeg dijela lijeve nadlaktice, površne okrzotine "parotina" na vanjsko - stražnjoj strani gornjeg dijela lijeve nadlaktice, duga oko 1 cm, rezna rana duga oko 1,5 cm na nadlanskoj strani u predjelu zgloba između gornjeg i srednjeg članka III-eg prsta desne šake, rezne rane u blizini prevoja između IV i V-og prsta nadlanske strane desne šake, dužine oko 3 cm, plitke rezne rane na nadlanskoj strani donjeg dijela gornjeg članka IV-og prsta desne šake duga oko 1,3 cm, plitke rezne rane na vanjskoj strani u predjelu zgloba između srednjeg i donjeg članka IV-og prsta desne šake,

zahvatajući većim dijelom dlanski predio, duga oko 1,2 cm i rane - ubodine u desnom gornjem tjemenom predjelu glave, otvora u koži dužine oko 2 cm koja svojim kanalom probada tkivo mekog oglavka te se završava odlomom kosti vanjske ploče navedenog dijela krova lobanje, u predjelu desne tjemenne kosti, a od kojih povreda je H.DŽ i preminula dana 24.12.2020. godine, dok je M.DŽ. uslijed višestrukih uboda nožem zadobio obične teške tjelesne ozljede u vidu rane - ubodine tkiva poglavine u bočno-donjem desnom tjemenom predjelu glave, otvora u koži dužine oko 2 cm sa probodom kosti i tvrde ovojnice odgovarajućeg dijela svoda lobanje sa utisnućem ulomaka unutarnje ploče u lobanjsku duplju do oko 7 mm i krvnom podlivenošću mekih ovojnica i završetkom plitkim ubodom kore mozga tog predjela desnog tjemenog režnja velikog mozga, te sa minimalnim izljevom krvi ispod tvrde moždane ovojnice desno slijepoočno - dijelom i potiljačno te uz krvnu podlivenost mekih moždanica gornje strane tjemenog kao i konveksiteta gotovo čitave površine lijevog tjemenog režnja odnosno lijeve polutine velikog mozga, dijelom i donje strane desnog slijepoočnog i potiljačnog, manjim dijelom i lijevog slijepoočnog režnja te uz nagnječenje kore i površnih dijelova bijele supstance na donjoj strani stražnjeg dijela desnog slijepoočnog režnja i ubodne - rezne rane u stražnjem dijelu desnog nosnog krila, uspravno postavljena, dužine oko 2,5 cm koja se nastavlja ka nadolje ubodnim kanalom, probijajući prednju stijenkicu desnog gornje-viličnog sinusa, završavajući se u njegovom zjapu, uz slijedstveno nastali izliv krvi u isti, ubodno - rezne rane lijevog jagodičnog predjela lica, dužine oko 3 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom ka dolje i unazad, u sklopu koje je nastao prelom donjeg ruba lijeve očne duplje, potom luka jagodične kosti sa pomjeranjem ulomaka ka unutra sa probodom prednjeg i vanjskog zida lijevog gornje-viličnog sinusa i slijedstveno nastalim izlivom krvi u njegov zjap, dok su ostale povrede lake tjelesne ozljede u vidu uzdužno postavljene rezne rane tkiva poglavine u prednjem lijevom dosredišnjem tjemenom predjelu glave, duga oko 1 cm, uzdužno postavljena rezna rana tkiva poglavine duga oko 1 cm u lijevom gornjem dosredišnjem tjemenom predjelu glave, dvije vodoravno, blago nakoso prema dolje i naprijed postavljene rezne rane dužine oko 1 cm odnosno oko 1,2 cm u lijevom bočno-stražnje gornjem tjemenom predjelu glave, uzdužno postavljena rezna rana tkiva poglavine dužine oko 1,5 cm u gornjem lijevom tjemenom predjelu glave, ubodno - rezna rana u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave, uzdužno postavljena, duga oko 5,5 cm, u koži i tkivu poglavine sa utisnutim prelomom odnosnog dijela kosti krova lobanje, ubodno - rezna rana u desnom gornjem dosredišnjem dijelu leđa, između lopatica, ukupne dužine oko 7 cm, rana - ubodina na stražnjoj strani vrha lijevog ramena, uspravno postavljena, otvora u koži dužine oko 2 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom dugim najmanje 10 cm u smjeru ka dolje, završavajući se u meko-tkivnim potkožnim strukturama u predjelu vanjsko - stražnje strane gornje polovice lijeve nadlaktice, rana - ubodina u predjelu vanjske strane gornjeg dijela lijevog ramena, u koži otvora dugog oko 2 cm, koji se nastavlja ubodnim kanalom u dužini od oko 5 cm u smjeru ka dolje, završavajući se u mekim potkožnim tkivima vanjsko - gornjeg dijela lijeve nadlaktice, rana - ubodina u koži lijevog potključnog predjela, dubine do oko 2 cm, višedjelni prelom unutrašnjeg okrajka lijeve ključne kosti uz blago izraženu krvnu podlivenost okolnih meko - tkivnih struktura, krvni podliv kože i potkožja na stražnjoj strani lijeve nadlaktice, uspravno postavljen, dug oko 20 i širine do oko 6 cm, rezna rana u koži dlanske strane palca desne šake u predjelu pregiba između članaka, duga oko 1,2 cm, plitka rezna rana u koži dlanske strane zadnjeg članka srednjeg prsta desne šake, duga oko 0,6 cm, dok je tom prilikom optuženi H.H. zadobio reznu ranu dlana desne šake,

čime je počinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u odnosu na oštećenu H. DŽ., u sticaju sa krivičnim djelom Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u odnosu na oštećenog M.DŽ.,

pa sud optuženom, primjenom navedenih odredaba te članova 42., 43., 43b., 49. stav 1. i 54. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine utvrđuje

- za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine kaznu dugotrajnog zatvora u trajanju od 22 (dvadeset i dvije) godine,
- za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina,

pa ga primjenom odredaba o sticaju iz člana 54. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

O S U Đ U J E

na jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora u trajanju od 30 (trideset) godina.

Na osnovu člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom se u izrečenu kaznu dugotrajnog zatvora uračunava vrijeme koje je proveo u pritvoru od 24.12.2020. godine od 09,50 sati pa do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je dužan da plati ovom sudu troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.379,00 KM, od čega je 156,00 KM na ime obavljenih medicinskih vještačenja, 1.170,00 KM na ime obavljenog psihijatrijsko psihološkog vještačenja i 53,00 KM na ime putnih troškova zbog dolaska na glavni pretres svjedoka oštećenog N.Dž.1, te je dužan platiti i 100,00 KM na ime paušalnog iznosa, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni N.Dž. i N.Dž.1 se upućuju da svoj imovinskopravni zahtjev ostvaruju u parničnom postupku.

O B R A Z L O Ž E N J E

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona, optužnicom broj T03 0 KT 0092634 20 od 23.02.2021. godine, koja je potvrđena 04.03.2021. godine, optužilo je H.H., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) učinjenog na štetu H.Dž., u sticaju sa krivičnim djelom Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) u vezi sa članom 28. KZ FBiH učinjenim na štetu M.Dž.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji optuženi se izjasnio da nije kriv za krivična djela za koja je optužen, nakon čega je zakazan i održan glavni pretres.

Na glavnom pretresu su saslušani vještaci prof. dr. Zdenko Cihlarž, prof. dr. Vedo Tuco, Elmira Karahasanović, Muvedeta Sarajlić i Alija Kotarević, a uz saglasnost stranaka i branioca su u dokaze uvršteni iskazi svjedoka i vještaka sa ranijeg glavnog pretresa, i to iskazi svjedoka N.Dž., N.Dž.1, A.Dž. i N.H. sa glavnog pretresa od 01.07.2021. godine, iskazi svjedoka B.H., D.M., R.T., S.K., F.M. sa glavnog pretresa od

12.07.2021. godine, iskazi svjedoka E.K., B.Dž., A.Dž.1 i M.Š.N. sa glavnog pretresa od 24.07.2021. godine, iskazi prof. dr. Abdulaha Kučukalića, vještaka za sudsko neuropsihijatrijska vještačenja i psihologa Nermine Bajramagić sa glavnog pretresa od 13.09.2021. godine i 09.05.2022. godine, iskazi vještaka sudskomedicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža i vještaka Ermine Iljazović sa glavnog pretresa od 30.09.2021. godine, iskazi svjedoka M.I., S.M., M.H., A.M., Š.Dž. i Dž.Dž. sa glavnog pretresa od 21.10.2021. godine, iskazi vještaka prof. dr. Ratka Kovačevića, prim. dr. Slobodana Stankovića i Svjetlane Savić, dipl. psihologa sa glavnog pretresa od 21.03.2022. godine, iskazi vještaka prof. dr. Vede Tuće sa glavnog pretresa od 19.07. i 23.11.2022. godine, iskaz svjedoka I.Z. sa glavnog pretresa od 23.09.2022. godine, iskaz svjedoka S.S. sa glavnog pretresa od 27.10.2022. godine, iskaz vještaka Rizvić Avnija sa glavnog pretresa od 15.11.2022. godine, iskazi vještaka sudsko medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža sa glavnog pretresa od 29.11. i 07.12.2022. godine, a u dokaze su takođe uvršteni nalaz i mišljenje sudskog vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža od 24.04.2023. godine, nalaz i mišljenje FUP broj 09-18-18/1-03-5-2000 od 09.11.2022. godine o vještačenju foto-aparata i CD-a sa fotografijama bijele boje marke „Media“, fotodokumentacija MUP TK od 14.09.2022. godine koja se odnosi na ozljede optuženog H.H., crno-bijele fotografije, nalaz i mišljenje FUP broj 09-18-18/3-03-5-179/21 od 05.03.2021. godine koji se odnosi na biološko i DNK vještačenje, zapisnik o pregledu i obdukciji leša M.Dž., prof. dr. Zdenka Cihlarža vještak sudsko-medicinske struke od 23.12.2020. godine, zapisnik o pregledu i obdukciji leša H.Dž., vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža od 23.12.2020. godine, zapisnik o uviđaju MUP TK broj 08-06/3-1-04.3-4692/20 OD 24.12.2020. godine, zapisnik o ispitivanju osumnjičenog H.H. u Kantonalnom tužilaštvu TK broj T03 0 KT 0093479 20 od 10.05.2021. godine, nalaz i mišljenje vještaka sudsko-medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža od 02.05.2021. godine, nalaz i mišljenje sudsko-medicinskog vještaka prof. dr. Vede Tuće od 21.11.2022. godine, nalaz i mišljenje vještaka sudsko-medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža od 28.12.2020. godine sa specijalističkim nalazom UKC Tuzla Klinika za ortopediju i traumatologiju od 25.12.2020. godine na ime H.H. o vještačenju ozljeda optuženog, ljekarski nalaz i mišljenje JZU Dom zdravlja Teočak na ime optuženog H.H. od 24.12.2020. godine dr. Mariza Šabačkić Nuhanović dr. medicine, nalaz i mišljenje FUP-a broj 09-18/5-04-5-179/21 od 12.04.2021. godine o mehanoskopskom vještačenju, skica lica mjesta MUP TK broj 08-06/3-7-03.6-1-4692/20 od 30.12.2020. godine, naredba za psihijatrijsko vještačenje prof. dr. Abdulaha Kučukalića i mr. Nermina Bajramagić od 25.04.2022. godine, izvod iz kaznene evidencije PU Tuzla broj 08-06/7-1-03.7-3-5-11972/20 od 24.12.2020. godine, fotodokumentacija PS Teočak broj 08-06/8-4-309/20 od 24.12.2020. godine, koja se odnosi na pretres porodične kuće H.H.1, a radi se o 16 crno bijelih fotografija, fotodokumentacija MUP TK broj 08-06/3-7-03.6-1-4692/20 od 14.01.2020. godine o uzimanju uzoraka krvi od optuženog od strane medicinskog osoblja Zavoda za biohemiju UKC Tuzla koja fotodokumentacija se sastoji od 7 crno-bijelih fotografija i CD-om u prilogu zapakovanim u smeđu papirnu vreću, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta MUP TK broj 08-06/3-1-03.3-4692/21 od 06.01.2021. godine i zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta isti broj i datum, koja se odnosi na medicinsku dokumentaciju na ime M.Dž. i H.Dž., MUP TK, potvrda o smrti H.Dž. JZU UKC Tuzla evidencijski broj 2261/20 od 24.12.2020. godine, otpusno pismo na ime H.Dž. UKC Tuzla Klinika za neurohirurgiju Odjeljenje za kranijalnu neurohirurgiju od 24.12.2020. godine, otpusno pismo na ime M.Dž. UKC Tuzla Klinika za neurohirurgiju takođe Odjeljenje za kranijalnu neurohirurgiju od 31.12.2020. godine, specijalistički nalaz UKC Tuzla Klinika za neurologiju na ime M.Dž. od 04.01.2021. godine, otpusno pismo UKC Tuzla Klinika za neurologiju na ime M.Dž. od 05.01.2021. godine, specijalistički nalaz UKC Tuzla Klinika za plućne bolesti na ime M.Dž. od 04.01.2021. godine, specijalistički nalaz Klinike za neurologiju UKC Tuzla na ime M.Dž. od 04.01.2021. godine i Klinike za neurologiju na ime M.Dž. od 04.01.2021.

godine, psihijatrijski nalaz tima vještaka prof. dr. Ratko Kovačević prim. dr. Slobodan Stanković i psiholog Svjetlana Savić od 04.01.2022. godine, naredba Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KT 0093479 20 od 11.01.2021. godine za vještačenje po vještaku Ermini Iljazagić, naredba Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KT 0093479 20 od 28.12.2020. godine za vještačenje po vještaku Zdenku Cihlaržu, izvještaj patohistološke analize tkivnih uzoraka srca i mozga sa obdukcije M.Dž. sačinjen od strane sudskog vještaka prof. dr. Ermine Iljazović od 27.01.2021. godine, naredba za vještačenje tjelesnih ozljeda Kantonalno tužilaštvo TK broj T03 0 KT 0093479 20 od 29.04.2021. godine za vještačenje po vještaku dr. Zdenku Cihlaržu, naredba za obdukciju Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KT 0093479 20 od 25.12.2020. godine za obdukciju leša H.Dž. po vještaku Zdenku Cihlaržu i naredba za obdukciju tužilaštva broj T03 0 KT 0093479 20 od od 06.01.2021. godine za obdukciju leša M.Dž., fotodokumentacija pretresa porodične kuće H.H.1 PS Teočak broj 08-06/8-4-309/20 od 24.12.2020. godine, naredba Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020961 20 Kpp 4 od 27.12.2020. godine za izuzimanje tragova na testiranje na covid infekciju i naredba tužilaštva od 28.12.2020. godine za izuzimanje tragova za testiranje na covid infekciju, naredba tužilaštva od 24.12.2020. godine o preuzimanju lica lišenog slobode, rješenje Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KT 0093479 20 od 01.10.2021. godine o troškovima vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža u iznosu od 156 KM, nalaz i mišljenje tima vještaka prof. dr. Abdulah Kučukalić i mr. Nermina Bajramagić od 17.03.2021. godine uz psihološki izvještaj Nermine Bajramagić, naredba Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020961 21 Kps od 11.05.2021. godine, naredba tužilaštva za DNA biološko i mehanoskopsko vještačenje od 27.01.2021. godine, naredba tužilaštva za izuzimanje biološkog materijala uzoraka krvi radi biološkog vještačenja i DNK analize od 12.01.2021. godine, dopis Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KT 0093479 20 od 28.12.2020. godine upućen Kantonalnom sudu Tuzla i dopis od 25.12.2020. godine upućen sudiji za prethodni postupak Kantonalnog suda u Tuzli, naredba Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020961 20 Kpp 5 od 28.12.2020. godine o pohrani privremeno oduzetih predmeta u tužilaštvu, naredba Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020961 21 Kpp 6 od 13.01.2021. godine za izuzimanje biološkog materijala uzoraka krvi radi biološkog vještačenja i DNK analize, naredba Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020961 20 Kpp od 25.12.2020. godine za pretresanje kuće, dvorišta i pomoćnih objekata, naredba Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020961 20 Kpp od 26.12.2020. godine, zapisnik o pretresanju PS Teočak broj 08-06/8-4-309/20 od 24.12.2020. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PS Teočak broj 08-06/8-4-12/20 od 24.12.2020. godine, potvrda MUP TK o privremenom oduzimanju predmeta broj 08-06/3-1-03.3-4692/20 od 24.12.2020. godine i zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta isti broj 08-06/3-1-03.3-4692/20 od 24.12.2020. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PS Teočak broj 08.06/8-4-13/20 od 24.12.2020. godine i zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta isti broj 08.06/8-4-13/20 od 24.12.2020. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta i zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta MUP TK broj 08-06/8-1-105/20 od 24.12.2020. godine, zapisnik o uzimanju nespornih uzoraka biološkog porijekla-krvi MUP TK Tuzla broj 08-06/3-1-03.3-4692/20 od 14.01.2021. godine, naredba Kantonalnog tužilaštva TK za psihijatrijsko psihološko vještačenje po prof. dr. Abdulahu Kučukaliću i Nermini Bajramagić od 13.01.2021. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.Š.N. PS Teočak od 25.12.2020. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka E.K. MUP TK od 24.12.2020. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka B.Dž. u MUP TK od 30.12.2020. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka A.Dž.1 u PS Teočak od 25.12.2020. godine, izvještaj o realizaciji naredbe PS Teočak broj 08-06/8-4-03.6-1484/20 od 24.12.2020. godine, naredba PS Teočak broj 08-06/8-4-03.6-1484/20 od 24.12.2020. godine, za pretresanje kuće, dvorišta i pomoćnih objekata, izvještaj PS Teočak broj 08-06/8-4-3-097.2/20 od 24.12.2020. godine o izvršenom pretresanju osobe bez naredbe, zapisnik o pretresanju

osobe H.H. PS Teočak broj 08-06/8-4-3-09-3/20 od 24.12.2020. godine, zapisnik o oduzimanju slobode H.H. PS Teočak broj 08-06/8-4-3-09/20 od 24.12.2020. godine, zapisnik o predaji osobe kojoj je oduzeta sloboda nadležnom tužiocu MUP TK broj 08-06/3-1-04.3-4692/20 od 25.12.2020. godine, izvještaj MUP TK broj 08-06/3-1-03.3-4692/20 od 14.01.2021. godine o realizovanju naredbe za izuzimanje biološkog materijala uzoraka krvi radi biološkog vještačenja i DNK analize, zapisnik o saslušanju svjedoka F.M. MUP TK od 28.12.2020. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S.K. MUP TK od 28.12.2020. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka N.DŽ. u Kantonalnom tužilaštvu TK od 11.01.2021. godine, nalaz i mišljenje sudskomedicinskog vještačenja prof. dr. Vede Tuće od 08.06.2023. godine, naredbe Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 021960 21 K za vještačenje od 07.12.2022. godine i 03.03.2023. godine, fotodokumentacija MUP TK broj 08-06/3-7-03.6-1-4692/20 od 30.12.2020. godine, a radi se o fotodokumentaciji sačinjenoj na lokaciji Teočak-Krstac, Mrazovići bb, dana 24.12.2020. godine prilikom vršenja uviđaja i fotodokumentacija se sastoji od 483 fotografije u boji sa CD-om u prilogu u bijeloj papirnoj koverti na kojoj se u digitalnom obliku nalaze iste fotografije kao i u fotodokumentaciji, fotodokumentacija broj 08-06/3-7-03.6-1-4692/20 obdukcija tijela H.DŽ., UKC Tuzla, Zavod za patologiju od 25.12.2020. godine sa CD-om u prilogu u bijelom papirnom omotu i fotodokumentacija broj 08-06/3-7-03.6-1-4692/20 od 06.01.2021. godine, koja se odnosi na obdukciju tijela M.DŽ. UKC Tuzla, Zavod za patologiju sa CD-om u prilogu, nalaz i mišljenje vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža od 24.04.2023. godine, skica većih dimenzija broj 2 vještaka Elmire Karahasanović koja prikazuje kretanje tragova krvi optuženog H.H., nalaz i mišljenje FUP-a Sarajevo broj 09-18-18/3-03-5-476/23 od 17.03.2023. godine vještačenje izvršila mr. biologije i genetike Muvedeta Sarajlić, a u potpisu šef Odsjeka Karahasanović Elmira dipl. biolog i nalaz i mišljenje FUP Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja Sarajevo broj 09-18-03-5-2400/22 od 12.04.2023. godine, te je na osnovu navedenih dokaza, koje je sud savjesno cijenio u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), i to svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, sud utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude.

Na glavnom pretresu dana 13.06.2023. godine kantonalna tužiteljica je izvršila djelimičnu izmjenu činjeničnog opisa predmetnih krivičnih djela.

Nakon što su izvedeni predloženi dokazi, sud je našao da je optuženi kritične prilike počinio krivična djela koja mu se izmijenjenom optužnicom stavljaju na teret iz sljedećih razloga:

Sud će prvo iznijeti sadržaj iskaza svjedoka i vještaka, a potom će dati njihovu ocjenu.

Svjedok N.DŽ. na glavnom pretresu od 01.07.2021. godine navela je da je dana 23.12.2020. godine bila u kući svojih roditelja H.DŽ. i M.DŽ., gdje se zadržala do otprilike 22,00 sata, kada su njeni roditelji krenuli da legnu. Svjedokinja je izašla iz kuće, a vrata su kao i obično ostala otključana, s tim da je ključ bio sa unutrašnje strane. N.DŽ. je prešla u svoju susjednu porodičnu kuću koja je od kuće njenih roditelja udaljena par metara, gdje je prilegla, ali nije zaspala, te je ubrzo, kroz nekih 40 minuta, čula da nešto u kući njenih roditelja „kao puca“, ali je pomislila da komšije bacaju petarde te je pogledala kroz prozor kuće i vidjela da u podrumu kuće njenih roditelja gori svjetlo, a podrum je bio otvoren, a zna da su prethodno na podrumu bila zatvorena vrata i ugašeno svjetlo. Sve to joj je bilo sumnjivo pa je krenula izaći vani ispred kuće te u momentu dok se kretala hodnikom iz svoje kuće prema izlaznim vratima začula je u nekoliko navrata lomljenje stakla, a kada je otvorila izlazna vrata svoje kuće pogledala je lijevo u pravcu kuće svojih roditelja i krenula je prema ulaznim vratima

njihove kuće i tada je na podu vidjela dosta stakla, odnosno da je razbijeno staklo ulaznih vrata na kući njenih roditelja. U tom momentu se okrenula na desnu stranu i na udaljenosti od sebe na oko šest metara vidjela je jedno lice kod drva, odnosno ispod drva, a to lice je pokušavalo pobjeći i u momentu kada je nju vidio se zbunio, a N.DŽ. mu je prišla još bliže govoreći mu „šta se ovdje dešava, šta radiš“, na šta je on nešto rekao i mahnuo rukom, te je otrčao prema ogradi i prešao u komšijino dvorište, a N.DŽ. je tada trčala susjednim putem da ga sustigne i prepozna, međutim, on je bio brži od nje i udaljio se. To lice koje je svjedokinja vidjela u dvorištu, i to izbliza, je visine oko 180 cm, krupnije građe, na sebi je imao žutu jaknu sa kapom, vidjela je da je jakna bila otkopčana te da je postava kape i jakne crna, na njemu su bile teksas plave pantalone, a nije vidjela šta je imao od obuće na nogama. Svjedokinja navodi da je prije nekoliko godina bila razredna nastavnica H.H., te da ga dobro poznaje, tako da je upravo njega prepoznala po konstituciji i hodu, da je on bio u dvorištu i izvršio navedeno djelo, odnosno povrijedio njene roditelje, a H.H. živi u kući koja je udaljena od njihove oko 150 metara. Dalje je svjedokinja navela da je ona profesorica biologije i hemije, te da je predavala u školi i H.H., kojem je bila i razredni starješina, i njegovoj braći D. i E. Navela je da su joj sredinom prošle godine nestali ključevi iz brave, među kojima su bili i ključevi od ulaznih vrata kuće u kojoj žive njeni roditelji. Svjedokinja navodi da njeni roditelji zbog godina i zdravstvenog stanja nisu nikada zaključavali ulazna vrata na njihovoj kući, a da je kritične večeri bila kod njih do oko 22,00 sata, kada je otišla svojoj kući, a njeni roditelji su se spremali za spavanje te da su spavali na ugaonoj sećiji, i to majka na dijelu koji se nalazi odmah lijevo na ulazu u sobu, a otac na drugom dijelu do kuhinje. Kada je došla kući malo je prikunjala, da bi je probudio zvuk kao petarde i to tri puta, a onda je nedugo zatim čula lom stakla, zbog čega je izašla ispred kuće i pogledala u pravcu kuće njenih roditelja, gdje je vidjela da je staklo na ulaznim vratima razbijeno, a nakon što je pogledala u pravcu drva koja su se nalazila u dvorištu, vidjela je mušku osobu, koju je prepoznala kao optuženog, te ponovno navodi da je imao žutu jaknu na sebi sa kapuljačom, a kada ga je pitala šta je to uradio, isti joj je odmahnuo rukom i potom pobjegao u pravcu dvorišta M.DŽ.1, na način da je preskočio ogradu, a primijetila je da je bio izgubljen, nije znao u kom pravcu će pobjeći. N.DŽ. navodi da je sto posto sigurna da je vidjela H.H. Svugdje je vidjela tragove krvi. Svjedokinja je nakon što je trčala za H.H. i kada joj je isti pobjegao, vratila se do kuće roditelja i počela je da zapomaže, pitajući majku jesu li živi, na što joj je majka rekla da zove policiju, da ih je neko napao. Takođe je čula oca kako jauče. Svjedokinja navodi da je bila sva izgubljena i uplašena, da nije znala od šoka broj policije ni hitne, da je našla u imeniku broj doma zdravlja i da je njih pozvala. Navodi da je došlo komšiluka do nje, a da jedan dio komšija nije smio izaći, da je u momentu kada je ukazivana pomoć njenim roditeljima, E.DŽ. rekla da zna ko je to uradio, misleći na H.H. U momentu kada je H.H. primijetila bila je udaljena od njega na nekih oko šest metara, a što se tiče stakla na vratima, u momentu kad je vidjela prije policije kako izgledaju vrata, ona su bila razbijena kao jedan krug, sa svih strana je bilo stakla, a po sredini je bilo razbijeno, ali prema onome što je vidjela, sto posto je sigurna da H.H. kroz onaj otvor nije mogao izaći bez povreda u gornjem dijelu tijela, pretpostavlja da je nakon što je zadao povrede njenim roditeljima, u momentu kada je izlazio H.H. razbio staklo i zaključao vrata ključem koji se nalazio u bravi, jer ni ona, a ni policija nikad nisu našli taj ključ, a odgovorno tvrdi da je ključ uvijek bio s unutrašnje strane u bravi i da se vrata nisu nikada zaključavala. Također je dopunila svoju izjavu u dijelu kada su u pitanju ulazna vrata porodične kuće njenih roditelja, te je navela da s unutrašnje strane prva stepenica odozdo ima lajsnu i često se zapne na tu lajsnu i na tu stepenicu, jer je ta stepenica jako uska, bez da se prethodno otvore vrata, te je po njoj vrlo moguće da je H.H. kada je izlazio iz kuće nakon što je uradio ovo sve njenim roditeljima, zakačio za tu stepenicu i stepenicu iznad nje i na taj način rukama pao na staklo, na koji način je razbijeno staklo. Takođe navodi da ključeve nikada nisu

pronašli, te su zamijenili novu bravu na vratima, a ona je ubijeđena da je te ključeve H.H. odnio sa sobom, odnosno da je on zaključao kuću. Također je napomenula da joj je snaha S.Dž. rekla da je čula u Teočaku od nekoga, odnosno da svi znaju u Teočaku da je H.H. na svadbi taj dan, na kojoj je bio, imao konstantno čakiju sa sobom, kojom je otvarao piće, jer na svadbi nije bilo konobara za usluživanje. Pretpostavlja da svi pokušavaju zaštititi H.H. oca koji je doktor u Teočaku, pa je tako čula da je medicinar koji je kritične večeri pomagao njenim roditeljima poslije komentarisao da je njemu nezgodno svjedočiti protiv H.H., jer je H.H. otac direktor Doma zdravlja Teočak, odnosno njegov šef, a medicinar se zove, misli, N.H. Svjedokinja je tokom svjedočenja čitavo vrijeme plakala i ponovno navela da se i sada sjeća majke i njene suknje, koju je tu večer, a prije nego što će svjedokinja izaći iz kuće, spremala da obuče kada krene doktoru, i kako je tu suknju pomilovala rukom, kao i njenog oca koji skida pantalone, jer se spremao da legne. Dalje je navela da u momentu kada je čula razbijanje stakla, pogledala je kroz prozor u pravcu kuće roditelja, gdje je vidjela da gori svjetlo na podrumskim prostorijama njihove kuće, te je odmah izašla ispred kuće, pogledala je lijevo prema kući roditelja, gdje je vidjela da je staklo sa ulaznih vrata porodične kuće roditelja razbijeno, te je onda pogledala desno i kao što je prethodno opisala vidjela je mušku osobu da stoji u blizini drva koja stoje složena u dvorištu. Pored tih drva ima jedan grm i sada kada se naknadno razbistrila u mislima sjetila se da je H.H. stajao upravo pored tog grma, bio je miran i on je prednjim dijelom u jednom momentu bio okrenut prema njoj, dakle ona je to večer vidjela njegovo lice. Svjedokinja navodi da je optuženi sto posto bio osoba koju je vidjela tu večer, lijepo mu je vidjela lice i to je bio H.H., a sjetila se da kada ga je pitala „šta si to uradio“, H.H. joj je na to odmahnuo svojom lijevom rukom i sjetila se da joj je tada rekao „marš“, a u tom momentu je njen amidžić A.Dž. već bio na prozoru svoje porodične kuće. Kada je odmahnuo lijevom rukom i maršnuo ju, počeo je da trči jer mu je ona prilazila.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optuženog svjedokinja je navela da sumnja da je pismo pisao E., te da je nakon kritičnog događaja vidjela da je optuženi jako nervozan jer nije znao kuda da ide, te je potvrdila da je njen otac mogao vidjeti ko ga je napao. Navela je da njen otac proveo sedam dana u bolnici, te da ga ona nije mogla posjećivati, ali smatra da je jedino doktor H.H.1 mogao vršiti posjete, obzirom da je imala informaciju da su natkasne njenog oca bile pune hrane koju je neko donosio. Nakon izlaska iz bolnice njen otac je boravio u Teočaku, kojeg je njen brat N.Dž.1 posjećivao, te je otac nakon izlaska iz bolnice, tačnije u nedjelju uvečer pao u komu.

Iz iskaza svjedoka A.Dž. sa glavnog pretresa proizilazi da je bio u svojoj sobi, ne zna koliko je tačno sati bilo i da je odjednom čuo lom stakla te je otvorio prozor i vidio N.Dž., koja je kćerka od njegovog amidže M.Dž., kako pali svjetlo i izlazi na dvorište, a tada je sa strane vidio i jedno lice koje je imalo kapuljaču na glavi žute boje, to lice je bilo krenulo prema kapiji da izađe na asfaltni put u dvorištu njegovog amidže M.Dž., te je u tom momentu N.Dž. bila u dvorištu i povikala „šta je ovo“, te je to ponovila par puta, da bi se tada to lice vratilo do drva koja su složena ispred kuće i tada je N.Dž. maršnuo, svjedok je primijetio da je to lice imalo na sebi kapuljaču žute boje, da je bio krupnije građe i po svjedokovoj procjeni visine oko 185 cm. To lice je otišlo između kuće svjedokovog amidže i poljskog WC-a, a A.Dž. je odmah izašao iz kuće da bi vidio šta je sa N.Dž. i rekao joj "zovi policiju", a ona je kroz plač vikala "idi vidi mi roditelji da li su mi živi". Svjedok je tada došao do vrata kuće njegovog amidže, a odozdo je vidio da ide rotacija, misli hitne službe i policije, te su isti došli do kuće njegovog amidže. Sve to se dešavalo u kratkom roku, a svjedok je bio uplašen. Po dolasku policije nisu mogli ući u kuću, dok je jedan od policajaca povikao „M.Dž., M.Dž.“ ali svjedok nije čuo da se M.Dž. odazivao, zbog čega su odvalili ulazna vrata, a u kuću su ušli policajci i medicinari, što je svjedok potvrdio i na glavnom pretresu.

Na upit suda svjedok je naveo da mu je M.DŽ. bio amidža, te da je kritične prilike bila solidna vidljivost vani.

Svjedok N.DŽ.1 u svom iskazu na glavnom pretresu navodi da ga je negdje oko 23,52 sati sa broja telefona njegove sestre N.DŽ. nazvala komšinica E.DŽ. i rekla mu da je u kuću njegovih roditelja provaljeno i da su isti sanitetom prebačeni u Dom zdravlja Teočak radi ukazivanja ljekarske pomoći, te mu je rekla da može krenuti odmah ili sutra i da je policija prisutna kod kuće njegovih roditelja. Kada je to saznao sa svojim vozilom iz Sarajeva krenuo je ka Teočaku negdje oko 00,30 sati. Po dolasku u Tuzlu navratio je na UKC Tuzla radi dobijanja informacija o stanju njegovih roditelja, gdje je dobio informacije da su primljeni i da su u svjesnom stanju sa višestrukim povredama i mogućnosti komplikacije i promjene njihovog zdravstvenog stanja. Njegova majka H.DŽ. je umrla dana 24.12.2020. godine, dok je njegov otac M.DŽ. bio u UKC Tuzla od kritičnog događaja pa sve do 31.12.2020. godine, da bi ponovno bio vraćen u bolnicu, gdje je preminuo dana 05.01.2021. godine. Svjedok navodi da njegovi roditelji nisu bili ni sa kim u sukobu, te da mu nije jasan motiv napada na iste, a jedino što mu pada na pamet je to da su mu njegova sestra i majka pričale da su se ispod saksije sa cvijećem počele da pojavljuju poruke bezobraznog sadržaja, a kada je razgovarao sa sestrom, ona mu je rekla da sumnja na najmlađeg sina H.H., jer mu je kao i ostaloj braći H.H. bila nastavnica u školi, koja je inače stroga kao nastavnica pa pretpostavlja da je to bilo zbog toga. Svjedok navodi i da mu je njegov otac M.DŽ. pričao da su ključevi od njihovih kuća nestali, a to je bilo negdje na prije dva mjeseca od događaja, te da je M.DŽ. sumnjao na brata optuženog, jer ga je vidio u susjednom dvorištu, a zbog tog nestanka ključeva M.DŽ. se obraćao i policajcu B.DŽ. Svjedok navodi da mu je sestra N.DŽ. rekla da je kritične prilike vidjela optuženog, da ne bi nikada više volio da se sretne sa H.H., koji mu je komšija, jer ne zna kakva bi mu bila reakcija, a ovo iz razloga što njegovi roditelji nikada nikome ništa nisu uradili, niti su bili kome dužni i nisu zaslužili da im neko uradi to što je uradio, a oboje roditelja su imali više bolesti.

Iz iskaza svjedoka N.H. sa glavnog pretresa od 01.07.2021. godine proizilazi da su oštećeni M.DŽ. i H.DŽ. bili bolesni i da su nekada imali intervencije kod njih, da se kritičnog dana nalazio na radnom mjestu u JZU Dom zdravlja Teočak kada je od N.DŽ. dobio poziv da su njeni roditelji povrijeđeni, zbog čega se sa timom uputio na lice mjesta, gdje je iz kuće čuo jauke, te kada je dozivao M.DŽ. da otključa vrata, koja su bila zaključana, M.DŽ. mu je rekao da nisu zaključana, te da ne može otključati. Nakon što su vrata razvalili, zatekao je M.DŽ. koji je ležao pored sećije sav krvav, a na drugom dijelu H.DŽ. koja je također bila prekrivena krvlju. U jednom momentu ga je pozvao otac optuženog da ukažu i optuženom pomoć. Svjedok je sa H.DŽ. skinuo odjeću koja je bila sva krvava i tada je vidio da na glavi ima više ubodnih rana, kao i po licu, te na ramenima. Nakon što su sa povrijeđenima u sanitetu krenuli, zaustavili su se pored H.H. kuće, gdje je svjedok ušao u unutrašnjost i zatekao H.H. kojem su ruke bile zamotane u peškir, a kada je odmotao peškir vidio je posjekotine na obje ruke, isti je bio miran i rekao je majci: "majka, spasio sam ih".

Svjedok S.K., koji je zaposlen kao vozač saniteta u Domu zdravlja Teočak, u svom iskazu na glavnom pretresu je naveo da je kritičnog dana radio noćnu smjenu i bio dežurni vozač, kada je zazvonio telefon na koji se javio njegov kolega N.H., te mu nakon poziva rekao da idu u Mrazoviće jer je N.DŽ. zvala iz razloga što je neko napao njene roditelje, te je N.H. odmah pozvao policiju. Kada su došli u Mrazoviće vidjeli su N.DŽ. uplakanu ispred kuće, kako doziva upomoć. Ulazna vrata su bila razbijena, te nisu mogli ući u unutrašnjost obzirom da nisu imali ključ. Podrum kuće je bio otvoren, a u podrumu je sve bilo razbacano. U međuvremenu ga je pozvao direktor Doma

zdravlja Teočak, H.H.1, koji je otac H.H., i pitao ga da li može doći po njega na vikendicu, na što mu je svjedok odgovorio da nije u mogućnosti, jer je na terenu, ali ga je nakon nekoliko minuta dr. H.H.1 opet pozvao i rekao da je neko napao njegovog sina H.H. Svjedok je dao telefon svom kolegi N.H. koji je razgovarao s dr. H.H., koji mu je saopštio da je neko izbio njegovog sina H.H. U međuvremenu su svjedok i njegov kolega N.H. tražili pajser, sjekiru čime bi mogli otvoriti vrata. Policajac D. je sjekiricom razbio ulazna vrata, te je njegov kolega N.H. ušao unutra, previo H.Dž., obukao je, te je nakon toga svjedok ušao i zatekao H.Dž. kako leži na deci, dok je M.Dž. sjedio na sećiji u košulji. Iznijeli su ranjenu H.Dž. i smjestili je u sanitet, dok je po njenog supruga M.Dž. stiglo drugo sanitetsko vozilo. U prostoriji u kojoj su zatečeni H.Dž. i M.Dž. bila je premetačina, krvi je bilo posvuda, zidovima i po podu. Kada su krenuli kolega N.H. mu je rekao da stanu ispred H.H. kuće i vide u kakvom se on stanju nalazi. Nakon nekoliko minuta kolega N.H. mu je rekao da H.H. stanje nije alarmantno i da mogu ići do Doma zdravlja. Iz Doma zdravlja ih je doktor uputio na Klinički centar u Tuzlu, gdje su se i uputili i smjestili ranjenu H.Dž. Po povratku u Dom zdravlja Teočak zatekli su H.H. u pratnji policajca. Nakon što je tužiteljica KTTK predočila svjedoku zapisnik o saslušanju od 28.12.2020. godine iz Uprave policije Sektora krim. policije isti je naveo da se ne može sjetiti da li je izjavio: „Dok smo ja i N.H. vukli H.Dž. ona je bila u svjesnom stanju i govorila je boli me glava“, te je na predočenu izjavu: „Samo se sjećam da je neko od ovih koji su prvi bili u kući, tu mislim na N.H. i ova dva policajca, komentarisao da je neko pitao M.Dž. šta se to dogodilo, a M.Dž. je rekao „ne znam sinko, samo znam da nas je neko u kapuljači u mraku napao“, što je i potvrdio da je izjavio, ali da se ne može sjetiti od koga je to čuo.

Na upit suda svjedok je naveo da je od momenta kada su njegove kolege ušli u unutrašnjost kuće i momenta kada su njega pozvali da i on uđe prošlo otprilike pet minuta, te nakon što je ušao u sobu zatekao je H.Dž. kako leži na podu, a M.Dž. je sjedio raskopčane košulje, te su je odmah iznijeli iz kuće i unijeli u vozilo.

Iz iskaza svjedoka B.H., rukovodioca smjene MUP-a TK, Policijska uprava Kalesija, policijska stanica Teočak, datog na glavnom pretresu, proizilazi da je dana 23.12.2020. godine oko 23,19 sati zaprimio poziv od medicinskog osoblja Doma zdravlja, kojim su ga obavijestili da su roditelji N.Dž. povrijeđeni i da je sanitetsko vozilo odmah upućeno prema kući njenih roditelja, nakon čega je svjedok odmah uputio policijsku patrolu u sastavu F.M. i D.M. na lice mjesta. Naveo je da je poznavao M.Dž. i H.Dž., koji su bili jako poštene ljudi, te nakon što je patrola došla na lice mjesta svjedok je obaviješten da su M.Dž. i H.Dž. zatečeni povrijeđeni, te je dobio informaciju i da je H.H. povrijeđen. Kada je svjedok došao na lice mjesta vidio je užasan prizor, na stazama koje su vodile putem kao i na ulaznoj kapiji koja vodi u dvorište Dž. primijetio je krv, te je zajedno sa policijskim službenicima obezbijedio tragove izvršenog krivičnog djela. Zatekao je N.Dž. uplakanu, koja mu je rekla da su joj potrebni medikamenti za smirenje, a povrijeđene je vidio prilikom iznošenja iz kuće, vidio je H.Dž. koja je nepomično ležala na nosilima, a na isti način je i M.Dž. smješten u sanitet. Na ulaznim vratima je bilo razbijeno staklo, stvari su bile razbacane, što je sugerisao svojim kolegama F.M. i D.M. da obrate pažnju na te tragove stakla. Naveo je također da su kuća optuženog i oštećenih udaljene otprilike 200 do 300 metara jedna od druge. Nakon toga svjedok je otišao u Policijsku stanicu, a patrola je došla do informacija da je NN lice koje je navodno napalo i porodicu Dž. i H.H. imalo žutu ili narandžastu jaknu sa kapuljačom, na što je skrenuo pažnju R.T. i I.Z. Po dolasku u policijsku stanicu odmah je kontaktirao Dom zdravlja, dr. M. i pitao za povrede, na što mu je ona rekla da se radi o više ubodnih rana kod oštećenih i da su isti odmah prevezeni za Tuzlu. H.H. je vidio ujutro kada je došao u policijsku stanicu u svojstvu oštećenog, obzirom da je patrola došla do saznanja da je i on zadobio povredu od nekog NN lica, bio je u

zelenoj dukserici, a ruke su mu bile zamotane u zavoj, bio je nervozan i drhtao je, okrećući se na stolici.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optuženog svjedok je potvrdio da je po zaprimljenoj prijavi na lice mjesta uputio F.M. i D.M. jer postoje saznanja da je povrijeđen i H.H., te da ga je R.T. obavijestio da su pronašli H.H., na što je svjedok rekao da se isti sprovede u Dom zdravlja u pratnji policajca, iz razloga što je H.H. u tom momentu izgledao kao oštećeni.

Iz iskaza svjedoka D.M. sa glavnog pretresa od 12.07.2021. godine proizilazi da se dana 23.12.2020. godine u 23,19 sati, putem telefona, dežurnom rukovodiocu smjene policijske stanice Teočak obratio dežurni medicinar iz JZU Doma zdravlja Teočak N.H., koji je prijavio da je od N.DŽ. zaprimio obavještenje da se u porodičnoj kući nalazi povrijeđen njen otac M.DŽ. i njena majka H.DŽ. Svjedok se zajedno sa kolegom F.M. uputio na lice mjesta sa službenim vozilom, dok je zajedno sa njima bilo vozilo hitne pomoći Doma zdravlja Teočak, u kojem vozilu su bili medicinar N.H. i vozač S.K., a po dolasku na lice mjesta službenici policije su uočili tragove krvi i staklo na ulaznim vratima porodične kuće M.DŽ., koje staklo je bilo u potpunosti razbijeno, kao i veći broj sitnih djelova stakla po betonskim stazama ispred kuće, a vrata na podrumu kuće su bila otvorena, gdje je vizuelnim zapažanjem uočeno da su stvari koje su se nalazile unutar isprevrtae. Obzirom da su vrata bila zaključana te da nije bilo ključeva u bravi, a kako su M.DŽ. i H.DŽ. dozivali u pomoć, patrola policije kako bi zajedno sa službom hitne pomoći Doma zdravlja Teočak ušla u kuću, uz saglasnost kćerke N.DŽ. su razvalili bravu ulaznih vrata sjekirom, te zajedno sa službom hitne pomoći ušli u kuću bračnog para DŽ., kako bi vidjeli u kakvom su stanju, te da se istima pruži prva pomoć. Nakon ulaska u kuću zatečena su lica M.DŽ. i H.DŽ. u ležećem položaju sa vidnim povredama po čitavom tijelu, kao i veća količina krvi po prostoriji u kojoj su boravili (pod, tepisi, kuhinja, stepenice, zidovi i vrata), te su službenici policije pomogli medicinskim radnicima u pružanju prve pomoći povrijeđenim. Nakon toga su povrijeđeni sanitetskim vozilom odvezeni u Dom zdravlja Teočak. Nakon toga svjedok je zajedno sa kolegom izvršio obilježavanje lica mjesta, koje je i obezbijedio do dolaska uviđajne ekipe. Nakon što su povrijeđena lica odvezena kolima hitne pomoći, svjedok je otišao do kuće H.H.1 da i tu obezbijedi lice mjesta, jer su dobili informaciju od dežurnog službenika kako je i H.H. napadnut od strane NN lica. Nakon dolaska ispred kuće H.H.1 zatekao je kolege I.Z. i R.T. koji su boravili na putu ispred kuće. Prilikom boravka ispred kuće H.H.1, isti je izašao iz kuće i rekao službenicima policije kako mora odvesti sina H.H. u Dom Zdravlja Teočak da bi mu se ukazala prva pomoć, jer ima povrede na rukama. Tada je izašao iz kuće H.H., te je u pratnji roditelja odvezen u Dom zdravlja Teočak. Prilikom boravka H.H. u Domu zdravlja Teočak, gdje mu je ukazana ljekarska pomoć, isti je sve vrijeme bio pod njegovim nadzorom, te nakon toga isti se vratio u svoju kuću u pratnji roditelja sa privatnim vozilom.

Svjedok R.T., policijski službenik policijske stanice Teočak, u svom iskazu na glavnom pretresu je naveo da se dana 23.12.2020. godine u 23,19 sati telefonskim putem dežurnom rukovodiocu smjene u policijskoj stanici Teočak obratio dežurni medicinar iz JZU Dom zdravlja Teočak N.H., koji je prijavio da je od N.DŽ. zaprimio obavještenje da se u porodičnoj kući nalazi povrijeđen njen otac M.DŽ. i njena majka H.DŽ. Dolaskom na lice mjesta uočio je službenike policije F.M. i D.M. koji su mu saopštili da se u kući nalazi jedno muško lice koje je povrijeđeno i treba ga iznijeti iz kuće u sanitetsko vozilo. Obzirom da se na licu mjesta nalazilo više službenika policije svjedok se usmjerio na pregled užeg lica mjesta gdje se uočavala veća količina krvi i polupanog stakla od ulaznih vrata. Od strane službenika F.M. upoznat je da se iza kuće oštećenog nalazi krv po betonskoj stazi koja se udaljava prema putu izlaz za Centar, te se odmah uputio tragom krvi, gdje je prateći krv od kuće oštećenih, pa kroz pojedina

dvorišta i ponovnog izlaska na put od pravca oštećenog prema izlazu u Centar vidio da se po asfaltu vidno uočavaju tragovi krvi koji vode prema kući H.H.1. Dolaskom do dvorišta H.H.1. nastavio je daljnje praćenje traga, gdje su tragovi krvi vodili do ulaznih vrata. S obzirom da je svjedok pretpostavio da se osumnjičena osoba koja je mogla izvršiti ovo djelo nalazi u unutrašnjosti kuće, odmah je pozvonio na vrata, pozivajući vlasnika H.H.1., gdje je na hodnik izašla njegova supruga M.H., te dok je ista prilazila svjedok je vidio u unutrašnjosti hodnika tragove krvi koji vode u dnevni boravak kuće. Na upit M.H. kakva je krv, o čemu se radi, ista mu je rekla: „Evo mog sina ovdje, isječene su mu ruke“, a sin joj je saopštio da je napadnut od strane NN lica. Svjedok je tada vidio H.H., koji je sjedio na podu sobe, a na lijevoj i desnoj ruci je imao omotane peškire na kojima su se uočavali tragovi krvi, a svjedoku je rekao da ga je nožem napalo NN lice, optuženi je bio vidno pod uticajem alkohola, a u kadi je svjedok primijetio žutu jaknu sa kapuljačom i farmerice s kojih se cijedila krv. U tom momentu se obratio njegovoj majci M.H. da H.H. izmjesti u drugu prostoriju, da tragove krvi i njegove odjeće koju je s njega skinula ne dira sa lica mjesta, što je ista i učinila, te saopštio da niko ne napušta porodičnu kuću do dolaska službenika policije, koji će vršiti uviđajne radnje.

Iz iskaza svjedoka F.M., službenika MUP-a TK, policijska stanica Teočak, datog na glavnom pretresu, proizilazi da se dana 23.12.2020. godine u 23,19 sati, putem telefona dežurnom rukovodiocu smjene policijske stanice Teočak obratio dežurni medicinar iz JZU Dom zdravlja Teočak N.H., koji je prijavio da je od N.DŽ. zaprimio obavještenje da se u porodičnoj kući nalazi povrijeđen njen otac M.DŽ. i njena majka H.DŽ. Nakon toga se zajedno sa kolegom D.M. uputio na lice mjesta službenim vozilom, a za njima je išlo i vozilo hitne pomoći Doma zdravlja Teočak u kojem su bili medicinar N.H. i vozač S.K. Po dolasku na lice mjesta policijski službenici su uočili tragove krvi i stakla na ulaznim vratima porodične kuće M.DŽ., a na kojim vratima je staklo bilo u potpunosti razbijeno, te su vidjeli i veći broj sitnih dijelova stakla po betonskim stazama ispred kuće, a vrata na podrumu kuće su bila otvorena, gdje su zapazili da su stvari koje su se nalazile unutra isprevtane i zamrzivač otvoren. Obzirom da su vrata bila zaključana te da nije bilo ključeva u bravi istih, a kako su M.DŽ. i H.DŽ. dozivali upomoć, patrola policije je uz saglasnost kćerke N.DŽ., a kako bi u unutrašnjost kuće ušli policajci i medicinari hitne službe, su sjekirom odvalili bravu ulaznih vrata te su ušli u kuću bračnog para DŽ. Nakon ulaska u kuću zatečena su lica M.DŽ. i H.DŽ. u ležećem položaju sa vidnim povredama po čitavom tijelu, kao i veća količina krvi u prostoriji u kojoj su boravili, i to na podu, tepisima, kuhinji, stepenicama, zidovima i vratima, te su službenici policajci pomogli medicinarima u pružanju prve pomoći povrijeđenim na licu mjesta, a njihova odjeća je skinuta i ostavljena na stolu u kući. Nakon toga su H.DŽ. unijeli u sanitetsko vozilo i odvezli u Dom zdravlja Teočak, a nakon nekih 15 minuta se ponovo vratilo vozilo Doma zdravlja Teočak koje je vozio Dž.Dž., te je tada i M.DŽ. odvezen u Dom zdravlja, te svjedok navodi da mu je u momentu dok je ukazivao pomoć M.DŽ., M.DŽ. nešto htio reći, te je razumio da mu je rekao "napade me neko", ne navodeći ko ga je napao, i da je M.DŽ. krkljao, a svjedok je pokušavao da s njim razgovara kako bi ostao pri svijesti, a on je i dalje krkljao i nije ništa rekao.

Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedok je naveo da je vidio na ležaju kuhinjski nož do 50-ak cm dužine sa drškom.

Svjedok E.K., zaposlenik JZU UKC Tuzla, je na glavnom pretresu održanom 24.07.2021. godine naveo da je dana 23.12.2020. godine odrađivao svoju redovnu smjenu od 18:30 sati, gdje inače u toku noći radi sam. Ne zna tačno koliko je bilo sati na prijemu hirurgije, dovezena je sa kolima hitne pomoći iz Teočaka ženska starija osoba sa vidnim povredama u predjelu glave, tijelo joj je bilo prekriveno bijelim čaršafom, koji je imao na sebi dosta tragova krvi. Kada je vozilo hitne pomoći stiglo

ispred ulaza u zgradu UKC, svjedok je prišao i sa vozačem saniteta pomogao da se ta ženska osoba odmah odveze na prijemno odjeljenje hirurgije. Dok su tu žensku osobu prevozili ležećim kolicima na prijem ista je bila u polusvjesnom stanju, nije uopšte govorila, te njegov kontakt sa istom osobom je bio veoma kratak zbog brze intervencije. Kada je ta ženska osoba predata u prijem hirurgije, svjedok se vratio na svoje radno mjesto, a za njim je izašao i vozač saniteta, kojeg je svjedok pitao šta se to dogodilo, a on mu je rekao da je neko provalio u kuću povrijeđene žene i da je na spavanju od nje i muža tražio novac i tom prilikom kada su oni ustali došlo je do povređivanja i nje i muža. Dalje ga je svjedok pitao da li on zna ko je to učinio. Vozač mu je odgovorio da je to uradio neko iz njihovog komšiluka i da ga sad traži policija. Poslije toga vozač saniteta je oprao ruke i otišao sa sanitetom. Nakon nekih 20-30 minuta od dolaska ove starije gospođe, dolazi ponovo sanitet i kada je svjedok prišao sanitetu vidio je starijeg gospodina koji je takode imao povrede na glavi, on je bio pri svijesti, ali nije ništa govorio.

Svjedok B.Dž. je dao iskaz na glavnom pretresu 24.07.2021. godine, iz koga proizilazi da je komšija od M.Dž. i H.Dž., da je sa istima bio u normalnim komšijskim odnosima, da mu se jednom prilikom M.Dž. žalio da su mu nestali svi ključevi od kuće, od ulaznih vrata od kuće, da je posumnjao na malog E.H. jer ga je tog dana kad su nestali ključevi vidio u dvorištu njegove drugarice A.Dž., koje je dvorište odmah do M.Dž. Vidio ga je da sjedi za stolom, dok je on otišao negdje kad se vratio ključeva nije bilo i posumnjao je na tog malog E.H., da je već on rekao E.H. de vrati te ključeve ako si našao, na što je E.H. to negirao i naravno rekao da nije, da je rekao da on nije ukrao i da ne zna ništa o tim ključevima. Jedne prilike je bila malo neka rasprava oko tih ključeva, bio je prisutan E.H., njegova majka i nena, i tad je E.H. majka M.H. govorila da njeno dijete nije uzelo te ključeve, da ona svom djetetu vjeruje, on da jest on bi rekao, tako da sram bilo M.Dž. što je govorio da je to njeno dijete ukralo, to je samo njihova rasprava među njima kao i da je čuo od komšija da je bilo oštećenja (ograda, na metalnim kolcima) kod nekih komšija od strane optuženog, ali da to nije ništa prijavljeno kako se ne bi zamjerili sa roditeljima optuženog, a N.Dž. je rekla da je dobijala uvredljive poruke putem facebooka od E.H., brata optuženog. Čuo je da je negdje oko 22,00 sati u objekat došao H.H. u alkoholisanom stanju, gdje je sjeo za sto u društvu B.H. i S.H., te naručio piće, a dok je boravio u objektu da je popio tri piva i jedan Jeger, što je na glavnom pretresu 24.07.2021. godine potvrdio svjedok A.Dž.1, koji je zaposlen kao konobar u UO „Exit“ u centru Teočaka.

Prilikom unakrsnog ispitivanja svjedoka od strane branioca optuženog svjedok je naveo da mu je M.Dž. kao komšija rekao da sumnja da je E.H. ukrao njegove ključeve, slučaj nije prijavljivan policiji niti je iko posumnjao na H.H. da je ukrao ključeve.

Svjedok A.Dž.1 je u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da je kritičnog dana radio drugu smjenu na poslovima konobara u caffe baru „Exit“, te da je H.H. ušao u kafić u alkoholiziranom stanju oko 22 sata otprilike, sjeo za stol sa B.H. i S.H. i naručili su pivo. H.H. se ponašao hiperaktivno, ispijao je alkohol prebrzo. Kada su odlazili platio je račun, bio je malo agresivan, i njegovom kolegi M.I. je dobacio riječi „šta je“. Nakon predočavanja njegove izjave iz istrage date na zapisnik o saslušanju svjedoka u policijskoj stanici Teočak od 25.12.2020. godine od strane tužioca: „koliko se ja mogu sjetiti mislim da je bilo oko 22,00 sati, u objekat je ušao H.H., koji je na sebi imao žutu jaknu sa kapuljačom, dok je na glavi imao crni kačket“, svjedok je istu potvrdio, te da: „Prilikom usluživanja H.H. je meni dao jednu novčanicu od 20,00 KM da naplatim naručeno piće te mi se obratio povišenim i agresivnim tonom govoreći vrati mi odmah kusur 5,00 KM, ja sam mu vratio kusur a u međuvremenu je do stola prišao M.I. i rekao H.H. „smiri se malo i smanji taj ton“, kao i da: „Nakon toga H.H.

me pozvao da pridem njegovom stolu i naručio još dvije čaše jegera, što je uredno i platio, negdje oko 22,30 sati vidio sam da su S.H., B.H. i H.H. ustali u namjeri da izađu iz objekta, tada sam primjetio da je H.H. uzeo jedno pivo koje se nalazilo za stolom i isto popio čitavo, obzirom da je H.H. bio u pijanom stanju vidio sam kako mu S.H. i B.H. pomažu da obuče jaknu, te su ga izveli iz objekta."

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optuženog, svjedok je naveo da je i M.I. radio u kafiću u kojem i svjedok, i to kao šanker.

Na upit suda svjedok je naveo da je optuženi u kafić u kojem je svjedok zaposlen došao pod djestvom alkohola i tu popio tri piva i jedan „jeger“.

Iz iskaza svjedokinje dr. M.Š. – N. proizilazi da je ista zaposlena kao ljekar u Domu zdravlja u Teočaku, te je kritičnog dana bila dežurni ljekar, kada je medicinski tehničar N.H. primio telefonski poziv od strane ženskog lica koje je zvučalo jako uznemireno, a nakon čega je N.H. sa vozačem S.K. otišao na lice mjesta i zbrinuo pacijente. Vozač S.K. joj je kasnije javio da je potrebno obezbijediti još kadra. Medicinski tehničar N.H. je zbrinuo jednog pacijenta, nakon čega se uputio za klinički centar, a Dž.Dž. je angažovan na zbrinjavanju drugog pacijenta, koji su kasnije bili pregledani u Domu zdravlja od strane svjedokinje. Pacijentica H.Dž. je bila u svjesnom stanju sa nanesenim povredama, bila joj je previjena glava, dok je pacijentu M.Dž. također bila previjena glava i grudni koš, on je bio komunikativniji od H.Dž., pričao je, te su kasnije oboje prevezeni na Klinički centar. Nakon nekog vremena u Dom zdravlja su došli dr. H.H.1, njegova supruga i sin H.H. koji je imao povrede obje šake, koje mu je dr. H.H.1 zbrinuo. H.H. je bio smiren, primio je infuziju koju mu je dala medicinska sestra S.

Na upit suda svjedokinja je navela da je infuziju uključila medicinska sestra S., dok je recept za infuziju propisao dr. H.H.1, i to analgin, garamicin i nešto protiv bolova, te je primanje infuzije trajalo otprilike 20 minuta. H.H. je bio u trenerci i majici, a svemu je prisustvovao jedan policijski službenik. Svjedokinja je bila upoznata sa informacijom da je optuženi zadobio povrede za koje joj je rekao N.H. koji je primio poziv i kojem je saopšteno da je optuženi zadobio povrede, dok je još uvijek bio prisutan u Domu zdravlja, tj. prije nego što je otišao na teren. Navela je da je H.H. za vrijeme boravka u Domu zdravlja djelovao mirno, uredno, te ni na koji način svjedokinja nije mogla zaključiti da je isti pod dejstvom alkohola. Opazila je na desnoj šaci povredu dlana kod optuženog, a na lijevoj ruci je bila povreda gornje strane, te je na dlanu desne šake bila zahtjevnija rana u odnosu na lijevu. U vremenskom razmaku od otprilike 20 minuta nakon što je drugi sanitet otišao za Klinički centar, optuženi se pojavio sa roditeljima u Domu zdravlja.

Na upit branioca optuženog svjedokinja je navela da za sve vrijeme boravka optuženog i njegovih roditelja u Domu zdravlja ona nije razgovarala sa njima niti je sve vrijeme bila prisutna u prostoriji za intervencije dok je dr. H.H.1 zbrinjavao povrede optuženog.

Prilikom dodatnog ispitivanja od strane tužiteljice svjedokinja je navela da je sa hijerarhijskog aspekta bila isključena iz pružanja pomoći optuženom, obzirom da mu je pružio pomoć njegov otac, a koji je bio direktor Doma zdravlja. Nakon predočavanja dijela iskaza iz zapisnika o saslušanju svjedokinje od 25.12.2020. godine u policijskoj stanici Teočak, ista je navela da je tačno da je izjavila da: „U vremenskom periodu oko 00,30 sati u prostorije Doma zdravlja Teočak dolazi direktor JZU Doma zdravlja Teočak H.H.1, njegova supruga M.H. i sin H.H.“

Svjedok M.H. u svom iskazu na glavnom pretresu je naveo da je kritičnog dana bio pozvan na svadbu kod A.M. i negdje oko 20 sati, kada je počela svadba stigao je i H.H. sa majkom. Nakon nekog vremena H.H. je sjeo sa svjedokom i razgovarali su, obzirom da je jako dobro poznaju. Svjedok ga je ponudio pićem, H.H. je popio sok,

dok je nakon izvjesnog vremena H.H. rekao da će popiti pivo zbog mladoženje A. Dok su tako sjedili i razgovarali H.H. je popio otprilike tri piva, dva sigurno, koja mu je svjedok otvorio, količine 0,33 l, a za treće svjedok ne može sa sigurnošću potvrditi, te je oko 22 sata H.H. napustio svadbu zajedno sa majkom.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane tužiteljice Kantonalnog tužilaštva TK, svjedok je naveo da se ne sjeća čime su otvarali piva te noći na svadbi niti mu je poznato da li je H.H. kod sebe imao čakiju, nož niti nešto drugo slično tome. Naveo je da H.H. nije bio u pripitom stanju jer mu je rekao da nije konzumirao alkohol osam mjeseci, tačnije otkako je položio vozački ispit i koliko mu je poznato H.H. je svojoj majci dao ključeve od vozila.

Na upit suda svjedok je naveo da se ne sjeća kako je H.H. te prilike bio odjeven.

Na upit branioca optuženog svjedok je naveo da mu je H.H. rekao da je to prvo alkoholno piće koje je popio nakon osam mjeseci, a prije polaganja vozačkog ispita H.H. je konzumirao alkohol u uobičajenim granicama.

Svjedok A.M. u svom iskazu na glavnom pretresu je naveo da je kritičnog dana H.H. sa svojom majkom došao na svadbu njegovog sina A. Primijetio je da H.H. pije, a kasnije otprilike i tri „Tuzlanska“ mala piva koja su bila na stolu, ali mu je rekao da ne pije duže vrijeme, obzirom da je položio vozački ispit, međutim, te večeri je odlučio popiti par piva radi svjedokovog sina A. Naveo je da je H.H. kasnije dao ključeve od automobila svojoj majci, govoreći da neće da vozi jer je popio tri piva, pa su i otišli kući oko 22 sata.

Na upit suda svjedok je naveo da se H.H. normalno ponašao, čim je majci dao ključeve rekavši da neće da vozi jer je popio tri piva.

Svjedok S.H. u svom iskazu na glavnom pretresu je naveo da je kritičnog dana oko 7 sati navečer izašao u jedan kafić i tu se zadržao nekih pola sata, kad je primio poruku od svog prijatelja B.H. da se vide u drugom kafiću, obzirom da je B.H. stigao iz Njemačke, te su se i našli u kafiću „Exit“, gdje su sjedili za šankom i razgovarali. U vremenskom periodu oko 9 i 15 do pola 10, došao je i H.H. Kada je H.H. došao, u međuvremenu se oslobodio prvi stol kod šanka, gdje su se i premjestili. Kada je H.H. došao pozdravio se sa gostima u kafiću, kao i sa svjedokom i njegovim prijateljem, te sjeo za njihov stol. Sjedili su, razgovarali, pričali o poslu, djevojkama, u međuvremenu je H.H. naručio svjedoku i B.H. po pivo i sebi jeger. Obzirom da je H.H. došao u kafić u pijanom stanju, te da je pio i dok su sjedili u kafiću, u vrijeme kada su krenuli kući oko 23 sata svjedok i B.H. su ga pitali je li došao autom i da li treba neko doći po njega i odvesti ga kući, na šta im je H.H. rekao da ne brinu jer nije došao autom i da će otići pješke kući. Pri izlasku iz kafića neko od gostiju je dobio H.H.: „Toliki čovjek ne može popiti jedno pivo na eks“, na što se H.H. okrenuo, uzeo pivo sa stola i isto eksirao. Svjedok je naveo da se sjeća da H.H. nije mogao pronaći jedan rukav jakne kako bi se obukao, pa su mu svjedok i B.H. pomogli da se obuče, zakopčali mu jaknu, pozdravili se s njim i otišli kući. Naveo je da poznaje H.H. duži vremenski period i sposoban je da prepozna kada je pijan, a dok su sjedili u kafiću naveo je da je H.H. popio više od 3 piva i 2 jegera, za koja svjedok zna da je popio sigurno. Posljednja narudžba pića od H.H. su bila 2 jegera koja je H.H. popio, pivo svjedoku, a obzirom da B.H. nije mogao popiti svoje piće do kraja H.H. je uzeo i popio i B.H. jeger koji je bio na stolu. Naveo je da je H.H. ukupno, koliko se on sjeća, popio 3 piva količine 0,25 l i 2 jegera, te da se nakon te količine popijenog alkohola ponašao normalno, nije se svađao s nekim, ali kada je ušao u kafić svjedok je prepoznao da je pijan, obzirom da se poznaju od šeste godine života i primijetio je da se H.H. pozdravlja sa većinom gostiju u kafiću, što inače nema običaj.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane tužiteljice Kantonalnog tužilaštva TK svjedok je naveo da dok su sjedili u kafiću H.H. je pričao malo glasnije u odnosu na

njega i B.H. koji su tu bili prije nego što je H.H. došao, te je naveo da je H.H. nosio žutu jaknu sa kapuljačom i imao je crni kačket. Koliko je njemu poznato H.H. nikada nije imao problema sa novcem niti je konzumirao opojne droge, jer potiče iz fine porodice, poznaje njegove roditelje, nikada nije bio problematična osoba, niti je ikada ikoga uvrijedio, naprotiv pomagao je ljudima.

Na upit suda svjedok je naveo da je optuženi došao u 9 i 15 ili u 9 i 30 navečer i da su ostali do 10 sati, svjedok je stigao kući 25 do 11, a osim što je H.H. glasnije pričao, svjedok nije primijetio da je H.H. bio agresivan, niti da je dobacivao gostima koji su sjedili za drugim stolovima u kafiću.

Svjedok M.I. je u svom iskazu na glavnom pretresu izjavio da je zaposlen kao šanker u kafiću „Exit“, te da je kritičnog dana bio na svome radnom mjestu. Tu večer je u kafić došao i H.H., te je sjeo za sto sa B.H. i S.H. Svjedok je primijetio da je optuženi bio u pijanom stanju, te da je prilikom odlaska iz kafića oko 23 sata, eksirao pivo „Bavarija“, količine 0,25 l.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane tužiteljice Kantonalnog tužilaštva TK svjedok je naveo da je H.H. bio u žutoj jakni.

Na upit suda svjedok je potvrdio da je optuženi bio u pripitom stanju, te da se nije ponašao agresivno.

Svjedokinja Š.DŽ. u svom iskazu na glavnom pretresu je navela da stanuje u neposrednoj blizini optuženog, kao i oštećenih, te da je kritične večeri bila u kući sa mužem E.DŽ. i sinom R.DŽ. U jednom trenutku začulo se lupanje na njihovim ulaznim vratima, gdje se pojavio I.S., djed optuženog koji je tražio pomoć u vezi poziva doktora H.H.1, obzirom da mu je bilo poznato da svjedokinja ima broj doktora, koji se nije javljao na telefon. U međuvremenu je njen suprug pitao I.S. šta se dešava, a on je samo rekao „Oj ništa ne znam, H.H. je povrijeđen“ te su ona i njen muž pitali I.S. „Trebali li vam naša pomoć“, na šta je on odgovorio „samo da vidimo da nađemo doktora“. Kada su izašli iz kuće svjedokinja je primijetila policajca D. koji stoji uz službeno auto, te ga je u prolazu pitala šta se desilo, na šta je on odgovorio da se svašta desilo i da je neko pucao. Po ulasku u kuću dr. H.H.1 na hodniku je vidjela H.H. koji je sjedio u hodniku, imao je na sebi crnu majicu, bokserice, a ruke koje je držao na koljenima su bile umotane u peškire koji su bili krvavi. Primijetila je da je H.H. čudno gleda, pogled je prodirao kroz nju, nikada nije vidjela H.H. takvog. Nosio je naočale i sat na ruci. Njen muž je pitao H.H. „kako je H.H.“, na šta mu je H.H. odgovorio „eto vidi E.DŽ. kako je, kako sam, ja sam samo pokušao njima da pomognem“. Navela je da je opet imao prestrašeni pogled koji prodire kroz čovjeka, gledajući negdje u daljinu. U tom trenutku H.H. majka M.H. se obratila svjedokinji i rekla: „vidi Š.DŽ. kakav je moj H.H., a hodi da vidiš kakva mu je ova garderoba“, što svjedokinja nije mogla gledati. Kanije su ona, njen suprug i I.S. otišli po doktora, te je svjedokinja na putu ispred Binga vidjela policajca B.DŽ. u civilu, a iza njega je išlo crno auto u koje je on sjeo, a po dolasku pred kuću dr. H.H.1 opet je vidjela tog policajca u drugoj garderobi sa kolegom I.Z., nakon čega je svjedokinja u šoku otišla.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane tužiteljice Kantonalnog tužilaštva TK svjedokinja je navela da je u jako dobrim odnosima i sa porodicom H. i sa porodicom DŽ., dok sa N.DŽ. ne komunicira duži vremenski period i ima imovinskopravni spor sa njenom porodicom, te da dr. H.H.1 to veče nije bio u Teočaku, nego na vikendici na jezeru u Sniježnici. Navela je i da je Dom zdravlja udaljen otprilike pola sata pješke od kuće optuženog, te da je kritičnog dana, obzirom da upravlja vozilom, otišla po dr. H.H.1 u mjesto Sniježnica gdje se nalazio, a da prethodno optuženog nije odvezla u Dom zdravlja.

Svjedok D.Ž. u svom iskazu na glavnom pretresu je izjavio da radi u Domu zdravlja Teočak kao medicinski tehničar i ponekad kao vozač kad nedostaje osoblja. Naveo je da pripada bližoj porodici D.Ž. te da je kritične prilike krenuo na spavanje kada je na vrata zalupao komšija i rođak A.D.Ž., koji su mu rekli da su H.D.Ž. i M.D.Ž. napadnuti, te da svjedok izađe i pomogne im. Izašavši ispred kuće vidio je policijsku patrolu i sanitet pred kapijom kuće oštećenih. Svjedok je u međuvremenu otišao po drugo sanitetsko vozilo kako bi mogao pomoći komšiji i rođaku M.D.Ž., te ga je pozvala i dežurna doktorica iz Doma zdravlja, obzirom da su zaprimili poziv od policije i saopštila svjedoku da im je potrebna pomoć. Nakon što je dovezao sanitet ušao je u kuću oštećenih i pitao M.D.Ž.: „M.D.Ž. kako si, šta je bilo“ na što mu je M.D.Ž. rekao: „Spasite H.D.Ž., meni nije ništa“, H.D.Ž. je bila već odvezena, a svjedok je uz pomoć policijskih službenika i tehničarke F.Đ. dovezao i M.D.Ž. na Klinički centar kako bi mu se ukazala medicinska pomoć.

Svjedok I.Ž. je u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da je zaposlen u policijskoj stanici Teočak, Odsjek Kriminalističke policije, te da je kritičnog dana bio na svome radnom mjestu kada je obaviješten od šefa smjene da se dogodio predmetni događaj. Nakon toga je svjedok otišao na lice mjesta, na kojem nije zatekao povrijeđene osobe. Tragovi krvi su vodili do pravca kuće H.H. gdje on stanuje i koji je imao teške povrede u predjelu šake i prevezen je u Dom zdravlja, te je svjedok sa svojim kolegom bio prisutan H.H. pregledu, fotografišući nekoliko povreda šaka. Obzirom da policijska uprava Kalesija obavlja uviđaje težih krivičnih djela, službenici Odjeljenja kriminalističke policije Kalesija su stigli na lice mjesta, a dok su oni stigli, svjedok je fotografisao povrede službenim aparatom, nakon čega se vratio ispred kuće optuženog. Tu su već stigli policijski službenici iz Kalesije R.T., komandir M.H., pa su skupa otišli u policijsku stanicu Teočak, gdje su uzete izjave svjedoka. Kada je u pitanju fotodokumentacija koju je svjedok sačinio, naveo je da je istu dao na uvid kolegama, koji su mu rekli da je sačuva ukoliko zatreba. Obzirom da je sektor kriminalističke policije MUP-a TK preuzeo dalje slučajeve, isti su dalje fotografisali. Svjedok nije sačinio službenu zabilješku o preduzetim radnjama, a fotodokumentacija se radila u skladu sa aktom sektora kriminalističke policije u kojem stoji da ukoliko postoje fotografije, potrebno je sačiniti fotodokumentaciju i prosljediti je kolegama.

Na upit suda svjedok je naveo da je fotodokumentacija sačinjena dana 14.09.2022. godine, a do toga dana se nalazila u fotoaparatu i nije bila izrađena, dok je izvod iz dnevnika korišten za sačinjavanje objašnjenja fotodokumentacije, koje objašnjenje se odnosi na datum počinjenog krivičnog djela, datiran na dan 23.12.2020. godine. Također je izjavio da radi na poslovima istražitelja te da shodno propisima krim. tehničari sačinjavaju fotodokumentaciju, međutim u policijskoj upravi Teočak ne postoje tehničari, zbog čega istražitelji obavljaju navedeni posao. Obzirom da su od sektora kriminalističke policije dobili nalog da u slučaju posjedovanja fotografija sačine fotodokumentaciju i da njima prosljede, to su i učinili.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane tužiteljice Kantonalnog tužilaštva TK svjedok je naveo da je sačinjavanju dokumentacije prisustvovao dr. H.H.1, M.H., kolega D., a od medicinskog osoblja mu nije poznato ko je bio. Svjedok je samo fotografisao povrede lakta, koljena i posjekotine na šaci. Lično je vidio povrede, a najviše je krvarila povreda na dijelu šake sa dva duboka reza, koliko se svjedok sjeća.

Na upit suda svjedok je naveo da je tačno da je pored fotografisanja dijelova tijela koji su povrijeđeni, praksa fotografisati i osobu u cjelini, kako bi se identificiralo lice na koje se fotografisane povrede odnose, međutim, svjedok nije imao toliko vremena, obzirom da uviđaj nije obavljen, te je svjedok učestvovao u fotografisanju formalno, kako bi pokazao kolegama, a sve iz razloga što su optuženom kasnije zamotane obe ruke i neće se znati o kakvim se povredama radi.

Svjedok S.S. u svom iskazu na glavnom pretresu je naveo da je zaposlen u MUP-u TK, u sektoru kriminalističke policije, odjeljenje opšteg kriminaliteta, gdje radi zadnjih 20 godina na istragama složenih krivičnih djela poput ubistava, razbojništava i slično. Svjedok je kritičnog dana postupao u predmetu od 23.12.2020. godine kada su zadobili povrede od kojih će kasnije preminuti M.DŽ. i H.DŽ., te je sektor krim. policije opšteg kriminaliteta, čiji je vođa tima koji je radio uviđaje i ostale potrebne radnje bio svjedok. Kompletan tim ispred MUP-a TK bio je nosilac predmeta. Nakon izvršenog krivičnog djela i po izlasku ovlaštenih službenih lica na lice mjesta i preduzimanju radnji formiran je tim kojim rukovodi kantonalni tužilac koji u tom momentu vodi istragu predmetnog krivičnog djela. Od njega ovlaštena službena lica dobivaju zadatke i upute šta da urade i o svemu što se na terenu dešava obavještava se kantonalni tužilac, a svi prikupljeni dokazi se prezentiraju načelniku odjeljenja koji dostavlja iste načelniku sektora kriminalističke policije, na potpis, uvid i dalju odluku, pa se tek onda dostavlja tužilaštvu. Naveo je da poznaje inspektora I.Z., obzirom da su operativno radili dva slučaja zajedno, koji nije dio tima ispred sektora kriminalističke policije, ali je postupao po prvostepenoj prijavi koju je zaprimila policijska stanica Teočak, gdje se još uvijek nije tačno znalo šta se dešava, dakle policijska stanica Teočak je u svojim operativnim mjerama i radnjama uključila i I.Z. U koordinaciji sa kantonalnim tužiocem svjedok i njegov tim stupaju na lice mjesta, kada preduzimaju svoje istražne mjere i radnje. Sve što im je potrebno od policijske stanica Teočak zatraže od komandira policijske stanice, koji dalje svojim uposlenicima raspoređuje radne zadatke. Naveo je da nije dao bilo kakvu uputu ili nalog I.Z. da izradi fotodokumentaciju na kojoj bi se vidjelo povređivanje osoba u konkretnom slučaju ili oštećenog, niti je svjedok bio upoznat sa izradom fotodokumentacije koju je izradio I.Z. dana 14.09.2022. godine u predmetu H.H. Dakle, nije izdat ni pismeni ni usmeni nalog niti svjedok može dati takav nalog, jer je jedino za to ovlašten komandir I.Z. Konkretno predmetno krivično djelo je po sistematizaciji poslova isključivo u nadležnosti sektora kriminalističke policije MUP-a TK te o svakoj poduzetoj radnji od strane pripadnika policijske uprave koja je u sastavu ministarstva ili policijske stanice koja je u sastavu policijske uprave, a samim tim i MUP-a TK mora biti obaviješten nositelj predmeta, odnosno onaj koji radi ispred sektora kriminalističke policije.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optuženog svjedok je potvrdio da je bio vođa tima koji je radio na predmetnom događaju u policijskoj stanici Teočak, policijska uprava Kalesija, te je odjeljenje kriminalističke policije u tom trenutku bilo uključeno u predmet, a poduzimanje radnji nižih službenika je u saradnji, odnosno po naredbi njihovih pretpostavljenih u tom trenutku, koji i jesu postupali u predmetnom slučaju neposredno prije nego što je svjedok sa svojim timom izašao na teren sa postupajućim tužiteljem. Postupajući tužitelj je izašao na lice mjesta u momentu kada je bilo potrebno njegovo prisustvo, odnosno kada je djelo koje je bilo prijavljeno kao napad na osobu preraslo u krivično djelo ubistva. Kada je zaprimljena prijava da je neko lice napadnuto, na lice mjesta je izašla policijska stanica Teočak, da ustanovi šta se desilo na terenu, te je potom obaviješten sektor dežurnog operativnog, dežurni operativni je obavijestio svjedoka i njegov tim, a oni potom Kantonalno tužilaštvo, kada se i formirao tim za uviđaj i kada se izašlo na lice mjesta. Svjedok je naveo da pružanje pomoći, hitne stvari koje trebaju da se izvrše, obavlja policija, dok prikupljanje dokaza i svega ostaloga, u dokaznom postupku, obavljaju svjedok i njegov sektor, a sve poduzete radnje od strane druge policijske uprave ili stanice predstavljaju sastavni dio istrage.

Na upit suda svjedok je naveo da mu je nepoznato da je sačinjena sporna fotodokumentacija, te da je uz istu morao biti propratni akt koji će da potpiše i ovjeri komandir policijske stanice.

Izjavu u istrazi je dao i tada osumnjičeni H.H., u Kantonalnom tužilaštvu Tuzlanskog kantona dana 10.05.2021. godine, u prisustvu branioca Konjić Rifata, a koji zapisnik o ispitivanju je uvršten u dokaze na glavnom pretresu u skladu sa odredbom člana 92. stav 2. tačka c) ZKP FBiH, i u toj izjavi optuženi je negirao da je nanio bilo kakve povrede M.DŽ. i H.DŽ., ali je potvrdio da je ušao u njihovu kuću, te naveo da ih je pronašao ozlijeđene, vidio je kod H.DŽ. povredu na vratu te je uzeo neku maramu i stavio na njen vrat a lijevom rukom je dotakao H.DŽ. lice u predjelu usta jer joj je morao staviti maramu na vrat, a potom je vidio da ustvari ne može ništa uraditi i krenuo je po tatu koji je doktor kako bi im on pomogao jer je i on imao posjekotinu od napadača na svojoj ruci, a napadača je vidio ispred kuće DŽ., između ulaznih staklenih vrata u kuću i podrumskih vrata, napadač je bio srednje konstitucije, malo niži od njega, na glavi je imao kapu fantomku i nije ga mogao dobro vidjeti. Optuženi je naveo da je u tom momentu došao prečicom koju uvijek koristi pored svih tih kuća pa i pored kuće DŽ., te ja naveo da ide kaldrskim dijelom puta od DŽ., malim uskim putem pored njihove kuće, a onda asfaltnim dijelom puta, a te večeri je ušao u dvorište kuće porodice DŽ. jer je čuo zvuke tj. urlike i krike. Poznaje H.DŽ. i M.DŽ. koji su stariji ljudi, jer mu je njihova kćerka N.DŽ. bila razrednica u školi, pozdravi ih i ništa više, i nije imao s njima nikakvih problema, osim što je jednom M.DŽ. tražio ključeve te je pitao njegovog brata E.H. da li su dirali ključeve jer je bio tu u blizini. Kada je tom prilikom čuo jauke koji su dolazili iz njihove kuće, ušao je u njihove dvorište jer je pretpostavio da neko unutra ima srčani udar ili da je požar, odnosno da se nešto događa, i ispred kuće je sreo navedenog napadača koji je u ruci imao neki oštar predmet, pretpostavlja nož, kojim je zamahnuo nad njim u predjelu njegovog stomaka i krenuo je da ga uhvati za ruku kako bi ga spriječio da ga ubode, ali ga nije uspio uhvatiti za ruku nego za oštricu noža desnom rukom, tu su se malo nagurivali i kada ga je optuženi uspio odgurnuti on se sklonio negdje iza kuće, a optuženi je ušao u kuću DŽ., otvorio je do kraja ulazna vrata u kuću koja su već bila napola otvorena, a za sobom je zatvorio vrata. Popeo se uz stepenice, ušao u sobu i zatekao M.DŽ. u polu ležećem položaju bez svijesti, bio je sav krvav po glavi i imao je povreda po sebi, a H.DŽ. je zatekao na kontra strani sobe od frižidera, ležala je na krevetu i nešto govorila ali je nije razumio, te je i po njoj bilo svugdje krvi te je primjetio da je imala ozljedu na vratu te stavio joj maramu ili nešto slično na vrat, i kada je vidio da ne može pomoći krenuo je da izađe. Tom prilikom je dodirivao ladice koje su bile razbacane na podu jer je tražio krpu, a ne sjeća se da li je još nešto doticao. Soba je bila u katastrofalnom stanju, stvari i ladice su bile razbacane, i zadržao se tu nekih 2-3 minute. Kada je krenuo da izađe ulazna vrata nisu htjela da se otvore, a nije primjetio da li ima ili nema ključa u vratima, pa je bokserom lijeve ruke udario par puta u staklo, ali nije uspio da ga razbije, a onda ga je udario ramenom i staklo se rasprslo, pa se provukao kroz staklo i izašao napolje prekoračivši staklo, i tada je zadobio povredu u predjelu desne noge, a pošto se prepao i bio u panici i u strahu i za svoj život počeo je da bježi. Izašao je na glavnu cestu i prošao kroz dvorište kuće E.DŽ. i produžio kroz dvorište N.DŽ.2 i tu izašao na glavnu cestu, zna da je preko neke ograde preskočio. Kad je došao kući njegova majka se prepala jer je imao dosta krvi na majici, a tu večer je na sebi imao patike crne boje, teksas hlače malo izderane sprijeda, crnu majicu i jaknu žute boje koje je dobrovoljno predao policiji. Majka mu je zamotala obje ruke u dva peškira jer su krvarile i nazvala je njegovog oca koji nije bio kod kuće, i nakon otprilike pola sata je sa ocem i majkom otišao u Službu hitne medicinske pomoći u pratnji policije, i u hitnoj su mu zašili ozljedu i bio je priključen na infuziju. Ranije tog dana je bio uglavnom u kući, a poslije je sa majkom otišao na svadbu kod prijatelja A., koja je radi korone bila skromnija i to je bilo u kući, a sa svadbe sa vratio kući oko 21 do 21,30 sati i ubrzo su ga zvali prijatelji B.H. i S.H. da ode s njima na piće u kafić „Exit“, gdje se zadržao negdje do policijskog sata. U kafiću se nije ništa posebno dešavalo, nije pravio nikakve probleme, iz kafića je otišao u pravcu svoje kuće pješice jer nije htio da

vozi pod dejstvom alkohola, a tu veće je u kafiću popio dva piva i manju čašu „Jegera“, a i na svadbi je popio otprilike dva piva, ali je na svadbi jeo tako da ga nije moglo „uhvatiti“ ni na svadbi ni u kafiću, s obzirom da je bio sit pa alkohol nije imao uticaja.

Roditelji optuženog H.H., H.H.1 i M.H., su od strane tužioca u optužnici bili predloženi da se saslušaju kao svjedoci, a M.H. je bila predložena i od strane odbrane, ali su isti iskoristili svoje zakonsko pravo iz člana 97. stav 1. ZKP FBiH da odbiju da svjedoče.

Vještak Ermina Iljazović u svom iskazu na glavnom pretresu izjavila je da je postupajući po naredbi Kantonalnog tužilaštva broj T03 0 KT 0093479 20 izvršila vještačenje uzoraka izuzetih sa mrtvog tijela, sa zadatkom da analizom patohistoloških tkivnih uzoraka, srca i mozga, postavi patohistološku dijagnozu, te da da mišljenje o promjenama koje su nađene. Radilo se o više isječaka uzetih sa obdukcije tijela umrlog M.Dž., od čega su se načinili parafinski rezovi i oboje standardom metodom HR bojenja. Na tim uzorcima patohistološka dijagnoza je sljedeća: infarctus ischaemicus cerebri acutum cicatrix post infarctum myocardi, atrophya fusca myocardi. Uzorci mozga koji su uzeti i na kojima je nađen ishemijski akutni infarkt, brojni isječci parihima velikog mozga sa znacima difuznog blagog edema lokalno izražajnijeg posebno oko krvnih sudova koji su uglavnom dilatirani, prepunjeni u više fokusa sa krvarenjem i ekstravazacijom eritrocita neposredno u okolinu, a mjestimično zida ilumena prožetog nakupinama polimorfonukleara i celularnog debrija, manja nepravilna polja krvarenja prisutna u više vidnih polja parihima mozga uz fokalno umjerenu izraženu spongiozu neuropila difuznu gliozu ili rjeđe pojedinačne crvene neurone. Samo u par fokusa izražajnijeg edema su uočeni pojedinačni i rjeđi makrofag. Na jednom od isječaka su nađeni dijelovi raslojenih leptomeningi sa znacima subleptomeningealnog edema. Zaključak u pogledu nalaza na mozgu jeste da ove opisane morfološke karakteristike odgovaraju fokusima ishemijskog oštećenja mozga po tipu akutnog ishemijskog infarkta. To znači da mozak u određenom trenutku u tom području nije primao dovoljnu količinu krvi, a samim tim ni kiseonika, zbog čega su nastala ovakva oštećenja. Drugi isječak jeste vezan za srce, na kojem je nađen cicatrix post infarctum myocardi. Znači cicatrix post infarctum myocardi, atrophya fusca myocardi, morfološki raspoznatljivog srčanog mišića, građenom od uglavnom morfološki očuvanih mišićnih snopova, a naslojenih nepravilnim trakama fibroze koja se uvlači između pojedinačnih vlakana u vidu užih i širih traka oko krvnih sudova uz narušenu arhitekturu, samo mjestimično vlakna poremećene istruganosti i debljine, dok su jedra fokalno krupnija, blago atipična iregularno hiperhromatična uz difuzne uočljive fine žućkaste granule oko jedra. Krvni sudovi difuzno našikani, bez uočljivih tromba, znači prepunjeni. Opisane morfološke karakteristike odgovaraju ishemijskim promjenama srčanog mišića kakve se susreću nakon opsežnog infarkta srca, odnosno odgovaraju poljima starog infarkta, to znači da je umrli nekad prije imao infarkt i imao te ishemijske promjene koje isto tako nastaju kao posljedica nedovoljne opskrbe srca ili određenih dijelova srca krvlju.

Vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž u svom iskazu na glavnom pretresu dana 30.09.2021. godine naveo je da je postupajući po naredbi Kantonalnog tužilaštva u Tuzli dana 25.12.2020. godine izvršio pregled i obdukciju preminule H.Dž., o čemu je sačinio i u pismenoj formi dao nalaz i mišljenje, a potom 06.01.2021. godine izvršio pregled i obdukciju preminulog M.Dž., pri čemu je također dao svoj nalaz i mišljenje u pisanom obliku. Naknadno dana 29.04.2021. godine, postupajući po naredbi Kantonalnog tužilaštva TK, izvršio je vještačenje vrste, težine i mehanizma povređivanja oštećenih M.Dž. rođenog 1942. godine i H.Dž. rođene 1949. godine koje su zadobili dana 23.12.2020. godine u periodu između 22 i 23 sata, u porodičnoj kući

u naselju Krstac Mrazovići općina Teočak. U nalazu rađenom po naredbi od 29.04.2021. godine vještak je uzeo u obzir sve relevantne podatke koji su navedeni u zapisnicima o pregledu i obdukciji preminulih M.DŽ. i H.DŽ. Kada su u pitanju povrede oštećene preminule H.DŽ. koja je preminula 25.12.2020. godine, analizirajući podatke koji su navedeni u otpusnom pismu Klinike za neurohirurgiju u Tuzli broj protokola 818/20 sa periodom njenog liječenja na dan 24.12.2020. godine, kojeg dana je i preminula u 09,30 sati, te zapisnika o pregledu i obdukciji preminule i fotodokumentacije sa iste od 25.12.2020. godine, vještak je došao do sljedećih relevantnih podataka, odnosno ustanovio da je imenovana zadobila sljedeće povrede, koje su označene pod brojevima i to: Pod brojem 1. ubodno rezna rana u lijevom tjemenom predjelu glave u nivou tjemene kvrge koja je bila duga 2,5 cm, koja zahvata tkivo poglavine nastavlja se odlomom vanjske ploče i probojem kosti odgovarajućeg dijela lobanje, te tvrde ovojnice završavajući se ubodom u kori bočne strane lijevog tjemenog režnja velikog mozga u dubini od oko 0,6 cm sa krvnom podlivenošću okolnih mekih ovojnica. Pod brojem 2. rana ubodina lijevog tjemenog predjela glave. Ovo je bitno radi mehanizma i položaja lijevog tjemenog predjela glave otvora u koži dužine oko 1 cm, a koja zahvata sve slojeve tkiva mekog oglavka i završava se plitkim ubodom u vanjskoj ploči gornjeg bočnog dijela lijeve tjemene kosti. Broj 3. je plitka ubodno rezna rana u lijevom predjelu glave na granici sa čeonim predjelom postavljena vodoravno, blago nakoso ka dolje i lijevo duga oko 1 cm za zahvatanjem čitave debljine tkiva mekog oglavka i završavanjem na vanjskoj površini odgovarajuće kosti na krovu lobanje. Broj 4. rana ubodina u gornjem lijevom sljepoočnom predjelu glave, dužine oko 2,2 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom ka dolje udesno i nešto unazad, u dužini od oko 10 cm idući potkožno, čineći odlon vanjske ploče čeone kosti neposredno iznad gornjeg ruba lijeve očne duplje i završavajući se u mekim tkivima gornjeg dijela obraznog predjela lica. Broj 5. je rana ubodina u lijevom stražnje tjemenom vanjskom predjelu glave otvora u koži dužine oko 2 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom kroz tkivo mekog oglavka u dužini od oko 3 cm, a u smjeru ka dolje i naprijed gdje se i završava. Broj 6. je rana ubodina u lijevom stražnje vanjskom tjemenom dijelu glave otvora u koži dužine oko 2,5 cm polumjesečastog izgleda koja se nastavlja ubodnim kanalom kroz tkivo mekog oglavka, u smjeru ka dolje u dužini od oko 3,5 cm, gdje se i završava. Broj 7. je rana ubodina u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave na granici prelaza u potiljačni, otvora u koži dužine oko 3 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom kroz tkivo mekog oglavka nadolje u dužini oko 2,5 cm, gje se i završava. Broj 8. je rana ubodina u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave otvora u koži, blago naznačenog polumjesečastog izgleda dužine oko 2 cm, koji se nastavlja u ubodni kanal kroz tkivo mekog oglavka u smjeru ka dolje u dužini od oko 2 cm, gdje se i završava. Broj 9. je rana ubodina u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave otvora u koži dužine oko 2,7 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka dolje i nešto ka naprijed u dužini oko 2,7 cm prema dubokim mekim tkivima gornjeg dijela lijeve bočne strane vrata gdje se i završava. Broj 10. je parotina, odnosno površna plitka rezna rana u vanjsko donjem dijelu lijeve strane lica dužine oko 2,3 cm. Broj 11. je rana ubodina na lijevoj bočnoj bočno gornjoj strani vrata polumjesečastog izgleda dužine oko 1,5 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka dolje i nešto naprijed u dužini, odnosno dubini od oko 6 cm, završavajući se u dubljim mekim potkožnim tkivima lijevog bočno stražnjeg gornjeg dijela vrata. Broj 12. je rana ubodina lijeve bočno gornje strane vrata otvora u koži dužine oko 1,7 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom u dužini od oko 6 cm u smjeru ka dolje i nešto naprijed, završavajući se u mekim dubljim potkožnim tkivima lijeve bočne strane vrata. Broj 13. je rezna rana vanjske strane donjeg dijela lijeve uške postavljena uspravno, duga oko 2 cm. Broj 14. je rana ubodina središnjeg dijela vanjske strane lijeve uške postavljena lako nakoso ka dolje i nazad, dužine oko 1,5 cm koja se nastavlja u ubodni kanal koji probija donji dio lijeve uške te se nastavlja kroz zaušni predio ranom dugom oko 3 cm sa smjerom

pružanja ka dolje, nešto naprijed i unutra, završavajući se u mekim potkožnim tkivima lijevog zaušnog predjela u nivou donjeg ruba resice uške. Broj 15. je rana ubodina stražnje strane lijeve uške postavljena uspravno, lako ukoso ka dolje i naprijed, dužine oko 4,5 cm, sa prosijecanjem hrskavice te koja se u donjem dijelu sustiče sa kanalom koji je naprijed naveden, dakle pod brojem 14. Broj 16. i 17. su dvije rezne rane koje počinju u vanjskom dijelu lijevog obrvnog predjela koje su usmjerene ka dolje i lijevo, s time što se rana označena brojem 16. završava u mekim potkožnim tkivima vanjskog dijela lijeve jagodice, a broj 17. nastavlja kanalom dužine oko 6,5 cm, završavajući se u mekim tkivima lijevog obraznog predjela lica na oko 2 cm iznad i u polje od lijevog usnog ugla. Broj 18. je rana razderina središnjeg dijela nausnice uspravno postavljena, duga oko 1,5 cm, sa prskotinom sluznice unutrašnje strane gornje usne. Broj 19. je rana ubodina sa otvorom u koži lijeve strane bratka dužine oko 4 cm, koja se nastavlja u ubodni kanal prema gornjem dijelu vrata gotovo potpuno uspravno u dužini od oko 4,5 cm sa zasjekom donjeg ruba lijeve polovice tijela donje vilične kosti koja se završava u dubokim mekim tkivima lijevog dosredišnje gornjeg dijela vrata. Broj 20. je rezna rana lijevog i rumenog kože i rumenog dijela lijevog dosredišnjeg dijela donje usne. Broj 21. je rana ubodina sa otvorom u koži bratka i lijeve polovice podbratka polukružnog oblika dužine oko 6 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka dolje i nešto udesno prema gornjem dijelu vrata u dužini oko 5 cm gdje se i završava. Broj 22. je probodina rana tipa probodine desnog podbradnog predjela, dakle gornjeg dijela vrata, koja se nastavlja ubodnim kanalom dugim oko 2 cm, kroz meka potkožna tkiva donjeg dijela desnog dosredišnjeg dijela vrata, gdje se i završava. Broj 23. je rana ubodina lijevog ključnjačnog predjela grudnog koša otvora u koži dužine oko 2,3 cm, koja je bila u koži postavljena vodoravno, koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka lijevo, dolje i nazad, kroz meka tkiva gornjeg dijela grudnog koša, idući ispod ključne kosti ka gornjem dijelu lijeve grudne šupljine, pružajući se ispod lijeve ključne kosti pa potom kroz prvi međurebarni mišić, odnosno prostor uz zasjek na gornjem rubu drugog lijevog rebra uz njegov prelom, završavajući se u zjapu gornjeg dijela lijeve grudne duplje, a u sklopu kojeg je došlo do oštećenja stijenke odnosno zida lijeve potključne vene sa svestrano nastalom venskom vazdušnom embolijom srca. Broj 24. je rana ubodina u vanjskom dijelu lijeve strane vrata straga, cjepastog izgleda dužine oko 2,2 cm., koja se nastavlja ubodnim kanalom ka desno i nadolje u dužini od oko 11 cm, pružajući se kroz meka potkožna tkiva pomenutog dijela vrata sa površnim oštećenjem sedmog vratnog kičmenog pršljena na njegovoj lijevoj strani, odakle se nastavlja u navedenom smijeru probadajući stražnji gornji dio dušnika, u čijem se zjapu i završava. Broj 25. je rana ubodina na stražnjem vanjskom dijelu lijeve strane vrata, otvora u koži dužine oko 2,2 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom u smijeru ka dolje nešto nazad, te slijeva udesno, dužine oko 5,5 cm, završavajući se u mekim potkožnim tkivima dubokih mekotkivnih struktura vrata, odnosno gornjeg dijela grudnog koša. Broj 26. je ubodna rana stražnjeg gornjeg dijela lijeve polovice grudnog koša, nešto ispod granice sa stražnjom stranom vrata, otvora u koži dugog oko 2,5 cm, a koji se nastavlja u ubodni kanal usmjeren ka dolje, unazad i slijeva udesno, u dužini odnosno dubini oko 4,5 cm, završavajući se u potkožnim mekim tkivima stražnje strane gornjeg dijela grudnog koša. Broj 27. je ubodna rana gornjeg dijela lijeve polovice grudnog koša leđa, otvora dugog oko 2,2 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom dužine 4 cm kroz meka potkožna tkiva, završavajući se u istim u predjelu gornjeg dijela leđa. Broj 28. je ubodna rana u vanjskom gornjem kvadrantu lijeve dojke, otvora dužine oko 2 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom u dužini oko 4 cm, a u smijeru udesno nešto nagore i unazad, gdje se završava u mekim potkožnim tkivima. Broj 29. je plitka rezna rana kože prednje vanjske strane gornjeg dijela lijeve nadlaktice dužine oko 0,8 cm. Broj 30. je tačkasta plitka ubodina promjera otvora oko 2 mm, u koži prednjeg vanjskog dijela gornjeg dijela lijeve nadlaktice. Broj 31. je plitka tačkasta ubodina kože na

vanjskoj strani gornjeg dijela lijeve nadlaktice. Broj 32. je površna okrzotina odnosno parotina na vanjsko-stražnjoj strani gornjeg dijela lijeve nadlaktice u dužini oko 1 cm. Broj 33. je rezna rana dužine oko 1,5 cm na nadlanskoj strani u predjelu zgloba između gornjeg i srednjeg članka trećeg prsta desne šake. Broj 34. je rezna rana u blizini prevoja između četvrtog i petog prsta nadlanske strane desne šake u dužini oko 3 cm. Broj 35. je plitka rezna rana na nadlanskoj strani donjeg dijela gornjeg članka četvrtog prsta desne šake koja je bila dužine oko 1,3 cm. Broj 36. je plitka rezna rana na vanjskoj strani u predjelu zgloba između srednjeg i donjeg članka četvrtog prsta desne šake, zahvatajući većim dijelom dlanski predio, a koja je bila dužine oko 1,2 cm. Broj 37. je rana ubodina u desnom gornjem tjemenom predjelu glave otvora u koži dužine oko 2 cm, koja svojim kanalom probada tkivo mekog oglavka, te se završava odvodnom kosti vanjske ploče navedenog dijela krova lobanje u predjelu desne tjemenne kosti. To su bile sve povrede do kojih je vještak došao navedenim pregledom i obdukcijom. Prema tome je zaključio da je oštećena H.DŽ. dana 23.12.2020. zadobila brojne povrede u predjelu glave, lica, vrata, grudnog koša, lijeve uške te obje ruke, i to 25 rana ubodina odnosno ubodno-reznih rana, od kojih je jedna tipa probodine, i to ona u predjelu bratka, zatim u predjelu lijeve polovice glave, uglavnom u lijevom tjemenom predjelu, ukupno njih 10, lijeve strane vrata ukupno njih 4, lijeve uške u ukupno njih 2, predjela bratka i podbratka ukupno njih 3, uključujući i pomenutu ranu probodinu grudnog koša, ukupno njih 4, i dvije plitke tačkaste u predjelu lijeve nadlaktice. Ove povrede nastale su djelovanjem šiljka, odnosno oštrice nekog izduženog, čvrstog, mehaničkog oruđa, najvjerovatnije noža ili nožu sličnog sredstva, i to ubodima od nekog slabijeg do srednje jakog intenziteta zamaha, a to se odnosi na povrede označene brojevima 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 21, 22, 25, 26, 27, 28 te 30 i 31, a koje se topografski nalaze, dakle njih šest, u lijevom tjemenom predjelu glave, dvije na lijevoj bočnoj i dvije na bočno-stražnjoj strani vrata, dvije u predjelu bratka i podbratka, dvije prednje strane grudnog koša lijevo, a od kojih je jedna lokalizovana u predjelu lijeve dojke i dvije plitke tačkaste u predjelu lijeve nadlaktice. Ove povrede po svome karakteru imaju obilježje pojedinačno i skupno lake tjelesne povrede. Povrede označene i naprijed navedene pod brojevima 1, 2, 4 i 37 lokalizovane uglavnom u lijevom tjemenom predjelu glave, te 14 i 15, lokalizovane u predjelu lijeve uške broj 19, lokalizovane na lijevoj strani bratka 23, lokalizovana u lijevom ključnjačkom predjelu, ta rana broj 23 je neposredno odgovorna za smrtni ishod i broj 24 koja je lokalizovana na vanjskom dijelu lijeve strane vrata, nanesene su ubodima nekog znatnijeg intenziteta zamaha, s tim što povreda označena brojem 1 u lijevom tjemenom predjelu glave, zatim povreda broj 4 imaju pojedinačno i u zbiru obilježja obične ili nekvalifikovane teške tjelesne povrede. Povreda označena brojem 24. na vanjskom dijelu lijeve strane vrata, dakle to je ona koja se završava u zjapu dušnika sa probojem njegove stijenke, ima obilježja teške po život opasne tjelesne povrede, a ona označena brojem 23. u lijevom ključnjačkom predjelu, u sklopu koje je došlo do oštećenja lijeve potključne vene, je u konkretnom slučaju neposredno odgovorna za nastanak smrtnog ishoda, dok bi ostale povrede pojedinačno i u zbiru imale obilježja lake tjelesne povrede. Sve navedene povrede tipa ubodina, dijelom i ubodno reznih rana, jedna tipa probodine, lokalizovane su na lijevoj strani vrata, glave, vrata i grudnog koša nastale u dinamici događaja najvjerovatnije brzo, jedna iza druge, u kratkom vremenskom odsječku, u istom ili približno istom međusobnom odnosu i položaju povredioaca i povrijeđene, pri čemu se povredilac mogao nalaziti ispred ili pak iznad oštećene, vjerovatno u njenom ležećem položaju, a u konkretnom slučaju glavom okrenutom ka krevetu tj. ugaonoj sećiji prema komodi, na što bi ukazivali tragovi krvi u tom predjelu. Vještak je naknadno napravio uvid u fotodokumentaciju i posebno u nalaz DNK, a koje nalaze nije ranije imao na raspolaganju, iz kojih proizilazi da se glava oštećene H.DŽ. nalazila na poziciji broj 7., na kojem mjestu je ona pretrpjela znatno veći broj povreda, naročito u predjelu glave i vrata od M.DŽ. Također, naveo je i da

analizirajući lokalizaciju navedenih povreda, koje su prevashodno gotovo sve bile lokalizovane lijevo, kako na glavi, vratu, grudnom košu, uglavnom sprijeda ili bočno, po mišljenju vještaka, oštećena se u tom trenutku nalazila ili sve vrijeme ili velikim dijelom na svome desnom boku, jer su u tom položaju svi navedeni povrijeđeni dijelovi bili apsolutno izloženi djelovanju povrednog sredstva. Zatim, pored navedenih 25 ubodno-reznih rana, oštećena je zadobila i 11 reznih rana i to: na lijevoj strani lica označena brojem 10, lijevoj ušci broj 13, dvije u predjelu lijevog obrvnog predjela broj 16 i 17, rumenog dijela lijeve polovice donje usne broj 20, lijeve nadlaktice brojevi 29 i 32, te u predjelu desne šake 33, 34, 35 i 36. Ove povrede, dakle 11 reznih rana nastalo je najmanje jedanaestokratnim djelovanjem, dakle pritiskom i povlačenjem oštrice najvjerovatnije noža ili nožu sličnog sredstva, s time što bi one u predjelu lijeve strane lica, lijeve uške, lijevog obrvnog predjela, rumenog dijela lijeve polovice donje usne, te vjerovatno i lijeve nadlaktice nastale u istom ili približno istom položaju, odnosno odnosu povrijeđene i povredioca kao na način na koji je naprijed navedeno kod ubodno-reznih rana, s tim što bi pod navedenim uslovima, u položaju sučelice, onda bi najvjerovatnije povredioc djelovao svojom desnom rukom, međutim, uzimajući u obzir sve navedeno vještak nije isključio ni djelovanje lijevom rukom. Povrede u predjelu desne šake su po svom porijeklu tzv. aktivno-odbrambene povrede, a koje svojom lokalizacijom i karakterom ukazuju na njihov voljni odbrambeni karakter, te koje su prema tome nastale aktivnim, svjesnim i voljnim podmetanjem desne ruke ispred nadolazećeg povrednog sredstva, a u cilju zaštite glave odnosno tijela. Sve navedene rezne rane pojedinačno i u zbiru imaju obilježje lake tjelesne povrede. Povreda u vidu rane razderine središnjeg dijela nausnice po svom izgledu i karakteru ne pripada ovim specifičnim mehaničkim povredama, dakle ubodinama ili reznim ranama, već ona ukazuje na tupo-tvrdo dejstveni princip upotrijebljenog oruđa, tako da po mišljenju vještaka radi se najvjerovatnije o šaki ili pesnici, ali i moguće i neko drugo tupo-tvrdo mehaničko sredstvo koje može biti podobno za nanošenje ove povrede, a u položaju povredioca po mišljenju vještaka ispred ili pak iznad povrijeđene, i ova povreda sama po sebi ima obilježje lake tjelesne povrede. Uzrok smrti oštećene H.Dž., kako je vještak i naveo u zapisniku o pregledu i obdukciji, je nasilna i neposredno nastupila uslijed venske vazdušne embolije srca. Ova venska vazdušna embolija srca nastala je kao posljedica prodora zraka iz vanjske sredine u zjap oštećene lijeve potključne vene, a što je nastalo u sklopu opisane povrede navedene pod brojem 23., dakle one u lijevom ključnjačnom predjelu. Vene vrata, a to je i ova povrijeđena potključna vena se nalaze, u manjem pritisku u odnosu na vanjsku sredinu, tako da kada dođe njihov zjap u kontakt sa vanjskom sredinom gdje je veći atmosferski pritisak, dolazi do najlakše rečeno usisavanja zraka iz vanjske sredine u taj krvni sud i pošto ta krv ide prema desnoj polovici srca nakuplja se zrak u vidu manjih ili većih balona koji postaju sve veći i veći i dovode do potpune paralize trenutnog rada srca i to je neposredni uzrok smrti, dakle vazdušna venska embolija srca. Na koncu, brojnost, karakter te lokalizacija navedenih povreda, kao i mehanizmi njihovog nanošenja, nesumnjivo ukazuju na upornost djelovanja povredioca, a poduzete radnje od istog su prouzrokovale trpljenje znatnih bolova i patnje oštećene, a koje su bile najmanje u trajanju do primitka u bolnicu.

U pogledu vještačenja povređivanja oštećenog M.Dž., koji je preminuo na UKC-u u Tuzli na Klinici za neurologiju 05.01.2021. godine, vještak je naveo da je postupao po naredbi Kantonalnog Tužilaštva TK od 29.04.2021. godine sa zadatkom da izvrši vještačenje povređivanja oštećenog M.Dž. Za vještačenje njegovog povređivanja vještaku je bila na raspolaganju medicinska dokumentacija koja se sastojala iz otpusnog pisma Klinike za neurohirurgiju u Tuzli, nalaz prijemne ambulante Klinike za plućne bolesti u Tuzli, nalaz prijemne ambulante Klinike za neurohirurgiju u Tuzli, nalaz prijemne ambulante Klinike za neurohirurgiju u Tuzli sa otpusnim pismom iste Klinike, sa datiranim vremenom smrti 05.01.2021. godine u 13 sati i zapisnik o pregledu i

obdukciji tijela preminulog sa fotodokumentacijom od 06.01.2021. godine, a što je sve glasilo na ime M.DŽ., rođenog 1942. godine. Na temelju svih podataka i nalaza patohistološkog pregleda uzetih isječaka srca i mozga koje je na glavnom pretresu obrazložila i profesorica dr. Ermina Iljazović, ustanovljen je ishemični infarkt desne polutine velikog mozga, a zatim samim pregledom i obdukcijom vještak je ustanovio i stanje poslije operativnog otvaranja gornjeg dijela trbušne duplje po prednjoj središnjoj crti, zatim stanje poslije eksploatacije kože sa unutrašnje strane središnjeg dijela desne natkoljenice prenesene na tjemeni predio glave, zbog ranije evidentiranog karcinoma kože, i jedna vodoravno postavljena oguljotina kože na vanjskom rubu donjeg dijela desne podlaktice nešto iznad ručnog zgloba. Povrede koje je imenovani zadobio bile su označene brojevima, pa pod brojem 1. je označena uzdužno postavljena rezna rana tkiva poglavine u prednjem lijevom dosredišnjem tjemenom dijelu glave, duga oko 1 cm, pod brojem 2. je uzdužno postavljena rezna rana tkiva poglavine duga oko 1 cm u lijevom gornjem dosredišnjem tjemenom predjelu glave, pod brojem 3. i 4. dvije vodoravno blago nakoso prema dolje i naprijed postavljene rezne rane dužine oko 1 cm, odnosno oko 1,2 cm u lijevom bočnom stražnjem gornjem tjemenom predjelu glave, pod brojem 5. uzdužno postavljena rezna rana tkiva poglavine dužine oko 1,5 cm u gornjem lijevom tjemenom predjelu glave, pod brojem 6. ubodno rezna rana u stražnjem donjem lijevom tjemenom predjelu glave, uzdužno postavljena dužine oko 5,5 cm u koži i tkivu poglavine sa utisnutim prelomom odnosnog dijela krova lobanje, pod brojem 7. rana ubodina tkiva poglavine u bočno-donjem desnom tjemenom predjelu glave otvora u koži dužine oko 2 cm sa probodom kosti i tvrde ovojnice odgovarajućeg dijela svoda lobanje sa utisnućem ulomaka unutarnje ploče u lobanjsku duplju do oko 7 mm i krvnom podlivenošću mekih ovojnica i završetkom plitkim ubodom kore mozga do predjela desnog tjemenog režnja velikog mozga te sa minimalnim izljevom krvi ispod tvrde moždane ovojnice desno sljepoočno, dijelom i potiljačno, te uz krvnu podlivenost mekih moždanica gornje strane tjemenog kao i konveksiteta gotovo čitave površine lijevog tjemenog režnja, odnosno lijeve polutine velikog mozga dijelom i donje strane desnog sljepoočnog i potiljačnog, manjim dijelom i lijevog sljepoočnog režnja, te uz nagnječenje kore i površnih dijelova bijele supstance na donjoj strani stražnjeg dijela desnog sljepoočnog režnja. Pod brojem 8. je ubodno rezna rana u stražnjem dijelu desnog nosnog krila, uspravno postavljena dužine oko 2,5 cm, koja se nastavlja ka nadolje ubodnim kanalom probijajući prednju stijenu desnog gornjeg viličnog sinusa, završavajući se u njegovom zjapu, uz svestrano nastali izliv krvi u isti, pod brojem 9. ubodno rezna rana u desnom gornjem dosredišnjem dijelu leđa između lopatica, ukupne dužine oko 7 cm, pod brojem 10. rana ubodina na stražnjoj strani vrha lijevog ramena, uspravno postavljena otvora u koži dužine oko 2 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom dužine najmanje 10 cm u smijeru ka dolje, završavajući se u mekotkivnim potkožnim strukturama u predjelu vanjsko-stražnje strane gornje polovice lijeve nadlaktice, pod brojem 11. rana ubodina u predjelu vanjske strane gornjeg dijela lijevog ramena u koži otvora dužine oko 2 cm, koji se nastavlja ubodnim kanalom u dužini od oko 5 cm, u smijeru ka dolje, završavajući se u mekim potkožnim tkivima vanjskog gornjeg dijela lijeve nadlaktice, pod brojem 12. rana ubodina lijevog potključnog predjela dubine do oko 2 cm, pod brojem 13. krvni podliv kože i potkožja na stražnjoj strani lijeve nadlaktice koji je bio uspravno postavljen, dug oko 20 i širine do oko 6 cm, pod brojem 14. rezna rana u koži dlanske strane palca desne šake, u predjelu pregiba između članaka duga oko 1,2 cm, pod brojem 15. plitka rezna rana u koži dlanske strane zadnjeg članka srednjeg prsta desne šake duga oko 0,6 cm, pod brojem 16. ubodno rezna rana lijevog jagodičnog predjela lica dužine oko 3 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom ka dolje i unazad, u sklopu koje je nastao prelom donjeg ruba lijeve očne duplje, potom luka jagodične kosti sa pomijeranjem ulomaka ka unutra, sa probodom prednjeg i vanjskog zida lijevog gornjeg viličnog sinusa i svestrano nastalim izljevom krvi u njegov zjap i

pod brojem 17. višekomadni odnosno višedijelni prelom unutrašnjeg okrajka lijeve ključne kosti uz blago izraženu krvnu podlivenost okolnih mekotkivnih struktura. Drugih relevantnih medicinskih podataka za traženo vještačenje nije bilo. Prema tome, oštećeni M.DŽ. je dana 23.12.2020. godine zadobio brojne povrede u predjelu pretežno glave, zatim lica, gornjeg dijela leđa, lijevog ramena, obje ruke i grudnog koša, i to pet reznih rana u lijevom tjemenom predjelu lobanjskog dijela glave. Ove povrede nastale su peterokratnim djelovanjem, dakle pritiskom i povlačenjem oštrice nekog čvrstog mehaničkog oruđa preko površine kože, najvjerojatnije noža ili nožu sličnog sredstva, a obzirom na svoju lokalizaciju, te manju površinu glave na kojoj se nalaze one bi u dinamici događaja nastale brzo, jedna iza druge, u kratkom vremenskom odsječku, a u istom ili približno istom međusobnom položaju - odnosu povredioca i povrijeđenog, pri čemu se povredilac mogao nalaziti kako je vještak i naveo ispred ili pak iznad oštećenog, a ovoga tada u ležećem položaju tj. u konkretnom slučaju glavom povrijeđenog okrenutog ležeći na krevetu, ugaonoj sećiji prema komodi, na što ukazuju i manji tragovi krvi u tom predjelu. Ove povrede pojedinačno i u zbiru imaju obilježje lake tjelesne povrede. Zatim, dvije rezne rane u predjelu prstiju desne šake, koje su u dinamici događaja nastale u vidu odbrambenih povreda hvatanjem za povredno sredstvo, i to nož ili nožu slično sredstvo, a u cilju zaštite glave odnosno tijela, ove povrede također pojedinačno i u zbiru imaju karakter lake tjelesne povrede. Zatim, osam ubodno-reznih rana, i to u oba tjemena predjela glave, desnog nosnog krila, lijevog jagodičnog predjela lica, gornjeg dijela leđa, lijevog ramena i lijevog potključnog predjela grudnog koša sprijeda, ove povrede nastale su djelovanjem šiljka i oštrice nekog izduženog, čvrstog mehaničkog oruđa, najvjerojatnije noža ili nožu sličnog sredstva, i to ubodima nekog slabijeg do srednje jakog intenziteta zamaha, a to se odnosi na povrede gornjeg dijela leđa, dakle označena brojem 9., lijevog ramena broj 10 i 11, i lijevog potključnog predjela broj 12, dok su povrede označene brojevima 6. u stražnjem donjem lijevom tjemenom predjelu, zatim u bočno-donjem desnom tjemenom predjelu broj 7, desnom nosnom krilu broj 8 i lijevom jagodičnom predjelu broj 16, nastale ubodima nekog znatnijeg intenziteta zamaha povrednog sredstva, s time što povreda broj 7 ima obilježje obične ili nekvalifikovane teške tjelesne povrede, kao i one desnog nosnog krila, dakle broj 8, i ubodina lijevog jagodičnog predjela broj 16, svaka ponaosob kao i u zbiru imaju obilježje obične ili nekvalifikovane teške tjelesne povrede, dok bi sve ostale pojedinačno i u zbiru imale obilježje lake tjelesne povrede. Povrede lokalizovane u tjemenom predjelu glave su mogle nastati u istom ili sličnom položaju kao i navedene rezne rane u predjelu lobanjskog dijela glave, uz moguću izvjesni odmak povredioca u stranu, odnosno oštećenog. Ubodina gornjeg dijela leđa bi nastala u položaju povredioca iza povrijeđenog, moguće njegovog izvjesnog podizanja iz kreveta, ali isto tako moguće po njegovom eventualnom ispadanju odnosno padu iz kreveta, a kada je pri padu na stražnju stranu lijeve nadlaktice po indirektnom mehanizmu nastao višedijelni prelom lijeve ključne kosti koji predstavlja običnu ili nekvalifikovanu tešku tjelesnu povredu, dok sama ubodina gornjeg dijela leđa ima obilježje lake tjelesne povrede. Ubodine desnog nosnog krila, lijevog jagodičnog predjela, te lijevog ramena kao i lijevog potključnog predjela, bi u dinamici događaja nastali u poziciji kada bi se povredilac mogao nalaziti također ispred ili iznad povrijeđenog, možda malo manje više ili sučelice. Inače, sve navedene povrede, kako one na oba tjemena predjela lica, lijevog ramena, lijevog potključnog predjela bi obzirom na blisku anatomo-topografsku lokalizaciju najvjerojatnije nastale u kratkom vremenskom odsječku, dakle prema tome vrlo brzo jedna iza druge, a u istom ili sličnom međusobnom odnosu, odnosno položaju povredioca i povrijeđenog. Ukupno povređivanje oštećenog M.DŽ. ima karakter obične ili nekvalifikovane teške tjelesne povrede. Uzrok smrti oštećenog M.DŽ. naveden je u zapisniku o pregledu i obdukciji, a koji je potvrđen i od strane vještaka patologa koja je dala izjavu na glavnom pretresu da se radi o prirodnoj smrti koja je nastupila neposredno uslijed tzv.

ishemičnog infarkta desne polutine velikog mozga, dok bi sve ostale povrede imale karakter obične ili nekvalifikovane teške tjelesne povrede. Što se tiče povreda u predjelu prstiju desne šake, za koje je vještak naveo da su odbrambenog porijekla, svojom lokalizacijom i karakterom ukazuju na njihov voljni, odbrambeni karakter, dakle bile bi aktivno odbrambene povrede, tj. nastale u dinamici događaja aktivnim, svjesnim i voljnim podmetanjem svoje desne šake na nadolazeće povredno sredstvo, a u cilju zaštite glave, odnosno tijela. Brojnost, karakter te lokalizacija ustanovljenih povreda, kao i mehanizmi njihovog nanošenja, nesumnjivo ukazuju na upornost djelovanja povredioaca, a preduzete radnje su prouzrokovale trpljenje znatnih bolova i patnje oštećenog, a koje je bilo najmanje u trajanju do primitka u bolnicu.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optuženog u pogledu vještačenja povreda oštećenih M.DŽ. i H.DŽ., vještak je naveo da obzirom na njegovo dugogodišnje iskustvo, susretao se sa ovako brojnim povredama, a o redoslijedu nanošenja povreda oštećenim vještak se nije mogao izjasniti, obzirom da bi trebalo da prođe najmanje četiri sata pa da se svaka povreda mikroskopski pregleda, a zatim da se na osnovu bujanja fibroblasta odredi koja povreda je nastala prije, a koja poslije, a u konkretnom slučaju je to bilo nemoguće uraditi, a u konačnici nije ni potrebno. U pogledu sredstva kojim su povrede nanosene, vještak je naveo da se vjerovatno radi o nožu. Dubina povreda je relativan pojam, jer zavisi od lokalizacije same povrede i jačine zamaha. Što se tiče lokalizacije povrede poznato je da kod nanošenja povrede na primjer nožem ako je ista nanosena jačim velikim zamahom dođe do uvijanja ili utiskivanja tog dijela tijela prema unutra pa se dobiva kraći ubodni kanal nego što on jeste i obrnuto, zbog čega vještak sa sigurnošću nije mogao odrediti, s tim da je najdublji, odnosno najduži kanal bio 10 cm, ali to nije parametar na temelju kojeg se vještak može sa sigurnošću izjasniti o dužini dejstvenog dijela upotrijebljenog povrednog sredstva, ali prema mišljenju vještaka nije sa sigurnošću moguće utvrditi tačnu dužinu sječiva povrednog sredstva, ali vještak navodi da se radi o dužini od najmanje 10 cm, obzirom da se na glavi nalazi najveći broj povreda gdje je prepreka bila kost lobanje, te na nekim dijelovima je kost probijena, ali u izvjesnoj mjeri je ušlo u lobanjsku duplju ne toliko duboko iz razloga postojanja otpora lobanjskih kostiju pri prodoru povrednog sredstva. Vještak je također naveo da se sa sigurnošću ne može izjasniti ni koliko je vremenski trajalo nanošenje navedenih povreda, jer sve zavisi od brzine nanošenja istih, a uzimajući u obzir da su tijela oštećenih bila na malom rastojanju, povredilac je mogao lako pristupiti i jednom i drugom, dakle radi se o maloj udaljenosti ako bi se posmatralo dijametralno otprilike neka 2 ili 2,5 metara maksimalno. Obzirom na brojnost povreda, vještak je naveo da bi tragovi krvi na odjeći povredioaca trebalo da budu prisutni, ali i ne moraju, a vještak nije imao uvid u nalaz DNK odjeće optuženog i oštećenih, a naročito povreda kod M.DŽ. gdje su prevashodno povrede na glavi koje su dopirale do kosti, dijelom prodrle i te povrede ne krvare spolja u većoj mjeri i zbog toga je manje krvarenje na licu mjesta na mjestu gdje se nalazila njegova glava.

U pogledu vještačenja povreda optuženog H.H. vještak je naveo da je postupao po naredbi Kantonalnog tužilaštva TK od 28.12.2020. godine sa zadatkom da utvrdi vrstu i težinu povređivanja H.H., a koje se vezuje za kritični događaj od 23.12.2020. godine. Na vještačenje je dostavljena medicinska dokumentacija, a 28.12.2020. godine dostavljene su na uvid i fotografije sa lica mjesta, preciznije rečeno oštećenja na ulaznim vratima kuće oštećenih. Uvidom u pometnutu medicinsku dokumentaciju, a koja se sastojala iz nalaza SHMP Doma zdravlja u Teočaku od 24.12.2020. godine u 0,1 sati i nalaz prijemne ambulante Klinike za ortopediju i traumatologiju u Tuzli od 25.12.2020. godine u 08,49 sati, što je glasilo na ime H.H. rođenog 1998. godine, vještak je zaključio da je imenovani zadobio sljedeće povređivanje: reznu ranu dlana desne šake dužine oko 5 cm i dubine oko 1,5 cm, zatim reznu ranu nadlanice lijeve šake dužine oko 2 cm, potom razderanu nagnječnu ranu lijevog koljena dužine oko 1

cm i raznu ranu dužine oko 2 cm prednje strane središnjeg dijela lijeve potkoljenice. Prema tome, H.H. je kritične prilike zadobio povređivanje obje šake, te lijevog koljena i lijeve potkoljenice. Što se tiče reznih povreda odnosno rana obje šake, kao i lijeve potkoljenice, one su nastale pritiskom i povlačenjem nekog oštrog, čvrstog mehaničkog sredstva, a što bi u konkretnom slučaju odgovaralo povređivanju navedenih dijelova obje šake po razbijanju stakla na ulaznim vratima kuće oštećenih, dok je rezna rana prednje strane središnjeg dijela lijeve potkoljenice najvjerojatnije nastala prilikom provlačenja tada osumnjičenog kroz prethodno razbijeni stakleni dio vrata. Sve navedeno nije u nesuglasju sa tragovima krvi na ulaznim vratima, kao i na okolnom tlu, a takođe sa izgledom i lokalizacijom preostalih oštarih rubova i vrhova razbijenog stakla na okviru staklenog dijela vrata. Povreda u predjelu lijevog koljena je po svom karakteru razderno nagnječna rana koja je u konkretnom slučaju mogla nastati ili pri padu te dočekivanjem na ovaj najistureniji dio noge ili pak sudaranjem odnosno udarom ovog dijela zamahnute noge, dakle koljenom, o neku uspravnu čvrstu prepreku. Što se tiče kvalifikacije navedenih povreda svaka od njih ponaosob, a isto tako i u zbiru, ne sadrže u sebi bilo kakve elemente ni posredne ni neposredne opasnosti po život, kao ni oštećenje funkcije bilo kojeg važnog dijela tijela ili organa, prolaznog su karaktera, jedina posljedica bi bili ožiljci na mjestima otvora i prostora pometnutih rana te stoga imaju karakter lake tjelesne povrede.

Na upit branioca vještak je potvrdio da su navedene povrede nastale pritiskom i povlačenjem nekog oštrog, čvrstog mehaničkog sredstva.

Na upit suda na koji način su nastale rezne rane šake vještak je naveo da su nastale pri razbijanju stakla o rubove, tj. fragmente. Na fotografijama se jasno vide šiljci, vrhovi razbijenog stakla, sa istim mehanizmom, dakle pritisak i povlačenje po nekom oštrom predmetu, a to su rubovi odnosno fragmenti razbijenog stakla.

U zapisniku o uviđaju MUP-a TK, Sektor kriminalističke policije Tuzla od 24.12.2020. godine, konstatovano da se uviđaj vrši u Teočaku, Krstac, Mrazovići bb, u porodičnoj kući vlasništvo M.DŽ. i H.DŽ., gdje je dana 23.12.2020. godine NN lice provalilo u isto napavši naprijed navedeni bračni par koji je u tom trenutku spavao, te im nanijevši više ubodnih rana i udaraca u predjelu cijelog tijela, izvršio premetačinu u kuhinji, te napustilo kuću, da je ispred vrata pred kućom, kao i u unutrašnjosti hodnika i na stepenicama, vidljiva veća količina polomljenog stakla na kojem se nalaze tragovi smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Na ostatku stakla na vratima vidljivi su tragovi smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Odmah po ulasku u hodnik kojim se stepeništem penje u sprat kuće sa lijeve strane gledano iz pravca prolaska kroz vrata na zidu se nalaze tragovi prskanja koji svojim izgledom asociraju na krv, na trećem stepeniku od ulaznih vrata na samom gazištu istog uočen je trag koji svojim izgledom asocira na krv. Na kraju stepeništa na podestu na koji se penje istim, u desnom uglu nalazi se veća količina raznih papira, medicinske dokumentacije, na kojima su vidljivi tragovi smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Nakon što su se popeli uz stepenice na podest na lijevom zidu gledano iz pravca ulaska u kuću, nalaze se drvena vrata koja su zatečena u položaju „otvoreno“. Na drški brave istih vrata uočeni su tragovi smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Po prolasku kroz drvena vrata ulazi se u dnevni boravak u kom se pravo ispred i na jednom dijelu lijevog zida nalazi ugaona sećija boje bijele kafe. Na dijelu sećije na lijevoj strani uz zid, na naslonu za glavu, vidljivi su veći tragovi smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Na uzglavlju se nalazi jastuk bijele boje sa smeđim tragovima kao marama smeđe boje, a sećija je prekrivena plahtom bijelo-roza boje. Na svim stvarima nalaze se tragovi smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Na lijevom zidu gledano iz pravca ulaska u sobu vidljivi su tragovi smeđe boje u vidu prskotina, na dijelu sećije koji se nalazi pravo gledano iz pravca ulaska, na uzglavlju je vidljiv trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. U desnom uglu gledano iz pravca

ulaska, pored sećije nalazi se trag koji svojim izgledom asocira na krv. Ispred same sećije gledano iz pravca ulaska, na podu nalazi se bijela potkošulja i zeleni peškir sa većom količinom tragova smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Na sredini sobe se nalazi sto za dnevni boravak postavljen ukoso prema ulaznim vratima ispod kojeg je pogužvan tepih. Na stolu se nalazi siva majica dugih rukava, majica tamne boje kratkih rukava, te majica tamno plave boje kratkih rukava, kao i potkošulja, koja je vjerovatno bila bijele boje. Isti odjevni predmeti su prekriveni tragovima smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Na kuhinjskim elementima boje bijele kafe vidljivi su tragovi koji svojim izgledom asociraju na krv. Iz istih elemenata je izvučeno nekoliko ladica koje su bačene na pod pored elemenata te su se neke i raspale. Na jednoj od njih vidljiv je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Na većim vratima kuhinjskih elemenata vidljiv je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Na radnoj ploči kuhinjskog elementa bijele boje vidljiv je trag koji svojim izgledom asocira na krv. Ispred samog frižidera na keramičkim pločicama vidljiva je veća lokva skorene tečnosti crveno-smeđe boje koja svojim izgledom asocira na krv. Na vratima frižidera vidljiv je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. U produžetku kuhinje na zidu sa desne strane gledano iz pravca ulaska u sobu nalaze se drvena vrata u položaju otvoreno koja vode u manje kupatilo. Na keramičkim pločicama u unutrašnjosti kupatila neposredno pored vrata uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Na betonskom pločniku ispred kuće uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Udaljavajući se od kuće prema ulaznoj kapiji dvorišta uočen je trag smeđe boje na pločniku koji svojim izgledom asocira na krv. Pozicijama broj 22 i 23 su označeni tragovi smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv, a koji vode prema ulaznoj kapiji. Neposredno ispred izlazne kapije na betonskoj podlozi uočen je trag smeđe boje koji asocira na krv. Sa desne strane kuće gledano iz pravca ulaska u dvorište, na zidu između vanjskog WC-a i kuće, kao i na pločniku ispred, nalazi se trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Tragovi su označeni pozicijama broj 25 i 25 A, izuzeti komad fasade te bris. Na metalnoj ogradi koja dijeli dvorište M.Dž. i M.Dž.1 uočen je trag smeđe boje, kao i na zidu kuće M.Dž.1. Na metalnoj sivoj ogradi vlasništvo M.Dž.1, a koja Mevlino dvorište dijeli od puta, uočen je trag smeđe boje. Na mekanoj površini zemlje pored ograde M.Dž.1 uočen je trag obuće, odnosno otisak đona na dva mjesta. Isti su označeni pozicijama broj 28 i 29 te su izuzeti sa lica mjesta izlijevanjem u gipsu. Tragovi, kao i samo izuzimanje, su fotografisani. Krećući se dalje kroz dvorište M.Dž.1 na zidu kuće iste uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Isti je označen pozicijom broj 30, fotografisan i izuzet komad fasade na kom se isti nalazio. Krećući se dalje kroz dvorište M.Dž.1 ispred ulaznih vrata u njenu kuću uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Na maloj ulaznoj kapiji u dvorište M.Dž.1, neposredno pored iste na betonskoj podlozi uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Prolaskom kroz malu kapiju dvorišta M.Dž.1 izlazi se na pristupni put kući iste. Na pristupnom putu uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Neposredno pored velike kapije koja se nalazi na pristupnom putu kući M.Dž.1 uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Krećući se dalje lokalnim putem između kuća na maloj kapiji kroz koju se ulazi u dvorište E.Dž. uočen je na ručki kapije i samoj kapiji trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Na asfaltnoj podlozi lokalnog puta uočeni su tragovi smeđe boje. U dvorištu kuće F.Dž. ispred ulaznih vrata istog uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Na betonskoj podlozi u dvorištu F.Dž., a kojom se dolazi u dvorište N.Dž.2, uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Iz dvorišta F.Dž. se ulazi u dvorište N.Dž.2 i između istih nema ograde. Na pločniku koji se nalazi oko N.Dž.2 kuće uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Na pločniku ispred ulaznih vrata N.Dž.2 uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Krećući se prema izlazu iz dvorišta N.Dž.2 dolazi se do ograde sa malom kapijom. Na istoj je vidljiv trag smeđe

boje koji svojim izgledom asocira na krv. Izlaskom kroz kapiju dolazi se na lokalni put kroz Mrziće. Na lokalnom putu iz pravca kuće N.Dž.2 prema kući H. (ista uzeta kao stajna tačka jer ispred nje prestaju tragovi) uočeno je više tragova smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Sa desne strane puta gledano iz pravca kuće N.Dž.2 prema H., pored velike kapije dvorišta H., na asfaltnoj podlozi nalazi se mobilni telefonski aparat plavo-ljubičaste boje displeja okrenutog prema tlu. Ispred ulazne kapije u dvorište H.H.1 uočen je trag smeđe boje koji svojim izgledom asocira na krv. Na pločniku ispred ulaznih vrata H.H.1 uočeno je više tragova smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Prilikom vršenja uviđaja, nakon razgovora sa N.Dž., službenici policije su u komodi koja se nalazi uz lijevi zid gledano iz pravca ulaska u sobu, u srednjoj ladici iste pronašli knjigu „Hadisi izbor“, te otvorivši istu uočili određenu količinu papirnih novčanica. Iste su označene pozicijom broj 52 i fotografisane te je uočeno da je pronađeno 8 x 50 KM, 13 x 100 KM, 2 x 100 Eura i 1 x 50 Eura. Prolaskom pored ulaznih vrata kuće M.Dž., na istom zidu na kom su ulazna vrata samo na podrumskim prostorijama nalaze se metalna vrata koja su zatečena u položaju „otvoreno“. Kroz vrata se ulazi u podrumске prostorije gdje se nalazi već mašina, zamrzivač, zimnica, u kojoj su sve stvari ispreturane i bačene na pod, kao i žica za sušenje veša. Na licu mjesta je pronađeno preko 50 tragova, a prvenstveno se radi o tragovima smeđe boje koji asociraju na krv, između ostalog u vidu prskotina, a tragovi krvi su pronađeni pored tragova ispred i u unutrašnjosti porodične kuće oštećenih i na drugim lokacijama porodičnih kuća koje se nalaze u komšiluku kuće oštećenih, te ti tragovi krvi vode do kuće osumnjičenog. Uviđajem na licu mjesta ustanovljeno je da je NN lice dana 23.12.2020. godine, oko 23,00 sati, provalilo u kuću Dž. te fizički i oštrim predmetom napalo bračni par M.Dž. i H.Dž., nanijevši istima veći broj ubodnih rana, kao i udaraca u predjelu cijelog tijela, nakon čega je napustilo kuću, te ga je u dvorištu kuće zatekla kćerka oštećenih N.Dž.

Sud je prihvatio zapisnik o uviđaju sa pratećom fotodokumentacijom, koja je sastavni dio zapisnika, kao objektivni dokaz vremena i mjesta učinjenja djela te tragova zatečenih na mjestu događaja.

Iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta i zapisnika o dobrovoljnoj predaji predmeta Policijske uprave Kalesija OKP broj 08-06/8-1-105/20 od 24.12.2020. godine proizilazi da je od H.H., između ostalog, privremeno oduzeta jakna žute boje sa crnom postavom i kapuljačom na kojoj se nalaze tragovi crvene boje koji asociraju na krv, majica kratkih rukava crne boje, jedne farmerice plave boje na kojima se takođe nalaze tragovi crvene boje koji asociraju na krv sa oštećenjima u predjelu nogavica i oko šlica, kao i gaće plave boje, kačket crne boje i unutrašnja majica crne boje.

Dana 24.12.2020. godine po usmenoj naredbi suda izvršeno je pretresanje porodične kuće osumnjičenog H.H., čiji je vlasnik njegov otac H.H.1, od strane Policijske uprave Kalesija, Policijska stanica Teočak, te je tom prilikom pronađen i privremeno oduzet jedan par crnih patika broj 44, marke „Ecool“, patike su pronađene u hodniku prizemlja kuće, a na fotografijama koje su dostavljene uz izvještaj o realizaciji naredbe je pod brojem 5 i 6 vidljivo da se na patikama nalaze tragovi zemlje i tragovi smeđe boje.

Vještak Alma Ušanović - Bešlić u svom iskazu na glavnom pretresu je navela da je postupala na osnovu naredbe za vještačenje Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KT 0093479 20 od dana 27.01.2021. godine, sa zadatkom da se utvrdi eventualno prisustvo tragova humanog porijekla na dostavljenom spornom materijalu, izdvoji DNK profil sa spornog materijala, te izvrši upoređivanje utvrđenih DNK profila sa DNK profilima koji su dobiveni iz nespornih uzoraka krvi osumnjičenog H.H. i oštećenih

M.Dž. i H.Dž., pa je tako na vještačenje dostavljen ogroman broj tragova koji su pronađeni prilikom vršenja uviđaja, a koji se odnose na kuću Dž., tragovi pronađeni prilikom vršenja uviđaja od dana 24.12.2020. godine, i to pozicija 0 brisa sa ručke ulaznih vrata podrumskih prostorija, pozicija 1. trag smeđe boje prikupljen sa pločnika ispred ulaznih vrata kuće M.Dž., pozicija 1a) trag smeđe boje na staklu ispred ulaznih vrata, pozicija 1b) komadi stakla sa trgovima crveno-smeđe boje prikupljen sa pločnika ispred ulaznih vrata, pozicija 1c) komadi stakla prikupljeni sa pločnika ispred ulaznih vrata, pozicija 1d) komadi stakla prikupljeni sa pločnika ispred ulaznih vrata, pozicija 2. bris sa tragom crveno smeđe boje prikupljen sa vanjskog dijela ulaznih vrata kuće M.Dž. iznad rukohvata brave, te bris sa ulaznih vrata kuće M.Dž. sa unutrašnje brave prikupljen na štapić, pozicija 2a) bris prikupljen sa unutrašnje strane kuće, odnosno slomljeno staklo na vratima sa tragovima smeđe boje, pozicija 3. trag u obliku prskotine na lijevoj strani zida hodnika odmah iza ulaznih vrata u odnosu na ulazna vrata kuće M.Dž., pozicija 4. trag sa gazišta trećeg stepenika kuće M.Dž., zatim pozicija 5. trag na papirima u desnom uglu gazišta kuće M.Dž., pozicija 6. trag na ručki ulaznih vrata u dnevni boravak i bris koji je prikupljen sa dijela vrata od dnevnog boravka iznad rukohvata brave, također iz kuće M.Dž., pozicija 7. plahta bijelo-roze boje, zatim smeđa marama i jastučnica iz kuće iz M.Dž., pozicija 8. trag koji je prikupljen sa naslona ugaone sećije u dnevnom boravku kuće M.Dž., pozicija 8-A trag smeđe boje na zidu iznad sećije u obliku prskotine iste kuće. Pozicija 9. je trag na naslonu za glavu na sećiji, pozicija 10. trag na podu pored sećije, zatim pozicija 11. potkošulja bijele boje i peškir zelene boje sa tragovima smeđe boje, sve ovo iz kuće M.Dž., zatim pozicija 12. siva majica dugih rukava, tamna majica kratkih rukava, tamno-plava majica kratkih rukava, ženska potkošulja pronađeni na stolu u dnevnom boravku, zatim pozicija 13. kuhinjski nož crne drške izuzet sa stola, pozicija 14. trag pronađen na ladici kuhinjskog elementa, pozicija 15. trag pronađen na vratima kuhinjskog elementa, pozicija 16. trag pronađen na ploči radnog stola, pozicija 17. trag pored frižidera, pozicija 18. trag na vratima frižidera, pozicija 19. trag na podu kupatila. Zatim pozicije 20., 21., 22., 23 i 24. tragovi smeđe boje na pristupnom pločniku u dvorištu kuće, zatim pozicija 25. i 25-A trag smeđe boje uzet sa fasade kuće M.Dž. i sa pločnika, pozicija 26. trag sa ograde između dvorišta M.Dž. i M.Dž.1 Pozicija 27. je trag sa ograde M.Dž.1. Pozicije 28. i 29. su tragovi obuće u mekanoj zemljanoj površini koji su izuzeti na gipsanu podlogu, zatim pozicija 30. trag pronađen na zidu kuće M.Dž.1, pozicije 31. i 32. trag pronađen na pločniku u dvorištu M.Dž.1. Pozicija 33. je trag sastrugan sa male kapije dvorišta M.Dž.1, pozicije 34., 35. i 36. tragovi sa pristupnog puta M.Dž.1, pozicija 37. trag sa ručke kapije E.Dž., pozicije 38., 39. i 40. tragovi smeđe boje na lokalnom putu kroz Mrazoviće na asfaltnom lokalnom putu u blizini kuće E.Dž. i F.Dž. Pozicije 41. i 42. su tragovi na pločniku u dvorištu F.Dž. a ispred ulaznih vrata. Pozicije 43. i 44. su trag sa pločnika u dvorištu N.Dž.2 Pozicija 45. je trag sa kapije N.Dž.2 Pozicije 46., 47. i 48. su tragovi prikupljeni na lokalnom putu kroz Mrazoviće. Pozicija 49. je mobilni telefonski aparat, pozicija 50. trag ispred kapije H.H.1, a pozicija 51. trag ispred ulaznih vrata N.Dž.2. Zatim, predmeti koji su izuzeti po usmenoj naredbi za pretresanje stana kuće, dvorišta i pomoćnih objekata koje je koristio osumnjičeni H.H. su: par crnih patika broj 44 marke „Ecco“ koje su pronađene u hodniku prizemlja i označene su pozicijom broj 2., predmeti izuzeti od osumnjičenog H.H. po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta i to: jakna žute boje sa crnom postavom i kapuljačom u unutrašnjosti natpis „Clockhouse“ broj jakne je XXL, sa tragovima crvene boje koji asociraju krv, majica, jedne farmerke, kačket i unutrašnja majica. Zatim, predmeti izuzeti od oštećenih M.Dž. i H.Dž., koji predmeti su predati od strane medicinskog radnika A.M. i to: jedna deka, jedan jastuk, jedan jorgan, jedna deka žute boje, jedan džemper braon boje, jedna ženska pocijepana majica, jedna bijela čarapa, jedna prostirka bijele boje. Zatim predmeti koji su predati od strane medicinskog radnika N.S. i to: jorgan plavo-bijele boje, crna jakna, manja deka žute boje, džemper sive

boje, košulja plave boje i crne pantalone na ofingeru. Zatim brisevi prikupljeni 24.12.2020. godine u Policijskoj stanici Teočak od osumnjičenog H.H. i to: bris sa sadržajem ispod i oko noktiju prstiju lijeve ruke, zatim bris sa sadržajem ispod i oko noktiju prstiju desne ruke, bris dlana lijeve ruke i bris desne ruke. Zatim, brisevi i nesporna krv prikupljeni dana 24.12.2020. godine u Domu zdravlja Tuzla od osumnjičenog H.H. i to: bris sa sadržajem ispod i oko noktiju lije ruke, zatim desne ruke, te brisevi dlana lijeve ruke i desne ruke, te nesporna krv osumnjičenog H.H. za DNK analizu je uzeta dana 14.01.2021. godine na Kliničkom centru Tuzla. Zatim, tragovi koji su izuzeti prilikom obdukcije tijela H.Dž. i to: nokti sa prstiju obje ruke, dlake sa glave i nesporna krv, te tragovi koji su izuzeti prilikom obdukcije tijela M.Dž. u Kliničkom centru Tuzla i to nokti sa prstiju obje ruke, dlake sa glave i nesporna krv. Nakon izvršenog makroskopskog pregleda dostavljenog materijala izvršena je i analiza tragova koji asociraju na krv, te utvrđivanje genetičkih markera DNK analizom, a rezultati tih analiza su predstavljeni u tablicama rezultata DNK analize. Na osnovu nabrojanih analiza može se dati sljedeće mišljenje: na dostavljenom materijalu i to jakni žute boje koja je izuzeta od osumnjičenog H.H., farmerke naprijed, majica donji dio, farmerke nazad, majica naprijed, kačket, a svi navedeni predmeti pripadaju osumnjičenom H.H., zatim bris desne ruke H.H., bris lijeve ruke H.H., nokti lijeve ruke H.H., nokti desne ruke H.H., desna šaka, lijeva šaka, zatim čizme, čizma lijeva, čizma desna, čizma lijeva đon, košulja rukav desni, košulja naprijed desno, te pozicije broj 33, 30, 25-A, 21, 22, 23, 24,25, 26, 27, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 41, 43, 45, 46, 50, zatim 51, te pozicije 1, 2.1; 2.2.; 2-A, 3, 4, 5, 1-A, mobitel naprijed i čizma unutra H.H. dakle konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla, te su dobiveni puni DNK profili muške osobe koji se u potpunosti poklapaju sa DNK profilom koji je dobiven iz nesporne krvi H.H. Na sljedećem dostavljenom materijalu plahta roza, jastuk strana A, jorgan strana A, prostirka strana A, nokti lijeve ruke M.Dž., nokti desne ruke M.Dž., deka žute boje pozicija 1., jakna okovratnik, jakna unutra, jakna prednja strana, zatim pozicije 9, 10, 17, te peškir, deka crveno-smeđa, siva majica okovratnik, siva majica prednja strana, siva majica lijevi rukav, konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla, te su pripremljeni DNK izolati iz kojih su ustanovljeni puni DNK profili koji se u potpunosti poklapaju sa DNK profilom koji je dobiven iz nesporne krvi M.Dž.. Na sljedećem dostavljenom materijalu: jorgan, zatim pozicija broj 8. marama, tamna majica, potkošulja, braon džemper, čarapa, deka žuta strana A, konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla i pripremljeni su DNK izolati iz kojih su ustanovljeni puni DNK profili ženske osobe koji se u potpunosti poklapaju sa DNK profilom koji je dobiven iz nesporne krvi H.Dž. Na jakni naprijed konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla i ustanovljen je miješani DNK profil dvije osobe. Analizom se uočava da se u istima nalazi kombinacija koje posjeduje H.H. i to kao dominantni profil i kombinacija koju posjeduje H.Dž. kao parcijalni profil. Iz izolata noktiju desne ruke H.Dž., pripremljen je DNK izolat iz kojeg je ustanovljen miješani DNK profil, najvjerovatnije tri osobe, a analizom se uočava da se u istom nalaze kombinacije koje posjeduje H.Dž. kao dominantni profil i kombinacija koju posjeduje H.H. kao parcijalni profil. U ovom tragu kao jedan od doprinosioca ne može se isključiti M.Dž. Iz izolata noktiju lijeve ruke H.Dž. pripremljen je DNK izolat iz kojeg je ustanovljen također miješani profil, i to najvjerovatnije tri osobe, a analizom se uočava da se u istim nalazi kombinacija koje posjeduje H.Dž. kao dominantni profil, a kao doprinosiocu ovom tragu ne mogu se isključiti H.H. i M.Dž. Na sljedećem dostavljenom materijalu žuta deka, pozicija broj 2., konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla, iz toga ustanovljen puni DNK profil muške osobe koji se u potpunosti poklapa sa DNK profilom iz nesporne krvi M.Dž. Zatim na sljedećem dostavljenom materijalu: košulja lijevi rukav konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla, iz toga je ustanovljen parcijalni DNK muške osobe koji se poklapa sa DNK profilom koji je dobiven iz nesporne krvi M.Dž. Na sljedećem dostavljenom materijalu nož-drška

konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla i pripremljen je DNK izolat iz kojeg je ustanovljen puni DNK profil muške osobe koji se u potpunosti poklapa sa DNK profilom koji je dobiven iz nesporne krvi M.DŽ. Prisutne su četiri sitne primjese koje najvjerojatnije pripadaju H.DŽ. Dakle, na sljedećem dostavljenom materijalu nož-oštrica konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla, dakle da je pripremljen DNK izolat iz kojeg je ustanovljen puni DNK profil muške osobe koji se poklapa sa DNK profilom M.DŽ., na poziciji 6.1. konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla, te ustanovljen miješani DNK profil dvije osobe, analizom se uočava da se u istima nalazi kombinacija koje posjeduju M.DŽ. i to kao dominantni profil i kombinacija koju posjeduje H.DŽ. i to kao parcijalni profil. Pozicija 6.2., konstatovano prisustvo tragova krvi humanog porijekla dobiven miješani DNK profil tri osobe, a analizom se uočava da se tu nalaze kombinacija koje posjeduje H.H i to kao dominantni profil i kombinacije koje posjeduje H.DŽ. kao puni DNK profil, a kao doprinosioc ovom tragu ne može se isključiti M.DŽ. Sljedeća dakle pozicija je 8-A, to je trag smeđe boje na zidu iznad sećije u obliku prskotine, dakle iz kuće M.DŽ. Tu je konstatovano prisustvo tragova krvi humanog porijekla, dakle ustanovljen je miješani DNK profil dvije osobe, a analizom se uočava da se u istima nalazi kombinacija koju posjeduju H.DŽ. i H.H. Sljedeća je pozicija broj 14., to je trag smeđe boje koji je pronađen na ladici kuhinjskog elementa. Tu je konstatovano prisustvo tragova krvi humanog porijekla i ustanovljen je miješani DNK profil dvije osobe, analizom se uočava kombinacija alela koje posjeduje H.H. i to kao dominantni profil i kombinacija koju posjeduje H.DŽ. i to kao parcijalni profil. Sljedeća je pozicija broj 15., to je trag smeđe boje pronađen na vratima kuhinjskog elementa, također je konstatovano prisustvo tragova krvi humanog porijekla, ustanovljen je miješani DNK profil dvije osobe i to H.H., kao dominantni profil i kombinacije koje posjeduje H.DŽ. kao parcijalni profil. Pozicija broj 16. a to je trag smeđe boje na ploči radnog stola. gdje je također konstatovano prisustvo tragova krvi humanog porijekla, ustanovljen je miješani DNK profil dvije osobe i to H.H. kao dominantni profil i M.DŽ. kao parcijalni profil. Sljedeća je pozicija broj 18., to je trag smeđe boje na vratima frižidera, i tu je konstatovano prisustvo tragova krvi humanog porijekla, te miješani DNK profil tri osobe i to H.H. kao dominantni profil, zatim M.DŽ. kao parcijalni profil, a kao doprinosioc ovom tragu ne može se isključiti H.DŽ. Sljedeća pozicija broj 19 je trag smeđe boje na podu kupatila, tu je također konstatovano prisustvo tragova krvi humanog porijekla i miješani DNK profil dvije osobe, dakle analizom se uočava da se tu radi o kombinaciji M.DŽ. i to kao dominantni profil i H.H. kao parcijalni profil. Na poziciji 1-B su komadi stakla prikupljeni sa pločnika ispred ulaznih vrata kuće M.DŽ. Konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla, a tu je ustanovljen DNK profil H.H. Zatim, na mobitelu na zadnjoj strani konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla iz kojeg je dobiven DNK profil koji se u potpunosti poklapa sa DNK profilom H.H. Na jastučnici je konstatovano prisustvo tragova krvi humanog porijekla dobiven je miješani DNK profil dvije osobe i to H.DŽ. kao dominantni profil i H.H. Na sljedećem dostavljenom materijalu, potkošulji, konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla i ustanovljen je miješani DNK profil dvije osobe i to M.DŽ. kao dominantni profil i H.DŽ., a na materijalu siva majica dugih rukava konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla, također dobiven DNK miješani DNK profil dvije osobe i to H.H kao dominantni profil i H.DŽ. Na materijalu džemper konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla i miješani DNK profil u tri osobe, a u istima se nalazi kombinacija koje posjeduje H.H. kao dominantni profil i H.DŽ. kao parcijalni profil, te M.DŽ., takođe kao parcijalni profil. Na sljedećem materijalu, gaće, konstatovano prisustvo tragova krvi humanog porijekla dobiven miješani DNK profil dvije osobe i to H.DŽ. kao dominantni profil i H.H. Na džemperu marke „Tom Tailor“, dugih rukava konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla i dobiven je miješani DNK profil dvije osobe i to H.DŽ. kao dominantni profil i M.DŽ. kao parcijalni profil. Na tom istom džemperu, samo na lijevom

rukavu, također je utvrđeno prisustvo tragova krvi humanog porijekla i miješani DNK profil dvije osobe i to dakle kombinacija koje posjeduje H.H. kao dominantni profil i parcijalni profil još jedne osobe. Na sljedećem dostavljenom materijalu nož-drška, konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla i miješani DNK profil dvije osobe, analizom se uočava da se u istima nalazi kombinacija koju posjeduje M.DŽ. i to kao dominantni profil i parcijalni profil. Kao doprinosiocu ovom tragu ne može se isključiti H.H. Na sljedećem dostavljenom tragu nož-oštrica konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla i miješani DNK profil tri osobe, analizom se uočava da se u istima nalaze kombinacije koje posjeduje M.DŽ., H.H. i H.DŽ.. Na dostavljenom materijalu, pozicija 0 (nula) zatim plahta, nož, pozicija broj 20 žuta jakna, majica, bokserice džemper i siva majica desni rukav, konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla čija količina DNK molekula nije bila dovoljna za DNK profiliranje. Na sljedećem dostavljenom materijalu crne pantalone sa ofingera i unutrašnja majica H.H. nisu konstatovani tragovi koji bi se podvrgni DNK profiliranju.

Prilikom ispitivanja od strane branioca optuženog, u pogledu konstatacije vještakinje date u nalazu da se "ne može se isključiti neko" kao doprinosioc, vještakinja je navela da ako se obrati pažnja na bilo koji miješani DNK profil prikazan tabelarno u nalazu, mogu se javiti aleli neke osobe koji su uključeni u taj miješani profil, međutim, taj broj nije bio dovoljan da bi se vještakinja sa sigurnošću mogla izjasniti da je određena osoba jedan od doprinosioca.

Iz iskaza vještaka Alije Kotarevića datom na glavnom pretresu proizilazi da je isti postupajući po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanoskog broj T03 0 KT 0093479 20 od 27.01.2020. godine izvršio mehanoskopsko vještačenje tragova koji su bili predmet ove vrste vještačenje sa zadatkom da vještak izvrši pregled i mehanoskopsko vještačenje navedenih tragova, s ciljem utvrđivanja da li na dostavljenoj odjeći ima probojnih ili drugih oštećenja koja su mogla nastati djelovanjem oštrice noža ili nekog drugog oruđa, te je sačinio nalaz i mišljenje broj: 09-18/5-03-5-179/21, s tim da je vještak na glavnom pretresu izvršio ispravku koja se odnosi na broj nalaza tako da umjesto broja: 09-18/5-04, treba da stoji 03-5. Izvršeno je vještačenje tragova, i to trag broj 7. jastučnica bijele boje, trag broj 7. marama, trag broj 7. prostirka, trag 11 bijela potkošulja, trag 11 zeleni peškir, trag 12 siva majica dugih rukava, trag 12 majica tamne boje dugih rukava, trag 12 majica tamnoplave boje dugih rukava, trag 12 potkošulja bijele boje, trag 13 nož i na kraju odjeća H.DŽ. izuzeta na UKC Tuzla džemper braon boje i jedne ženske unutarne gaće. Nakon izvršenog DNK vještačenja u uvodnom dijelu nalaza napisano je i opisano sve u čemu su dostavljeni pobrojani tragovi i prikazani su na fotografiji 1. u nalazu, zatim što se tiče noža, tj. traga broj 13, radi se o nožu sa drškom crne boje i oznakom na sječivu „Tramontina inoks Brazil“ ukupne dužine noža cca 30,3 cm, dužine drške cca 13 cm, dužine sječiva cca 17,3 cm, maksimalne širine sječiva cca 4 cm, i debljine sječiva cca 1 mm. Nož je prikazan u nalazu na fotografijama 2. i 3. U pogledu marame, radi se o tragu broj 7. i na istoj je utvrđeno prisustvo 11 probojnih oštećenja nastalih dejstvom nekog čvrstog oštrog predmeta, a čije su dimenzije i njihova lokacija date u presavijenom stanju marame i položaju u kome je i marama fotografisana. Sve to je prikazano na fotografijama 4., 4-A, 4-B, 4-C, 4-D, 4-E, 4-F, 4-G, 4-H, 4-I i 4-J. Dakle, na ovim fotografijama je prikazana marama i bliži prikaz svih ovih oštećenja koji su na strani 4. nalaza označeni sa velikim slovima, „H, A-1, B, C, D, E, F, G, H, I i J-(Jot), i u ovom dijelu nalaza oni su detaljno opisani na strani broj 4. nalaza. Kada je u pitanju jastučnica i prostirka koje su označene kao trag broj 7., radi se o jastučnici bijele boje dimenzija cirka 60 x 45 cm, prikazano na fotografiji 5. i 6., a prostirka bijelo-roza-žute boje dimenzija 170 x 87 cm je također fotografisana, presavijena na pola, prikazana na fotografijama 7. i 8. Na navedenoj jastučnici i prostirci nije utvrđeno prisustvo probojnih oštećenja. Što se tiče potkošulje i peškira koji su označeni kao trag broj 11, na vještačenje je dostavljena

potkošulja bijele boje prikazana na fotografijama 9. i 10. u nalazu i peškir zelene boje dimenzija 85 x 45, fotografija 11. i 12. Na navedenoj potkošulji i peškiru nije utvrđeno prisustvo probojnih oštećenja. Dalje, pregledom majice sive boje i majice tamnoplave boje iz traga broj 12. utvrđeno je da se na majici sive boje marke „Vandeng“ veličine L sa njene zadnje strane nalazi prisustvo četiri probojna oštećenja koja su nastala dejstvom nekog čvrstog oštrog predmeta, a što je prikazano na fotografijama 13., 14., 14-A, 14-B i 14-C. Zatim, majica dugih rukava tamnoplave boje marke „Tom Tailor“ veličine M na kojoj je sa njene zadnje strane utvrđeno prisustvo tri probojna oštećenja koja su nastala dejstvom nekog čvrstog-oštrog predmeta fotografije 15., 16., 16-A i 16-B, a na sivoj majici ta su oštećenja označena malim slovima u nalazu dakle a-1, b-1, c-1, d-1, a na ovoj tamnoplavoj majici oštećenja su označena malim slovima a-2, b-2 i c-2, dakle detaljno su prikazana na ovim fotografijama koje je rekao i opisana u ovom dijelu nalaza. Što se tiče ovih oštećenja a-1, b-1 i c-1 na sivoj majici i oštećenja h-2 i b-2 i c-2 na tamnoplavoj majici, ona se po svom međusobnom položaju poklapaju. Dalje, pregledom majice tamne boje i potkošulje iz traga broj 12. radi se o majici dugih rukava crne boje bez oznake marke i veličine, na istoj je utvrđeno prisustvo osam probojnih oštećenja koja su nastala dejstvom nekog čvrstog oštrog predmeta prikazane na fotografijama 17., 17-A, 17-B, 17-C, 17-D, 18., 18-A, 18-B, 18-C i 18-D u nalazu. Što se tiče potkošulje crveno-smeđe boje, na njoj je utvrđeno prisustvo tri probojna oštećenja koja su nastala dejstvom nekog čvrstog-oštrog predmeta fotografije 19., 19-A, 19-B, 20 i 20-A. Na crnoj majici oštećenja koja su označena u nalazu brojevima 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8, a na potkošulji su označena tri probojna oštećenja označena sa 2a, 3a i 8a, prikazana na fotografijama 19, 20, 19 a, 19 b i 20 a i konstatacija još vezana za ova oštećenja na majici i potkošulji da opisana oštećenja 2, 3 i 8 na crnoj majici, te 2a, 3a i 8a na potkošulji se u svom međusobnom položaju poklapaju. Što se tiče odjeće H.Dž. izuzete na UKC Tuzla dana 24.12.2020. godine u pitanju je bio džemper i ženske unutarne gaće, koji su prikazani na fotografijama 21. i 22. džemper, a na fotografijama 23. i 24. ženske gaće koje su pocijepane, odnosno one su bile rasječene, kako je navedeno u nalazu. Dakle, na temelju svega iznesenog vještak je dao svoje mišljenje, a to je da probojna oštećenja A, A1, B, C, D, E, F, G, H, I i J velikim slovima čiji su opisi i lokacije i fotografski prikaz dati u nalazu na dostavljenoj marami koja je označena kao trag broj 7., nastala su dejstvom nekog čvrstog oštrog predmeta, najvjerojatnije noža. Na jastučnici i prostirci koje su označene kao trag 7. nije utvrđeno prisustvo probojnih oštećenja, na potkošulji i peškiru označeni kao tragovi broj 11 nije utvrđeno prisustvo probojnih oštećenja, zatim probojna oštećenja malim slovima a1, b1, c1 i d1 na dostavljenoj majici sive boje trag broj 12, zatim probojna oštećenja a2, b2 i c2 na majici tamno plave boje trag broj 12, probojna oštećenja brojevima označena kao 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, i 8 na majici crne boje, također trag broj 12. i na potkošulji oštećenja broj 2a, 3a i 8a isto označeni kao trag broj 12., čiji su opisi, lokacije fotografski prikaz dati u nalazu, nastala su dejstvom nekog čvrstog oštrog predmeta, najvjerojatnije noža. Na džemperu i ženskim gaćama H.Dž. izuzetih na UKC Tuzla nije utvrđeno prisustvo probojnih oštećenja i ovi tragovi koji su bili u prilogu su vraćeni. Vještak je naveo da je nož koji je dostavljen na vještačenje mogao proizvesti nastala probojna oštećenja, međutim, za ovu vrstu vještačenja nikada se ne može decidno utvrditi da li su baš od tog noža, ali svakako da su mogla biti.

Iz nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra prof. dr Abdulaha Kučukalića i vještaka kliničkog psihologa Nermine Bajramagić proizilazi da su isti proveli timsko psihijatrijsko psihološko vještačenje optuženog, postupajući po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona sa zadatkom da se nakon obavljenog psihijatrijskog i psihološkog pregleda izjasne o zdravstvenom stanju osumnjičenog i to da li isti boluje od privremene ili trajne ili duševne bolesti, da li je u pitanju zaostali psihički razvoj i

ako jeste kojeg stepena, da li je optuženi izvršio krivično djelo pod uticajem alkohola ili droga i ako jeste u kojem stepenu, da li je izvršio krivično djelo u stanju jake razdraženosti koja je uticala na njegov stepen uračunljivosti, da li je bio u mogućnosti da shvati značaj djela kojeg čini i upravlja svojim postupcima, te da se izjasne o tome da li optuženi može učestvovati u krivičnom postupku i da li bi ubuduće mogao ponovo izvršiti krivično djelo, kao i da se izjasne o eventualnom izricanju mjere sigurnosti. Vještaci su na osnovu uvida u spis i dostavljenu medicinsku dokumentaciju, te nakon što su pristupili uzimanju anamnestičkih podataka, pri čemu su se bazirali na psihomotorni razvoj optuženog, njegovo školovanje, ponašanje, odnos u zajednici gdje živi, a zatim i o inkriminiranom događaju, vještak prof. dr. Abdulah Kučukalić je procijenio intelektualne potencijale kliničkih slika, procijenio strukturu ličnosti optuženog i sve psihičke funkcije počevši od svijesti, mišljenja, pažnje, nagona, psihomotorike, percepcije, komunikativnih funkcija, dok je klinički psiholog Nermina Bajramagić izvršila psihološka testiranja i psihološku evaluaciju njegovog psihičkog stanja, te je nakon dobijenih nalaza utvrđen psihički status optuženog, a u mišljenju i zaključcima nalaza su istakli da dobiveni rezultati ukazuju da ispitanik ne boluje od trajne duševne bolesti niti od privremenog duševnog poremećaja psihotičnog karaktera, da ne postoji neki organski uzrokovani psihički poremećaj ili ovisnost o alkoholu i psihoaktivnim supstancama. Istakli su da je optuženi imao normalan psihomotorni razvoj, da njegove intelektualne sposobnosti spadaju u kategoriju prosjeka, da nisu pronašli oštećenja komunikativne funkcionalnosti, pamćenja, pažnje, mišljenja, apstraktnog i logičnog uključivanja niti poremećaja u fokusiranju i premještanju pažnje. Nisu registrovali simptome ovisnosti o alkoholu ili opojnim drogama niti su registrovali simptome ovisnosti, eventualno simptome apstinencijalne krize. Naveli su da su dobili podatke od svjedoka da je optuženi navodno prije izvršenja krivičnog djela konzumirao alkohol, ali nije postojao nalaz koji ukazuje da mu je vađena krv u smislu ocjenjivanja koncentracije alkohola u krvi i urinu da bi se na osnovu tih relevantnih pokazatelja mogla odrediti njegova eventualna alkoholiziranost tempore crimines. Također, nisu našli elemente koji pokazuju da bi osumnjičeni mogao biti u stanju afektivne razdraženosti niti da je bio izložen neposrednoj životnoj opasnosti, niti je trpio jaki ili kumulativni strah od oštećenih, da je djelo izvršio zbog neke osvete i poniženja, ugrožavanja njegovog ugleda i časti i slično, što bi moglo uticati na afektivnu razdraženost. Registrovali su u strukturi ličnosti određene psihičke karakteristike ili crte kao što je emocionalna labilnost, iritabilnost, bezosjećajnost, smanjena sposobnost nagona, sklonost ka disumilaciji sadržaja vezanih za aktuelni događaj. Nakon analize svih dobijenih rezultata, procjene intelektualne i komunikativnih sposobnosti, vještaci su mišljenja da je sposobnost optuženog da shvati značaj djela koje čini i upravlja svojim postupcima bila potpuno očuvana, kao i da isti može učestvovati u sudskom postupku i adekvatno odgovoriti na postavljena pitanja. Ne boluje od neke duševne bolesti koja bi upućivala na izricanje mjere sigurnosti, odnosno liječenja u psihijatrijskoj ili nekoj drugoj ustanovi. Vještak je naveo da sve što su zaključili na osnovu psihijatrijske i psihološke procjene optuženog ne svrstava u red osoba koje ispunjavaju uslove za postavljanje dijagnoze sa stresom poremećaja kada je u pitanju njegova struktura ličnosti. Postoje određene crte emocionalno nestabilne ličnosti ali one nisu dovoljne niti klasificiraju postavljanje dijagnoze poremećaja.

Vještakinja Nermina Bajramagić u svom iskazu je navela da uzimajući određene anamnestičke podatke koji su isto tako bitni za procjenu koju vrši psiholog, ista je osim primijenjenih skala, intervju, primijenila i skale koje se tiču intelektualne sposobnosti komunikativne funkcije kao što su skale koje ispituju strukturu ličnosti, testovi, procjena ponašanja i projekivni testovi. Izvršenom procjenom intelektualnih sposobnosti optuženi se svrstava u nivo kategorije prosjeka. Primjena testova ličnosti i skale procjene ponašanja ukazuju da se radi o profilu sa dominacijom depresivnih paranoidnih karakteristika koji su velikim dijelom odraz aktualne situacije, pogotovo

šiljci na skalama depresije paranoidnosti, gdje se radi o hipersenzibilnoj ličnosti sa čestim interpersonalnim problemima, sa jednom latentnom agresivnošću koja povremeno hendikepira optuženog u razvijanju socijalne komunikacije. U stresnim situacijama ovakvi profili djeluju depresivno, mehanizmi odbrane najčešće koriste projekciju koja se koristi da bi se prevazišao taj snažan osjećaj inferiornosti i na taj način ovakve osobe krivicu prenose na drugog. Veoma česte su psihosomatske reakcije. Ličnost optuženog i u toku vještačenja, da je njegova ličnost naglašene disumulativne tendencije, što znači, prikazivanje sebe u što boljem svjetlu što je i očekivano obzirom na situaciju u kojoj se nalazi. Još uvijek nema, izgrađen sistem vrijednosti i prioriteta, zbog čega je u nekim postupcima ispoljena neodgovornost. Optuženi je također s obzirom na procijenjene funkcije komunikativno sposoban da učestvuje u sudskom postupku, da odgovara na pitanja ali njegovo ponašanje jeste nasilničko, drsko, surovo, bezosjećajno, bezobzirno, bez empatije odnosno osjećaja krivice i negiranja onoga što je počinio, što također može ukazati na neke karakteristike poremećaja ličnosti.

Na pitanje branioca optuženog, vještak prof. dr. Abdulah Kučukalić je naveo da je pregled izvršen 05.03., te da je sveukupno trajao najmanje 4 do 5 sati, te da je rijedak slučaj u praksi da neka osoba izvrši ubistvo na ovakav način kako se to desilo u predmetnom slučaju. Motivi su različiti, najčešće se dešava, kada osoba padne u afektivno razdraženo stanje, međutim, u predmetnom slučaju tog stanja nije bilo. Prilikom procjene psihičkih funkcija, naprimjer da se tu radilo o nekom delirantnom ili sumračnom epileptičnom stanju, onda bi bile sve psihičke funkcije poremećene, svijest, pamćenje, mišljenje, percepcija, dok kod optuženog takvih stanja nije bilo.

Tokom glavnog pretresa na prijedlog odbrane optuženog provedeno je timsko vještačenje po timu vještaka, i to prof. dr. Ratko Kovačević, prim. dr. Slobodan Stanković i dipl. psih. Svjetlana Savić, koji su na glavnom pretresu naveli da su postupajući po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli izvršili vještačenje u ovom predmetu sa zadatkom da se ispita ličnost optuženog H.H., s posebnim izjašnjenjem o njegovoj svijesti u vrijeme učinjenja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, kao i da li je bilo prekida svijesti, da li je bilo pomućenja svijesti, da li je bilo nekih poremećaja svijesti, kao i na sve ostale okolnosti koje se tokom ispitivanja otkriju. Vještak prof. dr. Ratko Kovačević je naveo da je vještačenje izvršeno nakon obavljenog intervjua, tzv. psihijatrijsku eksploraciju i psihološku eksploraciju ličnosti optuženog, i to u prostorijama Kantonalnog suda u Tuzli, nakon čega je svaki vještak sačinio svoju verziju nalaza, a zatim sve troje komisijski zajedno i utvrdili i konačnu verziju nalaza i mišljenja, koja je i dostavljena sudu. Na upit branioca optuženog prim. dr. Slobodan Stanković je naveo da je ovaj tim vještaka imao zadatak da procijeni sposobnost shvatanja djela i sposobnost upravljanja postupcima i radnjama optuženog, kakvo je bilo stanje svijesti i kakav je uticaj konzumacija alkohola imala na ponašanje optuženog kao ispitanika, te da se izvrši psihologijski profil njegove ličnosti, što je i učinjeno 07.12. Nakon pregleda ispitanika, obavljene psihijatrijske eksploracije, isti je o sebi dao podatke da je prvo dijete svojih roditelja sa urednim psihomotornim razvojem koliko je njemu poznato. Negirao je noćne strahove, a završio je na vrijeme osmogodišnju školu i srednju vrlo dobrim i dobrim rezultatom. Od četvrtog razreda osnovne škole nosi naočale zbog dalekovidnosti, a kao malo dijete osnovne škole imao je česte alergijske manifestacije i imao je dosta zapaljenja disajnih puteva, zbog čega je često bio kod doktora, sve ostalo je bilo potpuno uredno, a i kasnije je bio potpuno zdrav, počeo je da puši i pije alkohol u srednjoj školi, pio je po 10-ak piva, a nekad i 15, što je prekidao, kako sam kaže, dvostrukim jegerom ili nekom votkom. U nekoliko navrta se nije sjećao vremena pijenja, ali vještaci nisu našli nikakvu patologiju zavisnosti u odnosu na alkohol ili bilo koju drugu supstancu. Ima emotivne veze, djevojku koja je rođena i živi u Švajcarskoj, te imaju vezu koja je, kako on kaže, stabilna, jer su njeni

roditelji porijeklom sa naših krajeva, pa dolaze. Što se tiče porodične anamneze negirao je postojanje hereditarnog psihijatrijskog opterećenja, ima roditelje koji su živi i zdravi i ima dva brata, jedan ide u srednju školu, a jedan ide u osmogodišnju školu, a sam ispitanik je apsolvant, odnosno student IV godine elektrotehničkog fakulteta. Kada je u pitanju kritični događaj, a koji je vezan za predmet vještačenja i doživljaja, optuženi je sam rekao da je tog 23.12.2020. godine nakon jutarnjeg toaleta popio kafu i odvezao svoju majku na fizikalnu rehabilitaciju u Tuzlu, jer je imala slabu kičmu. Sačekao ju je u automobilu, nakon toga odvezao je na frizuru, potom otišao na fakultet, a kad su došli kući raspremio se, odmorio i u popodnevnim satima istuširao, te se obukao i otišli su oko 18 sati na mjesto Sniježnica, gdje se održavala svadba. Tada je nakon osam mjeseci popio prvo pivo, kako je sam rekao, a to je rekao i jednom prijatelju koji mu je otvarao pivo. Tu je popio dva piva, koliko se on sjeća popio je i vino, to vino je po svemu sudeći bilo šampanjac. Nakon toga oko 21 sat majka ga je odvezla kući, on nije vozio obzirom da je prethodno položio vozački ispit te se zarekao da neće piti i voziti. Oko 21 sat i 30-ak minuta SMS porukom je dobio poziv od prijatelja, da dođe u kafić „Exit“, što je i uradio. Tu je prema svojoj izjavi popio tri piva, od toga zadnje pivo je popio na eks, a popio je i dva jegera, a to isto kažu i svjedoci, pošto je bio fajront, odnosno bio je policijski sat, pa negdje u 20 do 23 sata neko je rekao fajront, a njemu dobacio kakav si ti momak toliki i takav da ne možeš popiti pivo na eks, što je on uradio. Kada su krenuli kući, drugovi su mu pomogli da se skopča i spremi, te je H.H. odbio da ga oni odvezu kući. Krenuo je pješke i kada je došao pred kuću Dž. čuo je glasove, a čuo je i glas koji mu govori da se nešto dešava, vapaj za pomoć, kao da nešto gori. Par sekundi se kolebao, a onda je kroz malu kapijicu ušao u dvorište, i odjednom ugledao čovjeka koji je kidisao na njega sa bodežom u ruci. Optuženi je pokušao da otme taj bodež, međutim tada ga je taj čovjek navodno posjekao i oni su se pogombali kako on kaže, ali je taj čovjek pobjegao. Nakon toga je on ušao u kuću Dž., jer su vrata bila, kako je rekao, poluotvorena, kad je gore došao zatekao je navodno kaos, sve je bilo porazbacano, krvavo itd. Gospođa H.Dž. je tad bila u teškom stanju, krvarila je, on je našao neku maramu sa kojom je pokušao da joj pomogne, međutim, marama se brzo nakupila krvlju i on je shvatio da joj ne može pomoći pa se obratio gospodinu M.Dž. pitajući ga, drmusajući ga, šta je dedo, šta je bilo, međutim, on ga nije razumio i tada je navodno krkljao. Kada je shvatio da im ne može pomoći bio je u strahu, a i pošao je kući. Kada je došao do vrata nije mogao otvoriti vrata koja su bila zatvorena, pa je šakom pokušao nekoliko puta da razbije staklo na vratima, kako on to govori, a pošto nije uspio desnim ramenim zglobovom je probio staklo i izletio kroz ta vrata i pri tom je povrijedio još lijevu potkoljenu, lijevi koljeni zglob, i u strahu otrčao kući. Uletio je u kupatilo, a za njim je ušao brat D.H. kome je on rekao da zovne majku. Majka se uplašila, a kad je vidjela krv pitala ga je šta se to desilo, ko mu je to uradio, misleći da je povrijeđen prednji trbušni zid odnosno stomak. Onda mu je previla ruke, otac je bio na vikendici, pa su otišli po njega. Kada je otac došao odvezao ga je u stanicu hitne medicinske pomoći, gdje mu je ukazao pomoć. Nakon toga kad su se vratili negdje oko dva ili tri, ne zna tačno, policija ih je sačekala i odvezla u policijsku stanicu gdje je dao izjavu, nakon čega su ga odveli u zatvor. Vještaci su došli do zaključka da se kod optuženog radi o tzv. abnormalnom pijanom stanju. Sva alkoholisana stanja u medicini, u forenzičkoj psihijatriji, dijele se na dvije grupe, jedno su jednostavna i logična opita stanja koja prolaze kroz tri faze. Prva faza je laka od 0,5 do 1,5 promila, druga srednje teška od 1,5 do 2,5 promila i treća faza je teško opito stanje od 2,5 promila i više, a to su tzv. jednostavna stanja i suština je u svijesti. Kod tih stanja svijest najčešće nije upitna, a kod abnormalno pijanog stanja ima dvije kliničke slike. Jedna je komplikovano pijano stanje, a druga je patološko pijano stanje. Klinička slika komplikovanog pijanog stanja nastaje bez obzira na alkoholemiju tj. bez obzira kolika je koncentracija alkohola u krvi, znači može nastati nakon malih količina, a može i nakon većih. Nastaje naglo i praćeno je uvijek suženjem svijesti. Ono što je

vrlo karakteristično jeste izuzetno enorman psihomotorni nemir, psihomotorno uzbuđenje koje se prazni slijepo bez mogućnosti sprečavanja i prazni se nažalost na najbližima, što je nažalost bilo najvjerovatnije i u ovome slučaju. Klinička slika ovoga komplikovanog pijanoga stanja se sastoji u tome da je amnezija djelimično očuvana, a ono što je najkarakterističnije i ono što je najsignifikantnije i najpatogenominičnije jeste to da je orijentacija bez obzira na sve očuvana makar u najgrubljim crtama, što je i konkretno, ali svi autori koji se u literaturi bave ovom problematikom navode da osobe koje se nalaze u abnormalnom pijanom stanju kad čine ta djela, ta djela su im strana u trijeznom stanju. I ono što još ističu svi autori da su osobe nakon takvih abnormalnih kliničkih stanja pasivne, mirne, bez ikakve agresije, poštuju organe bezbjednosti za razliku recimo od običnog opitog stanja, gdje osobe u običnom opitom stanju vrlo često dolaze do verbalnog pa čak i do fizičkog sukoba sa osobama iz obezbjeđenja ili okoline. Što se tiče druge kliničke slike, patološko pijano stanje, to je ustvari akutna psihoza. Naglo nastaje, pomućenjem svijesti, sve psihičke funkcije su poremećene, nastaje pomućenje svijesti, dolazi do pojave halucinacija, i to čulnih i optičkih, dolazi do pojave sumanutosti i dolazi do halucinacija, halucinacija je čulni doživljaj bez nadražaja čula, znači niko ne govori on je čuje i tako je i za vid, nečeg nema, on vidi, a on je i čuo i vidio. Imao je taj fenomen sumanutosti u smislu persekucije da je on napadnut, da je on ugrožen. Ova klasična slika patološkog pijanog stanja sastoji se još u tome što se ona završava terminalnim snom i završava se apsolutnom amnezijom, a u ovom slučaju toga nije bilo, zbog čega se vještaci nisu ni opredijelili za patološko pijano stanje kao kliničku sliku, nego za abnormalno pijano stanje sa kliničkom slikom komplikovanog pijanog stanja i sa elementima patološkog pijanog stanja, a koje elemente kako patološkog pijanog stanja tako i komplikovanog pijanog stanja vještaci ističu i u svom nalazu i mišljenju.

Vještak dipl. psih. Svjetlana Savić je na pitanje branioca optuženog navela da je njen zadatak bio psihološka eksploracija ličnosti ispitanika, koja podrazumijeva psihodijagnostički intervju i primjenu psihologijskih testova. Psihodijagnostički intervju vještakinja je obavila istog dana 07.12.2021. godine u prostorijama Kantonalnog suda zajedno sa druga dva vještaka. Tokom psihodijagnostičkog intervjua dobila je podatke da se radi o ispitaniku koji je prvorodeno dijete kod roditelja od troje djece, zatim da je dijete kod koga je bio uredan psihomotorni razvoj, na vrijeme je prohodao, progovorio i uspostavio higijenske navike, tokom ranog djetinjstva imao poteškoća s bronhitisom, alergije, dalje odrastanje je bilo uredno, na vrijeme krenuo u školu, bio dobar, vrlodobar đak, upisao srednju elektrotehničku školu, također dobar, vrlodobar đak i sada je absolvent elektrotehničkog fakulteta. Tokom odrastanja porodične odnose opisuje skladnim, podržavajućim, bez svađe, konflikata, navodi da emocionalne veze uspostavlja, odnosno trenutno da je u emocionalnoj vezi koja traje od srednje škole i da sa djevojkom kontaktira povremeno, obzirom da je ona u inostranstvu. Voli izlaske i druženje. Što se tiče primjene psihologijskih testova, vještakinja je primijenila Vekslerov test intelektualnih sposobnosti, zatim test osjetljiv na senzomotornu, odnosno na mentalnu deterioraciju Bender Gestalt test i eksploracija ličnosti je izvršena pomoću intervjua i Minnesotinog multifaznog inventara ličnosti, dakle strukturisanog testa ličnosti. Ono do čega je vještakinja došla jeste da na testu intelektualnih sposobnosti, dakle Vekslerovom testu, aktuelno intelektualno postignuće ispitanika je u kategoriji prosjeka i IQ total 86 bez dijagnostički značajne razlike između verbalne i neverbalne skale. Međutim, po parcijalnim sposobnostima redukovana je pažnja, koncentracija i vizualno motorna koordinacija, što je rezultat emocionalne napetosti, a koja je situaciono uslovljena. Na testu Bender Gestalt osoba nije pokazala znakove mentalne deterioracije, osim grešaka grafomotorika koje su također nastale uslijed napetosti. I na testu ličnosti ispitanik pokazuje jedan odbrambeni stav, odnosno korištenje odbrambenih mehanizama, ta skala je povišena, dok su ostale kliničke skale prilično snižene. Međutim, i na takvom profilu su snižene skale senzitivne

interpretativnosti i skala socijalne introverzije, što u strukturi karakteriše ovu osobu kao osobu koja ima jedan nesiguran, kolebljiv stav, ambivalentan, dakle istovremeno vjeruje u sebe, ali i ne vjeruje, lako uspostavlja odnose s drugim ljudima ali su ti odnosi površni. Međutim, kada se ti odnosi prodube onda osoba postaje nesigurna, pa čak latentno sumnjičava, te je moguće i impulzivno reagovanje kao jedan vid odbrambenog mehanizma. Zaključno, radi se o osobi prosječnih intelektualnih postignuća sa redukcijom na planu pažnje i koncentracije, na planu ličnosti anksiozna simptomatologija sa tendencijom ka depresivnošću bez drugih psihopatoloških ispoljavanja. Elementi psihotičnosti tokom ove eksploracije nisu uočeni.

Vještak dr. Ratko Kovačević, koji je zajedno sa dr. Stankovićem proveo neuropsihijatrijsko vještačenje, naveo je da su abnormalne alkoholne reakcije poznate, te da je vještak napravio izvod iz literature gdje su te abnormalne alkoholne reakcije opisane u dostupnoj literaturi. Međutim, vještak navodi da se razlikuju dvije grupe abnormalnih alkoholnih reakcija, kako je to i vještak Stanković rekao, a to su komplikovano pijanstvo i patološko pijanstvo. Komplikovano pijanstvo se karakteriše stanjem sužene svijesti, brzo nastaje i traje sve vrijeme tog poremećaja. Patološko pijanstvo se karakteriše pomućenjem svijesti. Dakle, to je razlika u kvalitetu svijesti, koja je bitna razlika za psihijatre, a i za pravnike, tako da je ključna razlika pitanje stanja svijesti. Interesantno je da je kod optuženog prisutan poremećaj koji ima elemente komplikovanog pijanstva i ima elemente patološkog pijanstva. Međutim, nema kompletnu kliničku sliku komplikovanog pijanstva i nema kompletnu kliničku sliku patološkog pijanstva. Zbog toga je ocjena vještaka bila da se radi o komplikovanom pijanstvu sa elementima patološkog pijanstva. Ovakve situacije su moguće iz razloga što reagovanje čovjeka, odnosno ličnosti na alcohol, može da bude toliko različito da se ne može obuhvatiti u jednu dijagnostičku kategoriju i ne može se opisati u nekom udžbeniku. Ovo stanje je opisano u mnogim udžbenicima i ovo stanje je opisano i u klasifikaciji mentalnih poremećaja koju je izdala Svjetska zdravstvena organizacija, koje izdanje potiče iz 1992. godine iz Ženeve. Dakle, vještaci su našli elemente komplikovanog pijanstva, a našli su i elemente patološkog pijanstva. Djelimično je kolega rekao da komplikovano pijanstvo karakteriše nagli nastanak pa onda razvoj, bez obzira na količinu popijenog alkohola, pa suženje svijesti, raspoloženje koje je disfориčno, a to znači rđavo i agresivno, zatim sjećanje nije potpuno nego samo djelimično, a što je interesantno očuvana je orijentacija prema prostoru i vremenu, kao i prema ličnostima. Patološko pijanstvo je prava duševna bolest. Ono također nastaje naglo, bez obzira na količinu popijenog alkohola. Karakterišu ga sumanute ideje i obilne halucinacije doživljavanja nečega čega nema, zatim potpuno otuđenje od realnosti, potpuno iščašenje iz realnog svijeta, zatim terminalni san i potpuno nesjećanje. Upravo se ovdje zatiču elementi komplikovanog pijanstva i patološkog pijanstva. Elementi komplikovanog pijanstva su nagli nastanak i izuzetna agresija ničim motivisana, djelimično nesjećanje, ali očuvana orijentacija prema prostoru i prema ličnostima. Pojavljuju se i elementi patološkog pijanstva, i to pomućenje svijesti. Zatim psihotično bolesne radnje npr. te psihotične bolesne radnje kod optuženog kada on uzima neku obuću iz podruma, po jedan par obuće i prenosi na sprat, apsolutno lišeno svakog smisla, zatim vidne i slušne halucinacije, ali ne pojavljuje se na kraju terminalni san i nema potpunog nesjećanja. Dakle nije čisto patološko pijanstvo. E sada ovakav kompleks simptoma kada se nađe kod jednog čovjeka u jednoj određenoj situaciji nalazimo vodeće simptome koji su generisali njegovo opasno i nažalost homicidalno ponašanje. To su pomućenje svijesti, to su halucinacije, izuzetno agresivno ponašanje i bizarne bolesne radnje o kojima, kao što je nošenje cipela i čupanje nekog produžetka za veš mašinu i stavljanje toga u frižider. Dakle, potpuno besmislena radnja. Sve to je dalo za pravo da stanje optuženog vještaci okarakterišu kao stanje privremene duševne poremećenosti, kao stanje u kome on nije mogao da shvati značaj svoga djela i nije mogao upravljati svojim postupcima u trenutku učinjenja djela. Pošto je ispitanik

duševno zdrava osoba, nikakva mjera bezbjednosti nije potrebna ni indikovana, nije zavisnik od alkohola niti droga, nije duševno bolestan, znači nikakva mjera ne dolazi u obzir. Jedino što dolazi u obzir i što je apsolutna preporuka vještaka jeste potpuna zabrana konzumiranja alkohola do kraja života, iz razloga što bi pri eventualno novom konzumiranju alkohola moglo doći do ponovne abnormalne alkoholne reakcije, bilo tipa komplikovanog pijanstva bilo patološkog pijanstva. I naravno u takvom stanju bi mogao ispoljiti opasno ponašanje.

Prilikom ispitivanja od strane tužiteljice Kantonalnog tužilaštva TK, vještak dr. Ratko Kovačević je naveo da je pregled optuženog u prostorijama Kantonalnog suda u Tuzli trajao otprilike tri sata, te za procjenu u nalazu opisanog stanja optuženog uopšte nije bitna koncentracija alkohola u krvi, a što je i navedeno u nalazu, da komplikovano pijanstvo nastaje tj. razvija se tokom običnog pijanstva, a patološko pijanstvo se razvija također tokom običnog pijanstva, dakle tokom konzumacije alkohola. Znači, za vještake apsolutno nije od značaja koja je koncentracija alkohola bila kod optuženog u vrijeme učinjenja djela. Ono što je bitno, bitna je abnormalna reakcija na alkohol. To je suština ovoga poremećaja i na tome se i temelji nalaz, a da je optuženi bio pod uticajem alkohola je činjenica koju su potvrdili svi svjedoci koji su sa njim bili te večeri, kao i sam optuženi. Vještak je također naveo i da poremećaj mišljenja u smislu sumanutih doživljaja u vrijeme učinjenja krivičnog djela kod optuženog nije evidentiran kao poseban poremećaj, evidentirana je samo njegova psihotična anksioznost, napetost, evidentirane su halucinacije, enormna i bezrazložna agresija, a halucinacije su ustvari priviđanja na bolesnoj osnovi. Navedeno prenošenje cipela je psihotična radnja koja nema nikakvu svrhu, a to što on vidi i čuje osobu koja ne postoji to su halucinacije. Delirantno stanje koje jeste stanje pomračene svijesti nije postojalo kod ispitanika u vrijeme učinjenja krivičnog djela i o delirantnom stanju se vještaci ni ne mogu izjašnjavati. Naveo je da vještaci ne tvrde da se radilo o patološkom pijanstvu, nego o komplikovanom pijanstvu sa elementima patološkog pijanstva, te su i naglasili simptome koje su pronašli kod ispitanika, a koji pripadaju komplikovanom pijanstvu, kao i pronađene simptome koji pripadaju patološkom pijanstvu. Kada bi znali koje su osobe predisponirane za abnormalno reagovanje na alkohol onda bi takvim osobama zabranili upotrebu alkohola, odnosno preporučili apstinenciju od alkohola do kraja života. Jedino što je moguće utvrditi jeste kada se abnormalna alkohola reakcija desi u životu neke osobe, onda je to siguran znak da i ubuduće može abnormalno da reaguje na alkohol. Vještak je također potvrdio da u konkretnom slučaju nije bilo potrebno raditi CT niti EG mozga jer je apsolutno bilo dovoljno ono što im je ispitanik pružio, a to je klasična slika abnormalne alkoholne reakcije koja se nikada ni u kom slučaju ne može simulirati. Praksa pokazuje da je uračunljivost kod čisto komplikovanog pijanstva najčešće bitno smanjena, ali može biti i isključena. Međutim, ako komplikovano pijanstvo ima elemente patološkog pijanstva onda je apsolutno po praksi vještaka uračunljivost isključena. Međutim praksa ne obavezuje uvijek svaki slučaj, jer vještaci mišljenje zasnivaju na činjenicama koje pronađu, a u konkretnom slučaju su pronašli simptome komplikovanog pijanstva i elemente patološkog pijanstva. Elementi patološkog pijanstva su sljedeći, a to je da nema potpunog prekida svijesti, jer bi u suprotnom bio u nesvjesnom stanju i ne bi mogao ništa da preduzme. Ono što je karakteristika patološkog pijanstva je pomračenje svijesti, a komplikovano pijanstvo suženje svijesti. Razlika je u tome što je obično pijanstvo uvijek praćeno nekim suženjem svijesti manjim ili većim, a kod komplikovanog pijanstva odmah nastupa enormno suženje svijesti koje traje sve vrijeme tog poremećaja. Kod patološkog pijanstva nastupa pomućenje svijesti. Znači to je novi kvalitet svijesti kada osoba doživljava iluzije, halucinacije, enormne strahove i pokazuje izrazitu agresivnost koja je usmjerena na najbliže osobe. Vještak je naveo da iskaz bilo kojeg svjedoka ne bi promijenio mišljenje koje su vještaci dali u nalazu, pa tako i iskaz svjedoka doktorice M.Š.. Vještak je također pojasnio da je pomućenje svijesti pojavljivanje u svijesti nekog

novog sadržaja koji do tada nisu postojali, prije ovog poremećaja nisu postojali, a to su upravo halucinacije i psihotične radnje koje je preduzeo optuženi. To je kvalitativna promjena svijesti gdje se u svijesti osobe pojavljuju potpuno novi sadržaji koji ranije nisu postojali, gdje ispitanik ima djelimičnu amneziju, nekih dijelova se sjeća, a nekih djelimično, a što nije moguće precizirati niti vremenski opredijeliti. Psihijatrija ne raspolaže instrumentima kojima bi jedan poremećaj dijelila na minute, sekunde, pa rekla prvih pet minuta i 17 sekundi je bio takav poremećaj, sljedeća tri minuta i tri sekunde je bio takav poremećaj, to psihijatrija ne može, ne raspolaže takvim instrumentima i tako ne radi ni u oblasti vještačenja. Vještaci procjenjuju pojavu simptoma na osnovu kazivanja osobe koja je bila u tom trenutku i na osnovu vrlo bitno i najbitnije emocionalnog stava. Upravo emocionalni stav pokazuje da li osoba simulira ili je njeno kazivanje autentično. U ovom slučaju kazivanje je autentično, nema simulacije i vještaci nisu našli motiv, nema normalno psiholoških motiva, recimo da je bio u zavadi s njima, da ih je opljačkao tom prilikom, da su ga prethodno izazvali, da se nešto desilo racionalno, nego su motivi isključivo psihopatološki bolesni, iz bolesti koja je postojala tog trenutka i nestala. Vještaci su vidne i slušne halucinacije procjenjivali prema iskazu optuženog, a bizarne, odnosno psihotične, prema činjeničnom stanju, optuženi je odnio po jednu cipelu na sprat kuće bez ikakve svrhe, bez povoda išćupavao odvod od veš mašine i stavio u zamrzivač, dakle neke radnje koje su apsolutno lišene svakog osnova i svake racionalne povezanosti.

Prilikom dodatnog ispitivanja od strane branioca optuženog, vještak je potvrdio da je optuženi prilikom davanja intervjua obavljenog u prostorijama Kantonalnog suda u Tuzli, dao suštinski identičan iskaz kao što je dao u fazi istrage, kao i da je moguće da određena osoba prema individualnim karakteristikama može da bude u stanju komplikovanog pijanstva sa elementima patološkog pijanstva nakon konzumiranja jedne čašice alkoholnog pića ili nakon konzumiranja litra alkohola.

Na upit suda vještak je naveo da su prilikom izrade nalaza i mišljenja imali u spisu nalaz vještaka i mišljenje kolega iz Sarajeva, kojeg su proučili, ali se nisu izjašnjavali o tom nalazu, obzirom da taj zadatak vještacima nije bio određen naredbom niti je sa stanovišta vještaka to bilo ispravno. Potvrdio je da je halucinacija bolesno stanje, ali optuženi nikada nije psihijatrijski liječen, niti se stanje komplikovanog pijanstva sa elementima patološkog pijanstva nekada prije kritičnog događaja pojavljivalo kod optuženog. Naveo je također da danas ne postoji medicinski pregled niti neka metoda koja bi utvrdila postojanje halucinacija kod neke osobe. Halucinacije koje ima osoba ona sama doživljava, a osoba iz okoline može da registruje pojavu halucinacija kod takve osobe.

Vještaci dr. Abdulah Kučukalić i dipl. psiholog Nermina Bajramagić u svom iskazu na glavnom pretresu od 09.05.2022. godine su naveli da je izvršeno dopunsko vještačenje po navedenom timu vještaka, a koji su postupajući po naredbi kantonalnog suda imali zadatak da se na temelju novih dokaza, koji su dati na uvid vještacima, izjasne da li ti dokazi mogu dovesti do promjene već sačinjenog nalaza i mišljenja ovog tima vještaka u smislu da li je optuženi mogao shvatiti značaj svoga djela i upravljati svojim postupcima, naročito obzirom na okolnosti uticaja konzumiranja alkohola na djelovanje optuženog, a sve to uzimajući u obzir strukturu ličnosti optuženog. Analizirajući dostavljenu dokumentaciju koja se sastojala iz nalaza vještaka i iskaza svjedoka sa glavnog pretresa, kao i medicinsku dokumentaciju koja je vezana za oštećene H.DŽ. i M.DŽ. u toku njihovog liječenja u kliničkom centru Univerziteta u Tuzli, vještaci su osvježili anamnestičke podatke i izvršili dopunu u odnosu na prethodni nalaz i mišljenje, a klinički psiholog je uglavnom ponovo iščitao njihov nalaz iz prethodnog vještačenja i sažeo ga u novom vještačenju. Vještaci su dali psihičku procjenu mentalnih funkcija, a zatim detaljno, uvažavajući sve navedene okolnosti i rezultate, izvršili analizu, te sačinili svoj nalaz i mišljenje. Vještaci nisu registrirali da

optuženi boluje od neke trajne duševne bolesti niti privremenog duševnog poremećaja psihotičnog karaktera, odnosno da nema neku organsku bolest koja bi mogla uzrokovati psihičke poremećaje, on je imao jedan normalan psihomotorni razvoj, klinička i psihološka procjena pokazuje da su njegove intelektualne sposobnosti u granici prosjeka, a također i komunikativna funkcionalnost. Osvrćući se na iskaz koji je optuženi dao za period nastanka krivičnog djela i sa formalnog i sa sadržajnog aspekta, on je potpuno uredan, s obzirom na situaciju u kojoj se nalazio. On je koherentan, očuvana je sposobnost logičkog rasuđivanja prilikom davanja svog iskaza. Nije bilo prisutnih, niti su vještaci registrovali neke iracionalne misli, sumanutosti, zablude nastale na bolesnoj osnovi. Prisutna je bila namjera optuženog, što je, može se reći logično, da sebe prikaže u što boljem svjetlu i umanju svoju krivicu, pri čemu je on isticao da je pokušao spriječiti krivično djelo i pomoći stradalom, a ne da je on izvršilac ili učesnik krivičnog djela. On je jasno opisao, što je vrlo uočljivo, izgled napadača sa kojim je došao u sukob, kratak razgovor s njim, način zadobivanja povreda na rukama u sukobu sa napadačem, izgled oštećenih i povrede koje su zadobili u vrijeme izvršenja krivičnog djela. Ta izjava je u više navrata ponavljana i prilikom pregleda vještaka, izjava na sudu, izjava u tužilaštvu, ona se bitnije ne mijenja. Što se tiče njegovih psihičkih funkcija koje su vještaci registrirali i opisali u momentu izvršenja krivičnog djela, rekli su da je proces opažanja mogao biti nešto slabiji zbog straha, situacije u kojoj se nalazio, umora, uticaja alkohola i uzbuđenja, te su se eventualno mogle javiti određene greške u smislu iluzija ili iskrivljenog prepoznavanja nekih predmeta u momentu izvršenja krivičnog djela. Cijeli tok događaja optuženi reprodukuje, što potvrđuje da je njegova svijest bila u potpunosti očuvana, do u detalje, ne sjeća se samo susreta i razgovora sa ključnim svjedokom N.DŽ., što njemu i ne ide u prilog u njegovoj odbrani. Optuženi je bio pod uticajem određene emocionalne napetosti, afekta, koja je mogla dovesti samo do blage redukcije upamćenih sadržaja u vidu neke prolazne zaboravnosti ili nekakvih nesjećanja pojedinih detalja događanja, ali nije mogla uticati na neku afektivnu razdraženost koja bi mogla biti jakog stepena i smanjiti njegovu uračunljivost in tempore criminis. Bio je pod uticajem straha, što je i logično, ljutnje slabijeg intenziteta, faktički loših negativnih emocija koje se manifestiraju i tjelesnim simptomima i degenerativnim reakcijama, a što je posljedica i konzumiranja alkohola, a i same situacije u kojoj se nalazio u vrijeme krivičnog djela. Što se tiče voljne aktivnosti ona je bila očuvana, ali je povremeno zbog straha, nemira, bilo i nekih impulzivnih voljnih reakcija, one koje su nekada nagonske, afektivne, automatske, bez neke voljne aktivnosti i logičkog rasuđivanja, na šta ukazuje i žestina i brzina djelovanja u određenim situacijama. Kada je u pitanju alkohol, vještaci su se već izjasnili da nisu imali podatak koncentracije alkohola u krvi koja bi jasno i precizno dala mogućnost da izračunaju kolika je bila koncentracija alkohola u krvi, odnosno koliko je ona uticala na njegove psihičke funkcije i ponašanje, ali su izjave svjedoka detaljno analizirali, iz kojih proizilazi da je optuženi i na svadbi a i u kafiću popio uglavnom 2-3 (dva do tri) piva u svakoj od tih situacija i jedno do dva žestoka pića, a što je i sam optuženi potvrdio. Kada bi se analiziralo vrijeme, radilo bi se o periodu od otprilike 21-22 sata na svadbi i kasnije u kafani između 22-23 (deset i jedanaest) sati, ukoliko bi se primijenio faktor eliminacije i faktor resorpcije te količine alkohola kao vjerodostojne, moglo dovesti osobu da bude u fazi lakog pijanstva, a radilo se o količini od otprilike tri piva po 0,33, tri piva po 0,25 i dva Jägermaistera. Dakle, optuženi je konzumirao navedena pića, a uzimajući u obzir vrijeme od momenta konzumiranja pa do vremena izvršenja krivičnog djela, on je mogao, a uvažavajući faktore eliminacije i apsorpcije, imati tu vrijednost alkohola po ovim činjenicama lakog pijanstva od 0,5 do 1,5 gram promila, što pokazuje njegovo psihičko stanje koje je vještak opisao. Obzirom da nema podataka da je optuženi krivično djelo izvršio u stanju jake i afektivne razdraženosti, teške opijenosti, da je bio u nekoj životnoj opasnosti, da je trpio jak kumulativni strah od oštećenih, da je to djelo dokazano izvršio zbog neke osvete, vrijeđanja, poniženja, ugrožavanja

njegovog ugleda i časti, o motivima tog djela vještaci se nisu mogli izjasniti, ali su naveli da postoje naznake da je možda bilo i nekog razloga za izvršenje ovog krivičnog djela, za koje nemaju adekvatne dokaze. Razlog ovakve konstatacije je to što je nepoznat razlog ulaska optuženog u kuću oštećenih, zašto je i izvršio to krivično djelo, dakle ne postoje jasni pokazatelji i dokazi zašto je on to uradio, ali na osnovu svega rečenog može se pretpostaviti otprilike šta bi moglo biti. Kada su u pitanju crte ličnosti, one su također bile jako značajne u izvršenju krivičnog djela, jedna emocionalna labilnost koju su, klinički dokazano a i u nalazu psihologa, i bezosjećajnost, način percepcije sebe i interpretiranje ponašanja drugih osoba i događaja, smanjena sposobnost kontrole nagona, sumnjičavost, osjećaj inferiornosti u stresnim situacijama, latentna agresivnost, to su neke od crta emocionalnog poremećaja ličnosti. Vještaci su uočili, a što je i pokazano, da je ipak postojala sklonost ka disimulaciji sadržaja vezanih za apsurdni događaj, te namjera davanja neistinitih iskaza s ciljem izbjegavanja svoje odgovornosti, znači prikrivanja stanja i nekih činjenica, što govori u prilog da je disimulativan bio njegov iskaz. Uzeli su u obzir i analizu svih vještaka, počev od vještaka Zdenka Cihlarža, Alme Ušanović - Bešlić, pa su došli do zaključka da uvažavajući njegove intelektualne, komunikativne sposobnosti i strukturu ličnosti, sposobnost optuženog da shvati značaj djela, čijim upravlja pojedinim postupcima tempore criminis, bila smanjena ali ne bitno. Optuženi može učestvovati u sudskom procesu i adekvatno odgovoriti na postavljena pitanja suda. Ne boluje od neke duševne bolesti koja bi iskazivala izricanje sigurnosne mjere obaveznog liječenja, a za svoje ponašanje i postupke je lično odgovoran. Vještaci su naveli da nema elemenata patološkog pijanstva.

Vještakinja Nermina Bajramagić je navela da su sačinili timski nalaz, te da je provedena psihološka evaluacija u korelaciji sa prethodnom, obzirom da su dobijeni identični rezultati. Ono što je evidentno jeste da je optuženi prosječnih intelektualnih sposobnosti, da ima izuzetno iznadprosječne sposobnosti shvatanja, ta njegova socijalna inteligencija, snalaženje u socijalnim situacijama je u granicama gornje granice prosjeka, bez ikakvih odstupanja u fizičkim funkcijama u smislu pažnje, pamćenja i drugih funkcija. Kada je u pitanju afektivno stanje, odnosno strukture crta ličnosti, a što je bio i zadatak vještačenja, vještakinja je ostala kod svog nalaza kao u prethodnom izlaganju, da je dobijen profil identičan sa sklonostima te disimulacije, odnosno visokih odbrana ekspresije i sopstvene patologije odnosno crta, prikazivanje sebe u što boljem svjetlu, korištenje jedne emocionalne nezrelosti i mehanizama odbrane, što se prožima i kroz iskaze i kroz verbalizacije koje imaju koristeći mehanizme odbrane kao što je projekcija, jedna sklonost tom ekstremiziranom okrivljavanju drugih za svoje vlastite postupke, latentna agresivnost, smanjena sposobnost kontrole nagona i u cijelosti jedna karakteristika, odnosno jedna od karakteristika emocionalne nestabilnosti i nedovoljne frustracije na toleranciju u nekim određenim stresnim situacijama, što opet ima karakteristike poremećaja ličnosti, kada se radi o strukturi.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optuženog, vještak dr. Abdulah Kučukalić je naveo da bi se precizno i stoprocentno tačno izjasnili na koji način je alkohol uticao na optuženog u momentu izvršenja krivičnog djela, morali bi imati određenu koncentraciju alkohola u krvi koja je uzeta od optuženog unutar šest sati nakon tog krivičnog djela, a sve što je rečeno je bazirano na izjavama svjedoka. Vještak je naveo da se u nalazu kao vještaci nisu izjašnjavali o krivnji optuženog, ali je vjerodostojnost iskaza vezana za psihijatrijsko psihološku procjenu u toku davanja njegovog iskaza, da li on na neki način daje pouzdane vjerodostojne činjenice, autentične, ili, jesu li one u korelaciji sa njegovim emocionalnim i psihomotornim izrazom. On je svakako, kao što je i navedeno, davao podatke koji nisu u korelaciji sa podacima datim od strane drugih svjedoka, dakle optuženi je bio sklon prikrivanju stanja i činjenica, što govori da se radilo o disimulaciji i nedovoljno autentičnom

davanju iskaza. Vještak je također potvrdio da količina unesenog alkohola u organizam ne utiče na stanje patološkog odnosno komplikovanog pijanstva.

Na upit suda, vještak je naveo da je pitanje uticaja unesene koncentracije alkohola u krvi na stanje patološkog pijanstva u forenzici uvijek bilo diskutabilno. U starim medicinskim klasifikacijama, među kojima je i NKB-10 od 1992. godine, se još uvijek to spominje. Međutim, nove klasifikacije, Američka koja je sad aktuelna, DSM-5 od 2012. godine, više uopšte ne uzima u obzir tu dijagnozu. To patološko stanje bio bi neurokognitivni poremećaj i u tu klasifikaciju sada spada. U konkretnom slučaju toga uopšte nema, ali iskaz svjedoka o kojem se govori kada je u pitanju patološko stanje je delirantno stanje, znači svijest uopšte ne postoji, jer se osoba ne može sjetiti ničega, pa čak ni kako se zove, dakle radi se o kompletnoj amneziji, a optuženi je u konkretnom slučaju davao iskaz uredno, objašnjavao šta se dešavalo, opisivao čovjeka koji ga je napao, razgovor s njim. Takva osoba mora biti potpuno bistre svijesti da bi sve to zapazila u takvoj stresnoj situaciji. Znači, svijest uopšte nije bila ni oštećena, a pogotovo nije bila totalna što ukazuje na poremećaj svijesti, u kojem slučaju bi, da se radilo o patološkom pijanstvu, lice bilo u stanju privremene duševne poremećenosti, u kojem stanju ne može ništa rekonstruisati, dakle postoji totalna amnezija. Nakon toga nastupa period termalnog sna, spavanje, duboki san, i kad se probudi, onda on vidi gdje je šta je, prepoznaje gdje se nalazi, s kim razgovara i kad ga pitate „pa gdje si bio prije sat?“, on vam ne zna ništa reći. To je to, patološko opito stanje, delirantno stanje. Normalno uz to on, u toku tog stanja, ispoljava halucinacije, priviđanja, obično optičke taktivne slušnje, a može imati i neke nesistematizirane tranzitne sumanute opservacije, da ga neko napada, da ga je neko pokušao ubiti i tako dalje. Vještak je naveo da je uvriježeno mišljenje da osoba koja je dugogodišnji alkoholičar je sklonija da zapadne u takvo stanje, ili osoba koja boluje od nekog organskog oboljenja mozga, epilepsije, ili osoba koja ima teško oštećenje jetre, jer je kod takvih osoba smanjena tolerancija, a postoji i intoksikacija organizma, jer ako je jetra bolesna ona ne može da detoksicira otrove i ti otrovi intoksiciraju mozak, a time dovedu osobu u takvo stanje, ili neka renalna insuficijencija, hipoglikemija, šećerne bolesti, to su stanja koja mogu pojačati i stvoriti veću učestalost za napad. A kada je u pitanju količina alkohola, ona može biti jedna čaša nekog pića pa da se to javi, može biti pola litra i litar, dakle nije ovisno striktno da mora popiti neku veliku količinu alkohola pa da zapadne u to stanje, to nije faktor koji eliminira ili potvrđuje nastanak patološkog pijanstva. Naravno da ako posmatramo optuženog, koji je znao kao mladić popiti po 10-20 piva, kako je i sam optuženi rekao periodično, znači kada je s društvom, veselje neko i takva situacija mu se nikada nije desila, a sa većom količinom unesenog alkohola je ta mogućnost da se desi i veća. Ne znači da se to ne može desiti i nakon jedne čaše, ali nikad se to nije desilo. Osim toga, ovo je što je bitno je da je optuženi počeo konzumirati alkohol oko pola devet, dakle nije imao nikakvih problema, a prošla su dva, četiri skoro sata. Pa dok je bio u kafani popio je još, nije imao nikakvih problema, a obično alkoholno napito stanje nastaje naglo, nakon uzimanja manje količine alkohola. Dakle, oprostio se sa svojim kolegama iz kafića, potpuno fino, pozdravio se i rekao ne trebate me ni voziti, ja ću sam otići do kuće i tako dalje. Znači, sve do momenta dolaska pred kuću oštećenih on nije pokazivao simptome patološkog pijanstva. Kada je u pitanju obično pijanstvo ima jelo prije konzumacije alkohola, koje ima nekog uticaja. Ako je čovjek jeo on će popiti dva piva, neće pokazivati znakove pijanstva. Ako je bio umoran, a gladan, pa popio na ex dva piva, imat će već neki blaži osjećaj pripitosti. Znači, hrana utiče na resorpciju alkohola, što je čovjek gladan resorpcija je brža i veća je koncentracija alkohola u krvi. Kada je u pitanju uticaj infuzije na osobu koja je prethodno konzumirala alkohol, vještak je naveo da se metabolizam ubrzava i eliminacija alkohola iz krvi ide ubrzanim procesom i čovjek se brže otrijezni jer se alkohol eliminira putem mokraćne, disanjem, znojenjem itd., to ubrzava eliminaciju alkohola iz organizma, a time i simptome opitog stanja, u roku od otprilike pola sata.

Vještak Avni Rizvić je u svom iskazu na glavnom pretresu naveo da je postupao po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020961 21 K od 27.10.2022. godine, sa zadatkom da sa foto aparata marke „Canon“ model X 130 IS, sive boje, u kojem se nalazila memorijska kartica, koja je kao memorijski dio foto-zapisa, prezentira fotografije, koje se odnose na optuženog H.H., sa datumom 24.12.2020. godine. Na vještačenje je dostavljen fotoaparat marke „Canon“ model X 130 IS, sive boje, a kada se izvadi njegova prenosiva memorija, odnosno njegova kartica memorija se tretira kao sve UBS kartice putem optičke i fizičke analize. Vađenjem ove kartice, pristupljeno je analizi pregleda sadržaja, koji se nalazi na samoj memoriji. Međutim, ono što je ovdje indikativno, da u vrijeme nastanka fotografija, isključivo su vezane za vrijeme koje je postavljeno na samom foto-aparatu. Ukoliko vrijeme nije postavljeno na bilo kojem način, vrijeme i datum, aparat pokazuje 01.01.1980. godine. Iz tog razloga nije bilo moguće izdvojiti fotografije za traženi datum, te su sudu dostavljene sve raspoložive fotografije, koje se nalaze na toj memoriji.

Vještak prof. dr. Vedo Tuco u svom iskazu na glavnom pretresu dana 23.11.2022. godine je naveo da je vještačenje obavio po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli, a odluka je donesena na glavnom pretresu koji je održan 19.07.2022. godine kao prigovor tužilaštva na njegov prvobitni nalaz, da bi se novi nalaz uredio u skladu sa usvojenim prigovorima. Prvobitna naredba za vještačenje je izdata na prijedlog odbrane optuženog H.H., advokata Hećimović Bakira, sa zadatkom da se vještačenjem kod H.H. utvrdi vrsta i težina tjelesnih povreda, mehanizam njihovog zadobivanja, međusoban položaj između povrijeđenog i povredioaca u trenutku nanošenja tjelesnih povreda, s posebnim osvrtom na okolnosti nastanka povreda na rukama H.H., te da vještak tačno navede sve što zapazi i sve što utvrdi tokom pregleda. Novom naredbom od 19.07.2022. godine određen je zadatak da vještak utvrdi povrede koje je H.H. zadobio u predjelu svojih ruku i da se određenim testiranjem utvrdi je li H.H. ljevak ili dešnjak, s tim da se izbací grafologija, odnosno njegov rukopis, kao način ili test utvrđivanja da li je optuženi ljevak ili dešnjak. Na prvobitno određeno vještačenje vještak je imao na uvid medicinsku dokumentaciju, a to je nalaz ljekara hitne medicinske pomoći Doma zdravlja Teočak od 24.12.2020. godine, nalaz ortopeda UKC Tuzla 25.12.2020. godine i pismeni nalaz i mišljenje vještačenja tjelesnih povreda kod H.H. koji je sačinjen od strane profesor doktora Zdenka Cihlarža od 28.12.2020. godine, kao dodatnu dokumentaciju koja se odnosi na te povrede kod H.H., dostavljen je CD sa pet kolor fotografija, nalaz i mišljenje vještačenja foto-aparata i SD kartice koji je sačinjen od strane Federalne uprave policije Sarajevo od 09.11.2022. godine i zapisnik sa glavnog pretresa koji je održan 19.07.2022. godine. Osim navedene dokumentacije, vještak je imao na uvid kod prvobitnog vještačenja i izjave sudionika i svjedoka predmetnog događaja, zapisnik o uviđaju sačinjen od strane krim. policije Ministarstva unutrašnjih poslova TK od 24.12.2020. godine i fotodokumentaciju lica mjesta događaja sačinjen od strane krim. policije MUP-a TK 24.12.2020. godine, kao i kolor fotografije. Vještak je iz svog prvobitnog nalaza isključio ono što je traženo, a to je utvrđivanje grafološkim vještačenjem radi li se o ljevaku ili dešnjaku, na osnovu njegovog rukopisa, i isključio je povrede, odnosno fotografije koje je imao na uvid, a koje se odnose na povrede ruku H.H., te je isključivo koristio CD sa pet kolor fotografija od strane Kantonalnog suda, dok se služio medicinskom dokumentacijom iz prvobitnog nalaza vještačenja. Vještak je napomenuo da su fotografije koje su bile dostavljene na prvobitno kao i novo vještačenje potpuno identične. Obzirom da je zadatak vještačenja bio da vještak u pritvorskoj jedinici, obavi pregled H.H., a što je i uradio dana 29.06.2022. godine, u svrhu njegovog testiranja da li je on ljevak ili dešnjak, obavljen je pregled tih ožiljkastih promjena koje je vještak tada utvrdio na njegovoj šaci. Naime, na temelju tih fotografija sa CD-a i na temelju medicinske dokumentacije koja je bila

na raspolaganju, vještak je utvrdio da je optuženi H.H. u predmetnom događaju zadobio dvije međusobno blisko i paralelno postavljene rezne rane u predjelu dlana desne šake, jedna dužine 5 cm, druga dužine oko 2,9, dubine oko 1,5 cm, koje se međusobno spajaju na unutarnjoj strani dlana te šake, reznu ranu na nadlanskoj strani lijeve šake dužine oko 2 cm, reznu ranu na prednjoj strani središnjeg dijela lijeve potkoljenice dužine oko 2 cm, ubodnu ranu na stražnjoj strani gornjeg dijela lijeve podlaktice i razderno-nagnječnu ranu u predjelu lijevog koljena dužine oko 1 cm. Naprijed navedene povrede kod H.H. pojedinačno i zbirno imaju obilježja lake tjelesne povrede, ne očekuju se bilo kakve teže posljedice ovog povređivanja, osim što je u konačnici došlo do stvaranja bjeličastih čvrstih ožiljaka u prostoru navedenih rana prilikom procesa njihovoga zarastanja. Dvije međusobno blisko i paralelno postavljene rezne rane na dlanu desne šake koje su u predjelu unutarnje strane ruba dlana desne šake međusobno spojenih uglova su izgleda i karakteristika ravnih, oštarih, nenagnječenih, krvlju nepodlivenih rubova, rubova ravnih zidova čije dno je crtasto, oštarih uglova bestkivnih mostića u prostoru samih rana, tipični su za mehanizam pritiska i tangencionalnog prevlačenja nekog tvrdog mehaničkog sredstva kod kojeg dužina dominira u odnosu na njegovu širinu, male debljine, oštrog ruba, zašiljenog vrha, što u konkretnom slučaju odgovara djelovanju oštrice sječiva noža, jer je isti prikladno sredstvo za nanošenje ovakvih povreda. U praksi lokalizacija ovakvih povreda ukazuje na odbrambeno ponašanje povrijeđenog, odnosno nastaje najčešće kada se napadnuta osoba brani hvatajući dlanom šake za povredno sredstvo, u konkretnom slučaju za nož, s ciljem da se zaštiti glava i gornji dijelovi tijela od eventualnog povređivanja. U konkretnom slučaju ove rezne rane su mogle nastati mehanizmom dvokratnog djelovanja pritiska i tangencionalnog prevlačenja oštrice sječiva noža, ali isto tako i mehanizmom jednokratnog djelovanja, odnosno pritiska i tangencionalnog prevlačenja oštrice sječiva noža uz nepotpuno izvlačenje noža iz prvobitne rane, rezne rane i njegovo ponovno uvlačenje u prostor zatvorenog dlana desne šake. Nastanak ovih reznih rana djelovanjem stakla prilikom razbijanja istog ili hvatanja za isto nije prihvatljiv iz više razloga. Pod pretpostavkom da su rezne rane na dlanu desne šake nastale uslijed razbijanja stakla, niti životno, niti praktično nije da se razbijanje uradi dlanom, a ne stisnutom šakom odnosno pesnicom. U okolnostima razbijanja stakla stisnutom šakom, odnosno pesnicom povrede bi imale potpuno drugu lokalizaciju, iste bi se nalazile na nadlanskoj strani prstiju desne šake u nivou gornjih članaka prstiju, a ne na dlanu te šake, koji u situaciji stisnute šake, a misli se na dlan zaštićen od povređivanja. Da su rezne rane na dlanu desne šake nastale djelovanjem stakla izgled i karakteristike tih reznih rana bi bio potpuno drugačiji. Naime, na fotografijama fotodokumentacije MUP-a TK od 30.12.2020. godine, na kojima su prikazana ulazna vrata sa razbijenim staklom, a to su fotografije od broja 25 do broja 35, jasno se vidi da se radi o vakuum staklu, to je duplo staklo sa stjenkom stakla debljine nekoliko milimetara 3 do 5, za razliku od noža koji ima tanku oštricu sječiva, znači nekoliko sječiva, nekoliko milimetara, odnosno najčešće to je jedan. Navedeno razbijeno staklo je neravno, nazubljeno, ima svoju debljinu, pa bi takve rezne rane bile neravne, nepravilne, neravnih i krvlju podlivenih rubova, što u konkretnom nije slučaj, a posebno u situaciji da su rezne rane na dlanu desne šake nastale udarom dlana od staklo. U trenutku nanošenja ovih povreda povrijeđeni i povredilac su bili okrenuti jedan drugom, prednjim stranama tijela, a gledano prostorno, dok se povrijeđeni nalazio u uspravnom položaju prema povrediocu. Rezna rana na nadlanskoj strani lijeve šake je nastala po istom principu, pritiskom i tangencijalnim prevlačenjem nekog tvrdog mehaničkog sredstva uže kontaktne površine, oštrog ruba, a što je u konkretnom slučaju mogao da bude nož ili nožu slično sredstvo. Također, kao i kod prethodne rezne rane i kod ove lokalizacija je takva da u praksi najčešće ovakve povrede predstavljaju odbrambene povrede i nastaju u situaciji kada se napadnuta osoba brani postavljajući svoju ruku ispred sebe i nadolazećeg povrednog sredstva, a u namjeri da zaštiti glavu

i gornje dijelove tijela od mogućeg povređivanja. Naime, pod pretpostavkom da je navedena povreda nastala u trenutku razbijanja stakla na vratima, bilo bi za očekivati da se ovakva povreda nalazi na nadlanskoj strani u nivou gornjih članaka prstiju lijeve šake jer je to životno i praktično da se razbijanje radi stisnutom šakom odnosno pesnicom. Rezna rana na prednjoj strani središnjeg dijela lijeve potkoljenice je nastala mehanizmom pritiska i tangencijalnog prevlačenja oštrog ruba nekog mehaničkog sredstva, uže kontaktne površine, moguće djelovanjem ruba predmetnog stakla. Ubodna rana u gornjem dijelu stražnje strane lijeve podlaktice je povreda koja je nastala djelovanjem, ubadanjem nekog tvrdog mehaničkog sredstva, zašiljenog vrha i oštrog ruba, u konkretnom slučaju moguće ubadanjem vrha noža, u smjeru uzdužne osovine. Vrsta i lokalizacija ovakve povrede u praksi ukazuje da se radi o odbrambenoj povredi koja nastaje u situaciji kada se osoba koja je napadnuta brani, pokušavajući da na taj način podizanjem ruke zaštiti glavu i gornje dijelove tijela od eventualnog povređivanja. Nagnječno - razderna rana u predjelu lijevog koljena dužine oko 1 cm je nastala djelovanjem tupine nekog tvrdog mehaničkog sredstva na predio lijevog koljena, odnosno sudarom tog dijela lijeve noge sa istom takvom čvrstom preprekom ili podlogom. To je dio koji se odnosi na povrede kod H.H., a kada je u pitanju zadatak koji se odnosi na njegovo testiranje da li je isti ljevak ili dešnjak, odnosno da li u svom životu dominantno koristi lijevu ili desnu ruku, vještak je naveo da je korišten test pljeskanjem dlanom od dlan, zatim test preklapanja međusobnog ukrštanja prstiju lijeve i desne šake, te sječenje papira makazama i hvatanje loptice rukom prilikom njenog bacanja preko stola prema imenovanom. Test pljeskanjem dlanom o dlan imenovani obavlja tako da je lijeva ruka u dominaciji u odnosu na desnu, što znači da je ljevak. Testom preklapanja, međusobnog ukrštanja prstiju lijeve i desne šake, palac lijeve ruke ide preko palca desne ruke, to je jedan od testova koji se koristi u praksi, što znači da je ljevak, te sječenja papira makazama, što je radio lijevom rukom i hvatanja loptice, što je opet radio lijevom šakom. Ti testovi ukazuju da se isti dominantno u svom životu koristi lijevom rukom, a da mu desna šaka i ruka više koristi kao pomoć, i to su zaključci do kojih je vještak došao tokom novog vještačenja.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane tužiteljice Kantonalnog tužilaštva TK vještak je potvrdio da fotografije koje su korištene prilikom vještačenja nisu datirane niti je obrazloženo ko se na istima nalazi, kao i da se medicinska dokumentacija doktora Doma zdravlja Teočak ne poklapa sa medicinskom dokumentacijom doktora Kliničkog centra. Naveo je da kada se povrede dlana desne šake dobro pogledaju uočava se da su ivice oštre i da su mogle jedino nastati nečim što je usko i oštro. Staklo nije nepodobno sredstvo da nanese rezu povredu, ali vakuumsko staklo ima debljinu od 3 do 5 mm, pa ono neće dati tako oštre ivice bez obzira što postoji mogućnost da siječe, rezultat će biti krvni podljevi za razliku od sječiva noža koji to ne ostavlja. Nadlanska povreda također ima oštre i ravne rubove, dakle bez nagnječenja, što također ukazuje da se radi o povredi nastaloj nečim što je oštro i usko, dakle to je nož, a ne staklo. Obzirom da se čovjek prirodno brani sa obje ruke u zavisnosti od dinamike događaja, ne mora značiti da ako je neko dominantno dešnjak, mora hvatati predmet desnom rukom odnosno šakom kada se brani. Kada je u pitanju krvarenje rana, vještak je naveo da mu nije poznato kada je bila intervencija u pogledu istih, kako i šta je ušivano, da li je došlo do presijecanja krvnih sudova, ali krvarenje je moralo postojati i biti izvjesnog obima jer se radi o rani koja se na fotografijama vidi da je široko razmaknutih rubova, oštarih, ravnih ivica i da bi takva rana mogla obilnije krvariti, kao i rana na dlanu desne šake. Veća rana koja je na dlanu više će i krvariti, što dovodi do zaključka da bi više krvarila rana na dlanu desne šake.

Vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž je u svom iskazu na glavnom pretresu dana 29.11. i 07.12.2022. godine naveo da je prvobitno vještačenje obavio faktički neposredno poslije kritičnog događaja, tako da tada nije imao uvid u kolor fotografije

koje je dobio od strane Kantonalnog suda, a također nije imao nikakve podatke ni o drugim elementima lica mjesta, DNK nalazi, tragovi krvi i tako dalje, zbog čega je naveo da ne može u cijelosti ostati kod prvobitnog nalaza jer je dat na osnovu nepotpunih podataka. Naveo je također da je na prvobitno vještačenje dostavljena medicinska dokumentacija Doma zdravlja Teočak od 24.12.2020. godine u 01,00 sat, dakle otprilike nekih dva sata poslije kritičnog događaja i nalaz Klinike za ortopediju i traumatologiju u Tuzli od 25.12.2020. godine sa početkom pregleda u 8,49 sati, a također i na osnovu oštećenja na staklu koje je vjerovatno vakuum staklo, dakle duplo staklo, na ulaznim vratima kuće oštećenih, dok ostale podatke vještak nije imao na raspolaganju, zbog čega je zadatak prvobitnog vještačenja bio da se utvrdi da li su povrede nanesene isključivo nožem ili staklom. Vještak je istakao da u nalazu Klinike za ortopediju i traumatologiju, kada je optuženi bio priveden na pregled, postoji rečenica „Navodi da je prije dva dana povrijedio obje šake na staklo“, što je napisano na osnovu izjave optuženog. Prema tome, osnovno pitanje povrede jeste da li je ista nastala dejstvom noža ili stakla. Međutim, dejstveni princip i kod noža i kod navedenih rubova i vrhova razbijenog stakla je istovjetan. Znači, postoji šiljak ili šiljci, oštrica, odnosno oštri rub stakla. Prema tome, medicinski gledano medicinska posljedica upotrebe ili jednog ili drugog takvog povrednog sredstva je istovjetna, postojat će rane koje će imati ravne rubove, uglavnom nenagnječene, a sa strane će biti prostor rana ako se radi o ubodu koji je ravan, dakle, sve povrede nanesene teoretski gledano, bilo staklom ili nožem su sa medicinskog aspekta istovjetne i između njih faktički nema nikakve razlike. Shodno navedenom, vještaku je dostavljen i CD sa fotografijama, s tim što se na prikazu tih fotografija ne navodi niti ime osobe od koje su te fotografije sačinjene niti vrijeme, ali ako se uporede te fotografije sa medicinskom dokumentacijom, može se prihvatiti da su to te fotografije ozljeda koje je optuženi H.H. zadobio kritične prilike, sa iznimkom što se u medicinskoj dokumentaciji koju je vještak imao na raspolaganju ni na jednom mjestu ne navodi povreda koja je lokalizovana na stražnjoj strani gornjeg dijela lijeve podlaktice koju prethodni vještak imenuje kao ranu ubodinu. Dakle, na fotografiji je vidljivo da se radi o dlanu desne šake, jedna neobrađena rana, sa rivanolom oko iste koji se upotrebljava radi dezinfekcije, te se radi o jednoj jedinstvenoj povredi. Uvidom u fotografije primjećuje se ustvari dvokraka rezna rana gdje se u medicinskoj dokumentaciji govori da je ona dubine do 1,5 cm. Dakle, ova povreda je rezna dvokraka jedna rana, ona ima uski trak očuvane kože na donjem dijelu uzvišenja malog palca i sve ovo moglo je da nastane djelovanjem oštrice noža koga u desnoj ruci čvrsto drži napadač pri zadavanju uboda u neku čvrstu prepreku. Vještak je naglasio da je napravio uvid i u povrede koje su zadobili oštećeni, gdje se veliki broj povreda nalazi upravo na lobanjskom dijelu glave, gdje kod oboje postoje tragovi na kosti, i to prelomi i proboji kosti. Dakle, svima je jasno da za nastanak takvih povreda kada se vrškom noža probije kost lobanje treba izuzetno snažan jak zamah jer je ta prepreka čvrsta i gotovo neprobojna. Na kostima lobanje kod H.DŽ. postoje povrede označene pod brojem 1. i pod brojem 4., a kod M.DŽ. ima i drugih povreda, ali ove su najeklatantnije označene brojevima 6. i 7. za čije nanošenje je očigledno bio potreban snažan zamah i udar vrška u konkretnom slučaju noža, kada uslijed kontra efekta odbijanja od neku čvrstu prepreku o nastanku jednog kraka rezne rane, vjerovatno gornjeg, nož se povlači u stisnutoj šaci na gore radi tog otpora, sklizne u šaci koja je čvrsto stisnuta i zbog toga je dubina do 1,5 cm, to je znatna, velika dubina, i tada povlačenjem nastaje, duži krak, ali ono što je interesantno taj krak je faktički uz paralelan kraći krak i postavljeni su u istom smjeru. Sigurno je da kod zadavanja povreda osobi, a to je na krovu lobanje kod oštećenih M.DŽ. i H.DŽ. gdje su nastali defekti kosti, osobito onog kod kojeg postoji proboj čitave debljine, mora doći do takvog klizanja noža u čvrsto stisnutoj šaci. Druga povreda je lokalizovana na nadlanici lijeve šake, a prethodni vještak je nju obrazložio kao rezna rana. To ni u kojem slučaju nije rezna rana, nego rana ubodina, jer se lijepo vidi njen

prostor, kanal i dubina, jer da je rezna ona ne bi obilno krvarila, kao što je ova. Sljedeća povreda je na stražnjoj strani podlaktice gornjeg dijela podlaktice iste lijeve ruke na kojoj je nastala i rana ubodina za koju prethodni vještak kaže da se radi o rani ubodina. Međutim, vještak negira da se radi o rani ubodini jer bi u tom slučaju morao postojati kanal, kojeg u konkretnom slučaju nema i s druge strane ova povreda oskudno krvari, što znači da se radi o reznoj rani, koja se ne nalazi nigdje u medicinskoj dokumentaciji. Sljedeće povrede su na središnjem dijelu koljena, dakle najisturenijem dijelu tijela, a radi se o rani tipa razderine, odnosno razderno nagnječnoj rani, a to su takve rane koje nastaju djelovanjem tupine nekog čvrstog mehaničkog oruđa, moguće sudarom sa nekom čvrstom preprekom ili udarom nekog čvrstog tupo tvrdog mehaničkog oruđa, a nisu nastale djelovanjem niti šiljka niti oštrog dijela nekog mehaničkog oruđa. Naredna je jedna minijaturna povreda sa sasvim malim krvarenjem ispod njenog donjeg kraja, dakle radi se o plitkoj uspravno postavljenoj reznoj rani koja je sasvim malo krvarila, a što je i tipično za površne rane i za predio noge, razderno nagnječna rana na najisturenijem dijelu prednje strane koljena, a druga ispod nje je faktički u istoj visini kao i ova. Povreda na desnoj šaci je po uvjerenju vještaka nastala djelovanjem noža nakon nanošenja povrede na lobanji. Ostale povrede su nastale djelovanjem stakla, a to su razderno-nagnječna rana na prednjoj strani koljena, a vještak nije ustanovio da je optuženi pao i zadobio tu povredu koja se zabija pri padu i mišljenja je da je ta povreda na koljenu nastala udarom koljena o tada nerazbijeno staklo pri njegovom izlasku iz prostorije, kada uslijed krhotine stakla nastaje manja rezna rana, a ova povreda je ubodna rana, dakle ubodina na lijevoj nadlanici šake, koja bi po mišljenju vještaka nastala kada optuženi bježi, izlazi iz prostorije gdje se dogodio događaj, ispred njega je staklo koje je razbijeno nogom, obzirom da postoji dokaz i zato postavlja lijevu ruku ispred glave da ne bi bila oštećena glava, dakle od rubova stakla, šiljka, zadobija tu ubodnu ranu, a od grudnog dijela jednog fragmenta zadobija reznu ranu. Kada su u pitanju ozljede noge vještak je naveo da razderno nagnječna rana nastaje udarom u čvrstu ravnu prepreku, staklo, koje se razbija, jedan od fragmenata površno reže kožu, ispod nje na potkoljenici nastaje ta rezna rana, a s druge strane, povreda koja nije rezna kako je prethodni vještak rekao, očigledno se vidi da je to rana ubodina i ona je po mišljenju vještaka mogla da nastane u položaju kada optuženi izlazeći, da ne bi došlo do povrede lica i glave, ubada ga fragment oštrica. Dakle dlan je prema glavi jer takav položaj i nije tipični odbrambeni položaj za nož ali su tipične povrede na dlanskoj strani, a ne na suprotnoj strani. I tada u tom, u dijelu događaja dolazi i do nastanka rezne, a ne ubodne rane lijeve stražnje strane lijeve podlaktice.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optuženog vještak je naveo da se na stijenci vene formiraju otvori u situaciji kada je zid vene, kao i potključne vene, mehanički oštećen, te je ista pod izvjesnim pritiskom, a kada su povrede kod oštećene nastale ista nije morala obilnije krvariti.

Na glavnom pretresu od 15.05.2023. godine ponovo je saslušan vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž koji je u svom iskazu naveo da je postupao po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli sa zadatkom da se izjasni o dinamici događaja i mehanizmu povređivanja oštećenih M.Dž. i H.Dž., kao i optuženog H.H., a prema provedenim dokazima, na bazi uvida u sudski spis i dokumentaciju u spisu, te nakon uvida u biološko DNK vještačenje, kao i mehanoskopsko vještačenje FUP-a Sarajevo od 17.03.2023. godine, vještak je ponovo izvršio uvid u prethodna vještačenja, proučio čitav spis, te napravio ponovni uvid u kolor fotografije, ali ovoga puta znatno uvećane fotografije povrede kod optuženog H.H., zatim u pomenuto vještačenje FUP-a u Sarajevu od 17.03.2023. godine, te se na temelju tih podataka, tačnije na temelju posebno utvrđenih tragova DNK, odnosno vještačenja vještaka biološke struke, kao i ponovnog uvida u fotografije povređivanja optuženog H.H., izjasnio o dinamici događaja i mehanizmu povređivanja

navedenih lica. Na temelju svih tih podataka do kojih je došao proučavanjem potpune relevantne, kako medicinske, tako i nemedicinske dokumentacije, s posebnim akcentom na nalaz vještaka biološke struke, vještak je u svom iskazu naveo da izostavlja prvi pasus pismenog nalaza, dakle, ponašanje odnosno ulazak optuženog u podrum, gdje nisu pronađeni tragovi krvi na kvaki i kao ni u čitavoj toj prostoriji, nakon čega je optuženi ušao u kuću kroz otključana vrata. Ulaskom u kuću, koja je prema njegovoj izjavi bila neosvijetljena, prvo prilazi oštećenoj H.DŽ., koja se nalazi na krevetu, okrenutog ulijevo od ulaza i prvo njoj zadaje povrede, a prema tragovima njene krvi i krvi optuženog na zidu, posteljini, te jastuku, u njenom sjedećem položaju, te svojom lijevom stranom okrenutom povrediocu koji joj tada zadaje povrede nožem ili nožu sličnim sredstvom na lijevoj strani glave, od kojih su posebno one označene brojevima 1. i 4. koje probijaju čitavu debljinu kosti lobanje, odnosno čine odlom kosti, te zahtijevaju znatne intenzitete zamaha i čvrsto držanje povrednog sredstva u stisnutoj šaci i kada je tada, najvjerovatnije kod zadavanja ubodine navedene i opisane pod brojem 1., dakle one u sklopu koje je došlo do proboja kosti i to na najtvrdem dijelu lobanje, a to je lijevi tjemeni predio, i tada najvjerovatnije kod zadavanja predmetne ubodine nastaje povreda na dlanu desne šake optuženog, koja znatno krvari, a da bi to potkrijepio, u tom nivou gdje se nalazila ta povreda na dlanu, a to se nalazi na površni dlanskog luka, odnosno tzv. arcus palmaris superficialis koji je zadnji okrajak lakatne arterije ili arterije ulnaris. Radi se o velikoj arteriji, koja se u tom dijelu spaja sa površnom dlanskom granom palčane arterije, to je tzv. arcus palmaris superficialis i pošto se radi o arterijskom krvarenju iz ogranaka dvije velike arterije, to objašnjava sve navode vještaka biološke struke, koji će pojasniti obilje tragova krvi optuženog. Istovremeno, potrebno je istaći, prema izjavi vještaka, da ovom povredom, a što je dokazano i pri pregledu kod ortopeda, nije došlo do oštećenja tzv. fleksora, odnosno pregibača prstiju, jer je motorika te desne ruke bila i pored ove duboke rane potpuno očuvana. Na ovaj način stvoreni su uslovi da pri narednim povredama koje zadobiva oštećena, a vjerovatno koja nakon zadobivanja barem nekih povreda u predjelu glave, moguće i vrata, pada glavom na jastuk kreveta i kada pri zamasa okrvavljene ruke povredioca i povrednog sredstva koja znatno krvari, u njegovoj ruci nastaje rasprskavanje, odnosno prskanje kapljica krvi po zidu i ostalim dijelovima kreveta, a koji po DNK analizama potiču od krvi i oštećene H.DŽ. i optuženog H.H. Dakle, među tim tragovima nema tragova krvi M.DŽ. U daljoj dinamici događaja, vještak je mišljenja da se povredilac nakon zadavanja pomenutih udaraca oštećenoj i vjerovatno, odnosno moguće po padanju njene glave na krevet, okreće, te prilazi oštećenom M.DŽ., nanosi mu povrede, a u njegovom položaju okrenutog lijevom stranom prema povrediocu kada nastaju tragovi na naslonu kreveta, a nakon zadobivanja povreda pretežno u predjelu glave pada na krevet na svoju lijevu bočnu stranu, kada nastaje indirektni prelom lijeve ključne kosti pri padu sa kreveta i to objašnjava još jednu bitnu činjenicu, a to je da su kod M.DŽ. odbrambene povrede bile lokalizovane samo na njegovoj desnoj ruci, jer lijeva ruka je ovim padom i ovim prelomima bila onemogućena da aktivno djeluje u smislu njegove odbrane. Nakon toga, oštećeni M.DŽ. počinje da pruža otpor povrediocu, na što ukazuju tragovi nađeni i opisani od strane vještaka biološke struke u raznim dijelovima prostorije koji su tragovi uglavnom mješoviti, dakle od oštećenog M.DŽ. i optuženog, a nakon nastale završene dinamike povređivanja i ostavljanja oštećenog M.DŽ. vjerovatno na podu, a H.DŽ. na krevetu, optuženi izlazi kroz zatvorena zastakljena vrata, te lijevim koljenom kao najjisturenijim dijelom noge, a gdje je nađena razderano nagnječna rana usljed udara u tu čvrstu staklenu prepreku, zadobiva tu povredu, dolazi do prskanja stakla i onda nadlanskom stranom lijeve šake takođe zadobiva povredu. Tu povredu na lijevoj nadlanici, nastalu od oštrog dijela polomljenog stakla, dakle radi se o ubodini, a što je vidljivo i na fotografiji, a ne kako je to rekao prethodni vještak rezna rana, idući na to da je to odbrambena povreda, što nije sigurno i kada udarom lijevog koljena o staklo,

kako sam već rekao nastaje razderano nagnječna rana na prednjoj strani koljenja, a djelovanjem fragmenata razbijenog stakla bi nastale povrede lijeve podlaktice i lijeve potkoljenice, nakon čega optuženi izlazi iz kuće oštećenih. Navedena dinamika i mehanizmi povređivanja se u cijelosti poklapaju sa nađenim tragovima na licu mjesta, kao i na vratima kuće, pa i podrumu oštećenih, i povređivanjem optuženog sa fotografijama njegovih povreda na objema rukama, kao i na lijevoj nozi. Vještak je naveo da mu je na prethodnim pretresima bilo postavljeno pitanje koji je od dvoje oštećenih zadobio prvi povrede, te je vještak sada nakon sagledavanja svih elemenata, a posebno nakon provedenog biološkog vještačenja, vještak sa sigurnošću tvrdi da je prve povrede zadobila H.DŽ. i to iz sljedećih razloga: tragovi krvi na njenoj posteljini i na zidu kreveta gdje se ona nalazila su tragovi njene krvi i optuženog koji je prethodno zadobio tu povredu pri udaru u njenu lobanju, koja je znatno krvarila, a nema tragova M.DŽ., a tek poslije toga u daljoj dinamici događaja, postoje tragovi M.DŽ., optuženog, pa i H.DŽ. u različitim dijelovima prostorije.

Prilikom unakrsnog ispitivanja od strane branioca optuženog u pogledu pasusa 3. nalaza i mišljenja u kojem stoji: „Ovim su stvoreni uslovi da se pri navedenim povredama koje zadobiva oštećena vjerovatno koje nakon zadobivanja barem nekih povreda u predjelu glave moguće i vrata“ da li je ostavljena mogućnost da u tom trenutku oštećena nije zadobila povrede vrata?, vještak je naveo da on nema ta saznanja niti može to znati, nego da je naveo da je oštećena samo zadobila te povrede u predjelu glave, a moguće i vrata, te da ona pada glavom na jastuk, za što je vještaka opredijelio nalaz biološkog vještačenja, dakle na osnovu tragova na zidu, posteljini, ali je svakako mjerodavnije da vještak biološke struke daje takva izjašnjenja, odnosno da je prve povrede H.DŽ. dobila u ležećem položaju, a zatim da se podigla sjedeći, što opredjeljuju tragovi. U pogledu zadobivenih povreda na ruci optuženog H.H., vještak je na glavnom pretresu predložio da se izjasni navedenim povredama uz fotografski prikaz povreda optuženog koje su prethodno vještaku izdvojene i dostavljene radi vještačenja, te je uz asistenciju IKT tehničara Kantonalnog suda u Tuzli, sa CD-a izvršeno prezentovanje fotografije broj 1144., na kojoj je vidljivo da se radi o ozljedi desne šake sa unutrašnje strane. Na fotografiji je vidljiva ta rana na dlanu desne ruke, dakle ne radi se o dvije, nego o jednoj rani. Uz prethodno odobrenje suda vještak se radi lakšeg prezentovanja nastale povrede koristio drugim običnim nožem, radi slikovitog prikaza držanja noža optuženog prilikom zadavanja uboda oštećenim, te je naveo da optuženi drži nož u pothvatu, zadaje povredu tako što nož klizi prema uzvišenju malog palca, malog prsta, nailazi na štitnik odnosno graničnik, gdje nastaje prva ukošena rana, zatim se odbija i ide prema gore, a što sve dovodi do zaključka da se radi o jednoj, a ne o dvije rane. Dakle rana koja ide ukoso, kako je to već navedeno u nalazu ambulante u Teočaku je dubine do 1,5 cm, a to je iziskivalo da je došlo do oštećenja arterijskih ogranaka, što je izazvalo veliko krvarenje. Dakle, povreda je nanesena nožem na pomenuti način, što opredjeljuje štitnik, graničnik, a nikako na način kako je to prethodni vještak naveo hvatanjem za nož u odbrambenoj poziciji. Nož udara u kost, probija, od štitnik se odbija ide nagore. Vještak je istakao da povreda nije mogla nastati od stakla jer u tom slučaju ne bi bilo štitnika. Naveo je također da je najvjerovatnije u sklopu povrede broj 1. koja je sa probojom kosti i ubodom u površni dio cerebruma, znači potpuno je probila, trebao je snažan zamah, jaki stisak ruke da bi došlo do proboja kosti, lijevo tjemeno, u predjelu tjemene kvrge je najdeblja kost, gdje je došlo do proboja iste. Dakle na fotografiji broj 1. se radi o proboju kosti, a na fotografiji 4. o odlamanju vanjske ploče lobanjske kosti.

Prilikom dodatnog ispitivanja od strane tužioca vještak je naveo da obzirom na blisku lokalizaciju i podudarni smjer svih povreda, iste su najvjerovatnije nastale brzo, u kratkom vremenskom odsječku jedna iza druge i u približno istom međusobnom položaju, jako snažnog udara na lobanju, koja čini otpor bilo kakvom nožu u desnoj ruci povredioca.

Vještak Elmira Karahasanović navela je da je u okviru cjelokupnog nalaza i mišljenja, koja se sastoje od dva nalaza ispred FUP-a, obzirom da vještakinja nije radila na prvom nalazu, nego samo za dinamiku događaja, a koja je morala uključiti oba nalaza, postupajući po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli od 21.12.2022. godine izvršeno je vještačenje vezano za utvrđivanje dinamike događaja sa aspekta tragova biološkog porijekla, a vezano za predmetni događaj, te su u prilogu naredbe dostavljene kopije nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr. Vede Tuće, nalaza i mišljenja vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža, zapisnik sa lica mjesta, zapisnik o pregledu i obdukciji leša M.DŽ. i H.DŽ., fotodokumentacija u boji, odnosno sve ono što je sačinjeno od strane MUP-a TK prilikom vršenja uviđajnih radnji, tako da je vještakinja koristila sve dostavljene akte koji čine spis, ali je uzela u obzir i nalaze biološkog vještačenja koji su rađeni u FUP-u i oba izvršena vještačenja, i to prvo biološko vještačenje, odnosno DNA vještačenje bioloških tragova FUP-a broj 09-18-18-03 5179 21 od 05.03.2021. godine, ali i dopunsko vještačenje koje je rađeno po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli broj 09-18-18/3-03-5476 23 od 17.03.2023. godine, gdje je urađeno samo ponovljeno vještačenje jednog DNA izolata, to je izolat 11102 koji je bio pohranjen u Odsjeku za DNA vještačenje istraživanja FUP-a na -70 stepeni, rađeno je po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli, a razlog tome je bio sljedeće: u vrijeme kada je bilo rađeno prvo vještačenje korišteni su kitovi koji su optimalni za određene količine DNA molekula u DNA izolatu i imali su određen broj genetičkih markera. Međutim, napredovanjem tehnologije ponovljeno vještačenje je izvršeno sa kitom nove generacije koji je predviđen za male količine DNA molekula u DNA izolatima, a daje daleko veći broj genetičkih markera, dakle 24 genetička markera u odnosu na onih 15 odranije i predviđene su za male količine i to je izolat koji je pripremljen iz veoma bitnog traga, a to je bris sa pozicije 0., to je pozicija koja predstavlja rukohvat ulaznih vrata podrumskih prostorija kuće M.DŽ. Vještakinja je koristila i skicu lica mjesta koju je lično sastavila i po osnovu kompletnog dostavljenog spisa i svih korištenih nalaza, dala nalaz dinamike događaja sa aspekta tragova biološkog porijekla. Krećući od pozicija onako kako su markirane na licu mjesta od one koja je najniža ka onim koje su najviše, istakla je da je jako bitan način nastanka tragova krvi na licu mjesta, a ne samo pozicija gdje se nalazi i DNA profil koji će se dobiti. Uz tehničku asistenciju IKT tehničara Kantonalnog suda u Tuzli, te Adnana Husića zaposlenika FUP-a, vještakinja je iznijela zaključke do kojih je došla a na osnovu obimne fotodokumentacije koja se sastoji od 483 fotografije sačinjene od strane MUP-a TK Sektor kriminalističke policije, a u pogledu načina nastanka navedenih tragova, počev od pozicije 0., podrumskih prostorija kuće DŽ., navela je da pozicija 0., to je rukohvat na ulaznim vratima podrumskih prostorija kuće M.DŽ. sa kojeg je prilikom vršenja uviđajnih radnji prikupljen bris, te na kojim fotografijama je prikazan i način prikupljanja brisa sterilnim vatiranim štapićem i u kojim testiranjem, nakon dostavljanja materijala na vještačenje u Odsjek za DNA vještačenja, nije konstatovano prisustvo bilo kakvih tragova krvi. Ovaj bris predstavlja kontaktne tragove nastale u kontaktu ruke i epitela kože koji zaostaje prilikom kontakta ruke i brave i taj bris predstavlja upravo trag epitela kože, a ne trag krvi. Dakle, iz ovog brisa sa pozicije 0., koji je u odsjeku za DNA vještačenja označen internim radnim brojem 11102 21, u prvobitnom vještačenju korištenjem kita koji ima manju osjetljivost za male količine, nije dobijen DNA profil, nego su konstatovane DNA molekule humanog porijekla, ali ne DNA molekule od krvi, nego DNA molekule koje su humanog porijekla i čija količina nije dozvolila utvrđivanje DNA profila. Unutar podrumskih prostorija kuće DŽ. prilikom vršenja uviđajnih radnji nisu ni registrovani bilo kakvi tragovi koji potiču od krvi, niti su unutar prostorije prikupljeni bilo kakvi tragovi koji potiču od krvi. U ponovljenom vještačenju ovog DNA izolata koji je pripremljen s pozicije 0., koji je bio pohranjen pod oznakom 1110221 na -70 stepeni, po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli urađeno je novo vještačenje, odnosno novo

umnožavanje DNA molekula, ali korištenjem novog kita Global fajlera koji je predviđen za male količine DNA molekula i koji daje daleko veći broj markera, i to 24 markera, nego onaj koji je korišten u prvobitnom vještačenju. U ovom slučaju se utvrdio parcijalni miješani DNA profil, što znači da nisu detektovani svi aleli na svim lokusima, ali ih je detektovano dovoljno da bi se moglo govoriti o DNA profilu. Riječ je o parcijalnom miješanom DNA profilu, gdje se kao doprinosioci biološkog traga nastalog od stanica kože, ne krvi, ne mogu isključiti lica H.H., M.DŽ. i djelimično H.DŽ. Dakle, prisutan je miješani parcijalni DNA profil tri doprinosioca H.H., M.DŽ. i djelimično H.DŽ. Sljedeće pozicije prema kući su pozicije iz kojih je utvrđen puni DNA profil samo H.H., dakle njegov čisti DNA profil pozicija 1., pozicija 1a, pozicija 1b, 1c i 1d, a koji su prikazani i na fotografijama, a svi oni su nastali kapanjem krvi, dakle riječ je o poziciji 1. gdje je krv kapala na pločice, pozicija 1a, 1b, 1c na krhotine stakla, a samo pozicija 1d. je nastala padanjem krvi na betonsku podlogu, nakon čega dolazi do sekundarnog pada krhotina stakla. Dakle, po starini starije su kapi krvi od krhotina stakla, jer su one prvo nastale, a onda su pale krhotine stakla. Na poziciji 1d je krv se nalazi ispod stakla, a na svim pozicijama 1a, 1b, 1c prvo je palo staklo, dakle razbilo se staklo krhotine su pale na podlogu i onda iz izvora krvarenja padaju te kapi krvi, a izvor krvarenja je H.H. Na poziciji 2. i 2a. predstavljena su ulazna vrata kuće M.DŽ. sa tragovima razbijanja stakla i krvi, te način nastanka prskotine krvi uz slijevanje i kontaktni trag uz slijevanje na kederu u kojem je bilo staklo, na vanjskoj strani vrata sa razbijenim staklom na poziciji 2. Dakle, vještakinja je maksimalnim uvećavanjem fotografije, zaključila da se tragovi krvi nalaze kako na staklu tako i na kederu. Kontaktni trag na kederu sa razbijenim staklom sa grupacijom prskotina nalazi se i sa unutarnje strane vrata, a to je pozicija označena brojem 2a, gdje se nalazi kontaktni trag krvi na unutarnjem rukohvatu šteke ulaznih vrata nastao u kontaktu, najvjerojatnije zakrvavljene površine ruke na kojoj je bio djelić stakla i u kontaktu sa štekom, dakle lociran je na sredini kvake. Pozicije 3., 4., i 5. predstavljaju trgove krvi u hodniku, na drvenoj lamperiji zida, stepeništu i iznad stepeništa, te listovima zgužvanog papira. Dakle, na poziciji broj 3. prskotine krvi na zidnoj lamperiji nastale su u pokretu, najvjerojatnije gibanjem zakrvavljene ruke, zatim kapanje krvi na pločice stepeništa sa sekundarnim padom stakla, dakle prvo nastaju kapi krvi, pa onda padaju krhotine stakla, na poziciji 4. i na poziciji 5. prikazano je kapanje krvi na papiru, dakle prvo je došlo do izbacivanja papira iz neke od fioka i djelimično gužvanja papira pa tek onda padaju navedene kapi krvi. Vještakinja je navela da se u ovom dijelu radi o trgovima krvi unutar kuće DŽ. koji potiču od H.H., odnosno njegovog čistog DNA profila. Sve ostale pozicije od broja 20. pa do 51. su tragovi u dvorištu izvan kuće. Tragovi označeni brojevima 20., 21., 22., 23. i 24., su tragovi krvi u dvorištu kuće M.DŽ., tragovi na betonskom pločniku i stepeništu između kuće M.DŽ. i njegove kćerke N.DŽ. koji vode prema velikoj ulaznoj kapiji dvorišta. Na svim navedenim pozicijama tragovi su nastali kapanjem krvi iz izvora krvarenja H.H. Svi tragovi na navedenim pozicijama nastali su u kretanju osobe H.H., a jedino pozicija 22. dozvoljava da se vide i kapi krvi i natapanje krvi u pukotine betona i na travnatu površinu, odnosno zemljanu površinu, a koje podloge su upijajuće, i tu je vidljiva veća količina krvi. To govori da su svi oni tragovi nastali u kretanju H.H. , a da je pozicija 22. pozicija gdje se H.H. izvjestan period zadržao u stojećem položaju i to je jedina pozicija na osnovu koje se može zaključiti da je tu bilo mjesto zadržavanja u odnosu na sve ostale navedene pozicije. Pozicija 25. i 25a. su tragovi krvi na stražnjem dijelu kuće u odnosu na ulazna vrata kuće, odnosno bočnom prednjem desnom dijelu kuće M.DŽ. gledano s pozicije 23. i tragovi na betonskom pločniku i zidu iznad istog. Na betonu prikazanom na poziciji 25. vidljive su kapi krvi, a pozicija 25. je trag na fasadi kuće koji je nastao oslanjanjem zakrvavljene površine ruke, dakle prislonom na fasadni zid, uz prskotine krvi koji se protežu odozgo prema dole i nešto ukoso, a koje su nastale u pokretu zakrvavljene ruke. Na poziciji 26. su već tragovi na metalnoj ogradi koja razdvaja dvorište kuće M.DŽ. i M.DŽ.1, kontaktni trag koji nastaje

u kontaktu zakrvavljene površine ruke, dok je na poziciji 27. trag u susjednom dvorištu kuće M.Dž.1 na metalnoj ogradi također kontaktni trag u kontaktu zakrvavljene površine ruke. Pozicija 30., 31., 32., 33. su tragovi u dvorištu kuće M.Dž.1 na fasadnom zidu, gdje se nalazi trag koji predstavlja oslanjanje desne ruke, dakle kontaktni trag desne ruke na fasadnom zidu prilikom oslanjanja, gdje je ruka bila i blatom zaprljana na vršnim dijelovima prstiju, pa je zatečen i trag od blata, kao i kompletni obrisi krvi, a na dlanu se nalazi zatamnjeni crveni dio koji predstavlja povredu na dlanskom dijelu desne ruke. Zatim su vidljivi tragovi krvi na betonskoj podlozi, a to je trag na metalnoj ogradi, na poziciji 33. u kontaktu zakrvavljene ruke. Sljedeća pozicija je označena brojevima 34., 35., 36., a to su tragovi na lokalnom asfaltnom putu u blizini dvorišta i kuće M.Dž.1, kapanje na asfaltnu podlogu. Pozicija 37. su tragovi na ulaznoj kapiji dvorišta E.Dž., koji tragovi u kontaktu zakrvavljenog dlanskog dijela ruke nastaju na ručici od kapije, a dolje je zatečeno slijevanje krvi niz metalnu ogradu i slijevanje niz betonski dio tragova, na osnovu čega se može suditi o količini krvarenja, jer je prilična količina krvarenja iz te ruke već bila i izvjestan period zadržavanja u pokušaju otvaranja te kapije. Zatim na poziciji 38. su tragovi na asfaltnom putu E.Dž. tragovi kapanja krvi, a na poziciji 39., 40. su tragovi na asfaltnom putu u blizini kuće F.Dž., odnosno kapanje krvi. Pozicije 41. i 42. na betonskom pločniku F.Dž. ispred ulaza u istu i betonskom pločniku iznad ulaza između kuća F.Dž. i N.Dž.2, također vidljivi tragovi kapanja krvi. Na poziciji pod brojem 43. su tragovi na betonu u dvorištu kuće N.Dž.2 nastale kapanjem, 45. tragovi na ulaznoj kapiji u dvorište kuće N.Dž.2, na stepeništu i kontaktni tragovi koji nastaju u kontaktu zakrvavljene površine ruke uz slijevanje krvi. Pozicije 46., 47. i 48. su tragovi na asfaltnom putu nastali kapanjem iznad kuće N.Dž.2 od ulazne kapije prema kući dvorišta H.H.1, također nastali kapanjem, dok se na poziciji 49. nalazi mobitel sa tragovima i pozicija 51. tragovi na betonskom pločniku u dvorištu kuće H.H.1 nastali kapanjem krvi. Svi navedeni tragovi odnosno pozicije unutar i ispred kuće, pozicije od 20. do 51. su čisti DNA profil iz povrede H.H. Pozicije i tragovi gdje su utvrđeni miješani DNA profili H.H. i oštećenih lica M.Dž., H.Dž. počinju od pozicije pod brojem 6.2. na kojim je prikazana vanjska strana vrata dnevnog boravka, strana prema hodniku, ovaj trag se nalazi iznad vanjske šteke i nastao je u kontaktu zakrvavljene površine, ne govoreći o ruci, nego o zakrvavljenoj površini, vjerovatno površina nekog odjevnog predmeta. Iz ove pozicije je utvrđen miješani DNA profil H.H. kao dominantnog izvora i H.Dž., odnosno mješavina, ne isključuje se mali dodatak koji potiče i od M.Dž. Dakle, donor koji je po količini krvi dominantan jeste H.H., odnosno njegova krv, ali se u toj krvi nalazi i dodatak krvi H.Dž. i dijelom M.Dž. Pozicija 7. je pozicija na jastučnici bijele boje sa jastuka koji je pronađen na lijevom dijelu ugaone sećije gledano od ulaznih vrata dnevnog boravka, gdje je utvrđen miješani DNA profil H.Dž. kao dominantnog donora, ali i H.H. kao manjinskog donora. Dakle, manja količina je u toj mješavini od H.H., ali se radi o miješanom DNA profilu dva lica, i to H.H. i H.Dž. Dakle, radi se o leđnoj strani jastuka, koji je bio naslonjen na naslonski dio sećije. Kako se naslonski dio sećije natapao, tako se natapao i jastuk koji je bio prislonjen na naslonski dio sećije. Pozicija 8a. je pozicija na kojoj su vidljive prskotine krvi na zidu. Tragovi krvi na zidu iznad lijevog dijela ugaone sećije predstavljaju veću grupaciju prskotina krvi, na naslonskom dijelu je vidljiva natopina krvi na naslonskom leđnom dijelu sećije i odmah iznad počinju ulijevo da se stvaraju grupacije prskotina. Tu je dobijen miješani DNA profil dva donora, po količini krvi mješavina krvi dva donora, i to H.H. i H.Dž. Dakle, prisutna je mješavina jednake količine krvi oba lica na navedenim prskotinama zida. Pozicija 12. je pozicija na sivoj majici dugih rukava pronađenoj na stolu u kući vlasništvo Dž., način nastanka je slijevanje krvi i natapanje tkanine, a smjer tih tragova govori da je u uspravnom, sjedećem položaju, tako da se ove natopine slijevaju odozgo prema dole. U ovom izdvojenom uzorku je utvrđen miješani DNA profil gdje se može vidjeti da je dominantan donor H.H. i H.Dž., dakle miješani profil navedenih lica, ali su malo jače

ispoljeni aleli H.H. Pozicija broj 14. su tragovi na prevrnutim ladicama kuhinjskih elemenata, gdje su kontaktni tragovi nastali u kontaktu zakrvavljene ruke na rubnom dijelu ladice, odnosno kontaktni tragovi sa zadnje strane rubnog dijela ladice nastali u kontaktu zakrvavljene ruke, a ostali tragovi po površini te prevrnutе ladice su tragovi kapanja krvi, te je iz izdvojenog uzorka utvrđen miješani DNA profil H.H. kao dominantnog donora, parcijalno i H.Dž. Kada su u pitanju svi naredni prezentovani tragovi, riječ je o miješanim DNA profilima H.H. i H.Dž., osim traga na vratima za koji je vještakinja rekla da ima primjese tri lica. Pozicija broj 15. su tragovi na ladici donjih kuhinjskih elemenata sa velikim kontaktnim tragom nastalim u kontaktu zakrvavljene površine odjevnog predmeta, dakle prvo je krv došla na odjevni predmet, a onda je došlo do prislonu odjevnog predmeta na površinu. Iz ovog traga je utvrđen miješani DNA profil H.H. kao dominantnog lica i H.Dž. parcijalno. Pozicija 16. je pozicija gdje je prisutno učešće i trećeg lica. To su nepravilni tragovi na radnoj površini, koji predstavljaju kontaktne tragove nastale u pokretu, znači sve one razmrljane dijelove, dakle pozicija 16. je miješani DNA profil H.H. kao dominantnog lica, a parcijalno je prisutan M.Dž. Pozicija broj 18. su tragovi na vratima frižidera i rubnom dijelu kuhinjskog elementa iznad frižidera. Dakle, rubni dio kuhinjskog elementa nastaje u kontaktu zakrvavljene ruke, odnosno oslanjanjem ruke u stojećem položaju, kada se lice oslanja na frižider i ostavlja trag i kapi krvi. Na vratima frižidera je vidljivo slijevanje krvi, a iz izdvojenog uzorka s vrata frižidera utvrđen je miješani profil tri lica, i to H.H. kao dominantnog donora, parcijalno M.Dž., ne isključuje se na ovoj poziciji ni H.Dž., dakle mješavina tri lica. Pozicija 19. je već pozicija tragova krvi na podu, pločicama ispred ulaznih vrata u kupatilo, miješani DNA profil gdje se uključuje M.Dž. i parcijalno je H.H. prisutan u ovom tragu. Pozicije i tragovi krvi gdje je utvrđen miješani DNA profil samo oštećenih lica H.Dž. i M.Dž., su pozicija 6.1., odnosno pozicija na rukohvatu šteke, pozicija koja je sa vanjske strane vrata dnevnog boravka u hodniku i gdje se nalazi DNA profil H.Dž. i M.Dž., dakle prilikom izlaska lica iz sobe ruka je bila zakrvavljena i sekundarno je prenesen trag krvi H.Dž. i M.Dž. Međutim, po mješavini krvi ovog traga, obzirom da su dva oštećena lica, vještakinja smatra da je ruka koja je nosila njihovu krv bila neozlijeđena. Prilikom izlaska lijeva ruka zadobiva povredu, a shodno vještačenju prof. dr. Zdenka Cihlarža, pa je njena pretpostavka da je bila u pitanju lijeva ruka kojom je uhvaćena šteka, noseći sekundarni prenos traga krvi M.Dž. i H.Dž. Pozicija 11. su tragovi krvi na potkošulji nastali natapanjem, slijevanjem, zgrušavanjem krvi iz izvora krvarenja na kojim je vidljiva količina krvi koja je tekla dok se već zgrušavala na potkošulji, te je i u ovom slučaju većinski donator M.Dž., čija se krv slijevala i natopila tkaninu, ali je došlo i do kontakta sa krvlju manjinskog donora, a to je H.Dž. Pozicije i tragovi gdje je utvrđen čisti DNA profil H.Dž. su pozicija 7. - tragovi krvi na marami čija je kompletna površina krvava, a uz to na marami se nalazi i jako veliki broj mehaničkih oštećenja, što dovodi do zaključka da se može govoriti o povredama, načinu njihovog nanošenja i nastanka. Pozicija 8. su tragovi na naslonskom dijelu ugaone sećije natopljeni krvlju, a koji se vezuju za naslonjeni narandžasti jastuk, gdje su one nastale u tom istom položaju oštećene H.Dž., sa nekim gibanjem glave prema narandžastom jastuku i oslanjanjem glave na taj narandžasti dio jastuka, dakle pozicija 8. je nastala slijevanjem krvi iz izvora krvarenja natapanjem podloge. Pozicija 12. je majica tamne boje dugih rukava i potkošulja sa stola u dnevnom boravku, gdje je vidljivo slijevanje i natapanje krvi sa DNA profilom H.Dž. Čisti DNA profil oštećenog M.Dž. nađen je na poziciji broj 9., a to su tragovi krvi iz izvora krvarenja M.Dž., na drugom dijelu ugaone sećije nasuprot onome gdje je bila oštećena H.Dž., to je naslon za ruku sećije, koji tragovi nastaju slijevanjem i natapanjem krvi na poziciji 9., dok na naslonskom dijelu sećije i trag na njemu je nastao u kontaktu zakrvavljene površine odjevnog predmeta leđne strane u kontaktu sa naslonskim dijelom. Ovi tragovi će biti jasan pokazatelj položaja u kojem je M.Dž. zadobio povrede, dakle bio je u bočno ležećem položaju sa licem okrenutim prema

kuhinjskom dijelu, a naslonjen na naslonski dio sećije i povrede na leđnom dijelu su nastale uslijed izvora krvarenja iz neke povrede na leđnom dijelu, a navedeni tragovi su nastali iz povreda koje su nanosene na glavi. Ostali tragovi koji su bili bitni za analizu na osnovu koje se koncipiralo mišljenje vještakinje jesu odjevni predmeti samog H.H., te kada se zanemare odjevni predmeti gdje je čista krv, odnosno DNA profil, oni tragovi koji su bitni za dinamiku događaja koja se vezuje za kuću Dž., to je jakna koja je izuzeta od H.H. sa tragovima krvi iz koje je utvrđen miješani DNA profil H.H. i H.Dž. Ono što je također bitno jeste pozicija 13. na kojoj je predstavljen nož. Na fotografiji 312. se može vidjeti nož na čijem vršnom dijelu se nalazi sasvim mali, jedva primjetan trag krvi, dok je ostatak sječiva makroskopski čist. Na fotografiji broj 315. je prikazana druga strana noža, na kojoj se može vidjeti trag krvi oblika kapi. Taj oblik kapi može nastati samo ako je nož položen na ravnu površinu i kap padne ili iz izvora krvarenja koji je iznad noža ili sa sredstva izvršenja koje se drži iznad ovog noža. Znači, nemoguće je da ovaj trag nastaje prilikom korištenja noža, samo na ravnoj površini. Obzirom da se mnogo kapi krvi nalazi na površini stola, znači ne samo da je kap krvi pala dršku noža, nego su kapi krvi padale na kompletnu površinu tog stola, tako da je samo ta jedna kaplja zalutala na dršku, dok su ostale po površini stola. Iz ovih tragova sa drške noža utvrđen je DNA profil M.Dž. Iz brisa sa kompletne drške noža utvrđen je miješani DNA profil M.Dž. kao apsolutno dominantan, a lice H.H. se ne isključuje kao dodatno lice. Iz traga krvi sa sječiva noža također je utvrđen DNA profil M.Dž. Dakle, na dršci noža se nalaze sitne prskotine krvi koje nastaju ne upotrebom noža, nego u položaju noža kad je on položen na sto i kada padaju.

Na osnovu svega iznesenog, vještakinja je iznijela svoje mišljenje koje je proizašlo iz svega onoga što je bilo na raspolaganju, iz čega je izvela zaključak da H.H. ulazi u podrum kuće bračnog para Dž. neozlijeđeno u smislu izvora krvarenja, što se potkrepljuje sljedećim činjenicama: na rukohvatu ulaznih vrata - pozicija 0 kuće bračnog para Dž., gdje je izvršena premetačina stvari prilikom vršenja uviđaja, nije na rukohvatu konstatovano prisustvo bilo kakvih tragova koji asociraju na krv, niti je unutar prostora gdje je izvršena premetačina stvari konstatovano bilo kakvih tragova koji asociraju na tragove krvi. Dakle, tragovi krvi nisu konstatovani niti utvrđeni niti prilikom uviđaja, a ni prilikom vještačenja pozicije 0. Testovi koji koriste za utvrđivanje prisustva tragova krvi u forenzici su vrlo osjetljivi testovi koji detektuju male količine krvi, dakle krvi nije bilo na ovoj poziciji. Iz brisa koji je skinut sa ove pozicije u prvom vještačenju nije utvrđen bilo kakav DNA profil, dok je u drugom vještačenju iz pripremljenog DNA izolata koji je bio pohranjen na -70 sa pozicije 0. utvrđen miješani parcijalni DNA profil, gdje se kao doprinosioci ne isključuju lica H.H. i domaća lica M.Dž. i dijelom H.Dž. Dakle, po alelima koji su detektovani u utvrđenom DNA profilu H.H. i domaća lica se ne isključuju kao lica koja su došla u kontakt sa pozicijom 0. i ostavila mješavinu svojih bioloških tragova epitela kože na ovoj poziciji. Treća činjenica: lice koje ulazi u kuću bračnog para Dž., ulazi neozlijeđeno u smislu izvora krvarenja, što je vidljivo na fotografiji broj 35. koja je sastavni dio fotodokumentacije i na kojoj je prikazana vanjska strana ulaznih vrata u kuću vlasništva Dž., sa rukohvatom, odnosno štekrom. Na navedenoj fotografiji nisu vidljivi bilo kakvi tragovi koji asociraju na tragove krvi, za razliku od unutarnje šteke gdje su prisutni tragovi krvi. Znači s vanjske strane ne, sa unutarnje da i gdje je utvrđen puni DNA profil H.H. Pozicije i tragovi iz kojih su utvrđeni miješani DNA profili u dinamici i optuženog i oštećenih lica u dinamici događaja su mogli nastati na sljedeći način: prvo treba krenuti od oštećene H.Dž. koja je po tragovima krvi bila prvoozlijeđena osoba u dinamici događaja. Pozicija broj 8a., fotografija 276. predočena grupacija prskotina krvi lociranih na zidu iznad lijevog naslonskog dijela ugaone sećije gledano iz pravca ulaznih vrata dnevnog boravka nastala je miješanjem krvi oštećene H.Dž. i H.H. Ovi tragovi krvi su nastali uzastopnim zamasima povrijeđene ruke H.H., što potvrđuje i medicinski utvrđena povreda H.H. na desnoj ruci, te je vještakinja prihvatila kao medicinski utvrđene povrede H.H. samo po

lokalitetu, ne ulazeći u način nastanka tih povreda, dakle nastalim zamasa povrijeđene ruke H.H. prilikom nanošenja povreda H.DŽ., istovremenim odvajanjem i miješanjem kapi krvi iz povrede imenovane i kapi krvi iz povreda H.H. i prenosa krvi u vidu prskotine na zidove. Tragovi krvi na zidu, odnosno prskotine su nastale zamasa veće snage i odvajanjem sitnih tragova u vidu prskotina na zid sa ruke, ali isto tako može i sa predmeta koji je korišten za nanošenje povreda, ukoliko je to bio nož prilikom nanošenja tih povreda, svako ubadanje nosi novi izvor krvarenja, a bilo je više povreda. Glavnina povreda je lijevi dio glave i sve se uklapa počev od prskotina krvi koje se protežu upravo od tog dijela gdje je bila oštećena H.DŽ. prema lijevom dijelu zida. U vezi sa pozicijom 8a. o mjestu i načinu zadobijanja povreda H.DŽ. govori i pozicija broj 8., a to je narandžasti jastuk natopljen krvlju iz koje je utvrđen DNA profil H.DŽ., i to je upravo onaj dio glave oštećene osobe koji se u dinamici događaja lijevo, desno pomjerao. Dakle, upravo na ovoj poziciji se H.DŽ. nalazila u momentu zadobijanja povreda, po mišljenju vještakinje u sjedećem ili polusjedećem položaju, jer niti jedan drugi položaj ne dozvoljava da je glava naslonjena na vršni dio naslonskog dijela sećije i da se može u dinamici pomijerati prema narandžastom jastuku i prisanjati, gdje je nastao dio traga od krvi iz glave oštećene. Zatim pozicija broj 7. na kojoj je prikazan jastuk sa jastučnicom gdje se nalazila povrijeđena H.DŽ. u sjedećem ili polusjedećem položaju, naslonjena na naslonski dio sećije, glava joj je na rubnom naslonskom dijelu sećije, te uslijed zadobijenih povreda nastaju prskotine na lijevoj strani, gdje je glavnina povreda nanošena na lijevom dijelu lobanje, odnosno glave. Iz svih povreda krv se slijeva i natapa naslonski dio sećije, na kojem je naslonjen taj jastuk, gdje se uslijed kontakta naslonskog dijela sećije i jastuka preslikavaju tragovi sa zadnje strane jastuka. Na poziciji broj 12. je prikazan odjevni predmet koji se nalazi na stolu u dnevnom boravku, gdje je pronađena majica sa tragovima krvi, gdje su utvrđeni miješani tragovi nastali slijevanjem i natapanjem krvi, a iz izdvojenog uzorka gdje je utvrđen miješani profil H.DŽ. i H.H., s tim da se odjevni predmeti po tragovima, načinu nastanka, izvoru krvarenja mogu dovesti u vezu s dinamikom događaja, ali se ipak radi o izmijenjenom licu mjesta pronalaska ovih predmeta prilikom fotografisanja i da je uslovljeno pružanjem medicinske pomoći. Tragovi na prevrnutim ladicama, označeni pozicijom broj 14., pronađeni su tragovi miješanog DNA profila H.H. i H.DŽ. Na poziciji 15. je ladica i kontaktni tragovi na donjim dijelovima kuhinjskih elemenata. Primarna pozicija H.DŽ. prilikom zadobijanja povreda je upravo pozicija označena brojevima 7. i 8. Uslijed zadobijenih povreda H.DŽ. prelazi u ležeći ili poluležeći položaj, ležeći je ako digne noge, a poluležeći ako su joj noge spuštene ipak dole i tu nastaje ostatak krvarenja, o čemu govori narandžasti, odnosno bijelo-narandžati čaršaf i marama koja je pronađena sa silnim tragovima krvnih natopina i mehaničkih oštećenja. Međutim, u ovoj poziciji slijedi nastavak povređivanja H.DŽ., jer nisu sve povrede nanese samo u sjedećem i polusjedećem položaju na pozicijama 7. i 8., nego nastavak povreda slijedi u ležećem, odnosno poluležećem položaju od centralnog dijela čaršafa prema rubnom dijelu, a zbog čega je riječ o nastavku povređivanja. Dakle, to su tragovi krvi ne samo ove natopine, nego i tragovi krvi koji se nalaze na vitrini označenoj pozicijom broj 52. Tragovi krvi prskotina na vitrini koja se nalazi iza sećije i prskotina krvi i slijevanje krvi govori da to nije samo bio jedan zamah i nanošenje jedne povrede, nego više zamaha, više povreda i na ovoj poziciji u ležećem, odnosno sekundarnom položaju H.DŽ. Ona nakon nanesenih povreda nije mogla ustati, ispraviti se u sjedeći položaj, ali iz sjedećeg položaja gdje je bilo prvo nanošenje povreda i sve silne prskotine i povrede lijevog dijela lobanje ona pada na čaršaf, gdje nastaju one natopine krvi na čaršafu. Međutim, tu nije kraj jer i u ovom položaju slijedi nastavak povređivanja. Kada je u pitanju dinamika povređivanja oštećenog M.DŽ. tragovi krvi na drugom dijelu ugaone sećije, odnosno pozicija 9., vezuje se za njegovo povređivanje, gdje je utvrđen profil M.DŽ., u bočno ležećem položaju, i gdje mu je nanesen samo jedan dio povreda, gdje mu je glava naslonjena na naslonski dio tog naslona za ruke, a leđa naslonjena

na leđni dio naslona sećije i tu je nastao samo jedan dio povređivanja, te su na poziciji 10. nastale kapi krvi upravo usljed ležanja M.DŽ. na ovoj poziciji. Pozicija 11. su tragovi na peškuru koji je pronađen odmah uz dio sećije, a radi se o pozicijama koje se vezuju jedna za drugu. Druga apozicija po redoslijedu nabiranja u dinamici događaja sa oštećenim M.DŽ., a u kojoj M.DŽ. zadobiva najveći dio povreda, je pozicija koja je označena brojem 17. To je pozicija kod frižidera, morao je doći do ove pozicije i vještakinja smatra da bi tu trebalo biti mjesto njegovog pronalaska, jer je tu ozlijeđeno lice zadobilo povrede i to je vidljivo na rubnom dijelu između donjih pločica sa zida i podnih pločica, obzirom da se tu nalaze brojne prskotine. Također, prskotine na donjem kuhinjskom elementu, iznad je frižider, samo ovaj dio ispod frižidera, tačnije ladica kuhinjskog elementa je sva u prskotinama koje se kreću ukoso i koje su nastale upravo od pozicije 17. od plavog poklopca prema dijelu ispod frižidera, nanošenjem povreda u ležećem položaju osobe tj. M.DŽ. Povrede su nanosene na ovoj poziciji prskotina uz rubni dio zida, odnosno pločica između podnih i zidnih pločica, gdje osoba ostaje u ležećem položaju na ovoj poziciji zato što se krv slijeva iz glave i stvara se čitava lokva krvi unutar poklopca, gdje je žlijeb i okolo poklopca, dakle to je mjesto gdje uslijed svih zadobijenih povreda u ležećem položaju ova osoba ostaje po mišljenju vještakinje na ovoj poziciji. U prilog tome govore i prskotine na frižideru, a u dinamiku događaja mogu se uklopiti i ostali tragovi koji nisu pozicionirani, a to su tragovi rolanja tepiha, na fotografijama 327. i 323., gdje se nalazi i štaka na kojoj su također tragovi krvi. Veći dio dinamike događaja se odvijao upravo na ploči donjih kuhinjskih elemenata, kada je u pitanju M.DŽ., koji je po mišljenju vještakinje drugi u redoslijedu nanošenja povreda. Tragovi na poziciji 16., odnosno tragovi kapanja uz kontaktne tragove, su miješani DNA profil dominantnog H.H., te M.DŽ. Kontaktni trag ruke u ovoj poziciji predstavlja poziciju koja je odlučna za zadavanje udaraca šutiranjem kao oslonac. Vještakinja je navela da su unutar kuće tragovi gdje su nastali čisti profili H.H., a to su tragovi u hodniku i na vratima, prilikom razbijanja stakla, a koji su mogli nastati samo prilikom izlaska H.H. iz kuće, nikako prilikom ulaska u kuću. Pozicije izvan kuće, na pločicama, na stepeništu, su početne pozicije 1a, b, c, d, te pozicije od 20. do 51. koje su nastale samo prilikom izlaska H.H. iz kuće, odnosno prilikom odlaska sa lica mjesta. Nož na poziciji 13. u odnosu na svu prethodnu dinamiku događaja je mogao biti korišten samo pod uvjetom da je nakon nanošenja svih ovih silnih povreda, odnosno nakon 54 nanosene povrede, nakon toga dobro opran, niti tragovi na njemu govore da su mogli nastati u dinamici događaja vezanoj za nanošenje povreda samo kad je spušten na ravnu površinu, te je po vještakinji u upotrebi bio neki drugi nož.

Prilikom direktnog ispitivanja od strane tužioca tužilaštva KTTK vještakinja je potvrdila da je iz traga epitela izdvojen miješani DNA profil domaćih lica i H.H., dok su ostali tragovi dobiveni iz krvi, te da su samo tri osobe profilirane ili su čisti profili H.H., H.DŽ., M.DŽ. ili su miješani profili u kombinaciji ova tri lica, dva ili tri lica, a niti jedan profil četvrtog lica ne postoji. Kada su u pitanju tragovi na pozicijama 7. i 8. navela je da su isti mogli nastati zamasa ili sa ruke izvršioca, jer postoji jednak omjer krvi, ili H.DŽ., znači prilikom nanošenja povreda povredilac dolazi u kontakt krvlju, ne nakon prve povrede, moralo je biti više nanosenih povreda, a kada su u pitanju nastale prskotine koje se prenose na zid. Dakle, radi se o zajedničkom prskanju krvi i H.DŽ. i H.H., jer je povredilac već povrijeđen i iz čijeg izvora krvarenja teče krv, kao i iz povrijeđene osobe u kontaktu sa rukom ili u kontaktu sa sredstvom izvršenja u zamasa dolazi do tog prskanja.

Vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž se na upit tužilaštva o kojem se prethodno izjasnila vještakinja za biološka vještačenja osvrnuo na njene navode vezane za nož kao povredno sredstvo, jer je spomenula da po njenom mišljenju ovaj nož koji je sastavni dio fotodokumentacije nije bio upotrijebljen, i sa sudsko medicinskog aspekta je potvrdio njene navode. Nož koji je prikazan na fotografijama ima maksimalnu širinu

oštrice 4 cm, nijedan ubodni otvor nije preko 2,2 cm, a veliki broj uboda i kod M.Dž. i kod H.Dž. je dužine do 10 cm. Znači da bi morao biti ubodni otvor znatno širi, znatno veći. S druge strane naveo je da nije moguće da pri zadavanju uboda u kosti lobanje i kod M.Dž. i kod H.Dž. vršak noža ostane neoštećen, pa i da se radi o najkvalitetnijem čeliku. Dakle, vještak je mišljenja da nož koji je prikazan na fotodokumentaciji nije nož kojim su nanesene povrede M.Dž. i H.Dž., a što je u saglasnosti i sa mišljenjem vještakinje Elmile Karahasanović. Kada su u pitanju prskotine unutar kuće o kojima se i vještakinja biološke struke izjasnila, vještak je naveo da se u potpunosti slaže sa njenim nalazom i mišljenjem.

Prilikom ispitivanja od strane branioca optuženog vještakinja je potvrdila da je u prvobitnom nalazu DNK vještačenja u pogledu traga 0., odnosno izuzetog brisa sa ručke ulaznih vrata podrumskih prostorija, utvrdila da su vidljive NN nečistoće i u tom trenutku prvobitnim nalazom se nije ni moglo utvrditi koje su i čije su NN nečistoće, te da se u konkretnom ne radi o papilarnim DKT otiscima, nego o brisu koji je prikupljen sterilnim vatiranim štapićem sa čitave površine, a koji postupak je prikazan na fotografijama koje su sastavni dio fotodokumentacije. Dakle, nisu rađeni otisci papilara, nego kompletan prikupljeni bris sa ručke. Također je navela da je dobijen parcijalni DNA profil od 24 lokusa, te da nisu detektovani svi aleli na svim lokusima. Dakle, u odnosu na poziciju 0. na 17 lokusa su detektovani aleli, te je vještakinja sa pozicije podruma obradila kvaku, gdje se uključuju H.H. po svojim alelima i domaća lica. Zaključak je da nije bilo tragova krvi u tom brisu koji je prikupljen, nego predstavlja tragove epitela, a unutar podrumске prostorije nisu prikupljeni tragovi krvi, jer ih nije bilo, znači nigdje nije bilo vidljivih tragova krvi da bi tehničar prikupio, ostale vjerovatno nije prikupljao.

Vještakinja Muvedeta Sarajlić u svom iskazu na glavnom pretresu je navela da u Federalnoj upravi policije radi četiri godine na poslovima biološkog DNK vještačenja, a preko devet godina je radila u Međunarodnoj komisiji za nestale osobe, ICMP, na poziciji DNK analitičara. Biološko DNK vještačenje je radila po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020961 21 K od 03.03.2023. godine, sa zadatkom da izvrši biološko vještačenje tragova izuzetih sa lica mjesta, i to brisa sa ručke ulaznih vrata podrumskih prostorija kuće M.Dž., na način da se izdvoji DNK profil i isti uporedi sa nespornim uzorcima izdvojenih iz DNK profila H.H., H.Dž. i M.Dž. Izvršila je dodatno DNK testiranje uzoraka brisa sa ručke ulaznih vrata podrumskih prostorija kuće M.Dž. koji je označen kao trag 0. i nesporne uzorke potrebne za komparaciju lica H.H., H.Dž. i M.Dž. Ove izolate je podvrgla umnožavanju, odnosno amplifikaciji DNK sa GlobalFiler PSR kitom, koji je osjetljiv i dizajniran za tragove sa malom količinom DNK, nakon čega je DNK rezultate prezentovala tabelarno u nalazu na strani broj 2. Na osnovu dobijenih rezultata dala je svoje mišljenje, a to je da su iz nespornih uzoraka H.H., H.Dž. i M.Dž. dobijeni puni DNK profili. Iz uzorka brisa ručke ulaznih vrata podrumskih prostorija kuće M.Dž. označenog kao trag 0. dobijen je parcijalni miješani DNK profil, na osnovu komparacije dobijenog DNK profila sa profilima nespornih uzoraka H.H., M.Dž. i H.Dž. isti se ne mogu isključiti kao doprinosioci u ovom biološkom tragu.

Prilikom ispitivanja od strane branioca optuženog vještakinja je pojasnila da se u DNK profilu koji je parcijalan nalazi podudaranje sa alelima iz DNK profila lica H.H., što znači da se on ne može isključiti, ali nema potpuno podudaranje, pa se vještakinja nije izjasnila da ga je moguće uključiti, ali isto tako ne može se ni isključiti, obzirom da postoje njegovi specifični aleli koji se podudaraju sa alelima u spornom DNK profilu.

Vještak Alija Kotarević u svom iskazu na glavnom pretresu je naveo da je zaposlen u Federalnoj upravi policije u Centru za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, u odsjeku za balistička i mehanoskopska vještačenja kao stručni savjetnik,

odnosno kriminalistički vještak za balistička i mehanoskopska vještačenja u kojem radi od 2004. godine. U ovom predmetu je postupao po naredbi Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020961 21 K od 21.12.2022. godine, te je sačinio nalaz i mišljenje broj 09-18-03-5-2400/22 od 12.04.2023. godine, zajedno sa kolegicom Elmirom Karahasanović, te je učestvovao u izradi nalaza u dijelu koji se odnosi na mehanoskopska vještačenja, odnosno analizu dinamike događaja. Zadatak vještačenja je bio da se utvrdi dinamika događaja i mehanizma ozljeđivanja oštećenih M.DŽ. i H.DŽ., kao i optuženog H.H. u vezi kritičnog događaja. U uvodnom dijelu nalaza sačinjen je spisak dokumentacije koja je dostavljena na vještačenje. Pregledom zapisnika o uviđaju MUP-a TK Sektora krim. policije Tuzla broj 08-06/3-1-04.3-4692/20/DS od 24.12.2020. godine konstatovano je sljedeće na strani 2. zapisnika o uviđaju, u opisu lica meta se navodi: lice mjesta je porodična kuća bračnog para M.DŽ. i H.DŽ., te dvorište i kuća, kao i pristupni put koji vodi od kuće DŽ. prema kući H.H.1. Nadalje, kući DŽ. se prilazi iz dva pristupna puta, pristupnim putem se dolazi do velike metalne kapije koja je zatečena otvorena. Kroz kapiju se izbetoniranom stazom ulazi u dvorište, prolazeći pored pomoćnog objekta bez krova koji se nalazi u lijevom uglu početka dvorišta. U lijevom dijelu dvorišta nalazi se veća kuća u kojoj stanuje N.DŽ., kćerka M.DŽ. Betonskom pristupnom stazom dolazi se do obje kuće, a prilazeći kući u kojoj su stanovali M.DŽ. i H.DŽ., sa lijeve strane kuće gledano iz pravca kapije nalaze se odmah na početku kuće aluminijska vrata kombinovana sa staklom. Vrata se nalaze u položaju otvoreno, sa vidljivim tragovima djelovanja fizičke sile u predjelu brave. Ispred vrata pred kućom, kao i u unutrašnjosti hodnika na stepenicama, vidljiva je veća količina polomljenog stakla, na kojoj se nalaze tragovi smeđe boje koji svojim izgledom asociraju na krv. Nadalje, pregledom fotodokumentacije MUP-a TK broj 06/3-7-03.6-1-4692/20 od 30.12.2020. godine dostavljene u elektronskoj formi utvrđeno je da se ista sastoji od 483. fotografije, kao i pregledom dostavljenog CD-a optičkog medija sa 558. fotografija. Na istima su između ostalih tragova prikazani tragovi vezani za analizu dinamike događaja s mehanoskopskog aspekta, uz napomenu da pojedini tragovi nisu označeni posebnim pozicijama, odnosno brojevima, ali su isti vidljivi na fotografijama zajedno s tragovima koji asociraju na krv kako slijedi: oštećenja na ulaznim vratima u vidu lomljenja, razbijanja stakla mehaničkih oštećenja u predjelu brave, na krilu i štoku navedenih vrata, djelimično odvojeni dijelovi keder gume na dijelu okvira za staklo, na krilu vrata, te otkinuti pljosnati metalni dio pravougaonog oblika sa štoka vrata, na kome se nalaze otvori u koje ulaze jezičci brave za zatvaranje i zaključavanje vrata, a ovo zadnje navedeno je direktno povezano s fotografijama 29., 39., 223. i 225., a sve što je gore navedeno prikazano je na fotografijama 23., 24., 28., 29., 30., pa sve do fotografije 39., zatim fotografije 105., 106., 107., 221., pa sve do fotografije 239., zatim tragovi stopala obuće utisnuti na zemljanoj podlozi koji su označeni kao tragovi broj 28. i 29., a prikazani na fotografijama 133., 134., 135., 136., 137. zatim 372., 373, 374., 377, pa sve do fotografije 384. Nalazom mehanoskopskog vještačenja broj 09-18/5-04-5-179/21 od 12.04.2021. godine je izvršeno vještačenje sljedećih predmeta: marame, jastučnice i prostirke označeni kao tragovi broj 7., zatim potkošulje i peškira označeni kao tragovi broj 11., zatim odjeće oštećenih M.DŽ. i H.DŽ. i to: siva majica dugih rukava, tamno plava majica dugih rukava, crna majica dugih rukava i ženska potkošulja, kao i odjeća H.DŽ. koja je izuzeta na UKC Tuzla dana 24.12.2020. godine, a u pitanju su bili džemper i duge gaće. Utvrđeno je da na pomenutoj marami te majicama dugih rukava i potkošulji postoji više probojnih oštećenja, dok na jastučnici, prostirci trag broj 7., zatim potkošulji i peškiru trag broj 11., te džemperu i majici H.DŽ., nije utvrđeno prisustvo probojnih oštećenja. Uzimajući u obzir gore navedene konstatacije i tragove s mehanoskopskog aspekta proizilazi sljedeće: komadi stakla ispred vrata na stepeništu unutar hodnika, kao i ostaci stakla u okviru ulaznih vrata kuće oštećenih M.DŽ. i H.DŽ. ukazuju da je do razbijanja stakla došlo upotrebom fizičke sile ili nekog tvrdog

predmeta, s tim što se utvrđivanje smjera dejstva sile, odnosno utvrđivanja s koje strane je predmetno staklo razbijeno, da li s vanjske ili unutarnje strane, ne može utvrditi na osnovu fotografija, nego je to isto bilo potrebno utvrditi na licu mjesta, prvenstveno na osnovu komada stakla koji su ostali na okviru vrata ili na način da su se preostali komadi stakla iz okvira vrata, naravno prikupljeni prema pravilima struke, svaki komad pojedinačno označen kao trag s označenom unutarnjom i vanjskom stranom, te kao takvi je bilo potrebno da se dostavi na vještačenje u laboratoriju. Dalje, mehanička oštećenja i drugi tragovi u predjelu brave na krilu i štoku ulaznih vrata kuće oštećenih, te oblik oštećenja na štoku vrata s njegove vanjske strane, prikazan je na fotografiji 232., ukazuje da je upotrijebljen neki tvrdi metalni predmet ili alat s oštrim ili relativno oštrim ivicama radne površine poluga, pajser, sjekira ili slično. Oblik i položaj tragova stopala obuće označeni kao tragovi broj 28. i 29. ukazuju da se lice koje je ostavilo navedene tragove kretalo u dvorištu kuće M.DŽ.1 gledano iz pravca kuće M.DŽ. i H.DŽ., zatim zemljanom podlogom pored sive rešetkaste metalne ograde, zatim betonskim pločnikom u pravcu prema ulaznoj metalnoj kapiji navedene kuće M.DŽ.1. Probojna oštećenja A, A1, B, C, D, E, F, G, H, I i J na dostavljenoj marami trag broj 7. nastala su dejstvom nekog čvrstog oštrog predmeta najvjerojatnije noža. Probojna oštećenja a1, b1, c1, d1 na dostavljenoj majici sive boje trag broj 12. zatim probojna oštećenja a2, b2 i c2 na majici tamno plave boje trag broj 12., zatim probojna oštećenja označena brojevima 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 8. na majici crne boje trag broj 12. i potkošulji oštećenja 2a, 3a i 8a, trag broj 12., čiji su opis i lokacije i fotografski prikazi dati u nalazu mehanoskopskog vještačenja odjeće, nastala su dejstvom nekog čvrstog oštrog predmeta, najvjerojatnije noža. Vještak je napomenuo da dostavljena dokumentacija, zapisnici o obdukciji tijela, te vrsti, težini povreda i mehanizmu ozljeđivanju oštećenih M.DŽ. i H.DŽ., zapisnik o vrsti i težini povreda i mehanizma ozljeđivanja optuženog H.H., sačinjeni od strane prof. dr. Zdenke Cihlarža i nalaz vještačenja optuženog H.H., sačinjen od strane dr. Zdenka Cihlarža i dr. Vede Tuće, nisu relevantni za analizu dinamike događaja s aspekta mehanoskopskih vještačenja, a također utvrđivanje mehanizma ozljeđivanja oštećenih lica i optuženog nije u domenu mehanoskopskih vještačenja. Na osnovu provedenih ispitivanja dato je i sljedeće mišljenje u pogledu dinamike događaja s mehanoskopskog aspekta, koja je dana na stranici 39. nalaza, i to komadi stakla ispred vrata na stepeništu unutar hodnika, kao i ostaci stakla u okviru ulaznih vrata kuće oštećenih M.DŽ. i H.DŽ. prikazani na fotografijama navedenim u nalazu ukazuju da je do razbijanja stakla došlo upotrebom fizičke sile ili nekog tvrdog predmeta, s tim što se utvrđivanje smjera dejstva sile, odnosno utvrđivanje s koje strane predmetno staklo razbijeno, s vanjske ili unutarnje strane, ne može utvrditi iz razloga navedenih u nalazu. Mehanička oštećenja i drugi tragovi u predjelu brave na krilu i štoku ulaznih vrata kuće oštećenih M.DŽ. i H.DŽ. prikazani na fotografijama navedenim u nalazu ukazuju da je upotrijebljen neki tvrdi metalni predmet ili alat s oštrim ili relativno oštrim ivicama radne površine, poluga, pajser, sjekira ili slično. Tragovi stopala obuće označeni kao tragovi broj 28. i 29. ukazuju da se lice koje je ostavilo navedene tragove kretalo u dvorištu kuće M.DŽ.1, gledano iz pravca kuće M.DŽ. i H.DŽ. zemljanom podlogom pored sive rešetkaste metalne ograde, zatim betonskim pločnikom u pravcu prema ulaznoj metalnoj kapiji navedene kuće M.DŽ.1. Probojna oštećenja A, A1, B, C, D, E, F, G, H, I i J na dostavljenoj marami trag broj 7. čiji su opisi i lokacije i fotografski prikazi dati u nalazu mehanoskopskog vještačenja broj 09-18/5-04-5-179/21 od 12.04.2021. godine nastala su dejstvom nekog čvrstog oštrog predmeta, najvjerojatnije noža. Probojna oštećenja a1, b1, c1, d1. na dostavljenoj majici sive boje trag broj 12., zatim probojna oštećenja a2, b2. i c2. na majici tamno plave boje trag broj 12., zatim probojna oštećenja označena brojevima 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 8. na majici crne boje trag broj 12. i potkošulji 2a, 3a i 8a. trag broj 12. čiji su opisi lokacije i fotografski prikaz dati u nalazu mehanoskopskog vještačenja istog broja, nastala su dejstvom nekog čvrstog oštrog predmeta,

najvjerovatnije noža. Vještak je ponovio da se ne može decidno izjasniti povodom toga da li se na osnovu raspoloživih tragova razbijanje stakla desilo sa unutarnje ili sa vanjske strane. Ne može isključiti mogućnost da se desilo iznutra, obzirom da keder guma ide sa unutarnje prema vanjskoj strani, međutim, opet je to nesigurno.

Na prijedlog odbrane vještak prof. dr. Vedo Tuco je sačinio svoj nalaz i mišljenje, te je u svom iskazu na glavnom pretresu dana 13.06.2023. godine naveo da je postupajući po naredbi Kantonalnog suda Tuzla, a na prijedlog odbrane, dana 07.12.2022. godine dobio pismenu naredbu u ovom predmetu u kojem je određen da kao doktor specijalista sudske medicine obavi sudsko-medicinsko vještačenje sa zadatkom da se vještačenjem utvrdi dinamika događaja, mehanizam povređivanja oštećenih M.DŽ. i H.DŽ., te optuženog H.H., prema navedenim dokazima na bazi uvida u sudski spis i dokumentaciju koja se nalazi u spisu. Vještak je koristio istu medicinsku i nemedicinsku dokumentaciju, i to: zapisnik o obdukciji mrtvog tijela M.DŽ. i H.DŽ., nalaz ljekara Hitne medicinske pomoći Doma zdravlja Teočak, koji se odnosi na H.H. od 24.12.2020. godine, nalaz ortopeda UKC Tuzla od 25.12.2020. godine, to je medicinska dokumentacija, a od nemedicinske dokumentacije na uvid je imao zapisnik o ispitivanju osumnjičenog H.H., zapisnik o uviđaju sačinjen od strane krim. policije MUP-a TK od 24.12.2020. godine, fotodokumentaciju lica mjesta događaja sačinjenu od strane krim. policije MUP-a TK od 24.12.2020.godine, fotodokumentacija obdukcije mrtvog tijela M.DŽ. i H.DŽ., zatim nalaz i mišljenje vještaka vještačenja bioloških tragova izuzetih sa lica mjesta događaja od 05.03.2021. godine, zatim nalaz i mišljenje dodatnog biološkog DNA vještačenja sa ručke ulaznih vrata podrumskih prostorija kuće M.DŽ., trag označen na licu mjesta kao pozicija 0., zatim nalaz i mišljenje DNK i mehanoskopskog vještačenja dinamike događaja mehanizma ozljeđivanja M.DŽ. i H.DŽ., kao i optuženog H.H. od 12.04.2023. godine i kolor fotografije sa prikazom povreda, naravno njih nije imao sada na uvidu, nego se služio prethodnim sadržajem vještačenja, a koje je obavljeno temeljem tih kolor fotografija. Uvažavajući kompletnu medicinsku i nemedicinsku dokumentaciju, kao i praktično sve sadržaje u spisu, proizilazi: mišljenje vještačenja bioloških tragova izuzetihsa lica mjesta događaja, sačinjeno od strane vještaka za analizu DNA Federalne uprave policije Sarajevo od 05.03.2021. godine na stranici broj 28. stoji: na sljedećem dostavljenom materijalu – pozicija 0, a zatim plahta i nož – pozicija 20, žuta jakna, zatim majica, bokserica, džemper i siva majica odnosno desni rukav – konstatovano je prisustvo tragova krvi humanog porijekla, čija količina DNK molekula nije bila dovoljna za profiliranje. Naime, iz navedenog proizilazi da je na poziciji 0., označen kao trag 1., bris sa kvake ulaznih vrata podruma kuće Dž. bilo tragova krvi humanog porijekla, ali da je količina DNK molekula bila nedovoljna za profilisanje, odnosno na strani 5. nalaza biološkog vještačenja Federalne uprave policije od 05.03.2021. godine stoji da su na poziciji 0., bris sa ručke ulaznih vrata podrumskih prostorija kuće Dž., vidljive NN nečistoće, te da je uzet cijeli bris za potrebe daljih analiza. Naime, da bi postupak izolacije DNK iz nekog biološkog materijala bio uspješan mora se raspolagati sa dovoljnom količinom uzorka tog materijala, a što u najvećoj mjeri ovisi od količine traga na licu mjesta, a posebno načina na koji je uzorak tog materijala uzet sa lica mjesta. Kako je kod navedenog uzorka materijala brisa sa kvake ulaznih podrumskih vrata količina materijala bila mala, a što proizilazi iz naprijed navedenih konstatacija iz nalaza biološkog vještačenja Federalne uprave policije od 05.03.2021. godine, nije jasno kako je tehnički uopšte bilo moguće vršiti ponovo DNK profiliranje uzorka materijala koji je izuzet sa kvake vrata podrumске prostorije, a koja izolacija DNK je već jednom prethodno rađena, da je uzet cijeli bris za potrebe analize odnosno izolaciju DNK, što bi podrazumijevalo da je navedeni nedostatan uzorak materijala prvobitno bio i potrošen.

Kada je u pitanju dalja dinamika predmetnog događaja, odnosno dešavanja u prostoru ispred ulaznih vrata na ulazu u kuću M.DŽ. i H.DŽ., uzimajući u obzir sve

relevantne činjenice, a to su izgled, raspored, količina i pozicija komada razbijenog stakla sa vanjske strane vrata tj. na betonskom pločniku, kao i količina razbijenog stakla na stepeništu, prostoru između ulaznih metalnih staklenih vrata i drvenih vrata ulaza u dnevnu sobu, rasporeda tragova krvi, oštećenja na metalnim staklenima vratima koja su prikazana na fotografijama od broja 221. do 242., fotodokumentacija lica mjesta događaja sačinjena od strane krim. policije MUP-a TK od 24.12.2020. godine, jasno se vidi da se na pločniku ispred ulaznih vrata odnosno vanjskih vrata nalazi i znatno veća količina izlomljenog stakla tih vrata, dok se manja količina izlomljenog stakla nalazi iza tih vrata u malom hodniku. Navedeno nedvojbeno ukazuje da sila koja je djelovala na staklo ulaznih vrata je djelovala iznutra odnosno da je razbijanje stakla na tim vratima izvršeno iznutra prema vani. Naime, prema zakonu fizike djelovanje sile u konkretnom slučaju prilikom udara iznutra na staklenu površinu ulaznih vrata, ta sila udara se prenosi na staklo, pri čemu komadi izlomljenog stakla poprimaju kinetičku energiju udara i kreću se u smjeru razumljivo djelovanja udara tj. u konkretnom slučaju prema vani. Na fotografijama broj 230., 232. i 233. fotodokumentacije lica mjesta jasno se vidi da je donja vanjska lajsna označena brojem 2. koja drži i fiksira vakuum staklo u okviru vrata jako i većim dijelom svoje dužine povijena prema vani, što nedvojbeno ukazuje da je sila udara na staklo djelovala iznutra prema vani. Na fotografijama broj 225., 227. i 228. odnosno 229. navedene fotodokumentacije koja prikazuje prostor ispred ulaznih metalnih staklenih vrata se vidi da se tragovi krvi odnosno tragovi crvene boje nalaze ispod stakla tj. na betonskom pločniku, ali i na samim komadima stakla. Naime, prisustvo tragova krvi ispod komada stakla na betonskom pločniku ispred ulaznih metalnih staklenih vrata, za koje tragove krvi je DNK analizom utvrđeno da nesporno pripadaju H.H., ukazuje na određeno dešavanje na tom mjestu u smislu da je isti navedene rezne rane u predjelu dlana desne šake i nadlanske strane lijeve šake najvjerojatnije zadobio prije nego što je ušao u dnevnu sobu. Također, na fotografijama broj 242., 248., 239. i 250. fotodokumentacije se jasno vidi da se tragovi krvi, što je označeno pozicijom 4. i 5. u fotodokumentaciji, za koju je DNK analizom utvrđeno da nesporno pripadaju H.H., nalaze i ispod fragmenata razbijenog stakla ulaznih vrata na pločicama stepeništa, ali i na fragmentima samog stakla, što također ukazuje na dinamiku događaja kretanja H.H., odnosno da je isti u tom prostoru krvario iz rane u predjelu desne šake prije nego što je izvršeno razbijanje stakla na ulaznim vratima, odnosno da je navedeno ozljeđivanje najvjerojatnije nastalo u tom prostoru i da se isti kretao izvana prema unutra. U prilog ovoga dodatno govori znatna količina tragova krvi sa vanjske strane drvenih vrata iznad metalne ručke, kao i samoj metalnoj ručki tih vrata, to su drvena vrata koja se nalaze na ulazu u dnevnu sobu, gdje je DNK analizom utvrđeno da dominantno pripadaju H.H., pozicija broj 6., odnosno fotografije u fotodokumentaciji broj 244., 245., 246., 247., 252., 253., 254. i 255. ukazuju da je isti desnom i lijevom šakom kontaminirao navedene površine vrata otvarajući ih prema unutra, dok se sa unutrašnje strane tih vrata tj. strane vrata koja je okrenuta prema dnevnoj sobi, ne nalaze bilo kakvi tragovi krvi ili drugi slični tragovi. Naime, lokalizacija ovih tragova krvi – predio kvake sa vanjske strane i izvan kvake, na drvenom dijelu vrata, to je pozicija broj 6., je takva da nije praktično ni životno da prilikom izlaska i otvaranja vrata iz dnevne sobe sa unutrašnje strane vrata nema nikakvih bioloških tragova. Sve naprijed navedeno ukazuje da je H.H. navedene rezne rane u predjelu dlana desne šake i nadlanske strane lijeve šake, najvjerojatnije zadobio prije nego što je ušao u dnevnu sobu, u prostoru ispred ulaznih metalnih staklenih vrata u kuću M.DŽ., a moguće je i u malom hodniku, prostoru između ulaznih metalnih staklenih vrata i drvenih smeđih vrata ulaza u dnevnu sobu, odnosno mogle su nastati mehanizmom dvokratnog djelovanja pritiska i tangencionalnim povlačenjem oštrice sječiva noža, ali isto tako mehanizmom jednokratnog djelovanja tj. pritiska i tangencionalno povlačenja oštrice sječiva noža, uz nepotpuno izvlačenje noža iz prvobitne rezne rane i njegovo ponovno

uvlačenje u prostor zatvorenog dlana desne šake, te jednokratno na predio nadlanske strane lijeve šake. Naime, u praksi lokalizacija ovakvih povreda ukazuje na odbrambeno ponašanje povrijeđenog odnosno nastaje najčešće kada se napadnuta osoba brani, hvatajući dlanom šake za povredno sredstvo, u konkretnom slučaju za nož i postavljanje šake i ruke ispred noža, sa ciljem da se zaštiti glava, gornji i drugi dijelovi tijela od eventualnog povređivanja. Uzimajući u obzir lokalizaciju, raspored i karakteristike tragova krvi unutar dnevnog boravka, tragovi krvi označenih brojem odnosno pozicijom 7. i 8. u predjelu plahte, na sećiji gornjeg dijela naslona sećije, jastučnice, koji tragovi krvi su u obliku velikih mrljastih tragova tzv. lokve krvi, kao i tragovi krvi na zidu iznad sećije u vidu prskotina krvi, DNK analizom je potvrđeno da iste pripadaju H.DŽ., ukazuje da se ista u trenutku zadobijanja povreda nalazila na dijelu sećije koji se nalazi lijevo od ulaznih drvenih vrata u dnevnoj sobi, najvjerovatnije u sjedećem položaju, kada i zadobiva prve povrede, i to one u predjelu glave i vrata ubodima nekim mehaničkim oštrim izduženim sredstvom, a što je mogao da bude i nož, nakon čega ista pada na sjedalni dio sećije, i to svojom desnom bočnom stranom lica i tijela, u kojem trenutku i nastaje većina preostalih povreda. Iz zapisnika o sudsko-medicinskoj obdukciji i fotodokumentacije mrtvog tijela H.DŽ. vidljivo je da su povrede, odnosno ubodine kod H.DŽ. isključivo lokalizovane sa lijeve strane lobanjskog i ličnog dijela glave, predjela vrata, trupa, predjela desnog ramena, kao i da je smjer pružanja ubodnih kanala kod većine ubodnih rana od lijevo-gore, prema nadolje, naprijed, unutra i udesno, što ukazuje da je povredilac desno, odnosno da je povrede nanijela osoba koja je nož u tom trenutku držala u svojoj desnoj šaci. Pod pretpostavkom da je predmetni nož, ili bilo koji drugi nož, prilikom nanošenja povreda H.DŽ. držan na način da je držeći dlanskom stranom desne šake za dršku noža, pri čemu bi oštrica sječiva noža bila okrenuta ka nadole, a poledina noža odnosno hrbat nagore i da je prilikom zadavanja ubodina u predjelu tjemenog dijela glave lijevo, sa oštećenjem kosti tog dijela glave, a to su povrede pod rednim brojem 1. 2. i 4. zapisnika o sudsko-medicinskoj obdukciji H.DŽ., što bi ujedno podrazumijevalo da su ove povrede nastale snagom zamaha jakog intenziteta, te da je došlo do proklizavanja dlana desne šake preko oštrice sječiva noža. Lokalizacija takve povrede bila bi u nivou dlanske strane gornjih članaka desne šake odnosno prstiju, a početak takve rane bio bi u nivou vanjskog ruba kažiprsta desne šake, u slučaju da je oštrica sječiva noža bila okrenuta nadole. Početak takve rane bio bi u nivou vanjskog ruba desne šake, a ne u središnjem dijelu dlana te šake odnosno u onom dijelu šake gdje je rana bila na dlanu kod H.H. Također, u situaciji da je predmet držan u dlanu desne šake, pri čemu je oštrica sječiva okrenuta nagore, a poledina noža nadole, rezna rana bi bila lokalizovana u blizini, tu bi bio ujedno i početak te rezne rane, a što je praktično i utvrđeno kod optuženog H.H. tj. da se rezna rana nalazi u središnjem dijelu dlana desne šake, koja polazi u nivou između kažiprsta i srednjeg prsta te šake. U prilog ovome govore izgled i karakteristike same rezne rane koju je isti praktično zadobio, kako je to navedeno u samom nalazu i mišljenju. U daljoj dinamici predmetnog događaja, u pogledu povreda koje je kritične prilike zadobio M.DŽ., može se utvrditi, obzirom na lokalizaciju povreda i tragova krvi, da je isti bio okrenut svojom lijevom stranom tijela prema povrediocu, kada je najvjerovatnije prvo zadobio povredu u predjelu glave, a to su tragovi krvi na naslonu sećije označeni pozicijom 9., fotografija 279. i 280., nakon čega oštećeni najvjerovatnije ustaje i pruža otpor povrediocu, pokušavajući da svojim šakama uhvati za povredno sredstvo – nož ili nožu slično povredno sredstvo, u kojem trenutku i nastaju povrede u predjelu dlanske strane palca i srednjeg prsta desne šake, koje su navedene i opisane u zapisniku o obdukciji pod rednim brojem 14. i 15., fotografije sa obdukcije broj 58., 59., 60., 61. i 62. Povreda lijevog ramena u vidu preloma unutarnjeg okrajka lijeve ključne kosti je najvjerovatnije nastala prilikom pada, odnosno indirektnim mehanizmom, kontaktiranjem lijevim ramenom o neku tvrdu prepreku ili podlogu. Povrede tjemenog dijela glave lijevo i desno kod M.DŽ. sa

oštećenjem i probijanjem koštanog dijela lobanje, odnosno povrede pod rednim brojem 6. i 7. zapisnika o obdukciji, su nastale zamahom snage jakog intenziteta, isključuje se praktična i teoretska mogućnost za nastanak povreda dlana desne šake H.H. prilikom nanošenja povreda pod rednim brojem 6. i 7. M.Dž. iz naprijed navedenih opisanih razloga, kao i kod H.Dž., uzimajući u obzir prije svega lokalizaciju oštrice sječiva u navedenim mogućnostima. Uz predočavanje kuhinjskog noža, koji je vještak donio radi prezentovanja cjelokupnog događaja, vještak je pojasnio da pod uslovom da je optuženi nož držao nož u svojoj ruci u horizontalnom položaju, okrenutim prema gore, sa oštricom sječiva okrenutom prema dole i da isti vrši ubadanje, obzirom da je optuženi dešnjak, osoba koja to nanosi i da dolazi u tom trenutku usred udara u lobanju, do naglog zaustavljanja noža i ruka proklizava preko sječiva i praktično povreda nastaje u predjelu vanjskog dijela prstiju i rana bi polazila od palca, kažiprsta i išla bi preko kože drugog, trećeg i četvrtog prsta, ali ne bi mogla ići u dlanskom dijelu, kako je to registrovano kod H.H., ni teoretski, a ni praktično. Pod pretpostavkom da je nož držan u poziciji da je oštrica sječiva okrenuta nagore, hrbat noža na dole i da se vrši to vaganje, pozicija oštrice sječiva noža, koja se nalazi u predjelu korijena palca i kada se udari u nešto tvrdo, praktično šaka klizne preko tog dijela, onda bi rana išla od ruba i praktično bi išla preko uzvišenja palčanog dijela ili ispod njega, a nikako ne bi mogla ići u tom dijelu. Dakle, mehanizam nastanka preostalih povreda kod H.H. bi bio sljedeći: rezna rana na nadlanskoj strani lijeve šake, nastala pritiskom i tangencijalnim povlačenjem nekog tvrdog mehaničkog sredstva, uže kontaktne površine oštrog ruba, a što u konkretnom slučaju moga biti nož ili nožu sličnom sredstvu. Također, kao i kod prethodne rezne rane u predjelu dlana desne šake, i kod ove lokalizacije je takva da u praksi najčešće ovakve povrede predstavljaju odbrambene povrede, a nastaju u situaciji kada se osoba brani na način da postavlja svoju ruku ispred sebe i nadolazećeg povrednog sredstva, a u cilju da zaštiti glavu i gornje dijelove tijela od mogućeg povređivanja. Naime, pod pretpostavkom da je navedena povreda nastala u trenutku razbijanja predmetnog stakla na ulaznim vratima, bilo bi za očekivati da se ovakva povreda nalazi na nadlanskoj strani u nivou gornjeg članaka prstiju lijeve šake. Obzirom da se kod optuženog, rana nalazi u nivou gornjih članaka prstiju lijeve šake, jer je praktično da se razbijanje stakla uradi stisnutom šakom odnosno pesnicom. Rezna rana na prednjoj strani središnjeg dijela lijeve potkoljenice, nastala je mehanizmom pritiska i tangencijalnim prevlačenjem nekog mehaničkog sredstva uže kontaktne površine oštrog ruba, moguće djelovanjem ruba stakla razbijenih vrata. Ogrebotina kože na nadlanskoj strani desne šake je takođe nastala djelovanjem i pritiskom, i to tangencijalno preko površine kože tog dijela desne šake, nekog mehaničkog sredstva uže kontaktne površine, moguće šiljka ili oštrice sječiva noža. Obzirom na lokalizaciju ovakve povrede, a što je na nadlanskoj strani desne šake, u praksi najčešće su odbrambenog porijekla. Ubodna rana u gornjem dijelu stražnje strane lijeve lopatice je povreda koja je nastala djelovanjem odnosno ubadanjem nekog tvrdog mehaničkog sredstva zašiljenog vrha ili oštrog ruba, u konkretnom slučaju moguće ubadanjem vrha noža u smjeru uzdužne cjeline. Vrsta i lokalizacija ovakve povrede u praksi također ima obilježje odbrambene povrede, koja nastaje po istom principu i mehanizmu kao i ona dlanskoj strani desne šake i dlanskoj strani lijeve šake. Nagnječno-razderna rana u predjelu lijevog koljena kod H.H., koja je bila po opisu iz medicinske dokumentacije dužine oko 1 cm, je nastala djelovanjem tupine nekog tvrdog mehaničkog sredstva na predio lijevog koljena, odnosno sa udarom tog dijela lijeve noge sa istom tako nekom čvrstom preprekom ili podlogom. Vještak je naveo da uzimajući u obzir izgled i karakteristike rane, a može se vidjeti, prije svega iz fotografija koje su bile ustupljene, da se radi o reznoj rani koja zadire duboko u potkožna meka tkiva i koja je, po obimu i tragova krvi, koji su pronađeni na licu mjesta događaja, ali i izvan mjesta događaja, obzirom da je optuženi obimno krvario, koja rana stvara jake bolove i praktično po mišljenju vještaka, malo vjerovatno,

gotovo nikako da bi neko ko je zadobio takvu povredu, mogao ići dalje na nanošenje povreda bilo kome.

Prilikom ispitivanja vještaka od strane tužioca Tužilaštva TK vještak je naveo da je prilikom izrade na uvid imao DNK nalaze Federalne uprave policije biološkog vještačenja, i Elme Karahasanović i Muvedete Sarajlić, te da je pri sačinjavanju svog nalaza imao uvid u njihove nalaze od 05.03. i zadnji od 12.04., ali da kao i za sve druge elemente iz spisa koje je imao na uvid, uzima sa određenom rezervom.

Na pitanje branioca optuženog za koju povredu vještak smatra da je bila smrtonosna za smrt H.DŽ., vještak je skrenuo pažnju na neke stvari u pogledu povreda koje su u pitanju kod H.DŽ. Naveo je da vještak koji je obavio obdukciju i koji je sačinio nalaz u svom mišljenju u zapisniku o obdukciji povredu broj 23. koja se nalazi u pregledu unutarnjeg dijela lijeve ključne kosti koja prodire u grudni koš, presijeca drugo rebro i ulazi praktično u prostor grudne šupljine, konstatuje da je na toj lijevoj potključnoj veni postojalo oštećenje i da je uzrok smrti ustvari zračna embolija srca. To bi praktično značilo da je zrak ušao kroz otvor na veni koja je promjera kao prst i da je ušao u desno srce i zaustavio rad srca. Međutim, sporno je to što je H.DŽ. imala povredu potključne vene, zbog čega ona ne bi živjela deset i po sati, nego sat vremena i preminula, tako da ne bi ni došla do UKC-a, nego bi iskrvarila i taj uzrok smrti je jako simptomatičan, te vještak odgovorno tvrdi da H.DŽ. ne bi ostala živa da je došlo do otvaranja lijeve potključne vene u sklopu povrede 23. Ono što je također važno i bitno jeste to da je vještak Zdenko Cihlarž radio tzv. probu probijanja srca u vodi, koja voda se naspe u srčanu kesu i srce pliva u vodi, te se lagano probija desno srce vodom, ako se pojave mjehurići zraka, to bi ustvari ukazivalo na prisustvo zraka u srcu i kao da je zračna embolija. Međutim, taj pokus je nesiguran iz praktičnih razloga što je skoro nemoguće izvršiti probijanje, a da se ne vrši pomijeranje, da se ne uzburka tečnost u srčanoj kesu i da se ne pojavi koji mjehurić. Vještak se izjasnio da prema njegovom mišljenju povreda broj 23. nije povreda koja je uzrokovala smrt H.DŽ., te da ne zna od čega je ona ustvari umrla, u smislu da on nije radio obdukciju, zbog čega tvrdi da povreda broj 23. nije uzrok smrti, jer bi H.DŽ. iskrvarila sa takvom povredom. H.DŽ. je na UKC-u rađen CT vrata i da je ta povreda konstatovana ubrzo bi bila urađena intervencija, ušli bi venu, praktično umrla bi za sat vremena od iskrvarenja, a i vještak Zdenko Cihlarž je u zapisniku o obdukciji konstatovao da u lijevom prsištu nema krvi niti stranog sadržaja, što praktično znači da ta vena nije ni oštećena, jer da je oštećena iskrvarila bi i dijelom vani, a i dijelom u samom prsištu, pa bi imali krv u prsištu, odnosno lijevoj grudnoj šupljini. Po mišljenju ovog vještaka nijedna povreda nije uzrokovala smrt H.DŽ..

Vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž je nakon saslušanja vještaka prof. dr. Vede Tuće vezano za obavljena sudskomedicinska vještačenja, ponovo pozvan na glavni pretres dana 14.06.2023. godine, obzirom da se ukazala potreba za postavljanjem nekoliko dodatnih pitanja, a sve u cilju razjašnjenja situacije u vezi ozljeda oštećenih koje je vještačio. Na upit suda koja od svih nalazom utvrđenih 37 povreda na tijelu H.DŽ. je ona koja je po njemu uzrokovala smrt H.DŽ., vještak je potvrdio da je to povreda pod brojem 23., odnosno povreda tipa ubodine koja je bila lokalizovana u lijevom ključnjačnom predjelu i u sklopu koje je došlo i do oštećenja stijenke lijeve potključne vene, s napomenom da se ova rana ubodina završila u zjapu gornjeg dijela lijeve grudne duplje, te je potvrdio da je to jedina ozljeda od brojnih ozljeda oštećene H.DŽ. koja je smrtonosna. Na upit suda da li takva ozljeda vene prouzrokuje krvarenje, naročito da li se radi o jačem ili slabijem krvarenju, te da li osoba od te ozljede može iskrvariti, vještak je naveo da u konkretnom slučaju venska ili gasna embolija predstavlja dospijevanje vazduha u dovoljnoj količini i blokiranje krvotoka, odnosno emboliju koja može biti venska ili arterijska, zavisno od toga u koji krvni sud dospije zrak. U konkretnom slučaju u pitanju je zračna venska embolija. Ona nastaje kada

vazduh dospijeva putem vene, a da bi se to dogodilo neophodno je da budu ispunjeni neki uslovi, a to su, prvo da je vena ozljedom otvorena, to može biti operativnim zahvatom, a u konkretnom slučaju je u pitanju ozljeda, odnosno da ista manje - više zjapi, zatim da je otvor tako oštećene vene pristupačan vazduhu, odnosno pozitivnom vanjskom atmosferskom pritisku, iz razloga što u veni tada treba da vlada negativni pritisak. Pod ovim uslovima, dakle prethodno navedena tri glavna uslova, kod vena koje se nalaze blizu srca, a to su vene vrata, konkretno baš u ključnjačnom predjelu posebno, ali to mogu biti i vene tvrde moždane ovojnice ili neke druge, ali naročito u fazi aspiracije, odnosno udisanja zraka, kada se povećava negativni pritisak u tim venama, a pošto je njihov zjap dostupan vanjskom atmosferskom pritisku dolazi do „usisavanja“ zraka u zjap te vene. Konkretno je to lijeva potključna vena. Navedeni uslovi se uglavnom događaju kod većih vena, a vena subclavia sinistra ili lijeva potključna vena je baš takva, otprilike tolikog promjera i fiksirana je za donju stranu ključne kosti, kao što je to i u konkretnom slučaju. Prema tome, kada se ispune navedena tri uslova, posebno kod vena kao što je vena subclavia sinistra nastanak i manifestacije koje će da nastanu kao posljedica svega toga će da zavise od količine i brzine ulaska vazduha. Količina neophodna za nastanak venske embolije desnog srca, po različitim autorima je različita. Neki kažu da je dovoljno 10 do 20 mililitara vazduha, neki autori kažu da je to dovoljno 20, 40 do 100 ili 150 mililitara, neki čak govore i do 1.600 mililitara zraka, a obično većina autora se slaže da je ta količina usisanog zraka negdje između 100 i 150 mililitara. Dospijevanje vazduha u desno srce, jer ta vena dovodi u normalnim uslovima krv iz gornjih udova, iz glave u desno srce, a odatle ide u pluća gdje se oksigenira i onda ide u lijevu polovicu srca, pa dalje u krvotok, znači dospijevanjem vazduha u srce dolazi do prekida krvotoka uslijed širenja u dijastoli, kada se srce širi i skupljan u fazi sistole, u fazi skupljanja srca koje radi normalno, što može da ima za posljedicu fibrilaciju komora, a što je vrlo opasna stvar. Nekada može da dođe i do asistolije, do prestanka rada srca, a ta količina zraka koja dospije u desnu polovicu srca zavisno od brzine ulaska, koja zavisi od više faktora, prije svega od količine unijetog zraka, dovodi do stvaranja mjehura ili balona, ili u množini ili jednog većeg ili manjeg, koji blokiraju protok krvi u desnoj polovici srca, drugim riječima onemogućavaju u manjoj ili većoj mjeri, zavisno od veličine tog balona, kretanje krvi u pluća iz desne komore. Znači, nastaje blokada protoka krvi iz desne srčane komore u plućnu arteriju ovim mjehurima zraka. Kada to nastane klinički se nekada može čuti, ako se obrati pažnja normalno, jedan poseban zvuk kao mrmor, to liči na šum mlinskog točka, otprilike tako. Kada je u pitanju krvarenje, odnosno da li ovakva povreda može dovesti do iskrvarenja, vještak je naveo da nema niti jednog anatološkog znaka koji bi ukazivao na iskrvarenje. S druge strane, ako bi bilo krvarenje iz ovako povrijeđene vene, znači zrak se usisava, nema isticanja krvi vani, ta rana je tada, ako je i krvarila, minimalno je krvarila, ali ako je ona zaista krvarila i dovelo do smrti krvarenjem zašto nema krvi u lijevoj grudnoj duplji gdje je ostvorena komunikacija, dakle toga nema. Znači nepobitno je ovdje i onom metodom koju je vještak primijenio dokazano je da se radi o desnoj venskoj emboliji srca, a koja je jedino mogla da nastane uslijed povrede i ni od čega drugog. Ta metoda dokazivanja vazdušne embolije desnog srca se u čitavom svijetu radi na način kako je i vještak uradio, a kada je radio obdukciju prije tzv. opita, kada se srce u cjelosti potopi u srčanu kesu koja se napuni hladnom vodom do vrha, pa se obdukcionim nožem probadaju šupljine, konkretno desna komora, gdje se pojavljuju mjehuri, a koje je vještak vidio i istovremeno pozvao krim. tehničara da snimi taj momenat. Naveo je da je taj opit uradio iz razloga što kada je radio vanjski pregled, već je ustanovio povrede na lijevoj strani vrata i tada je posumnjao da bi moglo da dođe do svega što je i potvrdio tim nalazom. Navedenim opitom se jedino može utvrditi ovakva smrt i prihvaćen je na svjetskom nivou, ali da postoje tvrdnje da se treba dokazati prisustvo tih mjehura ili mjehurića u srcu, a ukoliko se ovaj ogled izvrši, oni će izaći jer njih nema normalno. Prezentujući fotografije 164.

i 163. vještak je pokazao gdje je vršio te ubode na desnoj komori srca, te je pojasnio da na pitanje suda vezano za krvarenje, odgovor je da nije ni moglo da bude krvarenja, jer se zrak usisava i onda se postavlja pitanje zašto je proteklo vrijeme oko 10 i po sati da je došlo do smrti. Kada se analizira sve što je vještak rekao vezano za količinu zraka, nepoznata je količina zraka koja je dospjela, da li je to mala, može biti minimalna 10 do 20 mililitara, može i maksimalno i do 1.600 mililitara, a sve to vrijeme žena diše. Obzirom da postoji aspiracija i ekspiracija dijastrala i u tome vremenu u dijastralu ulazi zrak, a na drugome izlazi, tako da je to moglo da traje koliko je trajalo, oko 10 i po sati od nanošenja povrede.

Na upit tužioca Tužilaštva TK da, obzirom da je vještak utvrdio da je uzrok smrti vazdušna embolija desnog dijela srca a povrede su bile na lijevoj strani, tačnije povreda pod brojem 23., ubodna rana lijevoj ključnjačnog predjela otvora u koži, kako je moguće da se radi o vazdušnoj emboliji desnog dijela srca, ako je ozljeda na lijevoj, vještak je naveo da sva venska krv od gornjeg dijela ide u desnu polovicu srca, to nema veze da li je povreda na lijevoj ili na desnoj strani.

Prilikom ispitivanja od strane branioca optuženog, na pitanje da li je moguće da zrak uđe kroz kožu, potkožu i mišiće, kroz ranu koja je hirurški zašivena, vještak je naveo da ovisi o tome je li rana zašivena, koliko i kako je zašivena, ali da njemu to nije poznato.

Nakon što je iznio sadržaj iskaza svjedoka i vještaka koji su ispitani na glavnom pretresu, kao i iskaz tada osumnjičenog H.H. kojeg je dao u istrazi, sud će u nastavku izvršiti analizu i ocjenu ovih dokaza:

Nesporno je da su dana 23.12.2020. godine između 22 i 23 sata u naselju Krstac, Mrazovići bb, općina Teočak u svojoj porodičnoj kući teško ozlijeđeni supružnici H.DŽ. i M.DŽ. mnogobrojnim ubodima nožem, što proizilazi iz iskaza saslušanih svjedoka, zapisnika o uviđaju i provedenih vještačenja, te da je oštećena H.DŽ. od posljedica tih ozljeda preminula.

Sud je prihvatio iskaz svjedoka oštećene N.DŽ. kao vjerodostojan, jer je iskaz svjedokinje logičan i uvjerljiv i koincidira sa drugim provedenim dokazima, a naročito onim koji potvrđuju boravak optuženog H.H. u kući oštećenih H.DŽ. i M.DŽ., a pažnju joj je skrenula buka u kući njenih roditelja i činjenica da je u podrumu kuće njenih roditelja gorilo svjetlo i podrum je bio otvoren, a zna da su prethodno na podrumu bila zatvorena vrata i ugašeno svjetlo jer je bila kod roditelja do otprilike 22 sata kada su oni krenuli da legnu. Dakle, iskazom ove svjedokinje je potvrđeno da su oštećeni H.DŽ. i M.DŽ. otišli na spavanje oko 22 sata. Pošto joj je sve to bilo sumnjivo svjedokinja je otišla do kuće svojih roditelja i kada je prišla vidjela je razbijeno staklo ulaznih vrata i u blizini kuće je vidjela optuženog H.H. koji je pokušavao pobjeći i koji se zbunio u momentu kada ju je vidio, a dobro ga poznaje jer mu je bila razredna nastavnica u osnovnoj školi. Bitno je istaći da je svjedokinja navela da je primijetila da je optuženi bio izgubljen i nije znao u kom pravcu će pobjeći, a nakon što mu se obratila i pitala ga „Šta si to uradio?“, optuženi je odmahnuo rukom i maršnuo je, te da je svugdje vidjela tragove krvi, kao i to da je tom prilikom optuženi bio u žutoj jakni sa kapom, a takva jakna je privremeno oduzeta od optuženog od strane policije, kako to proizilazi iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta i zapisnika o dobrovoljnoj predaji predmeta Policijske uprave Kalesija OKP broj 08-06/8-1-105/20 od 24.12.2020. godine, čime je u tom dijelu potvrđen iskaz svjedoka oštećene. Bitno je istaći i navode svjedokinje da je zatekla zaključana ulazna vrata kuće njenih roditelja iako oni nikad nisu zaključavali ta vrata, a ključ od ulaznih vrata nikad nije pronađen, što koincidira sa navodima drugih svjedoka, prvenstveno pripadnika policije i službe hitne medicinske pomoći, koji su potvrdili da su ulazna vrata kuće bila zaključana i da su ih morali nasilno

otvoriti kako bi ušli. Također je potrebno istaći i navode svjedokinje da joj je snaha S.DŽ. rekla da je optuženi taj dan bio na svadbi, što je on sam potvrdio, kao i više drugih svjedoka, te je navela da je tada na svadbi imao konstantno čakiju sa sobom kojom je otvarao piće, jer nije bilo konobara za usluživanje.

Svjedok A.DŽ. je slično kao oštećena N.DŽ. u svom iskazu naveo da je kritične prilike čuo buku tj. lom stakla i da je otvorio prozor i vidio oštećenu N.DŽ. kako pali svjetlo i izlazi na dvorište, i takođe je vidio jednu osobu koja je imala kapuljaču žute boje kojeg očito nije uspio prepoznati, i kada je N.DŽ. pitala to lice "Šta je ovo?" isti ju je maršnuo. Svjedok je potvrdio da su morali odvaljivati ulazna vrata kuće roditelja svjedokinje N.DŽ. kako bi ušli policajci i medicinari, a na upit suda je svjedok potvrdio da je kritične prilike bila solidna vidljivost vani, što potvrđuje da je svjedokinja N.DŽ. tom prilikom mogla prepoznati optuženog, kojeg je odranije poznavala. Sud je prihvatio i iskaz svjedoka A.DŽ. kao vjerodostojan, jer je uvjerljiv i podudaran sa iskazom oštećene N.DŽ., ali istovremeno iskaz svjedoka A.DŽ. potvrđuje vjerodostojnost iskaza oštećene N.DŽ.

Svjedok oštećeni N.DŽ.1, sin oštećenih M.DŽ. i H.DŽ. i brat svjedoka oštećene N.DŽ., živi u Sarajevu, tako da kritične prilike nije bio u blizini događaja koji je predmet optužbe, već su ga obavijestili o tome šta se dogodilo, tako da ovaj svjedok u svom iskazu ne navodi bilo kakve okolnosti događaja, jer mu nije ni prisustvovao, a iz iskaza ovog svjedoka je potrebno istaći navode da su mu sestra i majka pričale da su ispod saksije sa cvijećem počele da se pojavljuju poruke bezobraznog sadržaja, a sestra N.DŽ. mu je rekla da sumnja na najmlađeg sina porodice H., kojem je kao i ostaloj braći H. bila nastavnica u školi, a inače je stroga pa pretpostavlja da je to bilo zbog toga, kao i navode ovog svjedoka da mu je njegov otac M.DŽ. pričao da su mu nestali ključevi od kuće dva mjeseca prije ovog događaja i da je sumnjao na brata optuženog jer ga je vidio u susjednom dvorištu, iz kojih navoda proizilazi da je njegova porodica odranije sumnjala na loš odnos pojedinih članova porodice optuženog prema njima. Sud je prihvatio i iskaz svjedoka oštećenog N.DŽ.1 kao vjerodostojan, jer nema razloga da u njega sumnja.

Svjedok N.H., koji je zaposlen u Domu zdravlja Teočak, je u svom iskazu potvrdio da je od N.DŽ. dobio poziv da su njeni roditelji povrijeđeni i uputio se sa timom na lice mjesta, da je, kada su došli, iz kuće čuo jauke, te iako mu je M.DŽ. rekao da ulazna vrata nisu zaključana ista su bila zaključana i morali su ih razvaliti, što potvrđuje iskaz oštećene N.DŽ. da se ulazna vrata kuće njenih roditelja nisu zaključavala, kako je tada M.DŽ. rekao svjedoku N.H. Dakle, svjedok N.H. je jedan od svjedoka koji su kritične prilike nakon nasilnog otvaranja ulaznih vrata kuće u istoj zatekli prekrivene krvlju H.DŽ. i M.DŽ., koje su prevezli sanitetom radi pružanja medicinske pomoći. Bitno je istaći i navode ovog svjedoka da ga je u jednom momentu pozvao i otac optuženog da optuženom ukažu pomoć, te da su se stoga zaustavili pored njihove kuće, u kojoj je svjedok zatekao optuženog kome su ruke bile zamotane u peškir, a kada je odmotao peškir vidio je posjekotine na obje ruke. Sud je prihvatio iskaz svjedoka N.H. jer je jasan i podudaran sa ostalim provedenim dokazima kojima su potvrđeni nasilni ulazak u kuću oštećenih M.DŽ. i H.DŽ. radi ukazivanja pomoći i posjekotine koje je kritične prilike zadobio optuženi.

Slično je potvrdio i svjedok S.K., koji je zaposlen kao vozač saniteta u Domu zdravlja Teočak, koji je na mjesto događaja došao zajedno sa svjedokom N.H., te je i ovaj svjedok potvrdio da su ulazna vrata kuće bila zaključana i da su ih morali nasilno otvarati kako bi ušli te u tom smislu navodi da je policajac D.M. sjekirom razbio ulazna vrata, a bitno je istaći da je ovaj svjedok potvrdio i da su ulazna vrata bila razbijena, pri čemu očito misli na razbijeno staklo, ali je ovaj svjedok, osim što je potvrdio da je

u prostoriji u kojoj su zatečeni H.Dž. i M.Dž. bilo posvuda krvi, također potvrdio da je u toj prostoriji primijetio i tragove premetačine, iz čega proizilazi da je počinitelj djela u toj prostoriji nešto tražio. Također je bitno istaći i navode ovog svjedoka da mu je oštećeni M.Dž. rekao da ih je neko u kapuljači napao, a svjedok A.Dž. je u svom iskazu naveo da je optuženi kritične prilike, kada ga je vidio u blizini kuće oštećenih M.Dž. i H.Dž., imao kapuljaču na glavi. Ovaj svjedok je također potvrdio i da je podrum kuće zatečen otvoren i da je u podrumu sve bilo razbacano, što također upućuje na premetačinu, a što je potvrđeno i zapisnikom o uviđaju, te je sud prihvatio iskaz ovog svjedoka kao vjerodostojan.

Svjedok B.H. je bio rukovodilac smjene u Policijskoj stanici Teočak kada se događaj desio i potvrdio je u svom iskazu da je nakon što je obaviješten o istom na lice mjesta uputio policijsku patrolu u sastavu F.M. i D.M., a i sam je došao na lice mjesta i zajedno sa ostalim policijskim službenicima obezbijedio tragove izvršenog djela. Svjedok je potvrdio da je na ulaznim vratima kuće H.Dž. i M.Dž. bilo razbijeno staklo, a da su stvari bile razbacane, a optuženog je vidio ujutro kada je došao u Policijsku stanicu u svojstvu oštećenog, obzirom da je i on zadobio povredu i ruke su mu bile zamotane u zavoje, i tom prilikom je bio nervozan i drhtao je. Svjedoci D.M. i F.M. su u svojim iskazima potvrdili da su kao patrola upućeni na mjesto događaja kritične prilike, da su uočili tragove krvi i razbijeno staklo na ulaznim vratima porodične kuće M.Dž., da su vrata od podruma kuće bila otvorena i stvari isprevtane, te da su ulazna vrata kuće bila zaključana pa su ih morali razvaliti sjekirom kako bi pružili pomoć oštećenim M.Dž. i H.Dž. koji su dozivali pomoć, pa su zajedno sa medicinarima Službe hitne pomoći ušli u njihovu kuću i zatekli su ih povrijeđene sa vidnim povredama po čitavom tijelu, a u prostoriji u kojoj su boravili bilo je krvi posvuda.

Svjedok R.T., koji je također policijski službenik policijske stanice Teočak, je također bio na mjestu događaja sa ostalim svjedocima policijskim službenicima i također potvrdio da je uočio veću količinu krvi i razbijeno staklo od ulaznih vrata, a svjedok je prateći tragove krvi od kuće oštećenih kroz pojedina dvorišta i ponovni izlazak na put vidio da tragovi krvi vode do kuće H.H.1, i to do ulaznih vrata kuće. Kada je ušao u njihovu kuću optuženi mu je rekao da ga je neko nepoznato lice napalo sa nožem i bile su mu ozljeđene ruke, a navedene ozljede optuženog potvrdio je u svom iskazu i svjedok D.M., koji je također došao ispred kuće optuženog, gdje su još bile i njegove kolege I.Z. i R.T.

Sud je prihvatio iskaze svjedoka B.H., D.M., F.M. i R.T. kao vjerodostojne, jer su svjedoci na sličan način opisali kako su saznali za događaj koji je predmet optužbe i koja su bila njihova zapažanja na mjestu događaja, a njihovi iskazi odgovaraju i iskazima drugih svjedoka koji su tada bili na licu mjesta npr. svjedoka N.H., kao i tragovima pronađenim na licu mjesta koji su konstatovani u zapisniku o uviđaju sa pratećom fotodokumentacijom, gdje su konstatovani i zabilježeni određeni detalji na koje svjedoci ukazuju u svojim iskazima npr. razbijeno staklo na ulaznim vratima kuće, brojni tragovi krvi u kući itd., a svjedoci su tom prilikom postupali kao policijski službenici Policijske stanice Teočak.

Svjedok E.K. je zaposlenik JZU UKC Tuzla koji je opisao dovođenje oštećene H.Dž. i njen smještaj u JZU UKC Tuzla, i sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka jer se radi o nespornim činjenicama.

U svom iskazu svjedok B.Dž. je potvrdio da mu se jednom prilikom M.Dž. žalio da su mu nestali svi ključevi od kuće i da je posumnjao na malog E.H. jer ga je tog dana kad su nestali ključevi vidio u susjednom dvorištu, a što je u svom iskazu naveo

i svjedok N.Dž.1 da mu je M.Dž. isto to rekao. Bitno je istaći i navode ovog svjedoka da je čuo od nekih komšija da je optuženi oštetio njihove ograde, ali da to nije ništa prijavljeno kako se ne bi zamjerali sa roditeljima optuženog, kao i navode svjedoka da je čuo da je te večeri optuženi u kafiću u kojem je bio sa B.H. i S.H. popio tri piva i jedan „Jeger“ (piće Jägermeister), te je sud prihvatio iskaz ovog svjedoka jer je podudaran i sa iskazima drugih svjedoka koji su se izjašnjavali o boravku optuženog u kafiću „Exit“ i nestanku ključeva M.Dž.

Naime, svjedok A.Dž. je kritične prilike radio drugu smjenu kao konobar u kafe baru „Exit“ i potvrdio da je optuženi došao u taj kafić otprilike oko 22 sata, da je bio u žutoj jakni i da je već bio pod uticajem alkohola, da se ponašao hiperaktivno i bio je malo agresivan te da je u kafiću popio tri piva i jedan „jeger“, a šanker u kafiću je tom prilikom bio svjedok M.I., koji je također naveo da je optuženi bio u pripitom stanju i da je bio u žutoj jakni, ali je ovaj svjedok naveo da se optuženi nije ponašao agresivno. Tom prilikom su u kafiću u društvu sa optuženim bili svjedoci B.H. i S.H., pa je svjedok S.H. u svom iskazu naveo da je optuženi u kafić došao između 21,15 i 21,30 sati, da je optuženi došao u kafić pod uticajem alkohola te da je u kafiću, koliko se sjeća, popio tri piva od 0,25 l i dva „jegera“ i da se, iako se na njemu vidjelo da je pijan, normalno ponašao i nije se svađao ni s kim, pa je sud prihvatio iskaze navedenih svjedoka jer su svjedoci slično opisali boravak optuženog u kafiću „Exit“ kritične prilike, te su svjedok S.H. i svjedok A.Dž. potvrdili da je optuženi neposredno prije izlaska iz objekta popio pivo naskap, a samo je svjedok A.Dž. naveo da se optuženi ponašao agresivno, dok druga dva svjedoka to nisu naveli, iz čega sud zaključuje da nije bilo jače izraženo agresivno ponašanje optuženog, već se očito radilo, kako je to naveo svjedok A.Dž., o hiperaktivnom ponašanju osobe koja je pod uticajem alkohola.

Svjedokinja dr. M.Š.-N. je zaposlena kao ljekar u Domu zdravlja u Teočaku i svjedočila je o prijemu i pregledu oštećenih i optuženog kritične prilike u ovoj zdravstvenoj ustanovi, pa je svjedokinja navela da je oštećena H.Dž. bila u svjesnom stanju sa nanesenim povredama i da joj je bila previjena glava, a oštećenom M.Dž. i glava i grudni koš, te je M.Dž. bio komunikativniji od H.Dž. i pričao je, te su kasnije oboje prevezeni u UKC Tuzla, a nakon nekog vremena je u Dom zdravlja došao optuženi sa roditeljima zbog ozljeda šaka i svjedokinja je navela da je optuženi tom prilikom bio smiren i ni na koji način nije mogla zaključiti da je pod dejstvom alkohola, primio je infuziju koju mu je dala medicinska sestra S., a recept za infuziju mu je prepisao njegov otac dr. H.H.1, pa je sud prihvatio iskaz svjedokinje kao vjerodostojan, s tim da je na osnovu iskaza više svjedoka, pa i samog optuženog u toku istrage, nesporno utvrđeno da je on bio pod dejstvom alkohola, ali to što svjedokinja navodi da to nije primijetila znači da u tom momentu svojim ponašanjem nije manifestirao da je pod uticajem alkohola.

Svjedoci M.H. i A.M. su svjedočili o boravku optuženog dana 23.12.2020. godine na svadbi kod svjedoka A.M. kojem se ženio sin A.M., te je svjedok M.H. potvrdio da je tu sjedio i razgovarao sa optuženim, koji je popio dva ili tri piva od 0,33 l, navodeći da optuženi nije bio u pripitom stanju i oko 22 sata je zajedno sa majkom napustio svadbu, a svjedok A.M. je naveo da je optuženi popio tri mala tuzlanska piva i da se tom prilikom normalno ponašao, pa je sud prihvatio iskaze ovih svjedoka jer je prisustvo optuženog na ovoj svadbi potvrđeno i drugim dokazima, između ostalog i navodima optuženog datim u istrazi na zapisnik o ispitivanju osumnjičenog, koji je izjavio da je na svadbi popio dva piva.

U svom iskazu svjedokinja Š.Dž. je navela da je te večeri kada se desio događaj koji je predmet optužbe u kući dr. H.H.1 vidjela optuženog kojem su ruke bile umotane

u peškire koji su bili krvavi te je primijetila da je čudno gleda i kada ga je njen muž pitao kako je on mu je rekao da je samo pokušao da im pomogne i imao je prestrašeni pogled, tako da svjedokinja nema bitna saznanja o samom događaju i pretežni dio njenog iskaza se odnosi na njen dojam kako joj je optuženi tada izgledao, pa sud prihvata iskaz svjedokinje u odnosu na ono o čemu je svjedočila, s tim da ni ova svjedokinja u svom iskazu nije navela da je tom prilikom primijetila da je optuženi bio pod uticajem alkohola.

Svjedok Dž.Dž. je medicinski tehničar u Domu zdravlja Teočak i kritične prilike je krenuo na spavanje kada mu je na vrata zalupao komšija i rođak A.Dž., koji su mu rekli da su H.Dž. i M.Dž. napadnuti i da izađe i pomogne im, te je svjedok sanitetom odveo oštećenog M.Dž. na klinički centar kako bi mu se pružila pomoć, i sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka kao istinit.

Svjedok I.Z. je zaposlen u Policijskoj stanici Teočak, Odsjek kriminalističke policije i bio je kritične prilike na mjestu događaja, na kojem nije zatekao povrijeđene osobe, a tragovi krvi su odatle vodili sve do kuće u kojoj optuženi stanuje, a koji je imao povrede u predjelu šaka, i svjedok je sa svojim kolegom bio prisutan pregledu optuženog u Domu zdravlja Teočak i tom prilikom je sačinio nekoliko fotografija ozljeda šaka optuženog službenim fotoaparatom, te je sud i pozvao ovog svjedoka nakon što su te fotografije predložene kao dokaz od strane odbrane optuženog, te je ovaj svjedok potvrdio da ih je on sačinio. Fotodokumentaciju koju je tom prilikom sačinio je dao na uvid kolegama, koji su mu rekli da je sačuva ukoliko zatreba, a obzirom da je Sektor kriminalističke policije MUP-a TK dalje preuzeo slučaj, isti su dalje fotografisali, te je sud prihvatio iskaz ovog svjedoka, pa iako se na tim fotografijama ne vidi lice fotografisane osobe, sud, obzirom na iskaze većeg broja svjedoka koji su potvrdili da je optuženi kritične prilike zadobio ozljede i medicinsku dokumentaciju u tom smislu na ime optuženog, prihvata da se radi o fotografijama ruku i nogu optuženog H.H.

Svjedok S.S. je zaposlenik MUP-a TK i postupao je u istrazi predmetnih krivičnih djela, te je u svom iskazu naveo da nije dao bilo kakvu uputu ili nalog svjedoku I.Z. da izradi fotodokumentaciju vezano za povređivanje osoba u konkretnom slučaju, niti je upoznat sa izradom fotodokumentacije ozljeda optuženog od strane I.Z., te sud prihvata iskaz ovog svjedoka, ali to po mišljenju suda ne dovodi u pitanje vjerodostojnost iskaza svjedoka I.Z., koji je naveo da je te fotografije sačinio prije nego što je MUP TK preuzeo dalje slučaj.

Iz iskaza vještaka Iljazović Ermine proizilazi da je iz uzorka mozga oštećenog M.Dž. utvrdila morfološke karakteristike koje odgovaraju fokusima iz hemijskog oštećenja mozga po tipu akutnog ishemijskog infarkta, što znači da mozak u određenom trenutku u tom području nije primao dovoljnu količinu krvi, a samim tim ni kiseonika, zbog čega su i nastala ovakva oštećenja.

Vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž izvršio je obdukciju mrtvog tijela oštećenih H.Dž. i M.Dž. te vještačenje ozljeda optuženog H.H., što je naprijed detaljno prezentirano i što sud neće ponavljati, već će samo istaći navode vještaka, kada se izjašnjavao o ozljedama oštećene H.Dž., da je povredilac najvjerovatnije djelovao svojom desnom rukom, ali nije isključeno ni da je djelovao lijevom rukom, te da je smrtna posljedica kod oštećene nastupila uslijed usisavanja zraka iz vanjske sredine u potključnu venu vrata, kada se u desnoj polovici srca nakuplja zrak u vidu manjih i većih balona koji postaju sve veći i veći i dovode do potpune paralize rada srca, i ta vazдушna venska embolija srca je neposredni uzrok smrti oštećene, dok su ozljede oštećenog M.Dž. imale obilježje obične ili nekvalifikovane teške tjelesne ozljede, a

uzrok smrti oštećenog M.Dž. vještak je naveo u zapisniku o pregledu i obdukciji, a koji je potvrđen i od strane vještaka Iljazović Ermine, da se radi o prirodnoj smrti koja je nastupila neposredno uslijed tzv. ishemičnog infarkta desne polutine velikog mozga. Pri tome je bitno istaći i navode vještaka prof. Dr. Zdenka Cihlarža da su oštećeni M.Dž. i H.Dž. obzirom na brojnost, karakter i lokalizaciju zadobijenih ozljeda, kao i mehanizam njihovog nanošenja, trpili znatne bolove i patnju, koji su trajali najmanje do momenta kad su primljeni u bolnicu, te je sud prihvatio iskaz vještaka vezano za ozljede oštećenih, obzirom da se radi o vještaku sudskomedicinske struke sa višedecenijskim iskustvom vještačenja u krivičnim postupcima u sudovima i njegov nalaz i mišljenje na sadržje protivrječnosti niti nelogičnosti koje bi dovodile u pitanje njegovu tačnost i objektivnost.

Vještak biološke struke Alma Ušanović Bešlić iz Federalne uprave policije, Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, je imala zadatak utvrđivanje prisustva tragova humanog porijekla na dostavljenom spornom materijalu, koji se odnosi na predmete i tragove prikupljene u i oko kuće oštećenih, ali i susjeda M.Dž.1, E.Dž., F.Dž., N.Dž.2 i H.H.1, kao i odjevne predmete oštećenih i optuženog, te briseve sa ruku optuženog i oštećene itd. i izdvajanje DNK profila sa tog materijala te poređenje tih utvrđenih DNK profila sa DNK profilima koji su dobiveni iz nespornih uzoraka krvi optuženog H.H. i oštećenih M.Dž. i H.Dž., a što je detaljno naprijed navedeno u obrazloženju presude prilikom iznošenja sadržaja iskaza ovog vještaka, pa je potrebno istaći da je iz više predmeta i tragova utvrđen DNK profil H.H. npr. iz izolata noktiju desne ruke oštećene H.Dž. pripremljen je DNK izolat iz kojeg je ustanovljen miješani DNK profil najvjerovatnije tri osobe, a analizom se uočava da se u istom nalaze kombinacije koje posjeduje oštećena H.Dž. kao dominantni profil i kombinacija koju posjeduje optuženi H.H. kao parcijalni profil, a u ovom tragu kao jedan od doprinosilaca se ne može isključiti oštećeni M.Dž. Slično je utvrđeno i iz DNK izolata iz noktiju lijeve ruke oštećene gdje je također utvrđena kombinacija DNK profila H.Dž. kao dominantnog a kao doprinosioci ovom tragu se ne mogu isključiti optuženi H.H. i oštećeni M.Dž. Također je bitno istaći da je DNK profil optuženog H.H. kao dominantni profil utvrđen i na tragu pozicija 6.2, a radi se o brisu sa ulaznih vrata dnevnog boravka kuće oštećenih te na tragu broj 14, a radi se o ladici kuhinjskog elementa itd., gdje je osim dominantnog DNK profila optuženog utvrđen i parcijalni profil oštećene H.Dž., zatim pozicija broj 15 - trag smeđe boje pronađen na vratima kuhinjskog elementa, pozicija broj 16 - trag smeđe boje na ploči radnog stola, pozicija broj 18 - trag smeđe boje na vratima frižidera, gdje je u svim ovim tragovima utvrđen DNK profil optuženog H.H. kao dominantan i DNK profili oštećenih M.Dž. ili H.Dž. kao parcijalni, a na pojedinim predmetima i tragovima je također utvrđen i parcijalni DNK profil optuženog npr. na jastučnici iz sobe gdje su se oštećeni nalazili u svojoj kući. Takođe je potrebno istaći i poziciju 1-B, koja se odnosi na komade stakla prikupljenog sa pločnika ispred ulaznih vrata kuće M.Dž. na kojima je konstatovano prisustvo tragova krvi humanog porijekla, za koje je ustanovljen DNK profil optuženog H.H., iz čega proizilazi da je on razbio staklo na ulaznim vratima kuće oštećenih. Sve navedeno potvrđuje prisustvo optuženog H.H. u porodičnoj kući oštećenih M.Dž. i H.Dž. kritične prilike kada su napadnuti i kada su im nanesene brojne ozljede nožem, što ni optuženi u svom iskazu datom u istrazi u svojstvu osumnjičenog ne osporava, već potvrđuje da je tom prilikom ušao u kuću oštećenih, ali navodi da je to učinio kako bi vidio šta se događa i kako bi im pomogao. Sud je prihvatio iskaz vještaka Alme Ušanović Bešlić jer smatra da je isti zasnovan na pravilima njene struke i da je dat objektivno.

Vještak balističke i mehanoskopske struke Kotarević Alija, koji je također iz Federalne uprave policije, Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, je imao zadatak da izvrši mehanoskopsko vještačenje odjeće koja mu je dostavljena,

kako bi utvrdio da li na istoj postoje probojna ili druga oštećenja koja su mogla nastati djelovanjem oštrice noža ili nekog drugog oruđa, pa je vještak utvrdio postojanje probojnih oštećenja na pojedinim odjevnim predmetima npr. na dostavljenim majicama sive, tamnoplave i crne boje, na potkošulji itd., za koja oštećenja na odjevnim predmetima oštećenih je vještak potvrdio da su nastala dejstvom nekog čvrstog i oštrog predmeta, najvjerojatnije noža, te je sud prihvatio i iskaz ovog vještaka koji dodatno potvrđuje ozljede od noža koje su zadobili oštećeni kritične prilike.

Vještak Rizvić Avni iz Federalne uprave policije, Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, je imao zadatak da iz fotoaparata marke „Canon“ u kojem se nalazila memorijska kartica prezentira fotografije koje se odnose na optuženog H.H., sa datumom 24.12.2020. godine, ali pošto u memoriji fotoaparata nije bio postavljen datum vještak nije mogao izdvojiti samo fotografije za traženi datum te je sudu dostavio sve raspoložive fotografije koje su se nalazile na toj memoriji, a pregledom tih fotografija na glavnom pretresu jasno su očene fotografije koje se odnose na ozljeđivanje optuženog H.H., jer se radi o istim fotografijama kao i u fotodokumentaciji koju je sačinio policijski službenik PS Teočak I.Z., i izvršen je uvid u iste na glavnom pretresu, s tim da su stranke i branilac iste mogli vidjeti na monitorima koji se nalaze tačno ispred njih i na velikom TV ekranu u sudnici, i obzirom da su za razliku od ovih istih fotografija u fotodokumentaciji ove fotografije bile u boji, to je omogućilo kvalitetniji uvid u iste, naročito obzirom da se ove fotografije u digitalnom obliku mogu zumirati, zbog čega se jasnije mogu vidjeti određeni detalji, pa su i vještaci sudskomedicinske struke prof. dr. Zdenko Cihlarž i prof. dr. Vedo Tuco na glavnom pretresu kojem su i oni prisustvovali također na isti način izvršili uvid u ove fotografije.

Zadatak vještaka odbrane sudskomedicinske struke prof. dr. Vede Tuće je bio da obavi vještačenje ozljeda optuženog H.H., te da utvrdi da li je on ljevak ili dešnjak, pa je sud naprijed već iznio sadržaj iskaza vještaka, te će ovom prilikom samo ukratko ponoviti mišljenje vještaka da su ozljede šaka optuženog nastale djelovanjem oštrice sječiva noža, a lokalizacija ovakvih povreda ukazuje na odbrambeno ponašanje povrijeđenog i najčešće nastaje kada se napadnuta osoba brani hvatajući dlanom šake za povredno sredstvo, u konkretnom slučaju za nož, s ciljem da se zaštiti glava i gornji dijelovi tijela od eventualnog povrijeđivanja i nastanak ovih reznih rana djelovanjem stakla prilikom razbijanja istog ili hvatanja za isto nije prihvatljiv iz više razloga. Vještak je također naveo da je nakon izvršenih više testova utvrdio da je optuženi ljevak, ali da obzirom da se čovjek prirodno brani sa obje ruke u zavisnosti od dinamike događaja, ne mora značiti da ako je neko dominantno dešnjak mora hvatati predmet desnom rukom, odnosno šakom, kada se brani.

Vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž je ponovno saslušan na glavnom pretresu, a nakon što su mu prezentirani dokazi koje nije imao prilikom sačinjavanja svog nalaza i mišljenja u istrazi, kao što su naprijed navedene kolor fotografije ozljeda šaka optuženog, DNK nalazi, tragovi krvi itd., pa je vještak naveo da ne može u cijelosti ostati kod prvobitnog nalaza i mišljenja. Vještak je tom prilikom naveo da je medicinski gledano posljedica upotrebe oštrice noža ili oštrog ruba stakla istovjetna i između njih faktički nema nikakve razlike. Vještak je ukazao na povrede oštećenih M.Dž. i H.Dž. na kostima lobanje, od kojih je kod H.Dž. istakao povrede označene brojevima 1 i 4, a kod M.Dž. brojevima 6 i 7, za čije nanošenje je bio potreban očigledno snažan zamah i udar vrha noža, kada se uslijed kontraefekta odbijanja od neku čvrstu prepreku nož povlači u stisnutoj šaci nagore radi tog otpora, sklizne u šaci koja je čvrsto stisnuta i zbog toga je dubina do 1,5 cm znatna, pa vještak smatra da je kod zadavanja navedenih ozljeda oštećenima moralo doći do takvog klizanja noža u čvrsto stisnutoj

šaci, a što se odnosi na ozljedu desne šake optuženog. Suprotno iskazu vještaka prof. dr. Vede Tuče, vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž je naveo da povreda koja je lokalizovana na nadlanci lijeve šake optuženog ni u kojem slučaju nije rezna rana, kako je to naveo vještak prof. dr. Vedo Tuco, jer se lijepo vidi njen prostor, kanal i dubina, što sud prihvata kao logično, obzirom na uvećani izgled digitalne fotografije ove ozljede u koju je izvršen udid na glavnom pretresu. Kada je u pitanju povreda na stražnjoj strani podlaktice lijeve ruke optuženog, vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž je naveo da se radi o reznoj rani, a ne o rani ubodini kako je to naveo vještak Vedo Tuco, jer da se radi o rani ubodini u tom bi slučaju morao postojati kanal, kojeg u konkretnom slučaju nema i s druge strane ova povreda oskudno krvari, što znači da se radi o reznoj rani, koja se ne nalazi nigdje evidentirana u medicinskoj dokumentaciji. Vještak je objasnio i mehanizam nastanka ozljeda noge optuženog, za koje smatra da su nastale u kontaktu sa staklom koje se razbija, gdje jedan od fragmenata površno reže kožu, a ispod nje na potkoljenici nastaje rana. Zaključak vještaka je bio da je povreda desne šake optuženog nastala djelovanjem noža nakon nanošenja povreda na lobanjama oštećenih, a da su ostale povrede optuženog nastale djelovanjem stakla. Vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž je saslušan i na glavnom pretresu dana 15.05.2023. godine, kojom prilikom je potvrdio svoje ranije zaključke, s tim da se ovom prilikom na osnovu cjelokupnog provedenog postupka, a posebno biološkog vještačenja, sa sigurnošću izjasnio da je ozljede prva zadobila H.DŽ. a potom M.DŽ., što je sud prihvatio jer je vještak to logično objasnio, kao i iz razloga što je isto mišljenje imala i vještak Karahasanović Elmira. Također, nakon preciznijeg uvida u fotografije ruke optuženog u digitalnom obliku vještak je zaključio da ozljeda desne šake optuženog zapravo predstavlja jednu, a ne dvije rane.

Vještak Sarajlić Muvedeta iz Federalne uprave policije, Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja, je provela samo ponovljeno vještačenje brisa sa ručke ulaznih vrata podrumskih prostorije kuće M.DŽ., na način da se izdvoji DNK profil i isti uporedi sa nespornim uzorcima izdvojenim iz DNK profila optuženog H.H. i oštećenih M.DŽ. i H.DŽ., a radi se o tragu označenom kao trag 0, te je dobijen parcijalni miješan DNK profil i na osnovu komparacije dobijenog DNK profila sa profilima nespornih uzoraka optuženog i oštećenih isti se ne mogu isključiti kao doprinosioci u ovom biološkom tragu. Naime, u tom DNK profilu koji je parcijalan se nalazi podudaranje sa alelima iz DNK profila optuženog, što znači da se on ne može isključiti, ali nema potpunog podudaranja, pa se vještak nije izjasnila da ga je moguće uključiti. Sud je prihvatio iskaz vještaka Muvedete Sarajlić kao stručan i objektivn, a radi se o vještaku zaposlenom u instituciji ovlaštenoj za ovu vrstu vještačenja.

Vještak Karahasanović Elmira iz Federalne uprave policije Sarajevo, Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanje, je izvršila vještačenje vezano za utvrđivanje dinamike događaja sa aspekta tragova biološkog porijekla, koji je naprijed detaljno prezentiran, pa je bitno istaći mišljenje vještaka da je optuženi ušao u podrum kuće DŽ. neozlijeden u smislu izvora krvarenja, gdje je izvršena premetačina stvari, a gdje nije konstatovano prisustvo bilo kakvih tragova koji asociraju na krv. Vještak je navela da su prskotine krvi - pozicija 8a nastale miješanjem krvi oštećene H.DŽ. i optuženog H.H. i ovi tragovi krvi su nastali uzastopnim zamasima povrijeđene ruke optuženog, što potvrđuje i medicinski utvrđena povreda desne ruke optuženog. Vještak je na osnovu tragova krvi evidentiranih prilikom vršenja uviđaja sačinila i mapu u većem formatu na kojoj su prikazani ti tragovi krvi, koji od kuće oštećenih vode sve do kuće porodice optuženog, čime su potvrđeni iskazi svjedoka policijskih službenika PS Teočak I.Z. i R.T. koji su potvrdili da su tragovi krvi od kuće porodice DŽ. vodili do kuće porodice H. Sud je prihvatio iskaz vještaka Karahasanović Elmire kao uvjerljiv i u skladu

sa pravilima struke, a radi se o vještaku koji ima značajno iskustvo u provođenju bioloških vještačenja u krivičnim postupcima u sudovima.

Oboje vještaka, i prof. dr. Zdenko Cihlarž i Karahasanović Elmira, su se izjasnili da privremeno oduzeti nož koji je prikazan u fotodokumentaciji nije nož kojim su nanesene ozljede oštećenim M.DŽ. i H.DŽ..

Vještak balističke i mehanoskopske struke Kotarević Alija je takođe učestvovao u izradi nalaza i mišljenja vezano za analizu dinamike predmetnog događaja, u dijelu koji se odnosi na mehanoskopska vještačenja, zajedno sa kolegicom Karahasanović Elmirom koja je obavila biološko vještačenje u tom dijelu, pa će sud ponoviti samo navode ovog vještaka da komadi stakla ispred ulaznih vrata kuće porodice DŽ. na stepeništu unutar hodnika, kao i ostaci stakla u okviru ulaznih vrata kuće oštećenih ukazuju da je do razbijanja stakla došlo upotrebom fizičke sile ili nekog tvrdog predmeta, s tim da se utvrđivanje smjera dejstva sile tj. s koje strane je to staklo razbijeno, da li s vanjske ili unutrašnje strane, ne može utvrditi na osnovu sačinjenih fotografija koje se nalaze u fotodokumentaciji kao prilog zapisniku o uviđaju, nego se to moglo utvrditi samo na licu mjesta, prvenstveno na osnovu komada stakla koji su ostali u okviru vrata, da su prikupljeni prema pravilima struke i dostavljeni u laboratoriju na vještačenje, te je vještak naveo da mehanička oštećenja i drugi tragovi u predjelu brave na krilu i štoku ulaznih vrata kuće oštećenih, te oblik oštećenja na štoku vrata sa njegove vanjske strane, prikazan na fotografiji 232, ukazuje da je za otvaranje ovih vrata upotrijebljen neki tvrdi predmet ili alat sa oštrim ili relativno oštrim ivicama radne površine npr. poluga, pajser, sjekira i sl., što je sud prihvatio jer je takav način nasilnog otvaranja ulaznih vrata kuće oštećenih od strane policije potvrđen iskazima više svjedoka npr. S.K., D.M. i F.M.

Vezano za utvrđivanje dinamike događaja koji je predmet optužbe vještak prof. dr. Vedo Tuco je sačinio svoj dopunski nalaz i mišljenje, u kojem je vještak pogrešno naveo da je na poziciji 0 - bris sa kvake ulaznih vrata podruma kuće DŽ. bilo tragova krvi humanog porijekla, ali da je količina DNK molekula bila nedovoljna za profilisanje, obzirom da iz iskaza vještaka Muvedete Sarajlić, koja je obavila vještačenje samo u odnosu na taj trag, proizilazi da se radi o tragu epitela kože, a ne tragu krvi. Vještak prof. dr. Vedo Tuco u svom iskazu potpuno bespotrebno obrazlaže način obavljanja biološkog vještačenja i DNK profiliranje uzorka materijala koji je izuzet sa kvake vrata podrumске prostorije, obzirom da to nije u domenu njegove struke, slično kao što u svom iskazu navodi da je sila koja je djelovala na staklo ulaznih vrata djelovala iznutra, odnosno da je razbijanje stakla na tim vratima izvršeno iznutra prema vani jer se prema zakonu fizike djelovanje sile u konkretnom slučaju prilikom udara iznutra na staklenu površinu ulaznih vrata ta sila udara prenosi na staklo, pri čemu komadi izlomljenog stakla poprimaju kinetičku energiju udara i kreću se u smjeru djelovanja udara tj. u konkretnom slučaju prema vani, jer ni ove okolnosti nisu u domenu njegove struke nego mehanoskopske struke, pa kada vještak balističke i mehanoskopske struke Kotarević Alija nije mogao utvrditi da li je staklo sa ulaznih vrata kuće oštećenih razbijeno iznutra prema vani ili obrnuto, onda nije realno da je to mogao utvrditi vještak sudskomedicinske struke, jer to i nije u njegovom domenu, pa sud u svim ovim dijelovima u kojima je izašao izvan okvira svoje struke nije prihvatio nalaz i mišljenje vještaka prof. Dr. Tuco Vede. Vještak također navodi da prisustvo tragova krvi ispod komada stakla na betonskom pločniku ispred ulaznih vrata, za koje je DNK analizom utvrđeno da nesporno pripadaju optuženom, ukazuje da je isti rane u predjelu desne šake i nadlanske strane lijeve šake najvjerovatnije zadobio prije nego što je ušao u dnevnu sobu, te je ponovio da lokalizacija ovakvih povreda ukazuje na odbrambeno ponašanje povrijeđenog kada se brani hvatajući dlanom šake za povredno sredstvo, te se u tom dijelu iskaz vještaka prof. dr. Vede Tuce razlikuje od iskaza vještaka prof. dr.

Zdenka Cihlarža koji je također naveo da je optuženi navedene ozljede zadobio najvjerojatnije od noža, ali ne prilikom vršenja odbrambenih radnji nego prilikom vršenja napadačkih radnji u odnosu na oštećene M.Dž. i H.Dž., koju mogućnost je vještak prof. dr. Vedo Tuco negirao. Vještak prof. dr. Vedo Tuco je također naveo da je povrede oštećenju H.Dž. nanijela osoba koja je u tom trenutku držala nož u svojoj desnoj šaci te da su povrede oštećene koje su označene rednim brojevima 1., 2. i 4. u zapisniku o sudskomedicinskoj obdukciji nastale snagom zamaha jakog inteziteta. Vještak prof. dr. Vedo Tuco je negirao i da je ozljeda navedena u zapisniku o obdukciji pod brojem 23 dovela do smrti oštećene H.Dž., kako je to naveo vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž, uz obrazloženje da kod takve ozljede oštećena nije mogla ostati živa narednih deset i po sati kao što je to bio slučaj, nego bi ranije iskrvarila, te je naveo da ne zna od čega je ustvari umrla oštećena te da on nije radio obdukciju, te da po njegovom mišljenju nijedna od utvrđenih povreda oštećene nije uzrokovala njenu smrt.

Obzirom na prednje navode vještaka prof. dr. Vede Tuće, vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž je ponovo saslušan dana 14.06.2023. godine samo na okolnost navedene ozljede oštećene H.Dž. označene u zapisniku o obdukciji pod brojem 23, a za koju je vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž naveo da je bila uzrok smrti oštećene, te je potvrdio svoje ranije zaključke, obrazlažući da se metoda dokazivanja vazdušne embolije desnog srca u čitavom svijetu radi na način kako je to i on uradio, kada se srce u cijelosti potopi u srčanu kesu koja se napuni hladnom vodom do vrha, pa se obdukcijom nožem probada desna komora, gdje se pojavljuju mjehuri, koje je vještak u konkretnom slučaju vidio, i navedenim opitom se jedino može utvrditi ovakva smrt i prihvaćen je na svjetskom nivou, a iskrvarenje kod ovakve ozljede je minimalno.

Sud je u ovom dijelu, koji se odnosi na utvrđivanje uzroka smrti oštećene H.Dž., prihvatio iskaz vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža kao stručan i uvjerljiv, jer je vještak dao obrazloženje koje je za sud logično. S druge strane, vještak prof. dr. Vedo Tuco je i sam naveo da nije vršio obdukciju mrtvog tijela oštećene H.Dž. i da stoga ne zna šta je uzrok njene smrti, te su za sud neuvjerljivi navodi ovog vještaka da nijedna ozljeda od noža, koje je oštećena zadobila kritične prilike, nije uzrokovala njenu smrt, pa je sud na glavnom pretresu dana 04.07.2023. godine odbio prijedlog branioca optuženog H.H., advokata Bakira Hećimovića iz Tuzle, dat u podnesku od 22.06.2023. godine, za ponovno saslušanje vještaka prof. dr. Vede Tuće na ovu okolnost, kao nepotreban.

Razlika u iskazima navedena dva vještaka se javlja i u odnosu na ozljedu desne šake optuženog H.H., vještaci su saglasni da je ta ozljeda nastala od noža, s tim da vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž ne isključuje ni mogućnost da su mogle nastati od stakla, kako je to i naveo u svom prvom nalazu i mišljenju vještačenja ozljeda optuženog od 28.12.2020. godine, a razlika u iskazima vještaka je u tome da vještak prof. dr. Tuco Vedo smatra da se radi o odbrambenim ozljedama optuženog od noža, a vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž da se radi o napadačkim ozljedama. S tim u vezi, potrebno je ukazati i na navode optuženog H.H. koje je dao prilikom ispitivanja u istrazi u svojstvu osumnjičenog, a koji je naveo da je htio da uhvati za ruku napadača koji je držao nož, ali to nije uspio nego ga je uhvatio za oštricu noža te su se tu malo nagurivali i optuženi ga je uspio odgurnuti, te je optuženi također izjavio da je staklo na ulaznim vratima kuće porodice Dž. razbio udarcem ramenom i ono se rasprslo, iz čega bi proizlazilo da je optuženi ozljedu unutarnje strane desne šake zadobio od noža, dok je za ozljedu u predjelu desne noge naveo da ju je zadobio od stakla na vratima, koje je prekoračio i provukao se kako bi izašao. S druge strane, iz uvida u specijalistički nalaz prijemne ambulante Klinike za ortopediju i traumatologiju JZU UKC Tuzla na ime optuženog H.H. od 25.12.2020. godine proizlazi da je optuženi prilikom tog pregleda naveo da je povrijedio obje šake na staklo, što je u suprotnosti sa njegovim navodima

koje je u tom dijelu dao na zapisnik o ispitivanju osumnjičenog znatno kasnije, pa obzirom na sve navedeno sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi da li je optuženi ozljedu unutarnjeg dijela desne šake zadobio od noža ili od stakla.

Optuženi je u svom iskazu naveo da je ozljedu šaka zadobio prilikom odbrane od napadača koji ga je napao sa nožem u blizini kuće porodice Dž., i ovi navodi optuženog su po mišljenju suda sračunati na njegovo izbjegavanje krivične odgovornosti, obzirom da bi iz takve odbrane proizilazilo da je ta treća osoba napala i ozlijedila oštećene M.Dž. i H.Dž., pa i samog optuženog, što onda objašnjava i njegove ozljede. No, u konkretnom slučaju niko drugi nije vidio tog napadača kojeg optuženi pominje, već su jedina dva svjedoka koja su tom prilikom vidjeli optuženog u neposrednoj blizini kuće oštećenih, a to su svjedoci N.Dž. i A.Dž., vidjeli tom prilikom samo optuženog i nikog drugog. Naročito je bitno naglasiti da nakon provedenog uviđaja i evidentiranih tragova i briseva sa mjesta događaja te nakon toga obavljenih bioloških vještačenja nisu pronađeni bilo kakvi tragovi koji potiču od neke druge osobe, osim optuženog i oštećenih M.Dž. i H.Dž., a obzirom na brojnost ozljeda oštećenih i izrazito intenzivan fizički kontakt koji je napadač imao sa oštećenim, izvjesno je da bi bilo utvrđeno prisustvo barem nekih tragova te osobe, da se radilo o nekom drugom napadaču koji nije optuženi. Naprotiv, u sobi u kojoj su oštećeni napadnuti pronađeni su brojni tragovi humanog porijekla, a naročito je puno bilo tragova krvi, i svi ti tragovi odgovaraju DNK profilima optuženog i oštećenih, kako je naprijed navedeno prilikom prezentacije sadržaja biološkog vještačenja, iz čega se može zaključiti da nikog drugog osim njih nije ni bilo u sobi prilikom napada na oštećene, i da je stoga optuženi napao i ozlijedio oštećene. Da je to tako svjedoči i iskaz vještaka Karahasanović Elmire koja je objašnjavajući dinamiku događaja navela da su tragovi krvi na zidu iznad lijevog naslonskog dijela ugaone sećije, pozicija broj 8a, nastali miješanjem krvi oštećene H.Dž. i optuženog H.H. uzastopnim zamasima povrijeđene ruke optuženog, što potvrđuje i medicinski utvrđena povreda desne šake optuženog, dakle zamasa povrijeđene ruke optuženog prilikom nanošenja povreda oštećenoj H.Dž., istovremenim odvajanjem i miješanjem kapi krvi iz povreda oštećene i kapi krvi iz povreda optuženog i prenosa krvi u vidu prskotina na zidu, što sud prihvata kao uvjerljivo objašnjenje, a iz čega nesumnjivo proizilazi da je optuženi napao i ozlijedio oštećene, od kojih ozljeda je oštećena H.Dž. i preminula, te stoga sud nije prihvatio odbranu optuženog datu na zapisnik o ispitivanju u istrazi da je primijetio da je oštećena H.Dž. imala ozljedu na vratu te joj je stavio maramu ili nešto slično na vrat i kada je vidio da joj ne može pomoći krenuo je da izađe, jer uslijed takvog postupanja optuženog, kako ga je on opisao u svom iskazu, nikako nisu mogli nastati navedeni tragovi krvi optuženog na zidu sobe, već samo na način kako je to opisala vještak biološke struke Karahasanović Elmira. Optuženi u svom iskazu nije naveo da je prilazio oštećenom M.Dž., no tragovi sa mjesta događaja ukazuju drugačije jer su, slično kao i kod oštećene H.Dž., također pronađeni miješani tragovi optuženog i oštećenog M.Dž., pa sud nije prihvatio iskaz optuženog ni u ovom dijelu. Optuženi je u svom iskazu datom u istrazi naveo da je dodirivao ladice koje su bile razbacane na podu jer je tražio krpu, a sud smatra da je to optuženi naveo svjestan da će biti utvrđeni njegovi tragovi na predmetima koje je dodirivao, odnosno njegov DNK profil, u cilju izbjegavanja krivične odgovornosti. Neosnovani su navodi branioca optuženog dati u završnoj riječi da nisu pronađeni tragovi krvi na odjeći optuženog, obzirom da je na jakni optuženog žute boje utvrđeno prisustvo tragova krvi humanog porijekla i ustanovljen miješani DNK profil dvije osobe, i to optuženi H.H. kao dominantni profil i H.Dž. kao parcijalni profil, pa u vezi ovih tragova treba ponoviti da iz DNK izolata noktiju desne ruke H.Dž. proizilazi da se u istom nalaze kombinacije koje posjeduje H.Dž. kao dominantni profil i kombinacija koju posjeduje H.H. kao parcijalni profil, što sve po mišljenju suda ukazuje na optuženog kao nesumnjivog počinitelja ovog djela. Branilac optuženog je

u završnoj riječi naveo da nije utvrđen DNK profil optuženog na stvarima koje su se nalazile u podrumu kuće oštećenih, no treba istaći da ti tragovi nisu ni izuzimani sa stvari koje su se nalazile u podrumu kuće oštećenih te stoga nisu ni bili predmet vještačenja, nego je predmet vještačenja bio samo trag označen kao trag 0, sa ručke na vratima podruma, te je dobijen parcijalni miješani DNK profil i na osnovu komparacije dobijenog DNK profila sa profilima nespornih uzoraka optuženog i oštećenih isti se ne mogu isključiti kao doprinosioci u ovom biološkom tragu, jer u tom DNK profilu koji je parcijalan se nalazi podudaranje sa alelima iz DNK profila optuženog, što znači da se on ne može isključiti, te samim tim ni njegovo prisustvo u podrumu kuće, ali nema potpunog podudaranja pa se vještak Sarajlić Muvedeta nije izjasnila ni da ga je moguće uključiti. Optuženi je u svom iskazu u istrazi naveo da je vidio da ne može pomoći oštećenim i da je krenuo po oca koji je doktor da im pomogne, ali iz iskaza oštećene N.Dž. proizilazi da je ista, nakon što je čula buku iz kuće njenih roditelja izašla iz svoje kuće da provjeri o čemu se radi i vidjela optuženog koji je bio u žutoj jakni sa kapuljačom na udaljenosti od oko šest metara i primijetila da je bio „izgubljen“ i da nije znao u kom pravcu će pobjeći, kao i da ga je pitala „Šta si to uradio?“, na šta je on odmahnuo rukom i rekao joj „Marš“, pa sud nema razloga da ne vjeruje ovom iskazu oštećene, jer je i svjedok A.Dž. u svom iskazu potvrdio da je tada vidio N.Dž. koja je upalila svjetlo i izašla na dvorište i da je tada sa strane vidio jedno lice koje je imalo kapuljaču na glavi žute boje u dvorištu kuće njegovog amidže M.Dž., da ga je N.Dž. pitala „Šta je ovo?“ i to ponovila par puta, da bi se tada to lice vratilo do drva koja su bila složena ispred kuće i tada je maršnuo N.Dž., čime je u ovom dijelu potvrđen iskaz oštećene N.Dž., s tom razlikom što svjedok A.Dž. tom prilikom nije uspio prepoznati tu osobu, tj. optuženog, pa da je optuženi zaista kritične prilike htio da pomogne oštećenim, kako je to naveo u svom iskazu, izvjesno je da u tom slučaju ne bi gledao u kom pravcu će pobjeći i ne bi maršnuo oštećenu, nego bi joj rekao da su njeni roditelji ozlijeđeni i da potraži pomoć, što također ukazuje da je optuženi, koji u svom iskazu ni ne navodi da se nakon izlaska iz kuće oštećenih M.Dž. i H.Dž. susreo sa njihovom kćerkom N.Dž., počinitelj ovih djela. Stoga sud u navedenom dijelu nije prihvatio iskaz optuženog dat u istrazi u svojstvu osumnjičenog kao vjerodostojan.

Optuženi je oštećenoj H.Dž. zadao čak 37 uboda nožem, a oštećenom M.Dž. 17 uboda pa se radi o znatno većem broju uboda od onog koji je potreban kako bi se neko na taj način lišio života, pa iz ovakvog načina učinjenja djela od strane optuženog proizilazi njegova bezobzirnost, a uslijed ovoliko velikog broja uboda nožem oštećeni su trpili znatne bolove i patnje koji premašuju uobičajene bolove i patnje prilikom učinjenja ovakvih djela, kako je to u svom iskazu naveo vještak sudsko medicinske struke prof. dr. Zdenko Cihlarž, zbog čega sud smatra da su ova djela učinjena na okrutan način. Istovremeno, ova djela su učinjena i na podmukao način jer je optuženi napao starije i bolesne osobe, koje mu kao takve ne mogu pružiti nikakav značajniji otpor, a pogotovo i zbog činjenice da ih je napao dok su spavali.

Obzirom na navedeno, sud nije prihvatio iskaz vještaka prof. dr. Tuco Vede da je ozljeda desne šake kod optuženog odbrambenog karaktera, jer je sud utvrdio da je upravo optuženi napao i ozlijedio oštećene. Sud prihvata zaključak vještaka prof. dr. Vede Tuca da je nakon izvršenih opita utvrdio da je optuženi H.H. ljevak, kao i navode vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža i prof. dr. Vede Tuca da su ozljede oštećenoj H.Dž. nanesene od strane napadača koji je najvjerovatnije držao nož u desnoj ruci, jer to što je optuženi ljevak ne znači da u konkretnom slučaju nije mogao da se koristi i desnom rukom prilikom ozljeđivanja oštećenih, jer se ne radi o naročito preciznim radnjama za koje bi bilo očekivano da se mogu obaviti samo dominantnom rukom. Osim toga, vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž je, analizirajući način ozljeđivanja oštećene H.Dž., u svom iskazu naveo da je najvjerovatnije povredilac djelovao svojom desnom rukom,

međutim, ovaj vještak nije isključio ni djelovanje povredioća lijevom rukom, a također vještak prof. dr. Vedo Tuco je u svom iskazu naveo da obzirom da se čovjek prirodno brani sa obje ruke u zavisnosti od dinamike događaja, ne mora značiti da ako je neko dominantno dešnjak mora hvatati predmet desnom rukom, odnosno šakom, kada se brani, pa iako je ovaj vještak ovdje govorio o odbrambenim radnjama isti princip se može primijeniti i na napadačke radnje.

U toku postupka provedeno je psihijatrijsko - psihološko vještačenje optuženog H.H., i to prvo od strane vještaka optužbe neuropsihijatra prof. dr. Abdulaha Kučukalića i kliničkog psihologa mr. Nermine Bajramagić, a nakon toga je provedeno i timsko vještačenje po prijedlogu odbrane, koje su obavili psihijatri prof. dr. Ratko Kovačević i prim. dr. Slobodan Stanković te dipl. psiholog Svjetlana Savić, a čiji su iskazi naprijed prezentirani.

Zaključak vještaka optužbe prof. dr. Abdulaha Kučukalića nakon provedenog vještačenja je bio da je sposobnost optuženog da shvati značaj djela koje čini i da upravlja svojim postupcima bila potpuno očuvana. Vještak je naveo da su svjedoci u postupku naveli da je optuženi tog dana konzumirao alkohol, ali da nije postojao nalaz koji dokazuje da mu je vađena krv i određena koncentracija alkohola u krvi i urinu da bi se na osnovu tih relevantnih pokazatelja mogla odrediti njegova eventualna alkoholiziranost tempore criminis. Bitno je istaći i navode ovog vještaka vezano za procjenu psihičkih funkcija npr. da se kod optuženog radilo o nekom delirantnom ili sumračnom epileptičnom stanju onda bi sve psihičke funkcije bile poremećene tj. svijest, pamćenje, mišljenje i percepcija, dok kod optuženog takvih stanja nije bilo. Vještak Nermina Bajramagić je u svom iskazu navela da je utvrdila da se u slučaju optuženog radi o hipersenzibilnoj ličnosti sa čestim interpersonalnim problemima i sa jednom latentnom agresivnošću koja povremeno hendikepira optuženog u razvijanju socijalne komunikacije, i u stresnim situacijama ovakvi profili djeluju depresivno, a mehanizmi odbrane najčešće koriste projekciju da bi se prevazišao taj snažan osjećaj inferiornosti i na taj način ovakve osobe krivicu prenose na drugog i veoma česte su psihosomatske reakcije.

S druge strane, vještaci odbrane su došli do zaključka da se kod optuženog radi o tzv. abnormalnom pijanom stanju, pozivajući se na to da svi autori koji se u literaturi bave ovom problematikom navode da osobe koje se nalaze u abnormalnom pijanom stanju kad čine ta djela, ta djela su im strana u trijeznom stanju. Klasična slika patološkog pijanog stanja sastoji se još i u tome što se ona završava terminalnim snom i apsolutnom amnezijom, a u ovom slučaju toga nije bilo, zbog čega se vještaci nisu ni opredijelili za patološko pijano stanje kao kliničku sliku, nego za abnormalno pijano stanje sa kliničkom slikom komplikovanog pijanog stanja i sa elementima patološkog pijanog stanja. Naime, interesantno je da je kod optuženog prisutan poremećaj koji ima elemente komplikovanog pijanstva i elemente patološkog pijanstva, međutim, nema kompletnu kliničku sliku komplikovanog pijanstva i nema kompletnu kliničku sliku patološkog pijanstva, i zbog toga je ocjena vještaka bila da se radi o komplikovanom pijanstvu sa elementima patološkog pijanstva, bez obzira na količinu popijenog alkohola jer nije od značaja koja je koncentracija alkohola bila kod optuženog u vrijeme učinjenja djela, nego je bitna abnormalna reakcija na alkohol, i to je suština ovog poremećaja. Patološko pijanstvo je prava duševna bolest, a elementi komplikovanog pijanstva su nagli nastanak i izuzetna agresija ničim motivisana, djelimično nesjećanje, ali očuvana orijentacija prema prostoru i prema ličnostima. Vještaci ističu da je kod optuženog bilo prisutno pomućenje svijesti, halucinacije, izuzetno agresivno ponašanje i bizarne bolesne radnje kao što su nošenje cipela i čupanje nekog produžetka za već mašinu i stavljanje toga u frižider, dakle potpuno besmislene radnje, te su vještaci

stanje optuženog u vrijeme učinjenja djela okarakterisali kao stanje privremene duševne poremećenosti, uslijed koje on nije mogao shvatiti značaj svog djela i nije mogao upravljati svojim postupcima. Vještak odbrane dipl. psih. Svjetlana Savić je u svom iskazu navela da optuženi ima jedan nesiguran, kolebljiv, ambivalentan stav, dakle istovremeno vjeruje u sebe, ali i ne vjeruje, lako uspostavlja odnose sa drugim ljudima, ali su ti odnosi površni, međutim, kada se ti odnosi prodube onda osoba postaje nesigurna pa čak i latentno sumnjičava te je moguće i impulsivno reagovanje kao jedan vid odbrambenog mehanizma. Zaključno, radi se o osobi prosječnih intelektualnih sposobnosti sa redukcijom na planu pažnje i koncentracije, na planu ličnosti je anksiozna simptomatologija sa tendencijom ka depresivnošću bez drugih psihopatoloških ispoljavanja, a elementi psihotičnosti tokom ove eksploracije nisu uočeni.

Vještaci dr. Abdulah Učukalić i dipl. psih. Nermina Bajramagić su po naredbi suda izvršili dopunsko vještačenje, a imajući u vidu nove dokaze koji su provedeni na glavnom pretresu, a koji nisu postojali u istrazi kada su obavili vještačenje, prvenstveno iskaze svjedoka odbrane, a naročito obzirom na okolnost uticaja konzumiranja alkohola na djelovanje optuženog, o čemu je veći broj navedenih svjedoka svjedočio, te su u dopunskom nalazu i mišljenju naveli da je kritične prilike proces opažanja optuženog mogao biti nešto slabiji zbog straha i situacije u kojoj se nalazio, umora, uticaja alkohola, uzbuđenja, te su se eventualno mogle javiti određene greške u smislu iluzija ili iskrivljenog prepoznavanja nekih predmeta u vrijeme izvršenja krivičnog djela, ali cijeli tok događaja optuženi reprodukuje, što potvrđuje da je njegova svijest bila u potpunosti očuvana do u detalje i ne sjeća se samo susreta i razgovora sa ključnim svjedokom N.Dž., a što njemu ni ne ide u prilog u njegovoj odbrani. Vještaci su naveli da su detaljno analizirali izjave svjedoka iz kojih proizilazi da je optuženi i na svadbi i u kafiću popio po 2-3 piva u svakoj od tih situacija i 1-2 žestoka pića, a radilo bi se otprilike o periodu od 21 do 22 sata na svadbi i kasnije u kafiću između 22 i 23 sata, pa ukoliko bi se primijenio faktor eliminacije i faktor resorpcije te količine alkohola kao vjerodostojne, to je moglo dovesti osobu da bude u fazi lakog pijanstva od 0,5 do 1,5 gram promila, što pokazuje njegovo psihičko stanje koje je vještak dr. Abdulah Kučukalić opisao, jer se radilo o količini od otprilike tri piva od 0,33 l, tri piva od 0,25 l i dva Jägermeistera. Vještak prof. dr. Abdulah Kučukalić je naveo da bi se precizno i stoprocentno tačno izjasnili na koji način je alkohol uticao na optuženog u momentu izvršenja krivičnog djela morali bi imati određenu koncentraciju alkohola u krvi koja je uzeta od optuženog unutar šest sati od tog krivičnog djela, a sve što je rečeno je bazirano na izjavama svjedoka, te je vještak također potvrdio da količina unesenog alkohola u organizam ne utiče na stanje patološkog odnosno komplikovanog pijanstva. Vještaci su uočili da je ipak postojala sklonost optuženog ka disimulaciji sadržaja vezanih za događaj te namjera davanja neistinitog događaja sa ciljem izbjegavanja svoje odgovornosti, znači prikriivanja stanja i nekih činjenica, što govori u prilog tome da je njegov iskaz bio disimulativan (lat. *dissimulatio*=pretvaranje, prikriivanje, zatajivanje), te su vještaci naveli da je, uvažavajući intelektualne i komunikativne sposobnosti te strukturu ličnosti optuženog, sposobnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme učinjenja djela bila smanjena ali ne bitno, kao i da optuženi ne boluje od neke duševne bolesti koja bi iziskivala izricanje sigurnosne mjere obaveznog liječenja a za svoje ponašanje i postupke je lično odgovoran. Vještaci su također naveli da kod optuženog nije bilo elemenata patološkog pijanstva, te da je pitanje uticaja unesene koncentracije alkohola u krvi na stanje patološkog pijanstva u forenzici uvijek bilo diskutabilno, i u starim medicinskim kvalifikacijama se još uvijek spominje, međutim nove klasifikacije više ne uzimaju u obzir tu dijagnozu, to patološko stanje bio bi neurokognitivni poremećaj i u tu klasifikaciju sada spada. Vještak Abdulah Kučukalić navodi da u konkretnom slučaju

kod optuženog toga uopšte nema, kada je u pitanju patološko stanje, to je delirantno stanje, što znači da svijest uošte ne postoji jer se osoba ne može sjetiti ničega, pa čak ni kako se zove, dakle radi se o kompletnoj amneziji, a optuženi je u konkretnom slučaju uredno davao iskaz i objašnjavao šta se dešavalo. Takva osoba mora biti potpuno bistre svijesti da bi sve to zapazila u tako stresnoj situaciji. Dakle, svijest kod optuženog uopšte nije bila oštećena, a pogotovo totalno, što ukazuje na poremećaj svijesti, u kojem slučaju bi, da se radilo o patološkom pijanstvu, lice bilo u stanju privremene duševne poremećenosti, u kojem stanju ne može ništa rekonstruisati, dakle postoji totalna amnezija. Vještak je potvrdio da se ne mora nužno popiti neka velika količina alkohola da bi se zapalo u takvo stanje, ali je optuženi naveo da je periodično kao mladić znao popiti 10 do 20 piva kada je s društvom i takva situacija mu se nikada nije desila, a sa većom količinom unesenog alkohola je ta mogućnost da se desi veća. Optuženi tokom konzumiranja alkohola na svadbi i poslije u kafiću nije imao nikakvih problema, oprostio se sa svojim kolegama iz kafića potpuno fino, pozdravio se i rekao im da ga ne trebaju voziti kući, da će sam otići itd., dakle sve do momenta dolaska pred kuću oštećenih on nije pokazivao simptome patološkog pijanstva. Bitno je istaći i navode vještaka Abdulaha Kučukalića da hrana utiče na apsorpciju alkohola i ako je čovjek gladan resorpcija je brža i velika je koncentracija alkohola u krvi. Kada je u pitanju uticaj infuzije na osobu koja je prethodno konzumirala alkohol, vještak je naveo da se metabolizam ubrzava i eliminacija alkohola iz krvi ide ubrzanim procesom i čovjek se brže otrijezni.

Dakle, iz iskaza navedenih vještaka optužbe i odbrane proizilazi da optuženi H.H. ne boluje od trajne ili privremene duševne bolesti, kao i da nije zaostalog psihičkog razvoja, što sud prihvata kao utvrđeno.

Ono u čemu se iskazi vještaka optužbe i odbrane razlikuju je činjenica da su vještaci odbrane zaključili da optuženi prilikom učinjenja predmetnih djela uslijed stanja privremene duševne poremećenosti izazvane konzumiranjem alkohola nije mogao shvatiti značaj svog djela i upravljati svojim postupcima, dok iz mišljenja vještaka optužbe proizilazi da je mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i upravlja svojim postupcima bila smanjena, ali ne bitno. Dakle, odlučna činjenica je na koji način je konzumiranje alkohola kritične prilike uticalo na optuženog i da li je dovelo do njegove privremene duševne poremećenosti uslijed koje nije mogao shvatiti značaj svoga djela ili upravljati svojim postupcima, ili nije.

Nesporno je da je tog dana optuženi konzumirao alkohol na svadbi kod svjedoka A.M., a nakon toga i u kafiću „Exit“, i da je prema iskazima svjedoka koji su bili s njim na svadbi popio maksimalno 3 piva po 0,33 l, a u kafiću 3 piva po 0,25 l i dva Jägermeistera, dakle ukupno 1,75 l piva i dva Jägermeistera. Iz iskaza svjedoka koji su bili na svadbi, M.H. i A.M., proizilazi da se optuženi normalno ponašao, a slično proizilazi i iz iskaza svjedoka koji su bili sa optuženim u kafiću S.H., M.I. i A.DŽ., s tim da su isti potvrdili da se primijetilo da je u alkoholisanom stanju, a samo je svjedok A.DŽ. naveo da je optuženi bio malo agresivan i da je nešto dobacio njegovom kolegi, navodeći da se radilo o hiperaktivnom ponašanju osobe pod uticajem alkohola. Dakle, iako je bio pod dejstvom alkohola ni iz jednog iskaza navedenih svjedoka ne proizilazi da se optuženi na bilo koji način ponašao nerazumno i da nije imao kontrolu nad svojim postupcima, pogotovo da bi se moglo zaključiti da je bio u stanju privremene duševne poremećenosti, a radi se o svjedocima koji su bili sa optuženim prije počinjenja djela koja su predmet optužbe, a i sam optuženi je u svom iskazu datom u istrazi u prisustvu branioca naveo da se u kafiću nije ništa posebno dešavalo i da nije pravio nikakve probleme, a iz kafića je otišao u pravcu svoje kuće pješice jer nije htio da vozi pod dejstvom alkohola. Slično tome, ni svjedoci koji su vidjeli optuženog nakon počinjenja

krivičnih djela nisu potvrdili bilo kakvo neuobičajeno ili nerazumno ponašanje optuženog, pa je tako svjedokinja M.Š.-N., doktorica u Domu zdravlja u Teočaku, navela da se optuženi u Domu zdravlja prilikom zbrinjavanja ozljeda na rukama ponašao normalno, da se normalno kretao, da nije bio uznemiren i da nije primijetila ni da je pod uticajem alkohola. I svjedok N.H. je naveo da je optuženi, kojeg je vidio u njegovoj kući sa zamotanim rukama, bio miran i priseban i da je normalno komunicirao s njim. S druge strane, svjedok B.H. je naveo da je optuženi izgledao nervozno, svjedok D.M. je naveo da je optuženi u Domu zdravlja rekao da osjeća bijes, a svjedok R.T. je naveo da je normalno komunicirao sa optuženim, ali je primijetio da je on pod uticajem alkohola, ali i pored navedenih razlika u njihovim iskazima niko od većeg broja svjedoka koji su vidjeli optuženog i komunicirali s njim nakon učinjenja djela nije potvrdio da se optuženi nerazumno odnosno neracionalno ponašao, da se s njim nije moglo komunicirati, da je izgubio sjećanje na događaj koji se neposredno prije toga desio i sl., naprotiv svjedoci N.H. i R.T. su razgovarali sa optuženim o samom događaju. Prema tome, ako iz iskaza većeg broja saslušanih svjedoka proizilazi da optuženi neposredno prije događaja koji je predmet optužbe nije pokazivao bilo kakve znake koji bi ukazivali na to da je bio u stanju privremene duševne poremećenosti i da ne vlada svojim postupcima, i ako takve znake nije pokazivao ni neposredno nakon tog događaja, nema nikakvog osnova da se smatra da je samo u vrijeme učinjenja djela optuženi bio u stanju privremene duševne poremećenosti koja je uzrokovala da ne može shvatiti značaj svog djela ili upravljati svojim postupcima, zbog čega sud nije prihvatio iskaz i nalaz i mišljenje tima vještaka odbrane prof. dr. Ratka Kovačevića, prim. dr. Slobodana Stankovića i Svjetlane Savić, dipl. psihologa, a ovi vještaci su naveli da je kod optuženog bilo prisutno pomućenje svijesti, halucinacije i izuzetno agresivno ponašanje, što nije potvrđeno iskazom nijednog svjedoka koji su bili sa optuženim neposredno prije ili nakon događaja. Vještaci odbrane ukazuju na navodnu iracionalnost ponašanja optuženog, opisujući njegovo navodno potpuno besmisleno postupanje sa pojedinim stvarima u kući oštećenih npr. prenošenje cipela, stavljanje produžetka za veš mašinu u zamrzivač i sl., a to se dogodilo u podrumu kuće porodice Dž., ali iz zapisnika o uviđaju MUP-a TK od 24.12.2020. godine sa fotodokumentacijom proizilazi da se zapravo radilo o premetačini tih prostorija, te je u zapisniku o uviđaju navedeno da se kroz vrata ulazi u podrumске prostorije gdje se nalaze veš mašina, zamrzivač, zimnica itd., gdje su sve stvari ispreturane i bačene na pod, među kojima i žica za sušenje veša, a što je vidljivo na fotografijama od broja 4. do broja 21. fotodokumentacije, pa se tako npr. na fotografijama broj 11. i 12. jasno vidi da su otvarane ladice tj. jedna je zatečena otvorena, a dvije izvađene iz svojih ležišta i nalaze se na podu prostorije, a na istim fotografijama se vidi i da su otvorena staklena vrata komode kojoj pripadaju i te ladice, zatim na fotografiji broj 18. se također vidi da su otvorena drvena krila od ormara, a na fotografijama se vidi da je otvoren i zamrzivač itd., što je stanje vrlo slično onom koje je utvrđeno i u sobi na spratu u kojoj su oštećeni napadnuti npr. fotografije broj 74., 75. i 76., pa sud smatra da se i u jednoj i u drugoj prostoriji radilo o premetačini stvari, kojom prilikom su stvari razbacane i pojedine su očito završile na nekom mjestu gdje se inače ne nalaze. Sud je prihvatio iskaze vještaka prof. dr. Abdulaha Kučukalića i dipl. psih. Nermine Bajramagić kao stručne i objektivne, jer smatra da su dati na uvjerljiv način, bez proturječnosti ili nelogičnosti koje bi dovodile u pitanje njihovu tačnost i objektivnost, a iskazi ovih vještaka koincidiraju sa iskazima naprijed navedenih svjedoka koji su opisali ponašanje optuženog. Naime, vještak prof. dr. Abdulah Kučukalić je potvrdio da svijest kod optuženog uopšte nije bila oštećena i da je bio u stanju privremene duševne poremećenosti uslijed patološkog pijanstva ne bi mogao ništa rekonstruisati i ne bi se mogao sjetiti ničega, pa čak ni kako se zove, dakle radilo bi se o totalnoj amneziji, što kod optuženog izvjesno nije utvrđeno, da optuženi cijeli tok događaja reprodukuje, što potvrđuje da je njegova svijest bila u potpunosti očuvana do u detalje. Naposljetku, i optuženi u svojoj izjavi

koju je dao u istrazi u svojstvu osumnjičenog negira značajniji uticaj alkohola na njegovo ponašanje, te je naveo da je to veće u kafiću popio dva piva i manju čašu „Jegera“, a i na svadbi je popio otprilike dva piva, ali da je na svadbi jeo tako da ga nije moglo „uhvatiti“ ni na svadbi ni u kafiću, s obzirom da je bio sit pa alkohol nije imao uticaja, a i vještak prof. dr. Abdulah Kučukalić je potvrdio da hrana utiče na resorpciju alkohola i da ako je čovjek gladan resorpcija je brža i veća je koncentracija alkohola u krvi, pa sud, na osnovu svega iznesenog, prihvata zaključak ovog vještaka da je sposobnost optuženog u vrijeme učinjenja djela da shvati njegov značaj i da upravlja svojim postupcima bila smanjena, ali ne bitno.

Na osnovu izloženog, sud je utvrdio da su se u radnjama optuženog H.H stekla zakonska obilježja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) KZ FBiH učinjenog na štetu H.DŽ., u sticaju sa krivičnim djelom Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) u vezi sa članom 28. KZ FBiH učinjenim na štetu M.DŽ., kada je dana 23.12.2020. godine, u vremenu između 22,00 i 23,00 sata u općini Teočak, u naselju Krstac, Mrazovići bb, došao do porodične kuće svojih komšija M.DŽ. i H.DŽ., ušao u unutrašnjost kuće, te se stepenicama popeo na sprat kuće, a zatim ušao u sobu u kojoj su se nalazili H.DŽ. i M.DŽ., te svjestan i znajući da su M.DŽ. i H.DŽ. starije i bolesne osobe, koje mu kao takve ne mogu pružiti nikakav otpor, ulazeći neopaženo u njihovu kuću u vrijeme kada su isti spavali, te svjestan da, zadajući istima više uboda nožem u vitalne dijelove tijela uslijed kojih su isti trpili znatne bolove i patnje, na podmukao i okrutan način lišava života H.DŽ. i M.DŽ., što je i htio, prvo prišao H.DŽ. te joj nožem zadao 25 ubodina, i to u lijevom tjemenom dijelu 10 uboda, u lijevu stranu vrata ukupno 4 uboda, 2 uboda u predjelu lijeve uške, te 3 uboda u predjelu bradka i podbradka, zatim 4 uboda u predjelu grudnog koša, i dvije plitke-tačkaste ubodine u predjelu lijeve nadlaktice, kao i 11 reznih rana na lijevoj strani lica, lijevoj uški, dvije u predjelu lijevog obrvnog dijela, rumenog dijela lijeve polovice donje usne, lijeve nadlaktice, te 4 rezne rane u predjelu desne šake, kao i povredu zatvorenom šakom u nausnice, nanijevši joj tako ukupno 37 povreda, a M.DŽ. oštricom noža zadao 5 reznih rana u lijevom tjemenom predjelu lobanjskog dijela glave, te dvije rezne rane u predjelu prstiju desne šake, kao i 8 ubodnih reznih rana u oba tjemena predjela glave, desnog nosnog krila, lijevog jagodičnog predjela lica, gornjeg dijela leđa, lijevog ramena i lijevog potključnog predjela grudnog koša sprijeda, kojom prilikom su M.DŽ. i H.DŽ. trpili znatne bolove i patnju, a nakon što im je nanio ozljede, izašao iz kuće, a potom se udaljio u pravcu svoje kuće, od kojih uboda je H.DŽ. zabila teške po život opasne tjelesne povrede u vidu rane ubodine lijevog ključnjačnog predjela, otvora u koži dugog oko 2,3 cm, postavljena vodoravno koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ulijevo, dolje i ka nazad kroz meka tkiva gornjeg dijela grudnog koša ispod ključne kosti ka gornjem dijelu lijeve grudne duplje, pružajući se ispod lijeve ključne kosti, potom kroz – I-i međurebarni mišić uz zasjek na gornjem rubu II-og lijevog rebra uz njegov prelom završavajući se u zjapu gornjeg dijela lijeve grudne duplje, a u sklopu kojeg je nastalo oštećenje stijenke lijeve potključne vene sa slijedstveno nastalom venskom vazdušnom embolijom srca, koja povreda je neposredno odgovorna za smrtni ishod, zatim rane - ubodine na vanjskom dijelu lijeve strane vrata straga, cjepastog izgleda, dužine oko 2,2 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom ka desno i nadolje u dužini od oko 11 cm pružajući se kroz meka potkožna tkiva pomenutog dijela vrata sa površnim oštećenjem VII - og vratnog kralješka na njegovoj lijevoj strani, odakle se nastavlja u navedenom smjeru probadajući stražnje - gornji dio dušnika u čijem se zjapu i završava, te ubodno - rezne rane u lijevom tjemenom predjelu glave, u nivou tjemene kvрге, duga oko 2,5 cm koja zahvata tkivo mekog oglavka koja se nastavlja odlomom vanjske ploče i probojem kosti odgovarajućeg dijela lobanje, te tvrde ovojnice završavajući se ubodom u kori bočne strane lijevog tjemenog režnja velikog mozga, u dubini do oko 0,6 cm, sa krvnom podlivenošću okolnih mekih moždanica,

rane - ubodine u gornjem lijevom slijepoočnom predjelu glave, dužine oko 2,2 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom ka dolje, udesno i nešto unazad, u dužini od oko 10 cm, idući potkožno, čineći odlom vanjske ploče čeonu kosti neposredno iznad gornjeg ruba lijeve očne duplje, a završavajući se u mekim tkivima gornjeg dijela obraznog predjela lica, koje povrede su obične teške tjelesne povrede, te rane - ubodine lijevog tjemenog predjela glave, otvora u koži dužine oko 1 cm koja zahvata sve slojeve tkiva poglavine i završava se plitkim ubodom u vanjsku ploču u gornjem bočnom dijelu lijeve tjemenne kosti, plitke ubodno rezne rane u lijevom tjemenom predjelu glave, na granici sa čeonim predjelom, postavljena vodoravno, blago nakoso ka dolje i lijevo, duga oko 1 cm. sa zahvatanjem čitave debljine tkiva mekog oglavka i završavanjem na vanjskoj površini odgovarajuće kosti na krovu lobanje, rane - ubodine u lijevom stražnje - vanjskom tjemenom predjelu glave, otvora u koži dugog oko 2 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom kroz tkivo mekog oglavka, u dužini od oko 3 cm, a u smjeru ka dolje i naprijed gdje se i završava, rane ubodine u lijevom stražnje - vanjskom tjemenom dijelu glave, otvora u koži dugog oko 2,5 cm, polumjesečastog izgleda koja se nastavlja ubodnim kanalom kroz tkivo mekog oglavka, u smjeru ka dolje, u dužini od oko 3,5 cm, gdje se i završava, rane - ubodine u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave, na granici prelaza u potiljačni, otvora u koži dugog oko 3 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom kroz tkivo mekog oglavka nadolje u dužini od oko 2,5 cm, gdje se i završava, rane - ubodine u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave, otvora u koži blago naznačenog polumjesečastog izgleda, dugog oko 2 cm koji se nastavlja u ubodni kanal kroz tkivo mekog oglavka, u smjeru ka dolje, u dužini od oko 2 cm gdje se i završava, rane ubodine u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave, otvora u koži dužine oko 2,7 cm. koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka dolje i nešto ka naprijed u dužini od oko 2,7 cm, prema dubokim mekim tkivima gornjeg dijela lijeve bočne strane vrata gdje se i završava, površne plitke rezne rane - "parotina" u vanjsko - donjem dijelu lijeve strane lica, duga oko 2,3 cm, rane - ubodine na lijevoj bočno - gornjoj strani vrata, polumjesečastog izgleda, dužine oko 1,5 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka dolje i nešto naprijed, u dužini od oko 6 cm, završavajući se u dubljim mekim potkožnim tkivima lijevog bočno stražnje - gornjeg dijela vrata, rane - ubodine lijeve bočno - gornje strane vrata otvora u koži dužine od oko 1,7 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom u dužini od oko 6 cm u smjeru ka dolje i nešto naprijed, završavajući se u mekim dubljim potkožnim tkivima lijeve bočne strane vrata, rezne rane vanjske strane donjeg dijela lijeve uške uspravno postavljena, duga oko 2 cm, rane - ubodine središnjeg dijela vanjske strane lijeve uške, postavljena lako nakoso ka dolje i nazad, duga oko 1,5 cm koja se nastavlja u ubodni kanal koji probija donji dio lijeve uške te se nastavlja kroz zaušni predio, ranom dugom oko 3 cm sa smjerom pružanja ka dolje, nešto naprijed i unutra, završavajući se u mekim potkožnim tkivima lijevog zaušnog predjela, a u nivou donjeg ruba resice uške, rane ubodine stražnje strane lijeve uške, postavljena uspravno, lako ukoso ka dolje i naprijed, dužine oko 4,5 cm sa prosjecanjem hrskavice te koja se u donjem dijelu sustiće sa kanalom rane, dvije rezne rane koje počinju u vanjskom dijelu lijevog obrvnog predjela, koje su usmjerene ka dolje i lijevo s tim što se jedna rana završava u mekim potkožnim tkivima vanjskog dijela lijeve jagodice, a druga se nastavlja kanalom u dužini od oko 6,5 cm završavajući se u mekim tkivima lijevog obraznog predjela na oko 2 cm iznad i upolje od lijevog usnog ugla, razderine središnjeg dijela nausnice, uspravno postavljena, duga oko 1,5 cm sa prskotinom sluznice unutrašnje strane gornje usne, rane ubodine sa otvorom u koži lijeve strane bratka, dugog oko 4 cm koja se nastavlja u ubodni kanal prema gornjem dijelu vrata, gotovo potpuno uspravno, u dužini od oko 4,5 cm, sa zasjekom donjeg ruba lijeve polovice tijela donje vilične kosti te koja se završava u dubokim mekim tkivima lijevog dosredišnjeg gornjeg dijela vrata, rezne rane kože i rumenog dijela lijevog dosredišnjeg dijela donje usne, rane ubodine sa otvorom u koži bratka i lijeve polovice podbratka, polukružnog oblika, dužine oko 6 cm koja se nastavlja

ubodnim kanalom u smjeru ka dolje i nešto udesno prema gornjem dijelu vrata, u dužini od oko 5 cm, gdje se i završava, probodine desnog podbradnog predjela - gornjeg dijela vrata, koja se nastavlja ubodnim kanalom dugim oko 2 cm kroz meka potkožna tkiva donjeg dijela desnog dosredišnjeg dijela vrata gdje se i završava, rane ubodine na stražnje - vanjskom dijelu lijeve strane vrata, otvora u koži dužine oko 2,2 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom u smjeru ka dolje, nešto nazad te slijeva udesno u dužini od oko 5,5 cm završavajući se u mekim potkožnim tkivima dubokih mekotkivnih struktura vrata, odnosno gornjeg dijela grudnog koša, ubodne rane stražnje gornjeg dijela lijeve polovice grudnog koša, nešto ispod granice sa stražnjom stranom vrata, otvora u koži dužine oko 2,5 cm koji se nastavlja u ubodni kanal usmjeren ka dolje, unazad i s lijeva udesno, dužine oko 4,5 cm završavajući se u potkožnim mekim tkivima stražnje strane gornjeg dijela grudnog koša, ubodne rane gornjeg dijela lijeve polovice grudnog koša - leša, otvora dugog oko 2,2 cm, koji se nastavlja ubodnim kanalom dugim oko 4 cm kroz meka potkožna tkiva, završavajući se u istim, u predjelu gornjeg dijela leđa, ubodne rane u vanjsko-gornjem kvadrantu lijeve dojke, otvora dužine oko 2 cm, koja se nastavlja ubodnim kanalom dužine oko 4 cm, u smjeru udesno, nešto nagore i unazad, gdje se i završava u mekim potkožnim tkivima, plitke rezne rane u koži prednje-vanjske strane gornjeg dijela lijeve nadlaktice, dužine oko 0,8 cm, tačkasta, plitke ubodine, promjera otvora oko 2 mm u koži prednjevanjskog dijela gornjeg dijela lijeve nadlaktice, plitke tačkaste ubodine kože na vanjskoj strani gornjeg dijela lijeve nadlaktice, površne okrzotine "parotina" na vanjsko - stražnjoj strani gornjeg dijela lijeve nadlaktice, duga oko 1 cm, rezna rana duga oko 1,5 cm na nadlanskoj strani u predjelu zgloba između gornjeg i srednjeg članka III-eg prsta desne šake, rezne rane u blizini prevoja između IV i V-og prsta nadlanske strane desne šake, dužine oko 3 cm, plitke rezne rane na nadlanskoj strani donjeg dijela gornjeg članka IV-og prsta desne šake duga oko 1,3 cm, plitke rezne rane na vanjskoj strani u predjelu zgloba između srednjeg i donjeg članka IV-og prsta desne šake, zahvatajući većim dijelom dlanski predio, duga oko 1,2 cm i rane - ubodine u desnom gornjem tjemenom predjelu glave, otvora u koži dužine oko 2 cm koja svojim kanalom probada tkivo mekog oglavka te se završava odlomom kosti vanjske ploče navedenog dijela krova lobanje, u predjelu desne tjemenne kosti, a od kojih povreda je H.DŽ. i preminula dana 24.12.2020. godine, dok je M.DŽ. uslijed višestrukih uboda nožem zadobio obične teške tjelesne ozljede u vidu rane - ubodine tkiva poglavine u bočno-donjem desnom tjemenom predjelu glave, otvora u koži dužine oko 2 cm sa probodom kosti i tvrde ovojnice odgovarajućeg dijela svoda lobanje sa utisnućem ulomaka unutarne ploče u lobanjsku duplju do oko 7 mm i krvnom podlivenošću mekih ovojnica i završetkom plitkim ubodom kore mozga tog predjela desnog tjemenog režnja velikog mozga, te sa minimalnim izljevom krvi ispod tvrde moždane ovojnice desno slijepoočno - dijelom i potiljačno te uz krvnu podlivenost mekih moždanica gornje strane tjemenog kao i konveksiteta gotovo čitave površine lijevog tjemenog režnja odnosno lijeve polutine velikog mozga, dijelom i donje strane desnog slijepoočnog i potiljačnog, manjim dijelom i lijevog slijepoočnog režnja te uz nagnječenje kore i površnih dijelova bijele supstance na donjoj strani stražnjeg dijela desnog slijepoočnog režnja i ubodne - rezne rane u stražnjem dijelu desnog nosnog krila, uspravno postavljena, dužine oko 2,5 cm koja se nastavlja ka nadolje ubodnim kanalom, probijajući prednju stijenku desnog gornje-viličnog sinusa, završavajući se u njegovom zjapu, uz slijedstveno nastali izliv krvi u isti, ubodno - rezne rane lijevog jagodičnog predjela lica, dužine oko 3 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom ka dolje i unazad, u sklopu koje je nastao prelom donjeg ruba lijeve očne duplje, potom luka jagodične kosti sa pomjeranjem ulomaka ka unutra sa probodom prednjeg i vanjskog zida lijevog gornje-viličnog sinusa i slijedstveno nastalim izljevom krvi u njegov zjap, dok su ostale povrede lake tjelesne ozljede u vidu uzdužno postavljene rezne rane tkiva poglavine u prednjem lijevom dosredišnjem tjemenom predjelu glave, duga oko 1 cm, uzdužno postavljena rezna rana tkiva

poglavine duga oko 1 cm u lijevom gornjem dosredišnjem tjemenom predjelu glave, dvije vodoravno, blago nakoso prema dolje i naprijed postavljene rezne rane dužine oko 1 cm odnosno oko 1,2 cm u lijevom bočno-stražnje gornjem tjemenom predjelu glave, uzdužno postavljena rezna rana tkiva poglavine dužine oko 1,5 cm u gornjem lijevom tjemenom predjelu glave, ubodno - rezna rana u stražnje donjem lijevom tjemenom predjelu glave, uzdužno postavljena, duga oko 5,5 cm, u koži i tkivu poglavine sa utisnutim prelomom odnosnog dijela kosti krova lobanje, ubodno - rezna rana u desnom gornjem dosredišnjem dijelu leđa, između lopatica, ukupne dužine oko 7 cm, rana - ubodina na stražnjoj strani vrha lijevog ramena, uspravno postavljena, otvora u koži dužine oko 2 cm koja se nastavlja ubodnim kanalom dugim najmanje 10 cm u smjeru ka dolje, završavajući se u meko-tkivnim potkožnim strukturama u predjelu vanjsko - stražnje strane gornje polovice lijeve nadlaktice, rana - ubodina u predjelu vanjske strane gornjeg dijela lijevog ramena, u koži otvora dugog oko 2 cm, koji se nastavlja ubodnim kanalom u dužini od oko 5 cm u smjeru ka dolje, završavajući se u mekim potkožnim tkivima vanjsko - gornjeg dijela lijeve nadlaktice, rana - ubodina u koži lijevog potključnog predjela, dubine do oko 2 cm, višedjelni prelom unutrašnjeg okrajka lijeve ključne kosti uz blago izraženu krvnu podlivenost okolnih meko - tkivnih struktura, krvni podliv kože i potkožja na stražnjoj strani lijeve nadlaktice, uspravno postavljen, dug oko 20 i širine do oko 6 cm, rezna rana u koži dlanske strane palca desne šake u predjelu pregiba između članaka, duga oko 1,2 cm, plitka rezna rana u koži dlanske strane zadnjeg članka srednjeg prsta desne šake, duga oko 0,6 cm, dok je tom prilikom optuženi H.H. zadobio reznu ranu dlana desne šake.

Sud je izvršio djelimičnu izmjenu činjeničnog opisa djela iz izmijenjene optužnice, tako što je u izreci presude izostavio riječi „te je prilikom udaraca oštricom noža u lobanju H.Dž. glave zadobio reznu ranu dlana desne šake“ kako je to naveo prof. dr. Zdenko Cihlarž u svom naknadnom nalazu i mišljenju od 24.04.2023. godine, jer nije sa sigurnošću mogao utvrditi da je optuženi upravo na navedeni način zadobio ozljedu unutarnjeg dijela desne šake, obzirom da je vještak prof. dr. Zdenko Cihlarž u svom prvom nalazu i mišljenju od 28.12.2020. godine naveo da smatra da je ta ozljeda optuženog nastala od razbijenog stakla, kako je to i optuženi izjavio u specijalističkom nalazu JZU UKC Tuzla od 25.12.2020. godine, a u izjavi datoju u istrazi u svojstvu osumnjičenog je izjavio da je tu ozljedu zadobio od noža napadača od kojeg se branio, te je stoga sud u zadnjem dijelu činjeničnog opisa djela samo naveo da je tom prilikom optuženi H.H. zadobio reznu ranu dlana desne šake, ali sud smatra da se ne radi o odlučnoj činjenici koja na bilo koji način utiče na zaključak suda o krivnji optuženog koja je nesumnjivo utvrđena. Ono što je izvjesno je da je optuženi već bio zadobio ozljedu desne šake u periodu kada je zadavao ubode nožem oštećenoj H.Dž., jer je to potvrđeno tragovima prskotina njegove krvi na zidu sobe iznad ugaone sećije na kojoj je kritične prilike ležala oštećena, koje su nastale pomijeranjem ruke uzastopnim zamasima radi ubadanja nožem oštećene, kako je to naprijed obrazloženo.

Slično navedenom, sud je izvršio djelimičnu izmjenu činjeničnog opisa djela iz izmijenjene optužnice, tako što je u izreci presude nakon riječi „a nakon što im je nanio ozljede izašao iz kuće“ izostavio riječi „te pri izlasku iz kuće razbio staklo na ulaznim vratima“, obzirom da i pored iskaza optuženog u istrazi u tom smislu, nije moglo biti sa sigurnošću utvrđeno da li je staklo na ulaznim vratima razbijeno udarcem u staklo izvana, što bi ukazivalo da je razbijeno prilikom ulaska u kuću, ili udarcem iznutra, što bi ukazivalo da je razbijeno prilikom izlaska iz kuće, a kako je to u svom iskazu naveo vještak balističke struke Alija Kotarević.

Sud je izvršio djelimičnu izmjenu činjeničnog opisa djela iz optužnice i obzirom na ozljedu oštećenog M.Dž. označenu pod rednim brojem 17. u nalazu i mišljenju

vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža od 02.05.2021. godine, a radi se o višedijelnom prelomu unutrašnjeg okrajka lijeve ključne kosti uz blago izraženu krvnu podlivenost okolnih mekotkivnih struktura, na način da ju je u činjeničnom opisu djela u izreci presude svrstao u lake tjelesne ozljede, kako to proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka, a u izmijenjenoj optužnici je ova ozljeda bila pogrešno navedena kao teška tjelesna ozljeda.

Optuženi je postupao sa direktnim umišljajem, jer iz njegovih radnji proizilazi da je bio svjestan da višestrukim ubadanjem nožem oštećene H.DŽ. (37 puta) te oštećenog M.DŽ. (17 puta) iste može usmrtiti, pa je i pored toga to učinio, iz čega proizilazi da je nesumnjivo i htio učinjenje ova dva djela, a uslijed ovoliko velikog broja uboda nožem oštećeni su trpili znatne bolove i patnje koji premašuju uobičajene bolove i patnje prilikom napada radi lišavanja života, kako je to u svom iskazu naveo vještak sudsko medicinske struke prof. dr. Zdenko Cihlarž, a također je znao da su M.DŽ. i H.DŽ. starije i bolesne osobe, koje mu kao takve ne mogu pružiti nikakav značajniji otpor, pogotovo što ih je napao dok su spavali, a svega ovoga je optuženi bio svjestan i iz načina počinjenja djela proizilazi da je i htio oštećene usmrtiti na takav okrutan i podmukao način.

Na osnovu naprijed izloženog, sud je utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude.

Ocjenjujući pravno utvrđeno činjenično stanje sud je našao da su u njemu sadržana sva bitna, objektivna i subjektivna, obilježja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) KZ FBiH učinjenog na štetu H.DŽ., jer je optuženi sa umišljajem drugu osobu usmrtio na okrutan i podmukao način, te krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) u vezi sa članom 28. KZ FBiH učinjenim na štetu M.DŽ., jer ga je optuženi sa umišljajem pokušao usmrtiti na okrutan i podmukao način, pa kako ne postoje okolnosti koje bi isključivale krivičnu odgovornost optuženog i dovodile u sumnju njegovu uračunljivost, sud ga je za ta krivična djela i oglasio krivim.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije Policijske uprave Tuzla broj 08-06/7-1-03.7-3-5-11972/20 od 24.12.2020. godine proizilazi da optuženi H.H. ranije nije osuđivan.

Prilikom izbora vrste krivične sankcije koju treba izreći optuženom H.H. sud mu je cijenio kao olakšavajuće okolnosti njegovu mladost, jer je u vrijeme učinjenja djela imao 22 godine, kao i činjenicu da ranije nije osuđivan, a kao otežavajuću okolnost mu je cijenio težinu počinjenih krivičnih djela jer je optuženi ova djela, osim činjenice da su učinjena na okrutan način, istovremeno učinio i na podmukao način, što predstavlja dva načina učinjenja djela koja ovim djelima ubistva daju teži oblik, pa je imajući u vidu odredbe člana 42. i 49. stav 1. KZ FBiH, zbog visokog stepena krivice optuženog, kao i iz razloga specijalne i generalne prevencije odlučio da je optuženom za krivično djelo učinjeno prema oštećenoj H.DŽ. neophodno izreći kaznu dugotrajnog zatvora, koja je u konkretnom slučaju neophodna za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH. Imajući u vidu tako utvrđene okolnosti od uticaja i na visinu kazne, sud je optuženom na osnovu članova 42., 43., 43b., 49. stav 1. i 54. stav 1. KZ FBiH za učinjeno krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) KZ FBiH utvrdio kaznu dugotrajnog zatvora u trajanju od 22 (dvadeset i dvije) godine, a za učinjeno krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 2. tačka a) u vezi sa članom 28. KZ FBiH mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, pa ga je primjenom odredaba o sticaju iz člana 54. stav 2. tačka a) KZ FBiH osudio na jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora u trajanju od 30 (trideset) godina, u koju se na osnovu člana 57. stav 1. istog zakona

optuženom uračunava vrijeme koje je proveo u pritvoru od 24.12.2020. godine od 09,50 sati pa do upućivanja na izdržavanje kazne dugotrajnog zatvora.

Sud je na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH obavezao optuženog da plati ovom sudu troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.379,00 KM, od čega je 156,00 KM na ime obavljenih medicinskih vještačenja, 1.170,00 KM na ime obavljenog psihijatrijsko psihološkog vještačenja i 53,00 KM na ime putnih troškova zbog dolaska na glavni pretres svjedoka oštećenog N.Dž.1, kao i da plati 100,00 KM na ime paušalnog iznosa, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, jer je optuženi cijeli tok postupka imao izabranog branioca čiji su troškovi sasvim izvjesno neuporedivo veći od iznosa troškova krivičnog postupka za koji ga je sud u presudi obavezao da plati, te stoga sud smatra da plaćanjem troškova krivičnog postupka neće biti ugroženo njegovo izdržavanje.

Obzirom da podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov za potpuno niti djelimično presuđenje imovinskopravnih zahtjeva oštećenih N.Dž. i N N.Dž.1, koji nisu ni precizirali visinu postavljenog imovinskopravnog zahtjeva, sud je na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećene uputio da svoj imovinskopravni zahtjev ostvaruju u parničnom postupku.

Iz svih naprijed iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Amra Omerbegović, s.r.

Predsjednik vijeća
Sudija
Samir Jusičić, s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema presude.